

Friesche rymlerye : in trye dielen forschæet ...

<https://hdl.handle.net/1874/36419>

2803133

GYSBERT JAPIX
FRIESCHE
RYMLERYE;

In trye dielen forfchaet:

d'Eerfte binne

LJEAFD in BORTLYCKE
MINGEL-DEUNTJES;

's Oorde finte

GEMIENE æf HUWZMANNE
PETEAR, in ore KATERYE;

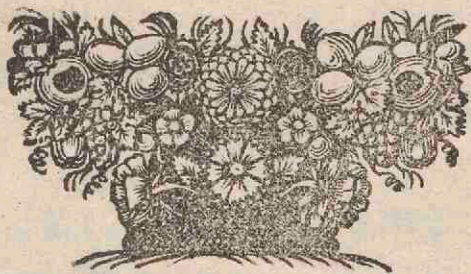
's Eferfte iz:

HYMMELSCH HARP-LUWD.

Dat iz to fizzaen , ytljcke fen

DAVIDS PSALMEN.

Dy oorde druwck, mei ien twaede Diel forgreat:

TO LEUWARD.

By KERST TJALLINGS in GERRIT
HEEGSLAG, Boekforkapers. 1681.

SENECA

HERCUL. FURENT.

VIRTUTIS. EST. DOMA-
RE. QUAE. CUNCTI.
PAVENT.

Aan de Edel Mogende
Heeren

De

S T A T E N

Van

F R I E S L A N D,

Tuffchen het Flie en
Lauuwers;

Zaame gevoegt uit vier leeden,

Naamenlijk:

OOSTERGOO. WESTERGOO.
ZEVENWOLDEN. en STEDEN.

(*) 2

EN

EN DEN

*Doorlugtigste en Hooggebore Vorst
en Heere,*

HENRIK CASIMIR,

Vorst tot Nassauw, Grave tot Katzenellenbogen, Vianden, Diets, Spiegelbergen, &c. &c. &c. Heere van Bielstein, Baron van Liesveld, Erf-Stadhouder van Friesland, Stadhouder en Capitain Generaal over Stad en Lande en Drenthe. Colonell. &c. &c. &c.

*Edele Moogende Heeren,
Doorlugtigste en Hooggebooren Furst.*

 Et word verhaalt, dat Artoxerxes Memor, Koning van Perzen, dochters zoon van den eersten Artoxerxes, die, om dat zijne eene hand langer was, dan de andere, genoemd wierde *μακροχαιρος*, en *Longimanus*,
hoog-

O P D R A G T.

hooglijk geroemt is geweest, wegens de Edelmoedigheid zijner zeden, en boven gewone mildadigheid tegens die geene, die hy zelve iets schonk, of die hem, uit een ongeveinst gemoed, ietwes vereerden, het ware hoe gering het ook mogte zijn; hy nam alles aan met een zonderling vermaak en genade, die aan 't grootmoedig hert van zoo groot een Monarch betaamde. Want als eener van de gemene rang, hem een Graanaat-appel, van eene uitmuntende schoonheid en bovenmaate groote, tot een schenk-aadje op-droeg, 't is niet te bevatten, met wat een vrooilykheid die hooge Mogenheid, die gifte heeft omhelst en met woorden van eere gepreezen den loffelykken en aardigen geest van dien perzoon, en daar by uitgeboezemt, *Dat hem nooit aangenaamers yets te vooren was gekomen.* Een ander ziende, dat elk beezig was, om met alle teekenen van eer-bewijzinge dien Opper-koning te bejeegenen, en niets by zich hebbende,

O P D R A G T.

dat de waarde konde draagen om zijner grootsheid op te offeren, liep haastig na de naaste spring-bron, en schepte, met beide handen waater daar uit, en aan-bood dat, met de hoogste eerbiedigheid, aan Artoxerxes, die vermaakt met de hoffelijke gediensfigheid van zijn onderdaan, dien niet onbeschonkken heeft laten van hem gaan.

Is het dan zoo, *Eed: Mog: Heeren, Doorl: Vorst*, dat dien grooten Kooning, de schenkaadje van een appel van Granate, van een handeke vol waaters, hem van zijne onderdanen verhandreikt, tot blijk van hunne genegenheid zijnrewaart, zoo dierbaar gewaardeert heeft, wat zullen wy, dan, niet verhoppen van de Grootmoedigheid der Vaderen en voorstanderen onzes lieven Vaderlands, ten opmerke van het geene wy, althans in allen oodmoed komen voor de voeten van *Haar Eed: Mog: en zijn Doorl: Hoogh:* neêrleggen en Opdragen, te weeten; een werk, dat zoo verre de giften van en aan

Ar-

O P D R A G T.

Artoxerxes in heerlijkheid te booven streeft, als de Oosterze paarlen en Westersche gesteenten, de allersnoodste kaay-steentjes van de Amerfoordschen berg oovertreffen. En ook ginger wel VII jaar zeggens te loir wilden wy alleen de frengien van dit sijne kleed vertoonen, en flegs den omtrek met doode verwe afmalen.

Wy offeren, dan, een *werk in Rijm en rijmeloos, toegetaakeld met verscheidene stoffen in't geestelijk, en weyrlijk, waar in de Psalmen van den man na Gods herte, dien grooten Harpen-slager boven alles uyt-schitteren, in Frieschen Rijm, en zuuyvere Friesche woorden, gelukkiglijk en geleerdelijk bevaademt door Mr. Gysbert Jakobs in leven Schooldienaar binnen de oude Hanze-stad Bolswaard, voor eenige jaren de weg van alle vlees ingetreden.* Deze zijn al voor lange aan de oprechte waardeerders der *Friesche moeder-taal* omgedeeft, waar uit een duldeloos verlangen ontsprooten is tot een anderde druk, die

O P D R A G T.

die wy, nu, den Vaderlandeter eere, den Medelanderen tot nut en vermaak hebben uitgewrocht, en met een tweede deel, uit zijne eigen schriften vermeerdert.

Wat kander aangenaamers zijn, dan dat me zijn eigen Land-taal, althans seer ellendiglijk verslenst en verwordden, gezuiverd van de bastaardwoordden, mag leezen. Aldus heeft yder Land gepoogd te doen. waar wy de blikken van ouds af vindden, in de oude Hollandsche Rijn-kronijk van *Melior Stokke*. In de Engels-zakxzische by *Aelfrycus* en *Alfred*, Engels en-zakxzische Koonigen. In 't Evangeli-boek in 't Engels-zakx, tot Londen in den jaare ons liefs Heeren CIO IO LXXI. gedrukt. Als meede in de wetten van de Koningen, *Ina*, *Alfred*, *Eduard*, *Ethelstan*, *Edmund*, *Edgar*, *Ethelred*, *Kanut*, enz. In oudw Frenkiska, *Otfrids* nieuw verbond met God. De Abt *Willeramus*. 't Leeven van den Haailigen *Anno*, met meer andere.

In

O P D R A G T.

In Cimbrisch was zeer ervaren, *Olaus Wormius*, als blyk geeven zijn Runis Woorddenboek, zijne jaar-boekken, en oudheden van Dannemarkken, enz. Zoo heeft mede gedaan anderen Land-aart: waar af de staaltjes overvloedig te vinden zijn by *Gesner van Baazel* en *Vulcanius van Brugge*.

Dat in onze eigen taal geen geschriften gevonden worden, die in zijnen tijd niet boven de zeeven honderd jaar konden halen, is het gevoelen van *Suffridus Petri van Leeuwaarden*, Geschicht-schrijver van *Friesland* en Knunink binnen Kolon. De waarom is bekend. Want de *Fries* een strijdbaar volk was en zette niet op papier; maar gaf van mond tot mond over eenige gezangen, tot lof der dappere Helden, die zy in hunne brasmalen, volgens het oud herkoomen by alle Duytschen, zongen. Het oudste geschrift, dat wy thans bezitten, word gerekent te zijn, de *Friesche wetten*. Want den *Fries* stelt vast dat voor des grooten Kaarls tijdden geen wetten

(* *)

hebben

O P D R A G T.

hebben gehad. ('t welk bijzonderlijk te verstaan is , van geschreven of Kaaizerlijk regt ; dan hadden *inlandsche willekeuren* , die zy den nakoomelingen by monde overgaaven) Hy heeft wel van Kaarl wetten ontfangen , maar niet versamelt , dan na drie honderd jaar , achter sijn dood , op 't feest van den H. Jan de Dooper.

De wijd-beroemde *Ubbo Emmen* is van een ander gevoelen in 't v Boek der *Vriesche geschiedenissen* , op 't LXXI blad op 't jaar 1000cx. alwaar dat adelijk verstand gewaagt van dese *Friesche wetten*. Hoewel deeze dingen doorgaans den grootten Kaayzer Kaarl worden toegeschreven , zoo is by my , alles wel overwogen wezende , geentwyffel , of zy hebben meestendeel heur begin van *Martel*. Deze plantter van de Gods-dienst , na de dempinge van *Raadebout* , in Friesland , is genood-drongen geweest , dat onbeschaafde volk met wetten te zeede-vormen , en met aanbiedinge van vrybeyd , in Kristus wet en gehoorzaamheid te bevestigen

O P D R A G T.

vestigen, 't welk zonne-klaar blijkt, gelijk de woordden des zelfdens genoegzaam te kennen geven. Edoch het gene van *Martel* wel was begonnen, door den *Deen* vernietigt wezende, is door *Kaarl* herstelt, en met een gezond oordeel en ooverleg, daar het vereischt wierde, vermeerert. en in 't *XI* boek op 't jaar *CIOCELXXII*. spreekt dien zelfden Heer, dat *Kaaizar Reilif* van *Habsburg* tien hoofdst: by de *Friesche Wetten* heeft gevoegt, die te gelijk in eenen bondel met onze *Vaaderlandsche wetten* in vergrijsd *Friesch* voor *cxxx.* jaar te *Kolon* met den druk zijn gemeen gemaakt, die noch, maar schaarzelijk, gevonden worden. Dit schreef *Emmen* al voor den jare *CIOIOO*.

Van dit dierbaar kleenood der *Friesche* oudheden schreef *Botto* van *Holdinga*, een voornaam *Friesch* Edelman, en Vaader van den *Wilko* van *Holdinga* van *Eizinga*, in zijn groot *Werk* van de *Herkomst*, *oudheid* en *gestaltenisse* van heel *Friesland*, in *Latijn*, tot noch ongedrukt; edoch by de *Erfgenamen*

O P D R A G T.

in weezen, in 't tweede Boek op 't jaar CIOCCCLXX. aldus; *Heer Hidde van Kamminga*, eerst tot Dokkum en naaderhands tot Aanjum Perzinna, heeft ontrent die tijd, dat boek daar wy deeze Afdeeling van Friesland ontleent hebben, op zijn eygen perszen gedrukt, en aan 't licht gegeven, zonder zijne of des drukkers naam daar by te voegen, gelijk noch vele voorhanden zijn. Een boek hebbe van de zelfde stoffe met de hand van Zijds Unia in den jaare CIOCCCLXXV. geschreven, dat van het voorverhaalde niet verschilt.

Heeft men doenter tijd zo naau-keurig en naaryverende geweest onze adel-oude taal voort te plantten, doenze noch in eenige bloei was? hoe veel te meer, dan, zijn de onderdanen, onder de genadige bescherminge der Vaders onses Vaderlands schuldig, in deze tijdden, daar de taal zo aaterlings verbasterd is, die na hunne vermogen op te bouwen.

Dit heeft waarlijk bespeurt dien vlijtigen
en

O P D R A G T.

en arbeidzaamen meester *Gijsbert Jakobs*, een perfoon uit een eerlijk gellacht gesprootten, en die niet hoefde te schroomen om met de gaauwste Taalwijze in de renbaan van een letterstrijd, over de suyperheid der *Friesche* woordden te verschijnen. 't Welke waarlijk blijkken zal zoo eenig groot minnaar der zelfde zich zoude willen opwerpen om iets in zijne werkken met oprechte kennisse te verhakstukken.

God zy gebeden eenen, hem gelijk te verwekken, die met eer en roem en onvermoeiden yver, naa zijn uytterste kunde ons vereende taal zoekke te verhelderen. Hy is overleden, en heeft de *Lampada* den naneven overgegeeven. *Hic Rhodus, hic saltus.* De weg is gebaant. Yder eerlijk *Fries* kan hem navolgen. Hy heeft het pad gewezen en het ys gebrookken daar wy, zonder schending, konen doorzeilen. De lust is 't eenigste datter vereifcht word.

Wy verseecken het ons en sien 't ook

O P D R A G T.

waarlijk te gemoet, datter ontallickke spotters een volkje geklontert van venijn, ingenomen met spijtige misduidingen, gegrond op een ongegrond zelf-behaag, door haar oorzaakeloos voor oordeel, zullen uyt-kraayen; waar toe deeze beuzelingen; wat nut brengt aan het onderzoek van vergrijsde oudheid der talen die niemand kan verstaan? wy verhopē, in tegendeel, dat 'er zullen opstaan élaarder *Friezen* die de Vaderlijkke oudheden teederlijcker zullen omarmen en hand-haven, en wy by die zelfde gunste vinden; zo dat der eerster beestigheid, zal moeten wijkken voor de deugd en opperste genegenheid der laaste.

Wy dan hier op steunende willen verhopē
Ed: Mog: Heeren, en *Doorl: Vorst*, dat dese onze needrige opdracht met genoegen sal aangevaardigt worden van uwer *Mog: en Hoogh:* getrouwste dienaaren, door dien niemand, die met meerder recht dan *Uwe Mog: en Hoogh:* *beden* sich konde aanmatigen; die waarlijk

O P D R A G T.

lijk zijt getrouwe handhavers van de diege-
koste vryheid van ons Vaderland, gemetselt
in het bloedig Zement van ons Voorouders ;
en dies oorfaakx halven mede verplicht
onze *Vriesche Moeder-spraak* te handhaven.
Een *Taal* die heurs gelijkke van oudheid in
Nederland niet ken. En diese naau wil ziften,
sal bevinden , datse in een naauwe verbinte-
nisse van maagschap staat , met de overoude
Duytsche en Gottische talen. Ik laat ande-
re staan. 't Onderzoek daar van sal *Uwe Ed:*
Mo: en *Hoogh:* tot vermaak en lust gedyen
en andere door dit loffelijk voorbeeld aan-
prikkelen en met een yver aanblasen dit zelf-
de spoir in te slaan. En wy zullen den arbeid
onser perszen roemen, en aangemoedigt wor-
den, om noch kosten noch moeiten te sparen
om andere diergelijke werken , tot roem on-
ses Vaderlands , tot voordeel der insaten en
verwonderinge der uitheemsche aan den
dag te brengen.

Op dat wy dan met onse wijdloopige aan-
spraak

O P D R A G T.

praak de lijdszaamheid van *Hare Ed: Mo:* niet te veele vergen, en geen verhinderinge brengen in de beefigheden die *Haare Ed: Mog:* tot voorstand van het gemene beste getrouwelijk aanwenden, breken wy af met ootmoedige beede, dat *haar Ed: Mo:* en *Hoogh:* ons stout bestaan gelieven genadelijk in de beste vouwete slaan. Wy zullen midde-lerwile de *goede en opperste God* van herten bidden dat die *hare Ed: Mog:* en *Hoogh:* in voorspoed, eere, en gezondheid lange late leven, en zeegene onze waarde Vaderland met voorspoed onder der zelfder loffelijkke regeeringe tot welstand van Staat en Kerkke, ten uiteinde toe. 't Welke de eenigste wensch is van

Ed: Mo: HEEREN
Doorl: VORST,

Uwer Ed: Mog: en Hoogh:

Alleronderdanigste Dienaars,
K. Tjallings. G. Hoogslag.

ISAAC de SCHEPPER,

Grietman over Acht Karspelen ,

Wenscht geluk ende heil aan sijn vrund

SIMON ABBES
GABBE MA,

Historie-schrijver van Friesland;

Ter gelegenheid van het uitgeven der
vermeerderde werken

V A N

GYSBERT JAKOBS.

Laat men op d' aaloude blad'ren ,
Daar pronkt Frieslands *Moeder-taal*
En de vryheid van haar Vad'ren
Tot een eeuwig Zege-praal.

Hier in laat zy haar niet tomen
Noch door Romelijnze deugd,
Noch der Noordfche volkren siromen ;
En het fwermen van haar jeugd.

Cæzar mach al-om gaan planten
Met zyn spraak zyn heerschappy ,
Friesland is 't, die zich gaat kanten
Tegen beider slaverny.

Of een Fransche Furst haar tarte ,
Of een forfzen Batavier ,
Friesland hout , als 't oude Sparte ,
Taal en vryheid even fier,

(* * *)

Ja zy derf haar wel verkoenen,
Om te zaaien beider zaad
In de velden der Brittoenen,
En het herte van hun Staat.

Dit kan niet genoeg volpriezen
* Haar doorluchte Konings mond,
Dat hun Rijk is op der Friezen
Taal en *vryheid* goggrond.

Dit *paar* is zo nauw verbonden,
En zo vast aan een gehecht,
Dat den een niet word gefchonden
Of den and'ren is ontecht.

Nauwliks was den Staat belastert,
En van nieuwigheid verdacht,
Of de taal wierd fluks verbastert,
En de *vryheid* lag verkracht.

Maar de Land-aard aangedreven
Door Furit Willems raad en daat,
Heeft dé *vryheid* weêr doen leven,
En herfeld in de oude Staat.

Wen haar trouwe gezelnede
Al te deerlik vermant,
Wierd gebannen uit de *Steden*,
En *tworf* balling achter land.

Doch den *Adel*, die de zaken
Weet te schatten na hun waard,
Wraakt dees vluchteling te wraken,
En verſchaft haar vuur en haard.

Hier door ſcheenze wat te ſteig'ren,
Maar viel fluks weer in het ſtof,
Wijl m' haar eeuwig heul ging weig'ren
Op het *Landschaps-huis* en *Hof*.

* *Temple, Cap. II.*

Zedert hield men tijd en wijlen
Voor onnuttelik beſteet,
Die m' aan 't zuiveren en wijlen
Van de *Frieſche taal* verſteet.

Hier door lagze onbeſlepen,
En verrocht tot in de grond,
Niemand, die haar *lettergrepen*
Die haar *ſpelding* recht verſtond.

In dees dikke duifterniſzen
Stelt zich *Gijsbert Jakobs Zoon*,
Om haar helder op te friſzen,
Oppermeesterlik ten toon.

Speurt hy op haar grijze reeg'len
Door een ſcherp-geſpitſten geeft,
Of die reeg'len gaat verzoege'len,
Beide ſchaft hy, ſchoe en leeft.

Stelt, ay, ſtelt eens zijd' aan zijde,
Wie heeft beter, *Quintiliaan*,
Of dees *Varro* van ons tijden
In zijn Moeder-taal gedaan?

Gaat hy elders aan der heiden
Speelen op een herders fluit,
Of in *Paleſtijnsche* weiden
Na-bazuinen *Jefzes* ſpruit.

Wie zag oit zo zoet vereenen
Zalems vreugd en Romens jok,
Zout en Koning van Athenen,
Hoge laars en laage zok?

Dit zal geen bewijs behoeven,
Wijl noch onlangs aan ons eeuw
Zijn verſchaft tot wille proeven
Frieſe klauwen van dees Leeuw.

Maar

Maar de *roef* lag ganfch ontluiferd,
En verrot, vermot, vertrèèn,
Of gekerkert en gekluiferd,
Daar haar Zon noch Maan befcheen.

Meer verwacht, als Orpheus fnaaren
En de brokken van zijn romp,
Als de Sibillijnfche blaaren,
Als de woefte werelds klomp.

Minder arbeid was aan 't fchiften
Van den Gordiaanfchen knoop,
Als het ziften van dees fchriften
Uit haar reddelozen hoop.

Zulks niet anders fcheen befchoren,
Of dees onwaardeerb're fchat
Zou veritikken en verfmoren
In haar wig en bakermat.

Had dit *Gabb'ma* niet gaan weeren,
En, in plaas van ftof en rach,
In fpik fpilter nieuwe kleeren
Haar doen komen voor den dach.

Dat men ouderloze weezen
Heerlijk uirdoft kleet en reet,
Is ten allen tijd geprezen,
Mits men eigen niet vergeet.

Maar hoe lang is 't wel geleden,
Dat ik zag u brave krooft,
Schrup in rycn en geleden,
En den drukpers wel getrooft.

Laat dees gajes ook eens glijppen,
Die zo lang itaan op de gleet,
En haar boeientjes ontflijppen,
Bron en oirzaak van haar leed.

Ziet, gy ziet haar al bereiden
Tot hun lof de flugge Faam,
Laat dan geen Godin verbeiden,
Die zo ievert, dat u naam,

Dat uw veder, dat uw Lauvers
Mogen worden aangebèèn,
En verr' over Vlic en Lauvers
Weiden door de wereld heen.

(* * *) 2

OP

OP DE
FRIESCHE RYMELERYEN
Gerijmt door
GYSBERT JAKOBS,

Eertijds Leermeeſter in de Schoole tot Bolſward, en on-
vergelijkelyk in de Frieſche Lands-ſpraak.

Uitgegeven door
SIMON ABBES GABBEMA.

DE *Frieſche* ſpraak-kunſt klimt op de hoogſte Eere trap,
En haalt heur dierbaar pand, uit diep verhoolen hoeken:
Koomt heer'lyk voor den dag, waar voor de Wereld-kloeken
Staan ſtom, wanneer zy zien, deez' grijze weetſchap.

Hier zet hem in dees blaân den braven GYSBERT ſchrap,
Als hy zo loflijk ging de *Frieſche* oudheid zoeken:
Door aangebooren luſt, niet door wijswaande boeken:
Maar lachte met de Rok, en de fluweelc Kap.

Wilt dan, Taalkundige, niet op deez' ſpraak-kunſt ſmalen,
Den grooten JUNIUS, 't Orakel van veel talen,
Quam in Bolzuinaas ſtad, en leerde 't van dees Man.

Met recht dankt *Jakobs* Zoon, prijſt 'r geen hy heeft geſchreven,
En GABBEMA, die 't werk weer doet op nieuw herleven:
Die m'hem een lof-krans vlegt om zijne herſepan.

A. TYMENS.

Aan

T A A L - e n S P R A A K -
F R I E S C H - K U N D I G E

L E E Z E R .

Die geene, die de gedachtenisze der aadel ouwde Geschiedeniszen ende de grijze wetten hunnes Vaaderlands, Hand-haavinge van het Gemeene-beste, Zeeden en plegtigheden voorneemen aan het licht te brengen, en den naakoomelingen, met smaak, achter te laaten, doorwroetten de oude taalen der landschappen en Jaar-boekken van hun Vaaderland. Want yder-reen kan dit middag-klaar, gevoeglijk af neemen, dat niemand van der oover-ouwderen helde-daaden grondiger kennisze draagt, dan den Inboorling zelve. En datze nieuwaars gelukkiger ontvouwen worden, dan in des Vaaderlands eygen geschicht-boekken, in de oprechte moeder-taal der ouwden, met vlijt, op papier gebragt. Aldus, door dien dit pal staat, zien wy, de *Engelsche*, *Fransche*, *Franken*, *Duytschen*, *Deenen*, *Zakxzen*, ja *Yslanders*, (daar *Pomponius Mela* het afgeleegen *Thule* plaatst, Want dus zegt hy in 't III. Boek, aan 't VI. Hoofdstuk; *THULE Belgarum littori opposita*; 't word doorgaans op deeze wijze by hem gevonden. Maar leeft *Bergarum*; *Bergen* in *Noorweegen*. Dat met *Ysland* oover een komt) en andere naticn, hun aangebooren taal, in spreekken en schrijven beschaaven, en op 't zinnelijxste in gebruyk herstellen, om dier wijze, als door *Daedalus* lijn geleyd, uyt de binne-kaameren der ouwdheyd, zijner voorvaaderen ridderlijkke uytwerkzelen, manieren en rechts-wetten af te haalen, en op het tooneel van eere der Alverduyrenheyd in lijven. Wie is 'er nu die de haaylige boekken van *GODS* zaalig Verbond met den mensche, de Gedenk-boekken van verscheyden Land-aard, jaa! de stand van het *Roomelijnsche* Gemeene-beste in 'er eyge taalen niet en leeft en zich des verwondert? En, om met *Plinius* te gaan, zich, dier wijze,

Aan den Taal- en Spraak-Friesch-

wijze , in-beeld in 't gezelschap van zijn' ooverouders te zijn. 't Is my , thans , der moeyenisze niet waard , uyt elke land-aard , hier , blijkstukken in te lasseten. Een , zoo goed als honderd ; naamenlijk , dien uytmuntenden Engels-man *Willem Kamden* , grondig onderzoeker van zijn Vaaderlands oudtheeden , die by hulp van de oude *Brittannische* en *Zakxysche* , waarlijk de FRIE-SCH E taalen , een volmaakte Historie van het gansche Kooningrijk , en de waare benaamingen der volkeren , steeden , bergen , land-streecken , rievieren *enzv.* tot zoodaanig eene hoogte van glorie heeft opgetoogen , der maate , dat hy den nabuyren niet dan nyt , en zich zelve zijns naams onvergankelijkheyd , op 't heerlijkste oovergedraagen heeft. Zoo dikwerwe ik dit herkaauwe , kan ik my niet genoegzaam verwonderen , dat 'er , tot noch toe , in deez' geleeterde eeuw , en zelfs in FRIESLAND , een voedstermoeder van geleerdheyd en kunst , niemand gevonden word , die , naa 't voorbeeld der benabuyrde volken , of uyt lust tot de roemruchtigheyd onzes waarden Vaaderlands , heur grijze spraak , niet uyt de puynhoopen der verstroyenisze opleest , en uyt de alderbarbarisfchte slavernye der nytheemsche taalen , in een Franke , Frye , FRIE S-ruftige vryheyd , herstelle. Wil len wy aldus voort , eerlange raakt onz' grijze moeder-taal ten lande uyt , en slijt 'er tijdden , met de oude vryheyd in een eeuwige Banlinkschap. En de FRIE ZEN zullen in hunn' eyge landen Vremdelingen zijn. Onze oude Vaaders , gelijk , ook , andere *Duytschen* daar *Tacitus* in zijn *Germania* van gewaagt , lieten de gedachtenisze der dappere daaden van de Vaaderen in eyge land-taal , in verzen beklemt , den Naa-neeven , tot een onwaarddeerlijk pand , naa , op dat alzo , meede hun taal te gelijk met kennisze van onverschrokken dapperheyd in eenen stand van langdayrenheyd mochte vergrijzen. Alwaaromme zy verouwerde , en quaalijk te uytten , woordden , verzonnen en zaame schaakelden , schaarende die , als een beschut-stekkaadje , voor de ver-eeuwde taal. Zulke waaren in de laater eeuwen , *Raed hird reeke ryren lyra.* en , *Dir iz nin klirk zo krol , az Klirkamstir krol , Here , di klirk , allir klirken iz hja to klol* , en 'er zoort-gelijkke , die my , thans , niet voorkoomen. Deze niet konde uytspreekken , was
geen

kundige LEEZER.

geen FRIES, en moest te waater, daar hy met de verrejaagers zoo lange wierde ondergedompelt tot dat de ziele van den lichaame was gescheyden. Dit noemdeme *Waapel-djepinga* of *Waapel-drank*. Door dit bezorg en naarstigheyd hebben onze ouwders zoo veel uytgewrogt, dat zy, van eersten af, langs zoo een *reeks* van eeuwen, tot aan den Jaare 1100. hun landtaal, onbezodelijk als een onbevleete Leelye, en zuiver Roozlijn bewaart hebben. In deeze daagen waaren zeer jeloers op de FRIESCHE Vryheyd de *Peelingen*, die me de Westelykke noemt met de *Groeninger*, aan de eene kant, aan de andere, de *Geldersche* en *Hollander*. Deeze tasten ons aan allen oord met sellen oorlog aan, doch met geen eenpaarige gelukking. Hier op volgde gemeenlijk een waapen stand, en vryen omgang en koophandel onder elkand're. De uyt-lander, deezer wijze, ten landschappe inboorende, verbafterde gheelyk den FRIES, die, daar door volkoomenlijk, van de glans, die hy bezat, af raakte. Hier quam noch by het inhaalen van een gebroedzel van monniken, die me *Eenwooners* (om dat zy afgeslooten van den omme-gank met de weereldsche menschen, hun Godsdienstigen yver, binnen de wanden van een klooster, booven andere, zuyperder scheenen te oeffenen) noemde. Deeze waaren gemeenlijk buyt-tenlandsche klerken, die me, om de waan van hun gelcerdheyd, gebruykte tot het instellen, schryven en verzegelen van verdraagen, uytpraakken, gedingen, laatste willen, en wes in een burgerlijk gebied meer voorvalt. Te vooren pleegme zoo naauw-keurig eene opmerking te neemen, dat me wetten liet uyt gaan, en daar in vloeyen, *Nen Hollander a Schilms ontfaan for en burgir*. Zeeker Schrijver spreekt in 't algemeen van de FRIEZEN; *Dat zy niet alleen een afschouw hadden van de uytheemsche bouwelijcken, nemaar ook van hunne grenspaalen te betreedn; dat zy de vreemdelingen naauwlijcx een nagt by hen dulden, hoewel zy hen, anderzins genoeg, alle teekenen van een verpligtende godienstigheyd lieten toekoomen.* De waarom is klaar. Te weeten, op dat hunn' zeeden en lustijcke Lands-gewoonten niet bemorft wierden door den draf van een daagelijcxze bywooninge der naabuyren en andere volken. Koomt nu eens, 't is ooveral vol van 't vreemdelingschap en door-

Aan den Taal- en Spraak-Friesch-

zaayt met een ontalbaar tal van aaterlinkxze FRIEZEN. Eer lange wierde ons Vaaderland ontrufft door de verwoedde gefpanfchappen van *Schieringer* en *Verkooper*, die elkandere ten fcherpften vervolgden, en niemand, die in hun gewouwd quam, lijfsgenaâ toefonden: zoodat, endelijk, door deez' genoodfchappen, de Vryheyd, vafgemetzelt in 't bloedig Sement der Vaaderen, den *Zakx*, vrywillig, wierde opgedraagen. En is, als toen, te gelijk met de *Zakxzifche* Rechtspleegingen, door 's Vorften Ooverfte Richters, de *Zakxzifche* taal ingefloopen. Naamaals raakten wy onder 't juk van *Kaark*, naamaals Kaayzar van *Germanie*: deeze ftelde een Hof van Rechtspleeginge in, en vulden 't met buytten-landers, en eenige ingezeetenen; Van doen af wierden alle kennis-fchriften, en verdingen, in de *Braabandsche* taal uytgeleevert. By welke gelegenheyd de FRIESCHE moederfpraak endelijk uyt de kerkken, fchoolen, gerichtbooven en recht-bankken, ja! van de straat en uyt de gedachten der menfchen gebannen wierd, der voege, dat wy naauwlijcx, op heeden, van de woorden of uytffpraak der grijze taal de minfte kennisze hebben om die te leezen, of al ftamerende, na te babelen. Dit leert ons niet alleene eygen ervaarenheyd, neemaar, ook de uytheemsche getuygen hier af met fmart en verwonderinge. Aldus fchrijft den taalkondigen *Konraad Gefner* van *Bazel* in zijn *Mitbridates*, De FRIEZEN, *gebruykten een aangeboore en straffe taal, die verre van der naabuyren uytffpraak afweek. In deeze fchreeven zy alle verbanden en handel zaakken. Heeden aapen zy, voorneemelijk in de fteeden, de Braabandsche en Hollandsche naa. Spruytende uyt den handel, die weederzijds in zwang gaat, en 't Hooge Hof van Rechtspleeginge, doergaans vol Braabanders, die in hun taal het recht wijzen en de twiff-zaaakken en oovereenkoomingen den volke op 't Braabands voorfchrijven. Het is moogelijk, ja! zonne-klaar te bewijzen, uyt de beroemfte Schrijvers van Griekken-land en Roome, dat wy, als noch, bezitten die land-ftreek tuffchen de Eems en Rijn, die Ptolomeus, Tacitus, en Plinius ons hebben toegekent, en die wy door de deugd en dapperheyd der Vaaderen, die hunn' paalen tegen het geweld en moed-dwangloosheyd der benaabuyrde Princen verdaadigden, als noch bezitten. Maar de grijze taal*

en loffelijke instellingen zijn verdweenen. Daagden'er eene van den dooden op, die voor eenige honderd jaaren, het pad van alie vleesch is ingegaan, hy zoude ons voor geen FRIEZEN, maar ander land aard erkennen, noch wy zouden zijne noch by onze taal begrijpen. Voorwaar, het en waare den Aadel, en Huysmanne-stand, deeze, als hun eygen spraak, te landewaart niet oeffenden, ons was, al voor lange, brieven van voorschrijvinge of een Tolk van nooden geweest, zoo wy hen hadden willen verstaan. Dus zijn wy, doorgaans, moedwillens *Barbaren* in ons eyge Vaaderland, en reekenen het voor schande de aalouwe moeder-spraak, grondig, te verstaan, en zeggen met Akkursus, *Græca sunt, legi non possunt*, daar ik by doe, *multo minus intelligi*. Heel anders was VIGLE AYTTA van Zuichum, Raads-Hoofdman in den beymelijken Raad van den grootsten Kaark, van gevoelen. Want, als, te zeekeren daage, eenes vremden Princens Afgezant, te *Bruxel* verscheen, deede die zijn aanspraak in zijn's Princens land-taal. VIGLE, die't woord, in's Kaarzars naam zoude voeren, 't zy hy den Afgezant niet verstond, of dat hy hem ten toon wilde stellen, en leeren, dat me een taal moest voeren, die e'k man in den Raade konde begrijpen, hoewel zelve veel'er talen kennis hadde, andwoorde slechts in zijn FRIESCHE moeder-spraak. dat zijn's Stoelbroeders beaangenaamden; en, hy zich tot hen omwendende, sprak; *Waarom zoude 't my ongeoorloft zijn FRIESCH te spreken, daar deeze zijn's Princens landtaal heeft gevoert*. Zoo hoog waardeerde dat Eedel verstand zijn landtaal, en mogt in geener voege dulden, dat een FRIES, hem koomende begroeten, anders aansprak, als in 't FRIESCH. Geen minder liefde, droeg dien Grooren en waarlijk taal-kundigen Staats-mol, LIEUWE van AYTZEMA, Afgezondene van Doorlugte Princen en vermoogende Gemeene-besten by den Vereenigden Staat, en die voor VIGLE in geenen deele behoefde te zwigten, de FRIESCHE taal toe; waar af wy veele blikken zouden koonen voortbrengen, maar achten't niet noodig, oover mid's zijn afsterven noch in verscher geheugnis is, dat ontalijkke Perzoonadjen, van hoogen en laagten stand, die, daagelijcx, de kerne van zijn bevallijcke

Aan den Taal- en Spraak-Friesch-

ommegang, met volnoegen, genooten, daar afgenoeg kennisze draagen. My gedenkt geleezen te hebben in 't eerste Boek de *Origine Frisiorum* aan 't vijftiende Hoofdstuk, door *Suffridus Petri* der weereld opgeoffert, dat hy in 't jaar *CIO IO XLVII*. uyt trek tot de geleerdheyd te Looven koomende, bevonden hebbe, dat onze Lands-genooten, in heure vergaaderingen, die op bestemde daagen gehandbaaft wierden in de Kerk van Santa Barbara, geen andere, dan de **FRIE-SCHE** taal verbeezigden. Want, naademarl het een algemeene en heylige plaats was daar niemand uytgestooten wierde. En of 'er al, yemand van vremden landaard, uyt nieuws gierigheyd, daar ontrent quam, of door de Kerk, die oopene doorgangen had, by geval trad, zoo konden zy echter, in volle geruystheyd spreekken van die dingen, die 'er voorgedragen wierden. Te meer, noch Gottlander, noch Deen, noch Holsteiner, noch Zakx, noch Embder-FRIES, noch Pheeling, noch Groeninger, noch Geldersman, noch Hollander, noch Braabander, noch Vlaaming, noch andere uyt Hoog en Needer-Duytschland, ik laate Spaangjaard, Fransman en Itaaliaan, 't minste gierke van de woorden kon begriipen. 't **FRIESLAND**, dat hy meent is 't geene daar Leeuwarden de Hoofdstad af is. Konden wy onze meedelanders inprentten, dat zy, naa 't grootmoedig voorbeeld der *Engelsche*, onz' afzettelingen, die in zeeker Klooster, van *Ongaar*, Graave van *Denshire*, by 't Steedeken *Tanistooke*, gebouwt, oopenbaare leszen hebben laten doen, in de ouwde *Zakxzische*, dat is **FRIESCHE**, taal, meede zoodaanige oeffening-plaatzen oprichteden, wy zouden waarlijk verneemen, wat een onoooverwinnelijke schaade ons Gemeene-beste op den hals is gevallen, in 't verjaagen der grijze moeder-spraak. En, wederom, wat een klaar ligt wy zouden scheppen uyt de ouwde *Geschiedboekken*, als meede in de uytleggingen der *Wille-keuren* en *plegtigheeden*, in het weg neemen der *twisten*, *rijzende uyt de Affcheydingen* en *merkpaalen* der landen van elkandere, in het onderzoekken der ouwde *stammen*, *hunn' houwelijkken*, en *verwandschappen*, in 't onderzoekken van de waare oorspronklikeyde van *Steeden*, *Rievieren* en *Landschappen*, ja! de volkoomene kennis van des *Vaaderlands* ouwdheeden, onvernist, voor onz' oogen oopen leggen, indien de *Barbaate* taal der uytlanders

kundige LEEZER.

landers de schop wierde gegeven, en de moeder-taal beneffens de bezweekke Vryheyd, in de zetel van heur voorig bezit en achtbaarheyd herplaatst. Ouwelinkx, viel de uytboezinge der woordden en eygen naamen op een A. uyt, die nu alleenlijk in de Stam-naamen der oprechte FRIEZEN gevonden word. Reede was die gewoonte ten tijdde van Plinius de ouwde, Tacitus en Ptolomæus in zwang, als blijkt uyt weynige woordden BRITANNICA, BADUHENNA, t'ANFANA en SIATUTANDA, in hunn' boekken te vinden. Plinius in zijn xxv. boek *Natur. Hist.* aan 't III. Hoofdstuk brengt dit van de BRITANNICA te berde. In Duytschland schrijft hy, *oover Rijn, hadde Germanicus Cæsar zijn leeger neergeslaagen ende daar was alleenlijk eene fonteyn, vol zoet waater, aan de zee kant; die daar af dronken vielen binnen twee jaar de tanden uyt, en de vastigheeden in de wanghen versliefen. Deeze quaal noemden de artzen Stomacace, en Scheletyrbe. Voor hulpmiddel is uytgevonden een kruyd, dat BRITANNICA genoemt wierde, zeer heylzaam voor de zeenurwen en gebreeken des monds en onsteeckinge des gorgels en voor de voortkruyppende invreetingen.* 't Heeft lange en zwarte blaaden en een zwarte worttel. 't Zap parst me uyt de blaân en wortel; De bloem noemen zy Vibones, welke geleezen, eer de donder behoort word, en doorgesloke, zet den mensch een volle onbeschroomtheyd, in alles, aan. De FRIEZEN hebben dit kruyd, ter plaatze daar het veldleeger lag, den onzen aangeweezen. En ik verwondere my oover des naams herkomst, 't en waare de Bylanders van de Noord-zee, als naabyren van Brittannie, die aan heur naam hebben opgedraagen. Heeft Plinius, in zijn daagen, reede twijffelmoedig geweest oover des naams eygenschap, hoe veel te min is het dan wonder, dat in onzer ouwderen en onze tijdden, zoo veel gespitsse hersenen hen verstoppt hebben op het naa-speuren deezes kruyds. Ontallijkke zijn 'er, en elk meent hy hebbe het doel getroffen. Ik zal hier eene spiegeling, die, ik waane, noch in geenen druk is geweest, laten volgen. Valtze wansmaakelijk, wat is 'er aan geleege? 't Is maar een oogenblikje tijds oover stag gesmeetten. Ik hebt op een versleeten stuk papiers gevonden. Dit's de zin; De Schrijver wil, dat het woord BRITANNICA zy afkomstig van *Brijd-panna*, dat is, *Sartago*, een
Braad.

Aan den Taal- en Spraak-Friesch-

Braad-panne; Dat de *Cochlearia*, (doorgaans voor BRITANNICA genoomen,) Leepel-blaaden by een leepel zijn vergeleken, en van 'er holte de naam hebben verwurven. Datze weynig van kleene Braad-pannetjes verscheelen. Zouw onze man niet verbijsterd zijn, en het *herba Nymphaea*, Plompen, in 't ouwde FRIESCHE waapen noch op te speuren, en in deeze landen oovervloedig groeyende, niet meenen? De woordden van Plinius heeft hy niet naauwkeurig genoeg ooverwoogen. Plinius schrijft, dat de plant *lange* en *zwarte blaaderen* en *zwarte wortel* uytleevert. Hoe kan dit met de Braad-pannen of pannetjes oovereenstemmen? 't oprechte BRITANNICA is het *Lapathum* of zoo de winkels spreekken, *Lapathium*, daar me veelderhande zoortten van vind. Die anders gevoelt, *non sapit ille mihi*. Vorders is 't gevoelen van ons Schrijver, dat het heir als doe, ontrent *Dokkinga* lag uytgestrekt, een stad in 't ouwde Graaffschap Oostergoo. En dat 'er noch kampen zijn, zoo vol van Leepel-blaaden, datze het gras en ander kruid verstikken. Aldaar zoude de aangeroeerde bron, van zoet waatter, door *Halbo*, *Pijpijs* Leeger-voerder, weederom ontdekt zijn. Een zoortgelijke opmerckinge volgt 'er by ons Schrijver oover 't woord BADUHENNA, by Tacitus in 't vierde der Jaarboeckken aan 't XLIV. Hoofdstuk aangetoogen. Zijn' woordden luydden aldus; *En daar is naaderh'ands uyt de ooverloopers verstaan, dat 'er neegen honderd Romeynen by het woud BADUHENNA, door den strijd, die op het allerlaaste geschiedde, waaren gesneuvelt*. Hier oover vallen by veele weederom veel miszelykke invallen voor, onder andere meent *Hieronymus Verrutius*, dat het *Bakkeveen*, in de *Gretinye* van *Opster-Land*, zy. Maar 'kan 'er niet door. Maar laten wy ons Schrijver met aandacht hooren. *Die tot nocht toe, schrijft hy, hier afgewaagen, meenen dat het een 's mans of vrouwen naame zy. Wy erbeelden ons uyt de ouwde FRIESCHE taal, dat het een plaats was, die genoemt waer naa een gebonden veldslag, en dat ze met geen drie maar twee lettergreepen, niet BA-DU-HENNA, maar BAT-HUENNA wordt uytgesprooken. BAT-HUENNA beteekent een Slag-veld. Want B uenis by hem staan en Huenna een Fenne, of Veenen of ook een Heyde. Zeckker, dit heeft al eenigzins zijn bedenken en was*

wel

kundige LEEZER.

wel aan te neemen in gevalle deeze plaats niet BADUHENNA voor den Kamp-slag geheeten hadde. Ik vinde in zeer ouwde Geschiedt-boekken, parkementen en papieren, voor meenig honderd jaar beschreeven, dat, doorgaans, een H. voor een U. of W. en andere letteren geplaatst wierde, waar af my deeze nu in gedagten schietten; Klokka Hletten, Klok-luydden; Hioe, zy; Hia, zy; Hweerumba, Hweerom, waarom? Hwaso, wie; Hwa, wie; Hiara, Hare; fan Hwasin, van wie; fan Hwammas, van wiens; Hioda, hadde; Hwarzo, wie; Hweerzo, waar dat; Hjeld, geld; Hwana, van waar; Hwenzen, hangen; an tha brewa Hwinzen, aan dat brief gehangen. Hwarzoma, zoo wie; Hwiten, zweeren; Hjechrwirdda, Bekentnis woorden; Hwita, een lijk-teekken; en zoo voort. Vry staat yder zijn verkiezinge. Ik hebb't gestelt zoo't my voor quam, en scheid' er met uyt. Maar in't woord SIATUTANDA zullen wy ruymmer lucht schep- pen, en aan Tacitus geeven, naa dat wy alvorens de woorden van Ptolomeus gestelt zullen hebben uyt het tweede boek van zijn Aard-beschrijvinge. Flevum, φλέυμ; dan SIATUTANDA, σιατουτάνδα; en Teclia, τεκλία; Texel. enzv. Alle plaatzen niet verre van elk ander en in FRIESLAND gelegen. De woorden van Tacitus zijn lib. Ann. iv. Cap. xlv. *Ac simulac utrum- que exercitum, Reno devectum, FRISIIS intulit, soluto jam castelli obsidio & ad SUA TUTANDA digressis rebellibus.* dat is, En is met beyde Heirkrachten den FRIEZEN op't lijf gekoomen. Reede hadden die 't beleg voor de sterkte (Flevum) opgebrookken om hunn' EYGE LANDEN TE BESCHERMEN. Met een letters veranderinge is Tacitus uyt Ptolomeus te verhelpen, zettende voor SUA, SIA en 't zal SIATUTANDA uytmaakken. Dat dit zoo zy, houd ik voor onwrikbaar. Want die zijn oog laat gaan oover den stand dier tijdden, en de sterkte Flevum plaatst ontrent Flie-land, of Ter Schelling (daar Philippus Cluverius een wel- gevallen in heeft, Cap. xxiii. *de tribus Reni alveis.* en stelt daar nu de toorn van S. Brandarius diep in zee zich op doet) of heinder aan Harlingen, op de Wadden, thans door de woedende Zee opge- flokt. en SIATUTANDA aan den uytgang des Middel-zees, die Oostergoo van Westergoo afscheyde, daar nu't dorp Berkum leyt,

* * *

(bc-

Aan den Taal- en Spraak-Friesch-

(beroemt door de Stam-plaats der Eedelen van *Hemminga* of *Hemmena*, gelijk zy nu genoemt worden, onder welke *Sixtus Hemminga* ervaren in veele konsten in vollen roem heeft gebloeyt, Hy stierf binnen *Leeuwarden* in 't jaar *CIO IO LXXXIV.* (*Suffrido LXXXVIII.*) tuffen den xv. en xvi. van Grasmaand) zal het eenstemmig met my goedvinden. En zien wy op des naams oorspronkelijkheyd, noch doet zich wijd-lugtiger blijk oopen. Want leezen wy *SIA-T'-UT-ANDA*, wy koonen 'er af maakken *ad ostium, seu exitum maris*, als wilde men zeggen, *Des Zees uyt eynde.* *SIA*, is Zee, zoo by den *FRIES* als *Deen*. Dus heeftme een Eyland onder zijn' Landen, dat *Sia-land*, Zeeland genoemt wordt. Geboorte-land van *Zakxzo Grammaticus*, die hem voor een *Sialander* uyt geeft. Men vind in de *FRIESCHE* wetten *FIA*, voor *vee* en *Kesling* xvi. *That alla FRESENA Hiara fird beta mey hiara FIA.* *Tit.* van des Graaven inkomt; *sondir FIA.* In *Glossis FIA*, *pecunia*, quia *pecunia dicitur a pecude.* *T'-UT-ANDA*, is *Te uyt eynde*, Te zaamen dan gestelt, is *SIAT'UTANDA des Zees uyt eynde.* naamaals verwiszelt in *Tutgungh*, of me zeyde *Tho uyt gongh*, aan den uytgang, *ad exitum &c.* 't Zijn *Beuzelaars* die *SIATUTANDA*, *Schiltwolde*, of *Ziddebuyren* in de *Groeninger Ommelanden* waanen te zijn. Maar 't raakt noch eg noch kant. Met beeter gelijkkenisze kan re 't meir *Mareotis*, by den *Schiten TEMERINDA* genoemt afkomstig maakken van *het Meirs eynde.* *TE*, voor *het*, *MERINDA*, *Meirs eynde.* Maar genoeg van deeze losze opmerkingen. Voorheene hebben wy geschreeven, dat de *Zakxzische* taal in *Engeland*, de oprechte *FRIESCHE* is, gelijk wy, hier, zullen doen blijkken, hoe wel de *FRIES* niet veele gedagt word onder de volkplantters; maar dit wel, dat de *FRIEZEN* in die tijdden met de naam van *Needer-zakxzen* gedagt wierden. Wat dan die bendden, die de broeders, *Engistus* en *Horza*, in *Engeland* ooverbragten, belangt, daar af is dit mijn gevoelen, dat er meer *FRIEZEN* dan *Zakxzen* onder geweest zijn: want de gestaltenisze van *FRIESLAND*, begaaft met bequaame Zee-strandden, weylige haavens, en de afgeleegenheyd der *Zakxzische* van de Zee, en dien volgens een vaardiger middel om de

Scheepen

kundige L E E Z E R.

Scheepen zee te doen kiezen by den FRIES, dan *Zakx* en andere eenpaarige zaakken meer, verbieden my hier aan te twiffelen. Vaster blijk verschafte de taal, by deeze volkplantinge in dit Eylant ingevoert. Want de oover een stemminge met de FRIESCHE, is vry grooter, als met de *Zakxzifche*, of andere *Duytsche* spraakken. En, zeecker, niet alleen onze Inlandsche Jaarboeckken bewaarheeden 't, neemaar ook de doorlugtigste verstanten van anderen Land-aard, by wie 'er getuygenisze deeze zaak dieper wortelen schiet, koonen my niet anders doen gelooven. *Beda*, uyt deeze Voorouwdere gesprooten, en die in de daagen van *Pipijn* de Vette en zijn Zoon *Kaarl Martel* leefde, verdeelt wel in het begin van zijn *Historien*, de meenigte, die, met de broeders, ooverscheepte, in drie'erhande volken van *Duytschland*, by name *Zakxzen*, *Anglen* en *Futten*, gaande de FRIEZEN met een stilzwijgen voorby: echter, wat 'er af zy, blijk ellewaart by hem breeder, daar hy aanteeckent, dat *Wilfrid*, *Wibbort*, *Willebort* en andere afzetzels van deeze volkplanters, uyt *Engeland* in FRIESLAND toogen, en aldaar, den FRIEZEN, GODS woord, in'er eyge taal aankondigden, 't welk in een uylandische ondoenlijk waar geweest. *Marcellinus*, *Bedaas* tydgenoot, Schrijft in 't leeven van *Zwidbert*, zijn Geslachtenaar, en FRIESLANDS eersten Biffchop; *Daer hem dorste naa de zaaligheyde aller menschen, doch, inzonderheyde, der ongelooovige FRIEZEN en Zakxzen, door dien de Engelsche uyt hen waaren voortgeteelt.* Ellewaart sprekkende van *Willebort*, *Zwidbert* ende de vordere meede-werkkers in den bouw des HEEREN, waar Hy (*Marcellyn*) zelf onder was, die uyt *Engeland*, om den Zaalig-maakker te verkonden, wierden afgeschikt, luydden zijn woorden aldus; *Oovermids die heylige Leeraars, waaren voort gesprootten, uyt de stam der FRIEZEN en Zakxzen, die'r oorzaakx-halven konden zy hen, in de Duytsche spraak, de blijdde boodschap van KRITUS gevoeglijkket aan melden.* Dit waar genoeg, maar noch een staaltje tot oovervloed, uyt *Pracopins* van *Casareu*, die ten tijdde van *Justiniaan* leefde, in zijn *Gottischen* oorlog, daar me leeft; *Drie rijkke Volken bewoonen 't Eylant Brittanje, die yder hun eygen Kooning hebben;*

Aan den Taal- en Spraak-Friesch-

hebben; deeze noemte de Angilen, FRIEZEN, en die de naam voeren naa het Eyland, de Brittoenen. In wat gat steekken nu hier de Zakxzen? Naamaals, naamenlijk 10 cccxxviii. zijn de FRIEZEN nochmaals, beneevens andere Barbaren in Engeland ingevallen. Dus spreekt 'er *Matthaus Westmonasteriensis* in 't boeck van zijn *Historysche-bloemen*, af. Daarom heeft GOD hen toegezonden bloed-dorstende Heydensche volken, gelijk een zwarm byen, die noch de vrouwelijke kunne, noch de onnooz'le kindsbeyd spaarden; te weeten, Deenen en Nooren Gotthen. en Zwatheden, Wandaalen en FRIEZEN, die van 't begin van Koning Æthelulf, vooren noemd, tot aan der Nooren overkomst, lanx een reekx van by naa cccxxx. Jaar, dit zondige Land, van zee tot zee, van menschen tot de beesten toe vernielt hebben. Heeden, noch, naa de sleet van zoo veel eeuwen, is de gelijkformigheyd beyd' 'er taalen, zou groot, dat die de FRIESCHE woordden uyt de Engelsche wilde schiften, die, van 'er meeste tal, zoude ontblootten. Der taalen maagschap is blijk van der volken naa-
verwandschap. Ik stelle, dan, onwrikbaar vast, dat, hoe nauwer de Engelsche met de FRIESCHE, als Zakxzensche over-een-koomt, dat dies, ook, zoo veel te grootter aantal van volk-plantters uyt FRIELAND dan Zakxzen, naa Brittanje zijn oover gevaaren, het zy Beda hen onder de Futen, of Anglen of ook zelfs wel onder de Zakxzen beklemt. *Fannus Vlitius* in zijn doorwrogt veirs, aan Graaf *Magnus Gabriel de la Gardee*. voor 't *Glossarium Gothicum*, van den Eedelen en eerwaarden Heer *Franciscus Junius*, zoon van dien beroemden God-geleerde, *Franciscus Junius*, geplaatst. zingt,

..... *potior fuit illi cura Goiborum Ductaque per socias, lingua vetusta, decem.* En op de kant, Gy zult in dit *Glossarium*, behalven de Gottische, de Cimbrische, de Cambro-Brittannische, Engels-zakxzische, verscheyden Duytsche, ouw FRIFSCHÉ, Islandische, Deensche, Hoogduytsche, Neerlandische, Engelsche taalen, tegens elkandere ooverwoogen en 'er verwandschap aangewezen vinden op dat ik van de Grieksche en Hebreuwfsche zwijge. Maar hier genoeg af.

Het heeft dien onvermoeyden onderzoeker der FRIE-
SCHE

kundige LEEZER.

SCH E moeder-spraak Mr: GYSBERT JAKOBS Zoon, in onze daagen, belieft zijn uytterste vlijt aan te wendden, om de vervallene glans der zelve, voor zoo veel zijn vermoogen meede bragte, op te helderen; 't geene hy, niet alleen in zijn gerijmde PSALMEN en andere *Weevensche Gedichten*; nemaar ook in 't *rijmeloos* met grooten roem betoont heeft, naa 't voorbeeld van anderen Land-aard. Zoo bezitten wy OTFRID van WEYSZENBURCH Monnich van S. Gallen, die het *Nieuwe Verbond* voor acht honderd Jaar beschreef in ouwd *Fransche rijm*, een dierbaar gedenk-teekken van der Duytschen Spellinge, Poëzije ende Godsdienst. Aldus leezen wy door de weldaad van Melchior *Huiminsfeldius Goldastus*, de *Leeringen die Kooning TYRO* van Schotland *aan zijn Zoon Fridebrand gaf*, voor *bet dan vijfte half honderd Jaar in Duytschen rijm* geschreeven; als meede de *leszen van Winsbach* en *zijn vrouw* *aan hun zoon en dochter*. Aan *Paulus Merula* zijn wy schuldig 't *Hooge-lied Salomons* van den Abt WILLERAMUS voor bet dan zes honderd Jaar, in *ouwd Frenkische taal* beschreeven, met de *Neederduytsche ooverzettinge van Jan van Houtten*; en aan den Heer *Franciscus Junius F. F.* de heerlijke *Aanteekeningen* daar op. Aan *Martinus Opitius* de *Rijmen* van een *oude soemde Dichter* van het *leeven van den Haayligen Anno Aaarts-Bischoep van Keulen*, die ten tijdde van *Willeramus* leefde. Maar het geen de voorige in ouwdheyd oovvertref, is *Caedmonis Monachi paraphrasis poetica Genesis ac prae-cipuarum Sacrae paginae Historiarum ab hinc annos CIO LXX. Anglo-Saxonice conscripta*; als meede de zeer *oude ooverzettingen op de 1v. Evangelisten in 't Gottisch en Engelsch-Z. kx*, beyde door welgemelden *Junius* uytgegeven. met een woordden boek daar op; Zijnde het *Gottisch* een afschrift van dat vermaarde *CODEX ARGENTEUS*. Telle deeze Schrijvers alleene daarom op, op dat die geene die lust scheppen in 't onderzoeken deraadel *oude moeder-spraakken*, de eene met den anderen moogen vergelijken; en daar door bevinden de *naauwe band* van *maagschap*, met welke deeze aan de *FRIEZEN* verknogt zijn, zoo dat zy schijnen *zaamenlijk* aan eene en des zelfdens *moeders borsten* geleege te hebben. Het was de Heere *Franciscus Junius*

Aan den Taal- en Spraak-Friesch- &c.

niet genoeg, de *Gottische*, *Engel Zakszische* en meer andere uyt-
heemsche taalen grondig te verstaan, 'ten waare zijne Eedt. de
FRIESCHE daar hadde by gevoegt. Alwaaromme uyt En-
geland in FRIESLAND ooverscheepende binnen *Bolswaard*
quam, alwaar eenige tijd, onder de naam van *Nadabus Agmo-
nis*, de onderwijzinge in de zelfde by onzen Mr. GYSBERT
JACOBS Zoon, zaaliger gedachtenisze, met genoegen heeft
genooten, gelijk my gedenkt, zulkx uyt de mond van zijn
Eedele in 's Graavenhaage verstaan te hebben. Wy konden nu
hier meer andere zaakken byvoegen, en in den lof van Mr.
GYSBERT wijd en zijd gaan weydden, maar zijn werk
zal dat voor ons doen; en ook zijn wy anderzins lang genoeg
van stijl geweest. Daar zullen wel zijn, die uyt-schreeuwen
zullen, dat wy deeze dingen wel konden ontbeeren, maar
wy laten zulke menschen aan hun oordeelloos oordeel ver-
blijven.

S. A. G. Hist. Fr.

NAUW-

NAUWKEURIGEN

NEEDER-LANDER.

IN de Spellinge van 'et ver-euwde FRIESCH, (een praal-bloeme aan uw al-gemeene eeren-krans) in 'tstellen van 'et by anderen, ja, dat meer ende seldsaem is, by de FRIEZEN selver, wonderlijke woord-boek-stavinge der FRIESCHE moeder-tale (waer van ick noodzakelijckx yets moet gewagen) moet insonderheyd gelet werden (immers soo ick 't Schrijve) op d'eerste en vijfde klinck-aerd. d'Eerste naamelijck (A) moet men uyt een wijde keele halen, de mond een weynigh meerder, om des selfs wille, openende als de Hoogduytschen in 't uytteren van dien doen, doch niet so O achtigh als sy lieden; maar liever gelijk de Schier-kraey 's winters sneeuw ende ys-vorst-kille uytkeelt, met een FRIESCH woord: *Kâd*, *Kâd*. i. e. koud, koud (Recht of onze Lând-tale so oud ware van dien tijd af dat de beesten spraccken, waer van herden voornoemden Kraey dit woord noch schijnt behouden te hebben) 't Zelve gekroch dient men oock te volgen in deze en dezer-gelijcke woord-uyttingen: *âd*: oud. *Fâd*: vouwe ofte voogd. *Hâd*: houd. *Sât*: fout. *Mât*: mout. *Kât*: kout. *Kâtjen*: kouten *Sâtjen*: fouten. *Wad*: woud. *Wrâd*: wereld. enz. In welke, ende meer andere dezer-gelijcke woorden, ick hem, op sijn wijd keel-gat, met een dackjen, aldus (*â*) dekke.

Den vijfden klanck-luyder klinckt seer na by, doch niet volkomen, als *ou*, niet so de Seeuwschen, ende andere,

Nauwkeurigen Needer-lander.

andere, in de woorden *Houck*, *Douck*, *Bouck*, (die men elders, als oock by ons, *Hoeck*, *Doeck*, *Boeckstaaft*) doen: maer gelijk-men uyt-galmt: *Tou*, *Trouwe*, *Vrouwe*. enz. Edoch vermits dit 'et niet ten nauwsten uytdruckt, was't nut dat den sinnelijcken Lezer de middel klanck uyt vorsehte tusschen *ou* en *oe*, dat is tusschen *brouw* ende *broe*, *Schouw* ende *Schoe*; ende segt dan *wone*: oven. *Gruwne*: grond. *Juwne*: avond. als oock, *uwz* *hwz* *mwz*: onze huys-muys niet *uws* *huws* met een *s*. om dat hy het te hort afbijttet, maer met een *z*. die wat langer zuyzet. Dan siet men oock dagh-licht, hoe noodfakelijk sich de *z*. moet plaetsen in deze FRIESCHE woorden; *Bliezen*, *wezzen*, *lizzen*, *sizzen* enz. Daer ik *êa*: oyt. *Brêa*: brood. *Rêa*: rood. *Quêa*: quaed. *Schêa*: schade. *Dêa*: is dood. *Dêad*: de dood. *Blêat*: bloet. *Blêa*: bloede. *Môar*: moeder. *Brôar*: broeder. *Snôar*: snaer of swager in schrijve, wilde ick datmen in deze een-silbige woorden des voor-staenden galmer het groote woord (om so te spreken) liet voeren, den anderen sich'er een weynigh onder mengende.

De *æ*. gebruyck ick in *Bæa*. *Tæ*. mans-ende *Græts*, *Sæts*-vrouwe-namen, ende noch *ægen*: oogen. *Wetterwægen*: water-baren. *Plægen*: plagen. *æeck*: oock. *æf*: af ende of. *Græf*: graf. *tæf*: kaf. *læf*: laef. In deze vier laatste voldoet my de *F*. niet, die te scherp is, ende echter qualijk in stomme *U* (mijns oordeels goed) kan verwisseld worden. Om de lange *Y*-igheyt van de woorden, *Rijick*; roock. *Sijick*; soeck. ic *Brijick*; het brack. uyt te beelden, neeme ick soo veele *Y-en*; *iji*. ofte *yy*. in een silb, tot naarder verbeteringe. Oock stelle ick in voer 'et koppel-woordtjen *ende*. als mede *ijn* voor *in*.
om

Nauwkeurigen Needer-lander.

om datse my soo in de oren klincken. Noch handel ick de *O.* of sonder of met een circumflexje na my de woorden voor-koomen, als by exempel: *Hol*; helle. *Hól*; hol. *Dol*; dul. *Dól*; del, of beneden. *Holle*; hoof. *Hólle-wagen*; holle-golven. Maer eenmaal genoegh mijn hoof met *Soilus* ondancck gebroocken.

Seytmen my, de oude FRIEZEN hebben uwe Spellinge niet gebruyckt ende waaromme een vergrijsde tael met nieuwe snof van letter-versetting door-geheekeld? De FRIEZEN zijn (met ootmoedigen verlos-fmeking van onse vaderen) eertijds, gelijk alle Néerlandfche Provinciën, wat ruwelijck ende wan-schickelijck in 't stellen der letteren vervallen geweest, dat haddense met anderen gemeen: my belangende, soeck mijn grijze moeder-ja beste-moeder-tael in soodanige letter-beelden te bekleeden en bekleppen, datse een letter-kundigen on-FRIEZE sal konnen (soo waen ick) lezen. Ja! daer na heb ick geploeght ende gepooght als *Icarus* na 't wieck-wispelen ende *Phaëton* na 't karre-mennen. O bescheydenste FRIEZEN! ende, onder alle mijn letter-louterende Lands-lieden, ghy hoogh-abel en edel-bewetenschapten, *SIMON ABBES GABBEMA* be-aengenaemt ende behelpe-lijckt in dezen uwer aller mede in-geboorteling ende ootmoedigsten Dienaer

G. JACOBZ.

Belfward dezen iv. in Hov-
maent. C17100 LV.

Oon

O O N M Y N

L A N - A E R D E

L E Z Z E R S.

Leaft'-wirddige Lânz-ljue, ruwne Frie-
fen, gol-hertige lezzers in fjongers; So
'er immen aet, æf hette, fijnt te laeckjen
in to berispjen, oon-géande uwz wind-
namme-letter-boeck-ftôay-fpjaldinge æf
boeckftoyinge (dêar ijn wy uwz faln
naet foldwaen kinne) az ææck ijn't rijmjen, ferffe-
meytsjen, miette-klinckjen æf oorz hette: wy fille
goemoeds, jâ fen feft-finnige in blier-hertige lomme
fuwn wirde, om dat petêar, to uwz onderrijuechtinge,
oon to herckjen: Mar az'er immen, for it yenfken
trognoaze in oer-kôge to hebben, oon-komt mey'e
fuwle griem-pin fen dy grimmytige M O M U S, om
alle dwaen oer to eyd'-tynjen, dy geliêavje dogge fo
wol to dwaen, om (ney t hy 't alle géarre, mey'e
fchern-ftirt beflingere het, dat'im tjin ftiet) uwz ææck
to-komme to litten dat'im wol-behægjende better
tinckt; op dat wy reyz lôaytsje mogge, æft'er fo
mommel, nolck in ljêap, al iz ijn't oon bouwjen,
op-rjuechten, in ftâl-çieraetjen, az ijn't dôl-brecken,
om-fchoerren in for-wôaftgjen: æf it lock to floeg
dat'er yen trodde kaem, dy uwt it miz-grijpjen fen
uwz twaën, twifche twijn, 't liêacht in fol macker
glanz-wirek oon-bêa, ijn glôarje fen uwz âde
FRIEZ'NE tonge, dy met'onrjuechte befschild'get,
dat

Oon mijn Lân-aerde Lezzers.

dat me zijn petêare mey nin letter-kreft , ney't libben
Schilderjende, uwt-bijldje schoe kinne.

Dit so on-dild'lijcke az flouheftigh forwijttjen , het
uwz, al oer-langh, so libb'ne recke, dat wy de pinne
mielje liet'ne (sømmes ijn uwz formeyts-in-uwr-flag-
ge uwre) oer't klad-pampiere, om to ondertaestjen
aef me uwz schiere wirden naet ijane lettr'en, in uwz
grijs kât ijn miette ferssen (dat me uwz to-biet on-
muwlck te wezzen) beknettjende fetfoencarje koe.
Dit iz den in stielke ten uwz stâl-lêaze slaefch-klompe,
dy wy to wrâd' brocht hadde. Holpje dit bêarre
kêal fabbjen, Liêafd-wirdige Lânz-ljue, ruwne FRIE-
ZEN, gol-hertige Lezzers in Sjongers jimme oer-
boadige

Tjienner

G. J A P I X.

Sljuecht in Rjuecht.

* * * 2

Oons

Oon mijn wirde frjuene

N I N N E F E N N '- H U W Z ,

op sijn Langjen ney 't Ljeacht fen dizze

F R I E S C H E R Y M L E R Y E .

't **L** Tcket. Frjuene', *af bergen swolle,*
Bergen bergen kéalje wolle,
Bergen antje, ó Frjuen', FENN'-HUWZ,
Droag-je' aet greats? 't Kéal wirt in Murwz.

Oon dy Lit-tinckene Eyn-wittert.

WA dit wirck schoert, *mei ZOYLI hânnen,*
Æf kôaget 'it, mei MOMI tânnen,
Quanz-quyz, 't iz aerne' nog naern' to goe,
Hertse', hertse', o Lanst, so booz az tjoë,
Ontjou dy naet t' wwt-litt'ne geyen:
't Iz ommers nolck to 't portte-feyen.

Jiette in Wirdke

d' **Æ** Bare trapet, *plomp yn 't gnod,*
Oer 't goe kruwd hinne' in sijkt de Podd' :
Dy hier wwt naet az fuwv opsjkje,
Momme' eack, *mei rjuecht, by Rea-schonck lijckje.*

Friesche

5

Friesche T J E R N E.

OE F

*Een Friesche Brullofts-Praet,
Een Huwz-Man Tjerne-Maet.*

Dck winsck *Lân-Here* lock, mey uwz nye *Lân-Frou*,
Dat ljeafde jimme bij, in nimmer haet bejou.
Lock moat y hadde Tzjerl, *Lân-Frou* in Y to gearre
Trog yerdche' in yv'ge seyne', al fen uwz lejave
H E R E.

Da 'k ijune Koackne koam, ho! dear wier socken rid
Fen Feynten, Fannen, Bern: 'k tocht dit reytsick ijn 't lid,
Az 't Wjw de Wirttel die, die schoe my eak wol flye,
Tjochtime doz de' Hijmmel ijn? Frijuenen lit my mey lye.
Ick siet mey oon, ick yet ijn tijgge ruwn swiet lijv,
O wijlde Sarlle! hie 'k de Buwck mey fen mijn Wjw,
Fen *Beauwe*, *Bints* in *Royts*, fen uwz heal-wuwgfen jonge,
Ick proppefe so fol az *Lille-Piepkers* Bonge.
Dat jilt, war dy, mijn Buwck! iz de Buwk-lapper dea?
Gear yttent tijnt neat uwt. Goe Bjear iz eack naet quæ.
Dy Dekers yens! allijck is 't Brulloftjen az 't kuwppjen,
Er'n da uwz Gritman stoar, ho ging it op in suwppjen,
In op in Ytten Snjeons? al wier ick roan of stoe,
Dear wier ford de' yen œf de' oor' dy my fen fiere sjoë.
In traep' ick trogge Sted, korts elcke striette herne
Wier 't: Huwz-men, Friun'konme ijn: hertse, hertse reys *Tjerne*.
In wirdke, Broar in wird, y rinne' immers to red,
Y Brecke' in schonck', de striette' iz hird, in wier, in gled,
Hier 's Bjear, Hamme in Taback. Dear mōst ick den oon 't ijtten,
In dat al oon in oon; ick hie my ney bemoddere.
Lân-Here' ick wier hier komn, jo hette hier to jaen;
Ney ick dit spil beloyts, jild binne y wol fen dwaen.

Friesche Tjerne.

Ick kijck ! ick loyts ! ick sjog ! Iz 't hijmmelrijck to fijnen
 Oppe Yerde, 'k hab 't hier fuwn. 't Iz naet az Sinneschijnen,
 Dear bleakerje yn mijn eag, fen Sulver, Stient in Goud.
 O tinsē' het de' ijn-goe God, de' on-wirdde Minſche' aljout !
 Lân-geanne ! ljeave Ljue ! hier kinnes 't yttē meytſe
 Az Beammen, Kruwd in Djier : in dat kin jiette ſmeytſe ?
 O derten liete ! Mieri ! het iz hier in nocht !
 De Wräd is oppe rin, ho wirt it al betocht ?
 De Muwrren Tecken-wirck, bebeamd, bebijld' mey Sijde.
 Ho ! ſchil uwz hijmmelſche haad, yn Jeruſ'lem rijde ?
 O Eſtjea de Brægeman in Breed ney bed-lehim ?
 De Spijl-ljue ſijlje' ynn' pleats fenn' âde' Hofanna-ſtem.
 Da 'k boaske', er'n, oon uwz Ynts (het wier ick jiette yen Jobbe !
 In jæ wier earm' Djier jong) ick lille' ick bortte ick ſobbe ;
 Ynts knuwck-forſche my weer, ſo lordig in ſo ſwiet :
 O jeugd ! o ſwiete jeugd ! Ick mecke in ſ jongſum Liet
 Fen uwz eyn' Booſchery' ; hertſe : elck ſijn beriz't rijme,
 'k Sil ſjonge frjunen, 't het de Tean fen Mälle Sijme.

I.

TJERNE. Hilla ! het Famke ſjog ick dear ?
 Iz 't Yntske Widmers ? ſwiete ljeave Djear !
 Yntske, ljeaf, wier hinne ? Docken hert allinne !
 Ick had dy ſilſchip, Bout, iz 't dijn bejear.
 YNTSKE. Ne Tjerne, dat komt nearne foor,
 Seft, gong' wierom, du wittſe wol in oor'.
 Linckert loytl' dear jinfen,, Leyt dijn ljeaſſte Rinfen,
 Yn 't Buwtte-huws to kijtſen oere Door.
 T. 't Iz om Dy,, Dat ick ly,,
 't Santig tuwzen deaden.
 Y. Neat om my,, Het mient hy,,
 Klegge Rins dijn neaden.
 T. Yntske ljeaf, du biſte 'et hert.
 Y. Jou ! datm'er naet grien om wirt !
 T. 'k Ly om dy ſo gritte ſmert.
 Y. Feynt, het iz 't den dat dy dert.
 T. Gouden het ſchoe 't wezze ? Ick kin naet genezze ;
 Az ijn de hijmmel fen dijn ljeave Schirrt,

2.

- Ick bin for-eald op dy op dy,
 Mijn huynigh-fwiete Tuytelke, leauw' my,
 't Libben, in mijn ftearren,, Stiet oon dijn be-jaarren,
 Forlitfte my, de kádde dead ick ly.
- Y. Kin ick dy 't libben nimmé' oef jaen?
 Frjune' hoe wier 't muwlck for my om dat to dwaen?
 Gick, hoe kinfte kleye,, Wier mey foe'k dy deye?
 't Is nin petear. Het! foe'k dy den forjaen?
- T. Ljeaf ick bin,, Trog dijn Min,,
 Az in fjoer ontfliten.
- Y. Tawzel-fin,, In 't begin,,
 Hád it fjoer beritten.
- T. Ljeave Bijld, dat is to let.
- Y. Wierom? 't fjoer mey wetter bett'.
- T. Minne-fjoer ontsteckt to red.
- Y. Tjerne dog ick dat? je het!
- T. Om dy, in oors naerne,, Mot mijn hert doz bacne,
 'k Wit fijcker dat 'et my oors nimmén det.

3.

- Tuw't, az ick by dy wezze mey,
 Den iz mijn hert fo nochlijck alle dey;
 Alle fwiere fleagen,, Tjeane' uwt mijn droove 'eagen
 Dy goeyfje 'in galje' az tu, ljeaf, rinfte wey.
- Y. Ja Tjerl! het woefte dat ick die?
 My ængét rju for 't raebjen fenne Lie;
 Schoe ick by dy blieuwe,, In dijn pleagg' fordrieuwe?
 Dy Ljue dy feyne' oer al dat ick dy hie.
- T. Swiete Laem,, Az 't fo kaem,,
 't Hert wier my fornoegge.
- Y. 't Ick dy naem,, Sljuechte Faem,,
 Wierfte dear mey foegge?
- T. Ljeaf ocr-floedig: Iz 't den fo?
- Y. 'k Gick 'er mey; ho doz! ho ho!
- T. Sjogh dear moye, kijcke-bo!
- Y. Socken Knótte 'k taest al to.
- T. Swiet, oer-fwiete Famke,, Ljeaf ijn-ljeave lamke,
 't Iz keap, 't iz keap: kom paetkje my, fo, fo. fo fo fo fo.

L An-beré' y hadde 't hier fo jamck, fo wrádfch, fo wijld,
 Jón Bred iz oors nog' oors, az in elbaft're Bijld,

Jæ's oere miete møy mey Sijde' in Goud behinge,
 In Wann' herfe 'erfling' om, fen tin doeck, dy's om-flinge
 Mey Spjeald-wirck, hana'-brie lang: ja al dat ick hier fjug,
 Dat iz fo møy, fo fraey, fo ljeaflijck az it mog.
 In lijck' wol ljeau ick naet, y droagje' y fliepje' y weytfe,
 Dat meer, az ick mey YNTS, y jo mey her formeytfe.
 Mar, Tzjerl, ick gin't jo wol, ja tuwzen reys fo goe,
 Y hiene' al heel jòn winscke', az ick it jo jaen koe.
 Jòn wille oppe Wråd iz (ney my tinckt) folmecke.
 Habbe' y in hert az ick, da'k dit Boafch-lietje mecke'
 Da wier ick yn mijn fchick, je Feynten! ick wier fo rijck,
 'k Tocht, ynne wyde Wråd iz nimmén my allijck:
 Mijn YNTS jæ wier 'et al, mijn YNTS jæ wier mijn wille,
 Mijn hert dat wier fo licht, in Goefe-plomm' koe't tille.
 O fijn gouwne eerfte Jier! ho red' roonftu ney 'teyn!
 Wy fijllen meye Pream, wy jottjen meye Weyn,
 Ney Oore-heytes nu, den ney uwz YNTSKÉ Mygen,
 OËf ney myn Yeme' oëf Mòyts, dear wy den huwz-rie kriggen.
 Doz gearren wy it goed to gearre, mey uwz twaën;
 Ho! for Graef Hendricx fteat woen' wy uwz lock naet jaen.
 Onjueggen-duwbeld fwiet! az ik myn Ingel-fwiete
 Juws yn myn earmen noam, (left, het foe 'k dear uwt-fjete:)
 't Ney-tinfen iz fo fwiet, ja fwietter iz it my
 Az Pyp-keniel in fuwcker oere ryfen' Bry:
 Dear wier nin deyen oon, Goud foe 'k'er uwt pœrearje,
 In jæ woe az ik woe, dat koe nog' mðcht felearje.
 O jouw'ren Groat! wier blient myn tyd? nu 'ft naet in bean'.
 Ho! praet ick roun yn 't boun? fo 's 't heag tyd, ick môt gean.
 OBòle, dy gean Koe! het dert het fchirt myn fchoncken
 De holle rint my om. Ick bin, forfijcker, droncken.
 'k Hab myn buwck fo fwiet fol, dat 't naet fcholperje mey.
 Ick tanck-je ljeaflyck, Faer, Lân-heré', in fiz gin-dey.

Friefche Tjerne.

2

T O - H Æ C K E.

Tjerne fjongt lanfe Wey, geande ynne
fwrze, ney burw.

(Stem: Rosemonije lagh gedooiken, &c.)

1.

SWiet, ja fwiet iz't, oere miete,
't Boafkien fore jonge Lie,
Kreftig fwiet iz't, fiz ick jiette,
Az it giet mey A'ders rie.
Mar oorz tijggetet to'n pleag',
Az ick oon mijn Gea-feynt feag.

2.

Goune Swobke lit uwz pearje,
Bea hy her mey mijde stemm'.
Ofke feyse' ho foe 'k it klearje,
Wiftu rie to Heyte' in Mem?
Ljeaf dat nim ik to mijn leff.
Dear mey wier dy Knötte feff.

3.

Da dit Pear to gearr' foe ijtte,
In jæ hiene nin gewin,
Heyte feag, az woe-hy bijtte,
Men wier ftjoersch in lef fen fin;
Ofke, feyse', elck jier in Bern,
Wier ick Faem, ick woe't fo jern:

B

Hoyte'

Friefche Tjerne.

4.

Hoyte' in Hootske, Sneys to keamer,
Mecken 't mey elck-oorme klear.
Tetke krigge Sjolle-Kreamer,
To Sint Eal, by Wijn in Bjear,
Nu rint elckum az in flet ,
En bekleye't: mar to let.

5.

Oeds die better, ney ick achtje,
Da hy Sats fijn trouw' to-sey,
Hy liet de' Aders even plachtje,
Her-fe' oon elcke' ig joene mey.
Nu besit hy huwz in Schuwrr',
In fijn Bern fleanne' all' man uwr.

6.

Orck, mijn Soon, wot du bedye,
Rin neat oon allijck in Moll',
Ield in rie lit mey dy frye,
Bern, soo geann' dijn faken wol,
Den fil de' Hijmmel oer dijn dwaen,
Lock, in mijlde Seyning', jaen.

œ y t.

S J O L L E

S J O L L E K R E A M E R

I N

T E T K E.

J Outme' oer-al de Kreamers ney,
 Datse løy lizze' one wey,
 Om te schoafchjen ijne Sinne,
 Afse fjouwer huwzen rinne
 Mey in Barge-hock forby?
 So is 't wier, ijn 't eerst, oon my.
 Ick wird wirg; in 't schoe my leste,
 Dat ick hier in bijtke reste:
 Is 't lock jiette for'e stjuwn,
 Ick berinn't licht oppe juwn.
 Merse stân: ick lit dy sljuerckje.
 'k Mot reyz bortlijck tuerelijuerckje.
 'k Mot reyz, fen in oorz fortriet,
 Lille-pijpje' in nochlick Liet.
 't Sil mijn Gea-Feynts seer neat reytse;
 Lit ick my dear mey formeytse.

(Wijse. Cct. Anne si belle &c.)

1.

T I E T E fiet allinne,, Oon dy griene Wey,
 Schoafchjen ijn dy Sinne,, Op in Simmer Dey.

2.

T I E T E kaerde de' holle,, Fol fen gritte smert',
 Krest! hy lie so folle,, Om sijn R ò y t s ija 't hert.

3.

R ò y t s k e, ljeave herte,, Yn Sint Lamerts Merck'
 Sietstu op mijn schertte,, Huyning-swiecte wuick!

B 2

'k Hørde

Sjolle Kreamer in Tette.

4.

'k Hearde Dy dearfjongen ,, Hey! hey het wier 't in nocht
Al mijn læ dy fprongen ,, Az ick 'er oon tocht.

5.

Swietert! ljeave fchiepke! ,, Nuw 't ick fen dy bin
Mieleftē' ija mijn fliepke ,, Njuncke' in ija mijn fin.

6.

't Droagjen mijn be-jaarren ,, Ja mijn libben iz,
't Weytlen iz mijn ftearren ,, Om 't ick dy den mis.

7.

Moacht ick by dy bliuwe! ,, Mōye', ey wierom neat?
'k Sil dijn Laemkes drieruwe ,, Mey mijn Schiep to fteat.

8.

In ick fil-fē foerje ,, Morns yer in juwns let.
Bout! den mogfte gloerje ,, Yn mijn bout, opp' bed.

9.

Tuwt! den meyste' eack fliepje ,, Omt' ick Dy to fpreck.
Hey! den fil ick piepje ,, Op mijn Lille-feck.

10.

Swiet ija laeyts in reden ,, Soe ick dy omtfean,
Dodd' in fwierigheden ,, Moaften fen dy flean.

11.

Het ick koe bytinfē ,, Het mijn Tuwtel woe.
Schoe ick dy den fchinfē ,, Ja al het ick koe.

12.

Fijt'! mijn ljea dy trilje ,, R Ø Y T S K E rinfte wey?
'k Kin my neat by-ftilje ,, 'k Rin dy æfter-ney.

13.

Schoe dijn T I E T E lije ,, Dat dy Æ B L E krijt?
Lite im neat bedije ,, loft hy dy fchien frij't.

14.

T I E T E fil dy tijenje ,, Al fijn libben trogh,
In mey dy for-yenje ,, Herck' mijn kiermen dogg'.

Aleri!

15.

Mieri! mey 'r neat wezze! Sizz' wierom (ey löyt?!)
Kin ick neat belezze,, Dy mijn gouwe R ò Y T S?

16.

Eren, ô du swiete! ,, Raeyste' oort Æ B L E hân,
Wierom neat by T I E T E,, T I E T E' oer-leaffte pân.

So mijn Piepe dat gingh fwiet.

Tetke.

Leyste' in floytest' hier dijn liet?
Litste't oppe Rieme drieuwe?
Wol wotte' alle dey hier bliuwe,
Leeg to sluwgjen, sleau in löy?
't Het nin schick in 't set nin røy.

Sjolle.

Komste dear mijn Keamer-houwer.
d'Hijnser reste, joutmel' jouwer.

T E T K E soe 'k neat fitte? (sey?)
'k Sil hette' ijtte, moar, ijtt' mey.
Sit, lit uws to gearre ombijtte.

Tetke.

Wa neat arbeyd't sil neat ijtte.
Dat 's in spreck-wird âd in wier.
Dijn segs bernkes, earne Djier!
Rinne guwfsjen omme stuwcke;
Bleat, mey honger-hölle buwcken:
Doz soo my betjean,
In du löykefte' one Lean.

Sjolle.

Moar, ick spearr' nin doave stocken.

B 3

Tetke

Tetke.

Azste deste SJOLLE; het pocken,
 In het pleage mienst'er mey!
 Nim dijn Merse in gong dijn wey.

Sjolle.

Moar, dear mey; 'k sil jitte rinne,
 Oef ick juwn in stoer koe winne.

Tetke.

Fangt de fleande Krie aerne' aet,
 Yen dy sit dy krijgget neat.

Sjolle.

Moar, al moghste nu doz kibbje,
 Juwn, juwn sitte blyer libbje,
 Az ick mey een tjocke Pongh,
 Fen kâd jild ney huws to gongh.
 Look', ick hab dat joed al sritsen;
 Jitte heste my forspritfen
 Jost ick neat in bijtte kry,
 Twing' dijn muwle, schamme dy.

Tetke.

Az de bern my to' care krijtte:
 Mâm, mâm: Ytte, ytte, ytte!
 In ick jild nogh' yten sijn
 Yn mijn Pong, nogh' yn uws spijn,
 Den tinckt my mijn hert moat brecke.
 Soe 'k den neat in gleon wird sprecke,
 Az stu doz, by 't sinne-fjoer,
 Leyste', in winste neat in stoer?

Sjolle.

Moar.

Tetke.

Ja moar ; wer wol dit sinne?

Sjolle.

Moar , ho kin de tijd forrinne.

TETKE' het wierste mijld en blier,

TETKE' het wierste' in friuenlijk Djier

Yn dijn fljuegge Freefter-jieren.

'tHuwgget my hoe wy uwz tieren

Az wy, ynne tjuest're juwn,

Mey in Feynte' in Famme-buwn,

Lân-se Lean ney huwz to scholen,

Ho wy laken, tuylen, holen:

Az den Fôkel, Foock in Fy'

Thuws wier, roon ick weer ney Dy.

Az den Koone' œf Nopke bijlle,

Seft, seft (stoe-stu æfter stijlle

Fenne buwt'-door) stil, ljeaf, stil,

Heyte wecket: Gouden 'k sil

Dy uwz Schoerre Door ijn litte.

Heale nachten koen' wy sitte.

Krest! ick wier soo jern by dy.

In Du, wierste' eack angh fen my?

'k Onder kijppe dy fen fore,

Az in Schiere-krie de knore.

O Du lakeste soo wijt!

'k Wier ijn dy my selm al quijt.

Beyde' uwz Aders woen' 't neat lye,

Jiette, moye, koe 'k Dy krye.

'tHuwgget

't Huwggget my, oef 't joe schijd' ljeau,
't Nochlijck, da 'k Dy 't jild to treau.

Tetke.

Meyste my 't hert jiette dolge?
Hie 'k mijn Heyte rie dogg' folge,
O dat Boaschjen buwtte rie!
Dertten wier ick da 'k it die.
Neat in Faem so gnep az **TETKE**,
Nu bin ick in smorig sletke,
Wa my sjocht, ick lijckjé, earm Djier!
Nimmen min az jæ dy 'k wier,
Al mijn moed iz my ontfoncken.
Al mijn goed heftu fordroncken,
In forspijlle, sneyn op sneyn,
Moart! mijn lyen het nin eyn.

Sjolle.

Nu, nu, seftjes, moar, hoe beerste,
Hab ick schild, ljæf, ick bin de' eerste
Neat dy keatet; leauw' dat seft:
Better yer keate' az op 't seft.
Ick fil mey 'er tijd wol wijzie.
Dat eerst môy schijnt kin ney grijzie.
Dy sijn jeugd in 't wijlde' oon-stelt,
Bertert him wol oppe jeld.
Dear mey fil uwz lock beginne,
Du ney huws. ick op in hinne.

E T N.

LJE AFDE.

L J E A F D E.

Wijfe. { Prins Robberts mars.
(Een Jonckvrou die mijn hert
door-wondt &c.

1 Johan. 4. 8.

L Jeaft', wirdte Ljeafde', oer-schienste Bijld,
Pawck, boppa Sinn' oef Dey,
Nin Faem, hoe moy, dijn glanz' besjill't
Op tuwzen mijle ney.

Yen strieltje' uwt dijn blier eag, ick tjuwg,

Tjocht dat ick ney dy stjoer,

Jā ijn dijn ljeafde baern in sjuæg,

Az Migge' yn 't Kerffe-sjoer.

2.

Wae dy naet ljeaft iz yn forstān

Fen wit in fet * on-dreag.

* on-swanger

Mar, al-folmecke' oer-wirdste pān,

Het Minsche sjuerecht so heag,

Dy dijn wirddy' wirddearje kin,

Dijn gāven yn besfet,

Oef breyns begriipp' groundearje kin,

Hoe djiep me dear op let.

3.

*k Wol naet, lijk' folle minners dwaen',

Asse' ālje bernsck in njuer,

Dy alle schild de ljeafde jaen',

(O wean-wit buwtte stjoer!)

C

De'

Ljeafde.

De' yen' neamtse wread, hird, doaf in blijn,
 De' Oore' hietse kâd az snie,
 Dy wijt't her on-joulijcke pijn,
 Dogge' al mey on-befchie.

4.

'tHiete' yerzen, uwt it smitte-fjoer,
 De Smid nimt, buwtte schea;
 Hy hanlet it mey goe bestjoer
 In 't det him quælck nogh quæ.
 Mar koamer aerne' in onbedreun'
 Dy 't fette' oon 't erslinge' eyn;
 Dat wier eyn schild, az hy oon 't gleaun'
 Sijn gicke hannen scheyn'.

5.

Oertinckt mijn hert dijn frjuenlijckheyd,
 Jæ 's alle reyts onteyn.
 Eack dijn mild-diedig heag beleyd
 Glanz'-glorret sonder eyn.
 Maer 't jienge' uwz crjuesget smert in smaed't,
 Iz schijn-ljeafde', in ondild.
 Wijt' dat dy ljeave Ljeafde naet.
 (Holp' Ljeafde!) 'tiz eyn schild.

*Heal dea! heal dea, trog Minn'-fjochi', Ljeafke!
 Oon' dobbe iz het ljeafds wunn' my brocht:
 Het tinckt 'er jo fen, herte tjeafke!
 Witte y rie jin mijn ljeafde-fjochi'?*

œ y t.

R E O N T S E

L J E A F D E - G A L ,

O O N

F R I E S K E - L i c h t f i r d i g h e y d t .

(Stem: *Periofta.*)

1.

L Et ynne juwn (de Sinn' oone' oore' ig Duyn,
 Nacht-wâdsters eag belitsen mey yen Wolck',
 Fjild, wetter, luft oer-teyn mey tjuester bruyñ)
 Siet *Reonts* oon' Strân, in wâlde' uwt herte-kolck,
 Yen triene-gjealp; dy lanz her wangen del
 Roon, wiet en hiet; in biet in spliet her fel.

2.

O *Friesche!* (*sey-se'*) in dear mey wird'-se stom;
 In jâ beschaet, in laey ynn' swijme' az dea.
 O *Friesche!* (*seyf-f'*) da-se hette weer bekôm)
 O't hert bejout m', hoe's, ljeaf, dijn *Reonts* ijjn' nea!
Reonts, eren, *Reonts*, dijn hert, dijn siel, dijn sin,
Reonts litste, ljeaf, ynne' wean fen freamde Min.

3.

Flijueg hinne' oer-drovig suchtjen sonder eyn,
 Reyts, reyts yn't hert fen him dy *Reonts* forjit
 (:Wierom ick tuwzen tuwzen trienen weyn:)
 Om fijjne-min, dy him, spoar-bjuester, rit.
 O *Friesche!* koe'k mijn trienen yn dijn bloed
 Trog-mingje 'k wit ick recke dijn gemoed.

R E N O T S E

4.

Mar 't iz om naet al het ick kley oef gâl,
 De Goden habbet, ljeaf, (och!) doz forfjoen,
 (It ty, it ty to goe; naet to dijn fâl :)
 Dat jæ dit bjuefter freamd Djier oon dy joen',
 Ick rop, ick rop oone' Hijmmel in bejaar
 Sijn tjuwg, ljeaf, dat ick om dijn ljeafde ftear.

5.

Ho schoe ick libbje! 'k fiel dijn hert in fin
 Ljeaf, eren rjuecht in fljuecht oon my forbuwn;
 Nu feft oon dizz' blier-eage Meeremin,
 Dy (hoe-se' eack fjongt) jæ 's duwbbeld falck ynn' gruwv.
 O 't rjuefter græf mijn winfch'! 't ljeacht bin ick fed,
 Om dy mijn treaft, trog *Mercurs* floyt' forret,
 Op *Danens* Fainne bed.

E T N

HER.

HERDERS-LJEAFFE

T O

GALATHÆA.

Wijfe. { Treurt edel huys Nassauw, &c.
 { Na dien uw' Godlyckheyt, &c.

't **W**Yt fen mijn hert in sin
 Iz GALATHÆE. Ick bin
 (Trog her snie-wijt, in wirde)
 Oon her, yn ljeafde, buwn':
 Ick kin 't fen her neat hirdde,
 Oef ick flamje' az in uwn'.

2.

Her wezzen from in sljuecht,
 Her wirdden klear in rjuecht,
 Her onbespritsen' wand'le,
 Her inck'le ruwne' yensad,
 Al her dwaen, wirck in handle
 Iz 't nommelt' fenne' wrad,

d'Onnos'le kerde dy,
 Ljeaf, to sijn ljeaf, eer hy
 Sijn libben drovigh eyne:

Herders Ljeafde to Galathæa.

Eer him (ô Helsehe rie!)
Sijn cyn Broar deadlijk scheyne,
In d'heale Wrâd fordie.

4.

O Goune GALATHÆE!
Mocht ick mey dy, ijn free,
Libbje, 'k hie wâd in winsche,
O! 'k nijd' nin Forst, ho heag,
'k Wier de lockigste Minsche,
Dy carne 't Sinne' eag seag.

5.

Môcht ick mey dy begean,
'k Schoe ney nin heagheyt stean;
'k Schoe my mey dy formeysle,
Om 't my de Gaest omteyn,
Ney dit libben mocht reysle
Yn 't filligh sonder cyn.

6.

Wa 't den eack wezze mey,
Dy GALATHÆE stjoert wey,
Om *Tethys*, *Pluto*' of *Rhæa*,
Dy bouwje' op driuwend' san:
Ick minje GALATHÆA
Az wrâds heag-wirdste pân.

E. T. N.

HERDERS NJUE,
T O
P A L E S.

Stem: *Van Cordewagen.*

1.

PALES puwckje fenne wrâd,
Mijn forhuwglijck herts bejearen,
By waem ick my lockig hâd,
Boppa kroon in prael fen Heeren,
Pales pronckje fen it Fjild,
Dy forlit ick om nin jild.

2.

Eren iz 't wol schijd in berd,
Dat Ljue, werz fen haed-stôck dragen,
Steat klien acht'ne, ja naet wird,
Om uwz *Pales* to byhagen.
Pales pronckje fen it Fjild,
Dy forlit ick om nin jild.

3.

Mars, yerts Fijne fen mijn *Minn*,
Grouw'let nu oon ore weagen,
Nu bloeyt *Pales* az *Godinn*,

Lod-

Lodder-laytsfend' blier fen eagen.

Pales pronckje fen it Fjild,

Dy forlit ick om nin jild.

4

Wa jiette' ore Ljeafde' oonguw't,

Wa oon ore minne muwlket,

Wa njueneke' ore schienheyt law't,

Wa mijn ker, az sljuecht; oon-tuwlket.

Pales pronckje fen it Fjild,

Dy forlit ick om nin jild.

Mar wa mey my ney her sjean',

Frjune 'k nijddje nin mey-fryer,

Komme' op greyde' in grient' œyt-gean,

Ick gong mey him, des to blyer.

Dear mijn Pales 't Djer-ryck' Fjild

Proncket wâdt', in bâdt inne' jild'.

œ y t.

Ljeafde

LJEAFDE GJEALPE.

Wijfe: *Ick had voor defen, &c.*

1.

R Ea-goune Muwlckje,
 Ruwn-aerdigh' Djier,
 Ho komt, ho komt it by
 Dat y doz tuwlckje;
 Dear 't hert iz fier
 Fen ljeafde njoencke my?
 Ick sied ,, Ick bried,
 Ick koyts yn ljeafde fjoer.
 Jôn ljeafde wâlt my oer,
 Het stiet my 't ljeavjen djoer!
 In y fjeane dat ick bin,
 Tor in uwt-terd yn jôn Min,
 Mar blicuwe allijecke ftjoer.

2.

For al mijn frejen,
 For al mijn dwaen,
 For al mijn pijn in smert',
 For al mijn lyen,
 Tjienft, hert oer-jaen,
 (Hert) win ick naet jôn hert.
 Koe heyd' ,, In weyd',
 Koe griente, Beamte, Raem,
 Ky, Schiepkes, Ey in Laem,
 Koe Fuwggelt Dijck oef Daem,
 Jôn hird hert weack weackje' yn wiet,

D

Ljeaf,

Ljeaf, it triene om mijn fortriet
Al het omtrint my kaem.

3.

Mar, och! jæ witte,
Jæ witte wol,
It iz, it iz om naet:
Wierom jæ 't litte.
O ÆMEROL!
Dy my doz t'on-rjuecht haet't,
Het stien „ Het bien,
Het Klippe hird in kad,
Het See-schomm' griyz in sad,
Het grijmm' brocht Jo te wrad:
Dat ick luwckje', in even hird
Y jo litte', in naet in wird
My trest't, æf trest fore' hadt.

4.

Och! nu besjiet ick!
Och! my bejout
Mijn gaest! my wirt so ted!
Mijn siel uwt-jiet ick.
Swy' Floyte-hout,
Dyn nuintien bin ick sed.
Kom laem „ Kom raem,
Kom Fuwggelt, Beamt in gruw'n,
Loyt' 't libben my bejuwn,
Trog ljeafds swiet soere wuwn:
Sjea de Stien oon fen mijn græf,
Dy my 't stienighe' hert schaet æf,
Dear my de Ljeafde' oon buwn'.

E T N.

BERT-

BERT-SANGH

twiffche

Æmaril in Gōris.

Stem: *La volage. of Vrouw van mijn jeugd. &c.*

Gōris.

G Oune ÆMARIL!
 Æmaril. Wol GōRIS het 's er weer yn til?

G. Stæ, blicuw', bout, hādde' in bijtke stil,
 Hertse mijn bea.

Æ. Dat sil wol dwaen dijn GALATHÆA.

G. Yn dy allinne' iz al mijn free.
 Tove' ey! Æ. Wier ney? G. Ney my.

Æ. 't Iz my so wee naet yens om dy.

G. Du blicuwste yz-kād in fjoer
 Al baernste my gleon az in fjoer.

2.

Hertse mijn klacht

Æ. Dijn kleyen ick nin fjtter acht'.

G. Dat hird' wird wy't my yn on-macht.
 Mijn yn-borft blet.

Æ. Het mey 't dogg' wezze dat dy let?

G. Trog *Min fjoehime'* iz mijn hert beset,
 Om dy. Æ. Om my? G. Dat 's wier.

Æ. Dock sizzen achtje' ick naet in hier.

G. O stege fjuwge sin
 Wirdd' sizlijck om dy fwiete *Min*.

3.

- Hertse' ey hertse' aet!
- A.* Næ, dear to krigge stu my naet.
G. Dat 's, mey in swird, mijn hert trog-staet.
 Holp', ljeafste', ick stear.
- A.* Dat lelljen recket mijn doaf ear.
G. Du biste d'oorfaeck fen mijn seer.
 O my! *A.* Het 's dy? *G.* Mijn hert!
- A.* Ey loake het in leafen pert!
G. Dear field' ick, heard', in seag
 De dead-dolg' fen dy ljeafde-pleag.

4.

- Heelje my ljeauw'!
- A.* Dit 's oon in oon al 't âde kreau.
G. In jin mijn pleag' it yenigst' reau.
 Het biste moy!
- A.* Dat 's az in wetter-borls op-toy.
G. Wirdd' Frou mijns herts bouw, Stal in koy,
 'k Wird suwn. *A.* Dizz', juwn? *G.* Dizz' stawn.
- A.* Wol biste den so deadlijck wuwn'?
G. Dy wuwn' dy ljeafde' uwz sjet
 De Weer-ljeafde' uws stracks weer forfwiet't.

5.

- Ick stear, ick stear!
- A.* Het fiet dit kiermen al tijd weer?
G. Hoop' om ontlesting' fen mijn seer.
 Forbly mijn moed.
- A.* Wezz' bly in fry wier to so tjoed?
G. Ey pearje, ljeaf, mey my so 's 't goed.
 Ey, ey! *A.* Wey, wey. *G.* Hâd dear.
- A.* O maet 't iz naerne ney so klear.
G. Doz gong ick (Herders bern)
 Yn frucht-leas ljeafjen gled forlern.

E T N.

ONT-

ONTFLEY N' HERT.

(Wijfe. Jacus Jacus, &c.)

1.

BOCKE bea mey fad'ne hannen,
Swierste tjeafke fen uwz jeld,
Fen uwz Boertt', Gea, Goa in Lannen,
Dy my mijn eyn-falme' ontstelt:
Ljeafke, ljeafke,, Hert in sinne-tjeafke,
(Bjuefter!) ick baern trog dijn kjeald.

2.

Tjeafke' & dy mijn borst op-sney n her,
Trog 't oongloerckjen fen dijn eag,
Dy my 't hert dear uwt onteyn het,
In weer foll' mey fjoer in leag.
Ljeafke, ljeafke,, Hert in sinne-tjeafke,
Tinck reys ljeaflijck oon mijn pleag'.

3.

Sonder hert iz sonder libben.
Sonder libben libje' ick, klear.
't Flesck fortorret fen mijn ribben,
In ick layts jiette' om mijn seer.
Ljeafke, ljeafke,, Hert-in-sinne-tjeafke,
Jou my hert in sinnen weer.

4.

Naet ljeaf: hād du 't sonder weer-jaen,
Mar sluwt it dijn eyn hert yn,
Den wier dien mijn sjochte' in seer-dwaen,
Den rest mijn hert boeyte, pijn:
Ljeafke, ljeafke,, Hert-in-sinne-tjeafke,
Mijn yn dijn, in dijn om mijn.

E T N.

D 3

Op

Op de Print van een HERDER-
kuffende HERDERINNE.

L Yltsen paeyde Poppe' in pea,
Dear trog trillen, les, sijn ljea,
Eyje! him tocht him salm t'outrinnen.
In swiet mulke it 'i thauwer-paen.
't Is klear jou-leas-nimmend'-jaen.
Dock jaen jou-nimt bert in sinnen.

MINNE-SINNE.

L Feav' Lijtsen! az ick by dy bin,
(Mijn heacht mijn leag, mijn eag, mijn Sinn')
Az 'i tjeester iz, midz ynne nacht,
In 'i Stijrt' bestjoert de Hijnmel-wacht',
Ho tjeester in eack wezze mey,
't Iz my so heacht az Sinn' of dey.

Mar az dijn gloar my naet oon-gloer't
So raest ick tjeester onbestjoerd,
In kijckje' az stoack-in stecke-blijn,
Al jeld't de Sinne mid-dey-schijn.
Het baet, of my de Sinne' oon-eag't?
Lyts iz mijn tjeester in mijn heacht.

U W T.

WOB.

W O B B E L K E.

S T E M M E.

Daer vond ick heynelyck, &c.

1.

MYn hert dat trillet my, it iz nin røy!
 Mijne liefste *Wobbelke*,
 Mijne swietste *Wobbelke*,
 Mijne wirdste *Wobbelke*,
 Het biste moy!

2.

Ick fiel oon 't kreauweljen, lief, het my dert,
 Mijne gouden Ingelke,
 Mijne gouden Ingelke,
 Mijne gouden Ingelke,
 Du biste' yn 't hert.

3.

O! 't hert ontfjuecht my beyd' mijn eagen trog,
 Ja 't rint uwt my yn dy,
 It tjocht uwt my yn dy,
 It liept uwt my yn dy,
 Az ick dy fjog.

Ick

4.

Ick kin neat wezze fen dy, swiete djier,
 OËf ick mot stearre ljeaf,
 OËf ick mot stearre ljeaf,
 OËf ick mot stearre ljeaf,
 Dat 's inckel wier.

5.

Help Ljeaffste', ô litste my yn docken quca,
 Paetke my swiete tuwt,
 Paetke my swiete tuwt,
 Paetke my swiete tuwt,
 OËf ick bin dea.

E Y N.

Wa

*Wa tijd naet bruwckt ,, dy tijd ontgljdt,
Ontfljuecht, ontduwckt ,, me wirdse quijt.*

(Wijfe. *Si c'est pour mon pucelage.*)

L Jeaſke lit uwz ſobbje' in ſabbje
r'Wijl't uwz muwlker, ljoent, in leſt,
Dat iz immers fier' wey bett.
Litſe gnorje' in uwz belabbje,
Waems ſjoer is oon yeſſche terd.
Alle dwaen het tijd in berd.

Sinne in Moanne, rijzje' in dawckje,
Simmer, Winter, Foar-jier, Hearſt,
Eynje', in libbje' alweer az cerſt.
Tuwtelke', az w'uwz tijd naet bruwckje,
Nu-ſe' uwz tjienet, jæ rint r'eyn,
Mar wa till't weer holle' oer-eyn.

Pajerke, mijn ſwiet formeysen,
Dy my de Hijmmelſch' ſwietheyt jout,
Jouw' my hondert paetkes, bout!
Dat it uwz yn 't hert môt reytsē:
Pæ my hondert reysen tjiē,
Tuwt du wiſtet het ick mien.

Hondert-tuwzen paetkes jiette,
Tuwzen-tuwzen pæen dear to:
Bin ick gick! het ealje' ick? ho!
Lit uwz paetke', ô liordigh' ſwiete,
Oon uwz luſt-eyn, buwtte tol,
Swiet', uwz ſwiete buwck ſwiet fol.

E T N.

E

Minne-

Minne - Fjuecht - Spil.

LJEAFD' deage' in trotte my cern' uwt,
 Om dat ick him *klien manke* hiette,
Bopp'-bortlijck Bernke, lijse guwt.
 Hy noam sijn boage in woe my siette.
 Dat jilt dy Jan, sey *Cypris* Soon.
 Kom oon (ick weer) wa schoe my derre?
 Ick hab in sticlen harnateck oon,
 In wol my, az in Switser, werre.
 Hy scheidt, hy stitse pijl om pijll',
 By tuwzenen sijn bouten fleagen.
 Ick stoe allijck in yken stijl'.
 Hy fleag. Ick seag him onder eagen.
 Mar do dy Bingel al sijn reauw
 Forschetten hie, Hy stoe yn' dodde,
 In mecke' in (quansquijz) eangstig kreauw.
 Ick, moed-great, oon : Ick noam in Lodde,
 Nu schil ick dy dobbje yn yen kuwl.
 Doz duwckt dijn borll'-bels snorckig pochjen.
 (Ick wuwgs ynn' wean, ick laecke' yn tuwll',
 Fjuecht-winst' begoe, tocht my, to sjoehjen)
 Gick, sey'er, iz mijn Pijl-schie bleat,
 Ick meyts in Pijlle fen my selme.
 (De diede' op 't wird.) Hy, salm-pijll', scheidt
 Him salm yn my. Da stoe 'k bedwelme!
 Da joe 'k it op. Laey' resting' dol,
 In kriet, mijn Fijne sijn ick binne!
 Hy baernt mijn yngewand. O hol!
 Genaede' on-oerwinlijcke MINNE.

E T N.

K I P E D O

K I P E D O R J E A U W E - B J U E S T E R .

Wijfe. Van Goofen.

1.

L Yts forlijnn' laey swiete muwlle,
 Goune pole, wjueckte Wicht,
 Dear hy *Phæbi* frielle' omtfchuwlle,
 Onder beam'-fchaed tjuefter-ticht;
 Dol laey koker, boage, fchicht',
 (Reauw' dear hy mey wircket)
 In hy kniep - Æge ynn' fliep
 Restlijck, dat 'et fnircket.

2.

Dat begloerre' in ljordigh eaghje,
 In elbaster-libb'ne Bijld,
 Dat him laey in bortlijck leachje.
 Dear wier Kuwze ontboage', ontpyld.
 Da'er opwecke', in feag, yn 't wyld,
 Ney' gruw in ney boppen':
 Hy begoe „ Njuer in tjoe
 Oon fijn Mem to roppen.

3.

Nu is 't gálljen, nu is 't kiermen,
 Nu is 't tiermen fonder eyn
 Ja by gammen! wylde wiermen,

E 2

Ick

Ick bin fcheyne' duwbbeld fcheyn'!
 Sjog ick fier, in loayts ick heyn,
 Fijt'! mijn Arck iz felne.
 (Moart, ick ftear!) Ick wird weer
 Mietten mey eyn jelne.

4.

Mey eyn jelne wird ick metten,
 Dear ick elckom mey uwt-miet.
 'k wird fen wrijt en spijt besetten,
 Poer, uwtlitten trogh fortriet.
 Màm, dit spijllet my jæ Griet
 Tins in leau ick feftlijck
 [: V E N U S :] Soon! „ Tjogh dy oon'
 Dy huyn naet fo leftlijck.

5.

Dat swiet Famke, gloer-eag' Grietke,
 Puwck-moy, aerdigh oer in oer,
 Blier-wijt Lamke, det in fjetke,
 Uwt eyn eagen-finne fjoer,
 Den buwght elck ney her beftjoer,
 Sonder wird oef werr' dwaen.
 Jæ fil dy „ Leauw' dat fry,
 Dijn geweer wol weer-jaen.

œ y t.

*Forschaet' aerd af tjin-stridig sin,
Dat pearet quelck, dat fet nin Min.*

FReamde, bjuest're, wond're tingen!
Fen uwz Nieske nijlick sin,
Neackje' ick her; jæ rint wol ringen.
Troay' ick foar; jæ folg't mijn rin.
Buwts ick oon; her portte' iz sletten.
Weynje' ick' reg; her doar luwekt op.
Nayfckje' ick njuct; jæ leapt uwt-litten.
Duwkje' ick djiep; jæ kliemt ynn' topp'.
Freje' ick fjoerigh; jy's beserzen.
Kielt mijn moed; jæ's yane brân.
Tact ick ney her; jæ's oon 't werzen.
Hannen thuws; jæ fet mijn hân.
Kârje' ick drock; jæ's sonder muwllle.
Swy ick stil; her happert giet.
Eernje' ick; jæ pettearret tuwllle.
Loayts ick soer; jæ laket swiet.
Gloerje' ick blier; jæ loaket grijme.
Bin ick witten; jæ's az dol.
Malje ick; jæ's beschieden. Tijmen
Het 's dit? Oors wol-se' az ick wol.

E T N E.

E 3

Jaen

Jaen iz ljeafte „ Nimmen tjeafte.

Wijfe. Mijn herp bekleedt met rouwe, &c.

1.

YNn' tuwl-wraegfeljen, yn 't djoeyen,
Yn 't snaep-snobben, ljeaf,
Yn 't eal-ljille-bortlijck stjoeyen,
Neam'stu my tjeaf, tjeaf:

Om 't ick ond're paetkerye.
Pea-sjeack, sonder luwd,
Duwe' yn muwllē-stiet twa trye,
Dijn giel Podde-hyers tuwt.

2.

Goune bolle-krolle Holle,
't Lijcket bernsch pittear,
Jaen oef nimmen schijlt rju folle:
Hab ick stelne, SWEEER,
Az ick jou? Ho! kin in jouwer
Tjeaverye' oon-gean?
Bazeste naet, Fijlde-Bouwer?
Wa schoe 't oorz forstean?

3.

Dy soe 'k eer', mey rjuecht oon-tuwge
Tjeaf-stâl', stellery':
Yn dijn paetgjen' dat it swuwge,
Stielstu 't 't hert fen my.
Dy nu, 't hert ontnomme', ynn' dwelme' stirt
Stell't dy? swiete schelm'!
Næ; dy herte-steller selm, wirt
Herte-tjeaf: Tjeaf-selm'.

E T N.

M U W Z E -
B O O S T E.

Wijfe. Si c' est pour mon pucelage.

1.

YNne' oer-lang forlijne jieren,
Yn *Saturnus* tyd, by âds,
Yn dy goune tijd, âd-wrâds,
Da de djier, œf 't minschen wieren,
Mey eyn taele' in spraeck forfjoen,
Oon elck-oorme' in practje joen'.

2.

Yn dy tijd wier 't dat in Minsche,
Dat in sillig Cluwfner fiet
Oone' igg' fen in rinnend' wiet,
Dy de gave' hie, het hy winsche,
Fen al 'tjinge' hy hearde' œf sjoë,
Dat it wirdde' allijck hy 't woe.

3.

't Berde dat in Uwlle-koffe,
Lanz dizz' Sleat-ig, dear hy laey,
Mey in Muwke noam sijn draey,
Dat him, ynne slecht ontploffe.
Dit wuwn' Heer-om ynne laep',
Fen sijn mouwt, slippe', œf kaep'.

Hy

4.

Hy floeg d'eagen neye Stearren,
 In hy winsche dat dit djier
 Dit Muwfintje' in Minsche wier.
 't ging ney' winsche, ney bejearren.
 Faer wier bly. Hy sed dizz' Pop,
 Az ey-berne Dochter op.

5.

Az jæ Faem, ney tijds forrinnen,
 Wuwgsen jeld in jieren hie,
 Tocht in socht uwz Cluwf'ner rie
 Om her Booste', in brijck sijn sinnen,
 Want jæ hie to nimmen sal,
 Az de sterekste man boppe' al,

6.

Wa de krefrigst' nu moght wezze,
 (Oermits jæ him salm naet fey)
 Bricck him de' holle dey oon dey:
 Hy koe 't tinsc, fetje' œf lezze;
 Eynlinge' het hy him betocht,
 OEF't de Sinne wezze mocht.

7.

Hy stoep ney de Sinne' in kate:
 Tfyrl, dy tyd in stuwnen stjoert,
 Dy de Wrad roun-om begloerr't,
 Dy oer 't wetter, fersck œf late,
 Wad't; booschje' oon myn Bern: dynin
 Az de krefstigste' het yn 't sin,

Kreftigst'

8.

Kreftigst' bin ick naet. Dy grijmme
 Tjocke wolcke twingt my wol,
 Dat ick az Kaep-momme' om-rol,
 Dat ick om rin az ynn' swijmme:
 (Sey de Sinne') y kinne 'tsjean:
 Dearom mogge' y to him gean.

9.

WOLCKE; schoene Y wezze mogge
 d'Alder-kreftigste' herckje my,
 Wirdd' mijn Sweager bid ick Dy.
 Sest (sey Wolck') dat woe naet doge.
 Sjog dy Berghe' iz my to quca,
 Reyts ick him hy breckt mijn ljea.

10.

Stege stant-friel', stjuwgge holle,
 Dy for ninter duwekt nogg' wijck't,
 By waems kreft eack nimmén lijck't,
 Wirdd' mijn Berns man, so y wolle?
 (Doz sprijck Heerom *Monse'* yem oon)
 Wezze y mijn oon-boofche soon.

11.

Atlas gappe', ik môt it lye
 Dat de Muwz mijn Maester wirt,
 Dy my krabet, djiep, oon't hert;
 Koene' Y him to Schoon-foon krye:
 Dy my hyer in huwd trog bijt
 Is de sterckste dy ick wijt.

F

Dear

Muwze Boasch.

12.

Dear ney wirdde *Muwz*-man freage.
 Muwz-man swol fen edel bloed,
 Muwz-man heag fen hert in moed,
 Muwz-man spriek: Ick wol it weage,
 Lauw' my dat schien' Bijld to iest'.
 Wa 's er kreftig jin mijn kreft?

13.

't Famcke' eack, to dizz' Booste willig,
 Dit 's de man dy 'k ljeafft bejeer.
 Jouw' my trouw' kiermd-se al weer.
 Docken Booste' iz my lock-sillig.
 Dear mey wippe Muwz mey Muwz,
 Wol-fol-noegge' yn't Muwze-huwz.

E Y N.

PARIS

P A R I S

forlittende

E N O N E,

In her kleyen dear oer.

DE Minne-sjoerige PARIS, sijn lock, fen rjuechter dear trye godinnen west te hebben, naet kennende forswye, forhelle it oon sijn ENONE, dy'er yn forscheat, in yn't djiepfte fen het hert om sichte, her forlies already tinsende. Dy tijd, dy oer al regeeret, oon-fiede PARIS eergierigheyt, dat hy besleat sijn pleats yn sijn Heyte Hoaf to beklajen, dearom forsiere'er, op dat'er sijn wijf ENONE, min æstertochtlijck, yn bewilligje soe, dat hy fen sijn Heyte ombearne wier, sijn fortjog onder teck fen yen Faderlijcke twange doz oon her ypen dwaende

Ljearve helt, de Hymmel wol my fen dijn besittinge, nu ick'er my maest yn forheerlijckje, æf stelle, op dat ick, fen dy æf-schaet, dijn wvmmenheyt to libbeniger siel; wutte den dat in streng besel fen mijn Heyte, onbreckelijcke wet oon mijn gehoorsaemheyt, my fen dijn eagen, of eere fen my selme rjocht, wier fen mijn hert so pijnne sielende suchtet, dat'et sizzen oon mijn smerte better, az it wvdravckjen oon mijn tonge foegget. Dizze trienen, dy ick oon dijn meylljen, in oon mijn quellinge jou, in dizze drove kley-wirdden oon alle beyde, kinne dy, ho dienigh mijn schiedinge iz, bejwvzje: 't wier, burvve wvijvel, de schiedinge fen mijn libben, az de hope fen dy veer to sjean, dy wrang idsigheyt naet forswiet'ge. Fou den to dizze wrede twange dijn bewillinge, ick siz wreade, oermits ja my fen dijn ljeafde schaet, den naet az mey it lijv', want mijn hert sil dy, to pân fen sijn djieppe negenheyt, de helt fen sijn libben litte.

Trog dit pittear recke hy ENONE soo, dat ja also daetlijck om sijn fortjean suchtje, dearom hy, om her freze to forswietjen, her yn sijn carmen fette, in sijn ljeafde lefferye mey tuwzen paetkes oerhuinigde, twingjende sijn ægen, om sijn ontrouwighheit to beschaeddjen, trienen, op dizze ljeaffters canficht to stirtten, in her, yn sijn

Paris verlittende Enone,

earmen, naet noagh kinnende trjieuwkje in muwickje, sey'er: Och! dat ick rjuechte ford de roosen fen dyn Muwille ploeyfende, soo wol de ftyckels fen myn oer-lyen, oermits ick dogge yenreys ftearre mot, naet mjeen mey. O Sinne! het det dy de dey fortoafjen? Myn fiel, sonder dy to libbjen iz meer den ftearren. Lit ick naet uwt dyn eagen, de ljeuchten fen myn libben, fchiede. Mar myn bern-plichte twinght 'er my to, de ghehoorfaemheydt forknöttet my to dit ftrenghe befelne fen myn Heyte; az fijn soon, in eack twinght de ljeafde my, az dyn man, fyn wetten to forachtjen. Het fchil ick den wezze? gehoorfamjende in tygge soon, œf Dy, myn fchiene, naet forlittende, in rjeucht trou ljeaver? mot ick alle beyd om-klimme? O onnutte wolle! oermits twae jinfrydene naet yn yen faeck wezze kinne. Bewilligheden, myn fchiene, mar buwtte dat ick wol, dat ick de wreadheyd fen yen Heyte, dy myn wolle fjne twinght to folghjen, gehoorfamjc. Dizze mifftreastighe ljeafster, dy ondertwiffche, az trog to gritte quellinge ftom, weyne, tocht oon PARIS, dear trogh uwt to bylden, dat jæ buwtte Him naet libbjc koe, fizzende dear ney, mey ryzbosckjende ftemme:

Ho, PARIS! woene y jon ENONE, in du ENONE! dyn PARIS forlitte? Næ; næ, uwz nead-lot môtuws nead-fchick folghje; myn dead, oermits jon libben myn deagen forljuechte, môt myn graf, in jon fchiedinge myn ywige œfwezen wezze. Ick môt oon jon lichame, az y oon myn fiel, forbawne blicuwe, op dat, az de Hymmel jo in ftraffe wol oplizze, ick dy mey jo befoerje. Ick wol, wier ane de Hymmel jo liedet, jon ljeave gefilne wezze. Ick fil, fchien myn hert om jon wille fuchtet, de fmerte naet fiele, in alle onftommigheden dear fee fille myn ftantheftigheydt naet yens forwriggelje. Kin myn hert soo wol naet lye az jo beminne? Jæ dear mey fwyende, wirdde fen PARIS doz beantwirde. Næ, Dyn hert iz naerne den to myn ljeafde fchicke, in myn fiel om dyn fmerte to lyen. Ho (jæ weer) libbjc ick az on-kreftig ynne wrâd om to ljeafde fen jo to lyen? Ja (sey hy) oermits it de reden wol, in de fwackheydt fen dyn aerd belettet. Het reden (weer-noam jæ) roavet my fen myn rjuecht, in het fwackheydt fen aerd iz fo kreftig dy my dear yn lette kin? ENONE (sey hy) du kinste om my wol lye, az ick fo min ermbertigh wier dat ick it to-litte koe: Mar Dy to beminnen, en dat to bewilligen binne twae jinfrydighe tingen. Ick leau (sey jæ) dat jon forbod eere uwt haet az uwt ljeafde fpruwttet. Het kâtefte ENONE (sey PARIS) befchildigefte my onnofelijck? in twijvelefte one wierheydt, soo ney by fijn fjoer, beferzen? Iz 't ljeafde (jo weer) dat me, it jinge me bemint, forlit? Mijn fortjean iz, oermits de nead wetleas iz, onfchil-digh, sey hy. Het de nead (fprijck jæ) nin wet, jon wolle kinfe wol yenjaen. Leer my dat ENONE (sey hy). Het hofime jo, 'tjinghe y witte to onderrjuechtjen, in witte y 't naet dats mey jon wolle, sey jæ.
O laefje!

O laefje! (hy weeroon) heftu beletten my, om myn oefwezen foore te kommen, to deyen! mietigje de wreadheyd fen dyn wirdden hette. In Y (sey ENONE) woene y dat jon fchiedinge dy fchiedinge fen myn libben wier, in dat y fen my foor hette tyd fchiedende, ick fen jo, foor y vigh, fchaet? Ach myn ljeave Helt (fpryck hy) Leauwefte dat ick dyn dea bejearte? is 't wier ick mot nummernin bejearte hadde; in om dy dear fen to forfjckerjen, ick woe dat dit myn lefte wirdden wierne. Y, (jæ weer) foo y fe naet bejearte, y foroorfaeckjefe to minfte. Iz dat dyn dead foroorfaecke, dat ick, foor lyts, fen dy fchied, weer-helle hy. Het koe ick, az ftu ftoarfe, oermits wy allijcke ljeafde drage, yn dyn fchiedinghe oorz den fock yen lot hoopje, in lijckewol mot it fchean. Sluwte het y wolle (sey jæ) forlit y my, ick forlit jo, ick fil, trogh jon ontrouwigheydt, my felme, mey my fen 't ljucht to be-roavjen, ontrouw wezze. Ljeave helt (hy weer) mietighje dyn lyen, de ftantheftigheydt iz 'erde rie to. Het ftantheftigheydt (jæ weer) iz 'er jin jôn forooringhe to fetten? Hietftu my wif-holligh dat ick myn fornimmen folghje? (fpryck Hy) dyn fizzen fchil dy rouwe. Nim moed, ick libbjetrogh d'yenige hoope fen dy weer to fjean: Och (sey jæ) ick ftear trogh d'yenige eangfte fen jo to forliften. Ængje naet op dat dyn fmerte forlichtet, (weer noam hy). Stuttje, meye feart de oorfaeck, az y de dead keere wolle, fprijck jæ. Ick wol, markin naet (PARIS weer) Oon waem fil ick my den bejaen fregejæ? Oon 't ongelock, oef learre oone hymmel fchickingh, antwirde hy. Az 't ongelock oon myn kleyen dea, inne hymmel-fchickinge oon myn smarten blyn iz, fchil ick den buwte holplibbje? (jæ weer.) Ja (sey hy) oermits daffe dy trogh fordildigheydt heelje kinfte. Ho (sey jæ) jon oefwezen fonder ftearren lye? O Himmell! iz dit jon wolle, foo pearje 'er in ginfthig graef mey, op dat ick naet langer inne illindighe wrâd libbje. Dat twiere fuchtjen, dat her borft benauwe, koe naet to-litte datfe langer kâte. De trienne rolle-ne her oer 't eanficht, dat om PARIS, foor 't left to paetjen, in wol-fert to winfchjen, jæ her, on-æfter-rochtlijck, del bocke: in doz, blyn, feag naet dat hy de flucht noam). ENONE! merckefte naet, dat dit de lefte offerhannen binne, dy Hy æ op focke Aters offerje fil? och du kinfte dyn to kreffrige droaftheyt naet jin-ftean.

PARIS wier ondertwiffche yn 't Schip, dat al fordynne folle fee fjille. Hy forlear it fjean fen 't Lan. Lit im ferre, in uwz weer to d'Earme ENONE keere, dy her krefften weernimmende, her gaest moed joe, om to her Man jette to petearjen, d'eagen om him to fjean, oon alle kanten weynjende: mar om naet, jæ fre-ze 't jingefe naet fizze doarft. Jæ focht oer al, in fuwn naet dat

her fornuwge, jæ roon ynne binnenste schuwlnhernen fen 't bolck, tinffende dat her ljeauwert him dear forliffen hie: nu roaffte, dea hercke-fe; mar jæ hearde naet den de weerftoyte fenne beamen, dy in fortriectigh luwd, yn her æren mecken. Jæ wurdde bedroafd, in, naet wittende to waem, om fen tjings da'er fen wier naet te twijveljen, jæ her toflechte nimme soe, kleau oppe toppe fenne neyfte berge, wer fen jæ, fier fen her: her ljeaversfchip bruwsjen seag. Da bekibbefe her eagen fen to folle fjoen to hebben, in, om dat her dy miz-grijppe berouwe, forwijfd herre om yvigh to gâljen: in, fen lyen alle heel forfierd, helle her stemme op to dock kleyen: Wrede PARIS, her ljeafde mecket jo jin jon ENONE soo wread, het quæ so jin her goe, het foranderinge so stantheftig jin her ongelock? fizzate my. Och! jon œfwezzen forbied 'et jo my to antwirdjen. Y litte my den, onder so folle deaden libbjende, in onder soo folle libbens ftearrende: libbens dy ammjende fuchtje, in fuchtjende amje, mar 't iz naet den her eyn: eyn, swiet eyn, dat Y mijn deagen, œf, learre, mijn nachten naet eynje, op dat de dead fen mijn fmerten heldey hådt. Dead, swiete dead, dat y ney detean fen mijn kleyen jon treden naet spoedje, dat y dizze kliene muwille naet ftopje, in myn eagen, fen herre trienen to firtten wirgh, naet to luwckje. Myn bert fuchtet ney jôn jin wurdigheyt, om naet meer to fuchjen. Wierom toavje y fen him to dwaen ftearren? iz hy fyn yeffche, az fyn græf, naet widdigh? Græf, wolbeminne græf, y fille de yeffche fen it fjoer fen myn ljeafde yvigh bewearje; y, my befetjende, fille de trouwheyt fenne wråd begryppe: Y schille my, yn myn dead befitte, az PARIS my yn myn libben, befiet; mar y schille my jiette trouwer wezze, az hy my ontrouw wier: want y schille my, yn myn nachten, naet forlitte, allyck hy my, yn myn deagen, forliet. O laefje! wer fchort it oon dat ick jons naet bin. Woloon, woloon fmerten forgreatje fonder ophâdden. Suchtjen ftoytje naet; jiemme, trienen, fille næfordroye, in eynlinge, jiemme ftraffen in pynen dy ickly, az 'er aet greats oon jiemme wezzen ontbreeckt, nim it firdig, op dat in ljeaf oer-lyen myn ljeucht uwtbliezet. Droave kerffen, dy myn nachten forljuechtje, wurdde jiemme naet wirgh fen jiemme illinde to fjean? mecket jiemme it bleakerende eagmerck fen myn ongelock naet blyn? het baet it jiemme dat jiemme de dey, oermits hy foor jiemme naet bliêrket, fjeane. Forjiette jiemme rjuecht' gebrewck den om dat fen jiemme trienen to forfolgjen; in dat da deade jiemme naet ftearren, ftearre trogh jiemme eyn wapenen, fordrinffe myn fjoerflammen yn jiemme wetteren: forfurdigje myn fchip-breck, op dat ick jiemme forlern habbende, forgongh.

Nau hie jæ dizze lefte wurdde uwtfpriffen, œf de droafheyt yn kreft oon-waeghlende, formindere allenckom her libben, in ontfjoerrigda her gaesten, dat her 't fprecken bejoeg, her da, al fwyende, mey for-

forfchate dingen, dy herre oon her eagen ypenbieren, onderhâdende, omt dat jæ de fprake weer kryende, her kley-wirdden doz weernoam: Droave tinfen, dy myn rest beroerje, ftoytje, onder fo folle illinden, jiemme deadlijk ljeaf-lefjen, fluttje jiemme rin, in tinfe op jiemme felme, litte jiemme hert krimpje oer de quellinge dy ick mey flypje. Æf, kinne de oerfloedige onreften myn smert formeerje, sparre jiemme krefst naet. It formeerjen fen myn smerte fil het forminderjen fen myn libben wezze. Libben, illindigh libben, woene y altyd libbje? Schoene y onftearlyck wezze? schoene y nea ftearre? De Sinne forljuechtje naet meer jon deagen. Jon nachten, om jo yn 't græft tojen, môtte herre rin beginne. Wer ney toaf y, de dead forachtet jo, kinne y oer jo falm naet triômfeerje, in jo, trog jon eyn-del-liz, oerwinne? Het eage y dat de Hymmel jo oonfjocht? olafye! 't iz naet az uwt mey-lyen. Hy falme, hie hy eagen, begâlde jon ongelock. Ængel jo den naet dat hy jo jon misdiede forwytje fil? Hy fchiltjuwge, in nin rjuechter, dear fen wezze. Forhacftigje den jon oerlyen. Dogge, wreade P A R I S, fizzate my, eer myn hân myn hert, om dat 'et jo be minne het, forkirttet, wier ane binne dy fchiene wirdden dy my, oon jo forknoatten? Æfdizze trouwe dy jon ljeafde on-bréckelyck mecke, oef dizze ljeafde dy jon wolle myn onderdieninge? Foy! foranderlycke Weer-hone, y forfiete my foor myn oonheljen, jane my jon yz foor myn fjoer in jon ontrouwe foor myn ftantheftigheyt. Ogoden! fchilla jiemme, foo jiemme, om uwz kleyen to hearen, earen, in om uwz to ftraffen blixemen hadde, oon E N O N I S kleyen, om dat jæ oon P A R I S miz dieden melyig iz, onmeylyg wezze? in du onbarmhertige zee, 't is om naet dats tu dy moar fen dizze moar der ljeafde neam-mefte, oermits dats tu de mordner fen myn ljeafde naet deyste. In jiemme Wynen, dy 't hert fen myn ontrouwe mey Wyn fiedje, kinne jiemme him naet fizzate, dat hy, az foranderjen him beheaget, jiette fen fornimmen foranderje, in weer by fijn illindige wyv komt. Mar ó wreade! jiemme blicfe fyn feylen, mey ydele hope op. Du ondanckbare fee, du bifte, for fyn fchip, fil, in jiemme onrjuechtferdige goden, tjienje foor ftjoerbâken him. Doz is my alles, oppe dead ney, jin. Lit uwz den ftearre, ljeave ljeaf ontfene myn lefte oef-fchied: y fille jon E N O N E, nogh E N O N E her beminde P A R I S weer fjean: Y-habbe my forlitten, ick forlit jo. Y kinne for in tyd, mar ick for yvig wezze. Libbje fen myn ongelock lockigh, in fen myn delliz, az forwinner. Ick ftear, mar, ney jon ontrouwigheyt, jiette trouw. Jon wreadheyt forgreatet myn ljeafde, it oer-lyen iz my, oermits y 't my jane, fwiet; in 't iz my leed dat ick, om te meer deaden to lyen, nin meer libbens hab. Mar ick hab mar yen hert, in jiette heart it my naet to, want y befite it; jane 't my den weer, om jo mey dit lichame, dat y eeren foo fjoerig beminnen, in nu forachtje, op to offerjen. Ferre wol,

wol, de dead neaket my: mar sil ick, sonder jo to sjean, stearre? myn ægen hadde stanne, sjeanne jemme jette jiemme aensicht naet? Sizzo de dey, to minste, feare wol, oef sizze him learre dat hy 't, for jemme, oon jiemme ljuecht siz; in du, myn hert, dearste soo ney oon dyn leste sucht biste, forfiedighje dy fen suchtjen, wez fen dyn druwck naet gierig, betjuwg oon myn man dat hy dyn oerlyen foroorseaker, in dat, soostu jiette libbeste, dat it naerne oors om iz den om him to forfijckerjen, datste voor him stearste. In du, myn tonge, forklarje, for de leste wirdden dyste æsprecke schitte, dit oeffchite, dat ick oon myn minner nim, dogge wol: ferre den wol, ljeave man, y libbje sonder my, ick stear sonder jo. Jon ENONE is rjuechte ford naet meer ynne wråd, oef so sijn deagen her ljuechtje, 't is oors naerne om, az her de wey fen 't graef, dat ick rjuechte ford ypen sjoegh, to ypenbierjen, om mey myn lichem, myn illendeto bedobbjen; in jiemme, ô yensame pleatsen! dy tjuwggen fen myn formeysen wierne, wezze nu fen myn ongelock tjuwggen foranderje, uwt droafheyt to myn ongelock, jiemme æg-blier-mylde grientje, hadde de namme fen wyldernisse, dear ford oon de ongelockige Nacht-Uwllen, jiemme drove yensæmheyt, trog herre deadlyck gesjongh inguwljen, schricklyck meytje.

Jæspryck nauw dit leste wird uwt, oef her droafheyt trogh her kreft, her forswackjende, forbjuestere her gaesten, so dat jæ, onder soo folle deaden, libbjende, altydt, sonder dat her stearren eyngert, steart.

E Y N.

OP

O P
't MUSYCK-SJONGEN.

W Y S E:

Het daget uyt den oosten, &c.

1.

SO 't yerdſch' ſwiet-luwdig ſjongjen
 U w z 't hert korts t'eare' uwt-tjocht,
 Tinck 't hymmelfch' *Ing'le* tongjen
 Het macket dat in nocht!
 Tinnſt 't hymmelfch' *Ing'le* tongjen
Ing'le tongjen.

2.

2. Reg.
3. 15.

Kin m'e hier ſoo ſwiet Muſijckje
 Dat Goads Gaest 't hert yngiet
 Fen Goads frjune': het ſil 't lijckje
 By 't hymmelfch' yvig Liet?
 O Goads frjune! het ſil 't lijckje?
 O frjune! ſijckje?

U W T.

G. From.

Fromme Ljue æg-wijt.

Tean: Snel rebel &c.

1.

IN from minsch' mierckt op God,
 In from hert eag't op God,, Ja God,
 Hy werzet wrád, in wrádsche dwaen,
 Neam't yerdsch' schijn
 Swiet fornijn,
 In al her jaen forjaen,

2.

Hy reck'net naet in mijtt',
 Hy wirddig't naet in mijtt',, Ja mijtt'
 Al 't jinghe allijck in schaed' fordwijnn't,
 All het cyn't,
 Motre-scheyn't,
 OEf róftget, hoe 't eack schijnn't.

3.

Hy timm'ret naet op 't san,
 Hy trouw't nogh bouw't op san,, Ja san
 Op wetter-winst, op weyd-forstan
 Djier ynn' fjild,
 Krest, œf jild,
 Nogh siette'-oon-sietten-Lan.

Ynne'

4.

Ynne' hijmmel iz sijn thuws,
 Ynne' hijmmel iz sijn thuws,, Ja thuws,
 Ja d'hijmmel iz sijn gruw'n'leas swiet
 d'Hijmmel-minn'
 Fet sijn sin,
 Hert, siel, yn fest' geniet.

5.

Ontmet him 't gjealp' Rea-mar
 Ontmet him djiep Rea-mar,, Rea-mar,
 Ontmet him 't, bijld des deads, Jordaen;
 't Det nin schea:
 Ho! schoe 't quca?
 Neen : 't wirt sijn hijmmel-baen.

6.

Doz reysget hy lanz wey
 Doz reysget hy lanz wey,, Ja wey,
 Uwt yerdsche' Egipt, trogg' torr' woestijnn',
 Fol fortriet,
 Soet, on-swiet,
 't Blier hijmmelsch' Can'an yn.

oe y t.

G 2

Op

Op S. A. Gabbema Ljeafde - dichten.

DT Minn', dy mild' lib-teeljend' Minn',
 Dy thauwer-wispp' fen hert in sen,
 Dy Min, dy wezz'net alb' wrâds uwe,
 Dy Druweg in Lofte' in hiet' in Wielt',
 Mey seyn in silligheyte' oerjiet,
 Dy Minn' behâd-stjipp' dear Natuwre,
 Wier buwotte wrâd ontwrâd' ring' wier,
 Glanz-gloarret yn dit wircks pampier
 Az, ijn't elbast, giette' ebb'ne doppe;
 Az pearlle' ijn' t goald, az djoer-wirdd' sient'
 In't Keninginn' breed-klaed, puwck-schient'
 Az juwn'-stier', az sinn'striell' fen boppe.
 Wa schoe naet Rymers roeme wwt-roppe?

In 't Stamboeck van S. A. GABBEMA.

DE wrad in wrigge fen natuwre
 Oef leare fen natuwre ontaerdgjet
 Forwrad't, forwrigget jiette' elcke' oere
 Mits elck eyn jocktme' in ruwd' ljeafd' kaerdjet
 Nu neamtme' in KAINSCH boall'-broar'e-ombringer,
 Fjuecht-Ridd're great fen moede' in diede,
 Nu's NIMROTSCH' kuwpper Steats stoan'-finger.
 Nu's NABAL noatighe' had-to-ricde.
 Nu's ACHANS taelf' trouw' handelinge.
 Kirtswijlle' hiet me' ABS'LOMS Stjiemmoars kreft-suwl.
 O wrad forwrigge' ijn alle dinge!
 O'k feag dy 't eyn' ynn' eyn-leaz greft'-kuwll,
 Wier 't naet dat somm'ge Goads beminne', in
 Trog-sill'ge, oon-witt'nerz, dy ontschalcke,
 Oon-waegfje' ijn kinst, leare', abel-finne' in
 Ynn' deug-spoar'e, az mijn' greate Stalcke,
 Mijn Rijn-Faems Maccenâtsch' stjip-balcke.

OORDE DEEL.

N Y S C H I E R I G E

Jolle in Haytse-Yem.

Ertse Boerr'-ljue komme boeyte,
Gäbbe, Gerben, Tjalle, in Royts,
 Gau dy door lit ypen floeyte,
Homme, Haytse-Yem, Jantsen-moyts,
 Rinn', rinne' uwt, cy wezz' naet logh,
 Kijcke, kijcke, loke, sjogh!

Haytse-Yem.

Iolle, hêt 's'er nu to klearjen?

Sjoghste dear soo folle nijz?

Iolle.

'k Sjogh dear Sted-ljoe triömfeerjen,

'k Leau dy Sted-ljoe binn' naet wijz:

'k Wird naet wirgh, nogh sed, fen sjean,

Ney dy malle moye klean.

Roucke, Reylof, Redle Fransen,

Ljobbe, Ljaffert, Lolcke-mijg,

Nölle, Mölle, Melle Hansen,

Grätske, Betske, Lealt in Yg,

Ids in Uwble, Paek in Lolck,

Loytse het in nyllyck folck.

Sjogh dy greate Mästers holle

Momme' uwt socken kreag' naet sjean:

Nyschierige Jolle

In dear efter him, dy dollé,
 Iz trog-hacklé' oer al sijn kleán;
 In jæ Faem sjocht uwt her hier,
 Az in wád-appé' œf wijld Djier.

Feynten! Feynten! sjæ dy minger!
 't Lijcket noorn' nogh naerne ney!
 Loytse dear, in sijden slinger,
 Fijt! ho moy iz Moar dear mey!
 Jæ, mey al dy kant oon 't doeck,
 Is by-momme allijck in spoeck.

Jiette' yen feal forwielne Tabert!
 O dy weyn dy rint to red!

Haytse-Tem.

Iolle-mjg, ho doz âd-swabert,
 Komite nummers naet ynn' Sted?
 't Lijcket naet, dock bernsck pittcar
 Biste dol, œf fol fen bjear?

Iolle.

't Iz nin bjear nogh málle raenjen
 Dear my ijne holle leyt,
 't Deart my op dy strijppen, fraenjen,
 Op dy Stedsche' hovirdigheyt,
 Licht wy, om dy freamde kleán
 Jiette' yen freamde pleage' ontfeæn.

Haytse-Tem.

Mar! min feyt'er fen, mey *Iolle!*
 Bistu nu so swier fen holle
 Datste splinter-sjoghste? Stalck?
 Yn dijn eyn cag iz in balck'.

Yn dijn Tuwn iz noagh to wjoeden.
 Bern, het hettet to betjoeden
 Dat me' oors leck in breck beguwcht,
 In eyn fuwl naet yen reys sjuwght.
 Is 't naet tjoe dat Minske eagen
 Wijtge' om oor' hoe quea lánz pleagen,
 Lóytsfe' al 't jinge in oor' begiet,
 Nin lilck dat uwz selm mis-ftiet?
 Speg'le dy reys, ijn dijn sinnen,
 Fry fen boeyte in djiep fen binne,
 Tinckste' it tijgge oer foore in ney,
 Fen dy salm (:Mijg:) rinste wey.
 Bert it naet, korts alle Sneynnen
 (Du in *Duwckle*, *Burwe'* in *Heyne*
Ieppe, *Iackle*, *Ieyp* in *Fráns*,
 In so by de goud ford lanz,
 Az jiemme ijnne boerren komme,
 't Himbd opp' borst benaeyd mey blomme-
 In mey beamke-Leters, beyd,
 Dat den bleat in ijpen leyt,
 d'Himbd-róck wijld mey sijde sticke:
 't Waempis gat oon gat trog-pricke:
 Lanze Rieme' in Fóle-jacht:
 Lijcket dat naet rju ney pracht?
 Jiette swy ick strijpp' in koorde,
 Lanz dijn wijde broeck om-borde:
 Fen dijn locken, giel az waegs,
 Dy oere' earen hingje az flaegs.
 Soe'k fen Famne pronckjen sprecke,
 Mijg, de holle schoe my brecke
 Foore' ick 't heal, ja hette sei,
 Dearom lit ick 't efter wei.

Nyschierige Jolle

Gietme den ford ynne Tjercke?
 Nee: mar aerne to Jier-mercke.
 Oef me keatst oon' schet-jeffs tyd.
 Den to bjear mey *Monts in Id.*
 Jiet den yn, het mogste better,
 Baernde-Wijn in Bjear, az wetter.
 Den iz 't: Keal-fincke', had dyn beek;
 Oef ic' bruy: Dy wol dy spreck.
 Dear sticste' (oef yen fen dyn boerren)
 Mey in Hogge, fen sijf stoeren,
 Soe 'k dy to-jaen? ha Broar-myn!
 Lest dy dat so flueg 'er yn.
 Den iz 't Dyvel, Deal in Wierme,
 (Dat de Famnen galje' in kierme)
 Recket den yen oppe reg,
 Dat iz 't Lan in sijck're plæg'.
 Wotte den dy salm naet' klearje,
 Lit in oor, mey free, bragearje,
 Lanze frye Heerne wey:
 Dwaen'se quealick so dog 't naet ney.
 Sijde, Doeck, Forwiel in Lecken,
 Krigget Minsche' (om so to sprecken)
 Fen om heag, om, lijts in great,
 Yn to klaeyen, elck ney steat.
 Sjogste' immen t'oer dwaelsch behinge.
 Tinck: Ick mot mijn eyn hert twinge.
 Klieut de miette aerne' immen oer,
 Tinck altijd, *de miete iz djoer.*

Iolle.

Woene Y uwz ney sock folck lijckje?
 Momme herre naet ney kijckje?

Hajtse-Yem eernet al to hird.
 Ick ontsjog jon âd wijt bird,
 'k Wol jon jeld eack naet jin snapje,
 Oors soe 'k luwd in gjealp uwt-gappje;
 Aadde dit riert ig nog seam.
 Sjog jæ slijppje' in heale kream
 Fen klear næ-leas pronck (goe mannen!)
 Mey in Wob om hals in hannen:
 Fijtters djagg'ler bye ruwz:
 Lijcket dat ney 't môy fen uwz?
 Jiette dwaen y klear to witten,
 Dat jon jeugd al iz forjietten.
 Schoene wy, az âde ljoë
 Schoarje' oon' Tjercke weag', by djoe,
 Mey in druwg forklomme praetje?
 Alle Fannen soene' uwz haetje.
 Jeld njoet, de jeugd hette wijld,
 De jeld kearig, de jeugd mild,
 Jeld God-tjienstig ynne Tjercke,
 Jeugd licht-schoncke' in bly to Mercke,
 Jeld by huwz in jeugd to bjear,
 Dat 's foor beyd in âd menear.
 Drinckjen, keatsjen, donsjen, spijljen,
 Ealjen, stjoeyen, borttjen; lijjen,
 Gyzjen, gobbjen, trog in dey,
 Foegget uwz: jeugd bringt it mey.
 Lit ick de' hynst fenn' stâl reyze liede,
 Az yen folle wol beschiede,
 Boeyts ick immen oon' sijn tuwt,
 Dat 's de jeugd, dy wol 'er uwt.
 Az wy to ion jieren binne
 Sille wy (az y) beginne

Nyschierige Jolle

Om tinsen one Bier
Den iz 't tijd, 't iz jiette' al t'yer.

Haytse-Yem.

Sinne-leafe Narre-grillen!
Wier to ljeacht fen kerffe' in Brillen
Az in Uwle naet sjean wol
In so blijn bljeut az in Moll?
't Mjean fen nye' uwt-schett'ne kruwden,
't Merckjen fenne Kealle-huwden,
't Bern-belieden oon in oon,
Mijg, het feyt dat? O Broars-Soon!
Mennig jongh in dertten Minsche
Suwn, yn kreft, ney wâd in winsche,
Juwnz fol-noegge giet ney bed,
Wirt mey Sinne op-gong belet.
Dy reyn kin dy eack bedrippe.
Ljeapste juwn, Moorn meyste krippe.
Kiemste joed dijn krolle-holle'-hier,
Moorn, moylck, reckeste' ynne Bier.
Tinck, Mijg, dy ynne suwne smoarje,
(Lit'et fry dijn hert trog-boarje)
In yn wrâdsche tjienst forgean
Het schil dy, hier ney, ontfean!
Dogge' ick lit dat dear by blieuwe.
'k Nim; Dyn jieren mogge klieuwe.
To mijn jeld, ces jiette meer,
(Ney mijn winscke' in dijn bejean)
Schoene den dijn sframe schoncken,
Flesck-fortorre huwd in boncken,
Kâde, kromme, Lame Ljea,
Stjonckende' Amme fuwl in quea,

Schoe dijn Mulle sonder tosken,
 Rachel-quijl, in qualster-bosken,
 Aegen, æren blyn in doaf
 Yn 't kirt, Stamme sonder loaf,
 Tjienje, az heagste' in wirdighste' eere,
 't Offerjen uwz ljeave HEERE?
 Heert de wråd de reame'? (ô Sot!)
 In de dræge mólcke God?
 God de strawck, de wråd de blomme?
 Jonge Tjierl dat kin naect komme.
 't Wier by adz in oor menneer,
 't Eerst, dat God joeg, joe-me weer.
 Lit uwz jiette, ney dy wijze,
 God fenn' jeugd oon tjienje' in prijze,
 Lit, az oor' Ljoe uwz misdwaen',
 Herre' uwt ljeafde dat forjaen,
 Lit uwz op uwz stear-dey tinffe,
 Lit uwz de' earme nead-drift schinffe,
 Lit uwz, al uwz libben langh,
 Hadde' uwz quea bejcarte' in twang',
 Yer in let ney de' Hymmel trachtje,
 In, om 't yvigh 't yerdscck' forachtje,
 Den fil God uwz, ney dizz' tyd,
 Yvigh fillig meytse' in blyd.

œ y t.

Reamer in Sape.

*Ter' moarn sjongt Reamer lanze wey,
 In't opgean fenne Sinne.
 Broar Sape tróyt him efter ney,
 Dy wol to Lán uwet rinne.
 Mar Reamer tjuwgt, dat hy dear mey
 Nin rest nog' free sil winne.*

(Stemme: Galeithea geestigh dier, &c.)

I.

Reamer. **W** Ol-komm' freugde fenne wrád,
 Haed-ljeacht oerre Stierren,
 Griente, kruwd in Blomme-Fád,
 Mietter fen uwz jieren,
 Hymmel-eag dy 't al oer-sjocht,
 Dy uwz Dauwe' in Miste' ontjocht,
 Dy uwz 't fjild bemiellet,
 Ja mey goud oer-striellet.

2.

Kerffe' in Laempe fenne dey,
 Uwe fijne', Yz-teyer,
 Moude-stuwwer, droegge-wey,
 Nacht- in Froast-forjeyer,
 Ljeapper oer it wiet in 't druwgh,
 Ruwg-om-rinner, nummer sluwg
 Yer in let allinne
 Wol-komm', wol-komm' SINNE.

k' Sjogh

3.

't Sjogh de nacht al rju forfleyn,
 Mey syn bruyne wjuecken
 Alle man dy ryft oer-cyn,
 In begint t'ontluwcken,
 d'Yene pluwgget, siedet, eyd't,
 d'Ore Schiep in Ky forweyd't,
 Elck iz drock yn roeren,
 Om syn dwaen to stjoeren.

4.

Alle djier, forhuwgge, fit,
 Rint, sjujt, ljeapt in donset,
 Brinsget, derten boeyte wit,
 Blerret, bôllet, gonzet,
 Eyn in Gies yn 't wetter sljuerckt,
 't Wylde fuwggelt tureluerckt,
 Libbje' yn free in resten,
 Boeyte scheel in lesten.

5.

Lesten wierom swit in bloed,
 Fen uwz ljea môt drippe,
 Jæ benimme uwz hert in moed,
 Dat uwz schoncken krippe,
 Sonder rest, korts, let in yer,
 Neye Pluwge, neye djier,
 In, al het wy schraepje,
 Kin dat schird naet laepje.

H 3

Jiette

6.

Jiette liet ick 't gean fo móght,
 In ick schoe my dilde,
 Datme *rest* in *free* dogg' foght
 t' Hadden yn uwz hilde:
 Mar de Free, dy ljeave Free,
 Rægget me' uwt, yn Dorp in Stee
 In me bret krakeelen,
 Schortting, moeyte' in schelen.

7.

Scheel fet Eed in wird to loar
 Alle uwre' in stuwne,
Scheel drieut friuenschip boeyte doar
 Twissche ljeave friuenen,
Scheel fet Tjercke' yn wer yn roer,
 Ja de wrad yn koal-ljeacht fjoer,
 Och! wa djiept nu wierte?
 Wa sil 't gleon uwt-jiette?

8.

Oolje' in Swevel, ynne bran,
 East me' ynn' pleats fen wetter.
 God! doz baernt uwz ljeave lan,
Helsck, in 't wirt naet better.
 Kuwppjen, guwttjen, wrockjen, twist,
 Nyd, spyt, spot, ferried in list,
 Mey, oor' Pest-djier spoeckje,
 Jeldje, wispje' in smoeckje.

Sljuecht

9.

Sljuecht in rjuecht, yenfadig, from,
 Lijcket me fen boeyte,
 't Hert iz duwbbel falsck in krom,
 Hiet fortoarft ney moeyte.
 O! dit wytget naet az quæ,
 Oer elck Sted, oer goa in gæ,
 Doz fil d'Hymmel-roede
 Uwz uwt-feye' in wjoedde.

10.

Tjuts-Lan wier uwz spegcl klear,
 (Speeg'len wy uwz jiette)
 Ho stjoerd God syn pleagen dear,
 Freaslyck oer de miette:
 Mar, wa wecket fen dy spoar'?
 Ninter speeg'let oon in oar,
 Sonder sjean oef hearren,
 Rintme ney 't fordearren.

11.

Goune SINNE, duwck in bliu,
 Loyts oone' oore' igge' hinne,
 Werzzet dy uwz stjonck-bedrieu,
 Dog' dyn Hynzer rinne,
 In dyn laeytsfende' eag dat glijuerr't,
 (Trog de lest dy 't al bestjoert)
 Beyde' oer' boose' in fromme,
 Wa kin God ontkomme?

Wa

12.

Wa omtrint dy Rjuechters pleag',
 Dy de wrad om-recket?
 Wa blyn-doecket socken eag
 Dat de Sinne mecket,
 Dy de nacht ljuecht az de dey,
 Dy nin on-rjuecht dilde mey,
 Dy mey fjoer forsmorre
 Sodome' in Gomorra.

13.

Mar, al kate' ick alle moarn,
 't Wol dogge' oorz naet wezze;
 't Iz in 't blient oer al fordoarn:
 God wol uwz genezze.
 Meyts uwz, heagste, wirdste goed,
 From fen hert, op-rjuecht fen moed,
 Dat wy lanz jon paden,
 Komme to genaden.

S A P E.

Hou! Reamer-frjune; God sterck jon freugd fen binne.
 Sjong y? Goe moorn. Doz yer op 't paed? Wier himme?
 Kloeck oene gong?

R E A M E R.

Al seft, ick nim 't naet red.

S A P E.

Maet ick gong mey, al wier 't oer uwzen mijle.
 Oef woone y 't Schjip, de See wol ick oer sylle,
 Ney de' oore'ig Wråd, uwz eyu Lân bin ick sed.
 't Hert wirt my kåd, in ijn mijn borst forklomme.
 Mjyn egen wiet, ijn trienen môt ick swomme.

'k Besjiet.

'k Besfiet. Ick stear. Mijn ange siel dy blet,
Oermits ick sjog 't hert fen uwz Lân trog-snyen
Trog leaz forried, uwz-strijckjen, bifferye,
Nijd, Wreckfjochte' mey oor helsck in Dijvels bret.

R E A M E R.

De Wrâd iz Wrâd, in blicut Wrâd, wer y geane.
Tjogg' East in West, œf Suwd in Noord, y tjeane
Oer al by ljue fol on-geruychigheyt.
O Sape! Broar! wier ane' y geane œf komme
Dear giet de Guwt, yn fromhcyts kape' oer-momme,
Dear lij't in duwckt de' op-rjuechte sljuechtigheyt.

S A P E.

'k Sil, fier fen uwz, murck, better libben f ijne.

R E A M E R.

In mist it so bereysge' y duwbb'le pijne.

S A P E.

De sill'ge Deugd iz klear fen uwz forteyn.
'k Sjogh mey de Gods-tienst spot in toeyl bedriewen,
'k Sjogh hovird, Nooz-wijz, Wean-wit'er op kleuwen,
In schoerren, trog 't hier-kleuwen sonder eyne.

In loyts ick ford, it hert wirt my trog-dolge,
'k Sjog 't heylig' rjuecht, trog onrjuecht, sterck forfolge,
't Gewelt dat drieut 't onnosele' fore swiep',
'k Sjog wreetbeyts fudl in lulck hyer triomfeerjen,
Ik sjog mey wrijt in spijt de Free fexceerjen,
'k Sjog layts in goech wjueck-draven az in Ljeap'.

Ho schoe in from, rjuecht-uwz, seft-sinnig minsche,
Dy naet az free, rjuecht, hœafde in Goads-freez winsche,
Tn docken ijd in sturwn; yn docken Lân;
By swerren, flockjen, beestig' bjealgerye,
Trog 't beele jier, Sneyns, Wirtse-deys him slye:
Dat mey naet wezze, ney mijn sljuecht forstân.

In æf ick bleau, het kin ick oorz ferwachte
 Az pleage' op pleage', uwz swinnen, ney ick achte,
 Meyse' uwz to sijne' yerd, Wetter, Luft in Fjoer:
 't Swird blixemmet, de roeren hear ick tongerjen,
 De wijlde Djier, wijd-gappend' ney uwz hongerjen,
 Lanst, ick fortjog, 'k bliu langer naet in uwre'.

R E A M E R.

Sape' y fortjea, ney 'k her, Gôd wol jo liede.
 Mar hertse' in wird, swier holle', eer dat wy schiede,
 Rin naet jon Lân, mar tjog de wrâd uwt. Hey!
 Y dwane' az 't Hert, az 't schetten iz, si 't rinne
 Trog Bosck in Beamte' oer fjild in heyde hinne,
 Dogge', al wier 't komt, it bringt sijn lycn mey.

Y gnorje doz, het wol y 't Lân bykibbje,
 Gong uwt jo salm, wol y fornoegge libbje.
 Salm binne wy uwz eyn fortriet in pleag'.
 d'Oprjuechte deughd let yerzen, stiel nog fjoer-wirck;
 Mar stiet allijck in Klippe', æf getten moer'-wirck,
 Dat wijck 't nog schrickt voor storm nog swiere-slag.

Yen from gemoed, al woe de wrâd om-kere,
 Dat het, dat hâd'r, yn God, 'tjinge it bejere,
 Moed, wille, treast, fornoeyen winck in wâd.
 Al bloeyde', aerne' in Lân yn free in resten,
 It leyt oere' heap trog op-roer, schoering', lesten.
 Eer y om-sjæ, ney wijze fenne wrâd.

Hier bliet nin dîng, yn yen in 't felle wezzen.
 Y sijne' it klear yn 't heylig boeck to lezzen,
 Ho Gôds eyndom (oor Folck oon-rier ick naet)
 Den yn elck oor' fortijfd, trog moeyterye,
 Den onder dizz', den oore slaverne
 Om tommele' in om dreau, fordruwckt, forstaet.

S A P E.

Ick wol dearom, (foor dat yen Lân vroeg pleagen
Uwt schomme wirt) omtjean lanz oore waegen.

R E A M E R.

Y fluchtje' az Cain! œf, lere', az Jonas die!
Tinck; Joseph bleau, godfrugtig, yn Egipten,
In tjiene God: Lot, Abraam, oore' uwt-slipten
Ninter sijn Lân, az ney Gods hiet, in rie.

Her, het kint Lân œf de' hele wrâd my derre,
Hâd ick my rjuecht from oon uwz ljeave HEERE:

Dy all' ding stjoert to sijn forkor'ne best.
It gong my jin ick wol it willig lye,
It rin mey my foor' wijn, ick wol my flye
Ney de' Hymmel wol, dear bin ick yn geref.

Dear komt yen tijd dat all' uwz' moeyte' in pijn
Eyn nimt, in alle' uwz wer-moed sil fordwijne.

Den oermits 't ynne wrâd naerne' iz az 't heart,
Blienwe' yn jon Lân, bidd' God dat hy 't wol spearje,
Dat hy uwz all' wol mey sijn Gaest rejeearje,
In habb' nin Lân, mar de Hymmel in bejeart.

œ y t.

Tijd-kirtige Pittear lanze wey,

twiffche

Egge , Wyneringh

in GOADSRJUEEN.

*It burwte Lán ,, It ynn' steds libben ker ,
Wirt plachte' oer' hân ,, In wijzge' jn Goadsfrjuens wer.*

WYNERING, ho! doz gnepper gled?
't Is Snjuen, ick tinck y gean' ney' Sted:
Ick wird jon filschip, toave' in bijtke.

Wynering.

Ey gau den Gea-man; my wirt wijtge
Dat ick to let to mercke kom:
Mijn gong falt traeg; de wey iz krom.

Egge.

Ho mô't in Huwz-man steez oon rinne,
Trog tjock, in tin, oer miedde in Finne,
Yn wiet, yn druwg; den hiet, den kád;
Al wirtme klomsck, in traeg, in âd;
Dear 't Sted-folck bye druwgge stritte,
Fen modder, Wæfe' œf wiette witte.
O wenne' ick ynne Sted! my tingt
't Iz klinck-glear goud al het'er blinckt,

Wyne-

Wynering.

Mar EGGE! Broar, y binne derten,
In buytte gay! tinck y't fen herten?

Egge.

Ick hab wol tuwzen reys oertocht,
O dy so fillig wenje môcht,
In dwane' in binne-huwfsche neering',
In keappenschip oef oore' hanteering',
In Piff'-beloytfer, yn Brabier,
In Abbekaet oef fock in djier,
Jæ smeye 't juld yn blauwe secken,
Al sonder swit oef ljea to brecken:
Jæ habbe mackliëck winfck in wâd,
Ja alle wille fenne wrad.

Wynering.

Ho fet foppje' oore ljeue petiellen,
In boerr'-ljeue Ky ja greate Miellen:
Mar ljeau it fry, mijn Frjuen, ick siz,
It lijcket sommes meer az 't iz.
It schijnt rea-boeyter oone beamme,
Al is 't nin tomm'-brie binne seamme.
Al tilde my de Sted ynn' topp',
So joe 'k, om 't Lân, de Sted de schopp'.
Ick keaz de romme Lôft, fen boeytte,
Eer ick my liet ynn' Sted besloeytte.
Dy môt, had' wachte' in Burgers-icft,
It ypen Fijld befalt my best.
Ho woene' y sill'ger dwaen byrinne,
Az 't lockig libben dear w'ijn binne?

Uwz flesck in speck, trog, 't hele jier,
 Tsijs, boeytter, mólcke, jaene' uwz djiet,
 It hiem jout boeyff'-koal, wirtlen, rapen,
 't Hoaf kerffen, perren, prommen, áplen,
 In 't Sie-lan folt uwz Berge', in Schoerr',
 Dat jane wy goe-keap oef djoer,
 Al ney de jier-gong' schreag oef myld iz,
 It lyts gemienlijck djoer fen jild iz,
 In ripfje wy 't oerfloedig yn,
 Al jilt it lyts, dat iz nin pijn',
 De mennigte kin jiette gearje.
 Het keappenschip soene' y bejearje
 So from', so nolck, so rawn, so rjuecht,
 So nommel so yensaadigh-sljuecht?
 De Sted bret lease tjueft're lægen.
 d'Yen' sijckt dear de' oore to bedragen,
 Yn wirdden, yn omthietten licht
 Eack schort it wol oon miette' in wicht.
 Ho beestigh kin him yen forgiffje,
 Dy ordenearet ney 't y pissje?
 In donget hy den 't Tjercke'-Hoaf, fet,
 Sijn wruwg-wierm pricket yer in let.
 d'Yen' krincket hy wit, sin in wezzen,
 d'Oor', reyts wol hab wol, wirt genezzen.
 In oor' nimt lean, om dat hy smerr't
 Jôn earm oef schonck, dy hy fordeart.
 In oor' wit neye kinst to bijzjen,
 Hy wit jôn rjuecht so krom to tijzjen,
 Dat jon rea-flinders schien forsleyn,
 Y witte fen nin plachtjen eyn.
 Frjun, dy 't doz schraepje gearje' in heapje',
 Het schillef' neymaels 'er for keapje?

Jæ bjealgje troggeans dol in fol,
 De sinnen rolje hol oer bol,
 Doz giet de Kruwck' wol langh to wetter,
 Mar recket yn it eyn to pletter:
 Naet fry fen ljea-breck, smerte' in swit,
 Ney jo tinckt, dy naet better wit.
 Kom ick ynn' sted, dear fil ick sijne
 Myn *Lân-Here*, dy swit fen pyne;
 Hy wriemt, hy kiermt, hy sjocht so tjoe,
 Naet oorz az œft hy kacke woe.
 Ho komt Lân-here' yn dock bewieren?
 Ick joe Request yn, folle Jieren,
 (Den wyft syn gong stoack' : ey! wyck'! wey!
 Sta! blieuw'! moart! kom my naet to ney!
 Yn 't ein, nei 't Bjear-in Wyn-gelaegjen,
 Forkrigg' ick *Fiat*, mei dit plægjen:
 Nu neamtme my in *Podagrif*.
 Ick toght, Y binne wol forgnift:
 Op socken wetter socke Fisken.
 Syn Boerr'-man sjog ick ondertwiffche,
 Fordrinst korts, in forsmorre' yn wyn.
 Hy neamt sijn pleage *Flerecijn*.
 Sijn noas fol druwen blauw oer-knoeifte,
 Sijn ænsicht rea bypockt bypocifte,
 Dat grymmet az uwz Bollebeck,
 Op-swoln, az Lille-piepkers seck.
 Ick loits al ford. (Mar ick wol swye
 Fen Ljue to rotte, Minsck' soe spye,
 So meager, tor, soo giel, so wyt,
 Jæ binne mergge' in kocitten quyt)
 Dear 's yen dy recket jinne *Teering'*,
 Om dat sijn Lijz' driemt blynne nering'.

In dy rint Yvig ynne fuwz'.

Egge.

'k Hear leck in breck fest bye ruwz'.
 't Iz Steds ontijgge' al het y sprecke.
 Iz 't onder uwz alle' heel folmecke?
 Maet; az ick ney gebreck om-seag,
 'k Fuwn fuwnen nóg, by uwz; ó pleag'!
 Ick æm'l'er fen in eyn-leaf' rijgge,
 Ja wol all' dey eer dat ick swijgge.
 De Steden had ick jiette best,
 Dear slijppet me' alle Ding to nest,
East-Ind'jen sjog ick dear forkeapjen,
 In *Turck* in *Parff'* herr' waren heapjen,
West-Indjens schat, in *Spaenjens* swiet,
 Ja *Franckrijcks* djoer dol-höllig wiet,
 Mey alle snorrepijperye
 Dat wy uwt *Noord* in *Eest-Lân* krye,
 Dy nijgheydt dy me' er heart in sjocht.
 Uwz 't hert to 't ear in eag uwt-tjocht.

Wynering.

O Lanst! ho prate' y mey jon muwlke!
 't Wier wirddig dat ick 'er mey tuwlke!
 Nyschierigheydt soe gau forgean
 Mocht'n y it alle dagen sjean.
 Y sjeane' ynn' Sted in schilderye
 Dear foor jæ hounder goune krye,
 It lijcket wetter, beamen, djier
 In œst er huwz in minsche' yn wier:
 Mar, az y 't tuwzen reys bekijckje,
 't Kin oorz naet az dat selle lijckje.

Egge in Wynering.

73

Mar buwtte' op 't Fijld, beloyatse wy
In libb'ne wonder-schildery',
Dy, az me' him tuwzen-reys beschoagje
(Lit, lit i' op-weytsé', ó Faer, y droagje)
Jæ 's altijd oorz, so fier az heyn;
Op 't Fijld iz nigheyt sonder eyn.
Hier iz in Blomme' in Bled ontsletten
Dear iz in griene lear uwt schetten,
Hier draeyt in Ljeap, dear sjuerecht in Duw,
Hier rint in Schiep, dear giet in Kuw,
Hier buwgt it Nôt az wetter-weagen,
Dear bleack'ret uwz in Marr' foor' eagen,
Hier sjeane y 't tjuester, jinsen klear;
In ondertwiffche dreent uwz 't ear
Op 't swierst', dear ruwzen kieltsjes klinckje,
Min mey nin swieter luwd betinckje.

Egge.

Ynn' Sted klinckt Olger in U sijck.

Wynering.

Dat toetjen het by 't Ljuerck nin lijck',
By 't Ouls-holtje, by Cijs œf Swealtje,
In jiette min by 't Nachtegealtje.

Egge.

Mar, dear komt GOODFRJUEJEN', hosck in trou,
Dat hy uwz learre 't *Vonnis* jou.
Hy het oppe' hage Schole ginzen,
Hy krigge de' Amerant mey finzen,
Hy reysge' yn handele', East in West,
Ick jou 't op him, hy wittet best.

K

Wyne-

Egge in Wynering.

Wynering.

Ick bin to free, den sil ick 't winne.

Goodfrjuen.

De rijdder komt de gonger binne
 Doz tel goe ljue? dit kirt de wey,
 Klieuwe' op myn weyn, komm' ryde mey,

Egge.

Jon filschip iz uwz ljeaf, y fille
 Uwz scheel del-lizze' ist mey jon wille.

Wynering.

Uwz Maet iz fjild in romte sed,
 Hy luwcket ney dy neare Sted,
 Dear mot 'et Peerlen heylje in strye;
 Fyoelen reyne, Rosen snye,
 Him Droagget dear 't Loay-lecker-Lan:
 Mar ick bin yn in oor forstan.
 Iz ynne wrad vernoeyen aerne,
 It iz op 't Fjild, oef 't iz hier naerne,

Egge.

De Sted iz op all' ding oef-rjuecht',
 Mar 't Lan iz bot in plomp in sljuecht.

Wynering.

Oef y 't yen leazje' in 't oore bottje,
 Me kin op 't Fjild eack 't sin noag hortje.

Goodfrjuen.

Naerne' ist folmecke, Tijerl, dat 's wier.
 Want hiene wy 't ney winsche hier,
 Wy schoene min ney 't yvig trachtje,
 Ja God, in 't Hymmelrijck-klien achtje,
 Doz ming't uwz ljeave HEE RE' altijd,
 Yn alle' uwz dwaen fortriet in strijd:
 Om uwz, trog't quaelck, it hert to twingen,
 Fen naettige' ydele' yerdsche dingen.
 'k Hab, yn mijn tijd rjuw onder-fuwn,
 Forschate dwaen ick onder-wuwn:
 Ney't ick uwt' Schoolle schaet, in 't leeren,
 Tjienje' ick uwz Prins; eack oor' Lans-Heeren,
 Ick reysge' yn Franckrijck, in dear ney
 Yn Tjuts-Lân, in oon oore wey.
 Da weer ney huwz, da koe 'k it klearje,
 Mey kuwppjen, 'k moast, ick woe ryyearje.
 Den krigge' ick 't ien Ampt, den weer 't oor',
 Wol tweyntig jieren ney elck oor.
 Het yn dizz' tijd faeck iz passeere
 Forjouw' my dat, ô ljeave HEE RE!
 My groulet, az ick 't ney besjogh,
 Dat ick korts fen my salm uwt-fljueg.
 In dearom noam ick yn betinssen,
 Om 't Hôf de Fijge-beam to schinssen.
 Da banne' ick my, ney rijp berie,
 Uwt Sted, in staet dy 'k dear yn hie.
 Da teag ick op mijn Aaders Siette,
 Da ick 't so let die moeyt my jiette.
 Ick lijkje' in Moll' dy 't eag op-giet.
 Az him de Dead forre' eagen stiet.

O fillig! trye-duwbbeld-fillig!
 Dy restig, lustig, fredig, willig,
 Yn 't romme fjild sijn libben leyt;
 't Giet bopp' in Kenings Majesteit.
 Ick sjog de hele wrad besletten
 Yn mijn bedrieu, ick bin oer-getten
 Mey al 't jinge' hier fornoeye kin!
 God jou dat ick sljuechts danckbaer bin
 Ick hâd mijn huwz, mey Græft in Cingel,
 Foor mijn Paleys. Forck', Flæle, swingel,
 Seyn', sichte, iz mijn foet-folcks geweer;
 Pluwgge' Eyde bruwekt mijn Roeiter-shear,
 For wapen: Doz kom ick to sjielde,
 Mar 't sil eyn greyde' in gruwnen jilde.
 Oef stirtt'er bloed, œf wirt'er sleyn,
 So 's 't Ogs, Keallen, Giez œf Eyn,
 Wijld Fuwggelt, Fisck, &c. dear wy ney jeye,
 In for uwz Koackne' in tijt-disck' deye:
 Dy hier, mey ypen-hertigheyd,
 For frjuene' in gasten stiet bereyd.
 Hier somme' elck so nin guwch oon-stecke,
 Nogh sijnne wezze', in frjuenlijk sprecke,
 Hier maelt me' elck, ney eyn fery', rjuecht uwt,
 In from minsch' from, in goeyt in goeyt,
 Hier giet nin Hoaffche feynferye
 So brie: Hier sil so gjealp naet spye,
 Om lijts, de Presterlijcke gall',
 Dy fier de bitterste' iz boppe' al;
 Dy bliximie mey domme kreften,
 Omtjeande slot, Toer, Porte œf Græften.
 O frjuenen! hier 's mijn hert in sin,
 Dearme God, yn sijn wircken, kin:

In, dear wy, 't jinge' wy naet begriipje,
 Oon-bidde: in ford uwz sinnen slijpje,
 (:Fen 't tijzel-sinnig Hoaf ontfleyn:)

Yn rest in free, op 't sonder-eyn:
 't Lân môt ick 't wirddigste to-schrieuwe,
 Dear wol ick libbje, wenje' in blieuwe,
 So lang my God dit libben schinft,
 In ick 't forlit om de' hijmmel-winst.
Ick hâd den fest,, Yn 't Fjild ist best.

E T N.

Op S. A. GABBEMA *Hagelied Salomons.*

AZ me' eerst it huynning dopp'-waegs knet in trieuw't
 Den rint 'er 't swiet so tin uwt dat 'et drieuw't,
 Mar, kneddet me' oon, dear teant him tjocker swiet
 Dat fier' wey 't foorte' yn swichtheyt' sineyts oergiet.

So 's 't mey uwz fijuen'e. Hy sjongt yn 't wircks beginn'
 Wrâds djoey-behâd, dy lib-teel-swiete M I N N':
 Mar hertse' ho swiet sijn grouwne' harp' droant ford-oon,
 't Sill'ge' Hijmmelich' gacit-swiet' *Tjerck-boofsch*, mey God-Soon,

Ney 't gea-leaz', haed-wijze', *Hag'-liets* Herders tean'.
 Dear Bregeman in Breed to weyde gean'.
 Dear Salm-ljeafds traep' dript wierck, grient', kruwd in blomt',
 In Dauw' lauwig'-fied-wiets oer-floed', wicr hy komt:

In wijk't 'er? d' ljeave' Breeds ljeafde'-eag trient't, az fluwz',
 Om 't dat se' him, klim-om-klardd', laet ijn Moars huwz',
 Yn 't yvigh wol, dear uwr' nogh stuwn' ljeafd' scheyn't
 Dear de' heagst'-fol-macke' oer-puwck-ljeafd' kielt nogg' eyn't.

U W T.

K 3

Tjesck.

TJESCK-MOARS

S E E - Æ N G S T E.

W Y S E. { *Tets moet ick u Laura vragen &c.*
Iean de Nivelles &c.

1.

W I F woe, mey in dollen holle,
 To de Wråd uwt hõlle-bõlle,
 t' Huwz to bliuwen wier nin tier,
 Op in yken boerd to driuwen,
 Rest-leas op in dol to klieuwen,
 Kerde' hy boppa't grien fol djier.

2.

Altijd t'huwz iz altijd finzen,
 Al to lang it Fjild beginzen,
 Ester Kouwz eerz', ester ploeg':
 Ick sijck wijlder æventoenen;
 Dat iz *Lafferts* nuysck-bestjoeren;
 Yn Moars schertte, sleu in sluwg.

3.

Grete Pier wier gled forjitten,
 Al sijn dwaen wier boeyte witten,
 Hie hy stil libbe' oon eyn hird:
 Hie hy naet de See besijlle,
 Uwz *Lân-Rijnne* soetten spijlle,
 In betwongen mey sjoer in swird,

4.

Mey in Floot' great Schijps lavearje
 Wol ick; schomje, romje' in klearje,
 Fen Doeynkerckers; 't scholp'rig fadt
 Dear mey liet hy Plommen waye,
 't Gleonne swird oer' holle swaye,
 Dat, yun' moed, Speck-Jan al daet'.

* * 5. * *

Tjefck-moar seag, fen fiere weagen,
 Ho-se fest fen Lân oef teagen,
 d'Eagen gald'se, earm-moar, korts uwt,
 Dear-se' oppe' hage wier del bocke,
 In, fen beyde' ig, 't Lân beloke,
 In de See seag yu sijn Tuwt.

6.

Wif, (doz kiermd' se) ð Tfiel! wier hinne?
 Wif, het wotte nu beginne?
 Wif, iz dy de wråd t'on-rom?
 Wif, môcht Mem de holle' op stecke!
 Wif, it hert moast her to brecke!
 Wif, jæ kearde' yn 't Græf om!

7.

Dear de See so gruwlijck gappet,
 In by tuwzenen op-happet,
 In by tuwzenen forteart,
 Dy dear sonder resten restje;
 Dy de greate Fischen mestje;
 Dearme mey in suwn hert steart.

Dear.

8.

Dearme' op-sling' ret oone Wolcke,
 In fen dear del duwckt, ynn' Kolcke,
 Az fenne' Hijmmel inne Hol
 Wa schoe dear de dead ontkomme?
 Breckt in tin boerdke' az in tomme,
 Dear 's de Buwck sât wetter fol.

9.

Siette lit ick 't hette wezze,
 (Nu 't ick Dy naet kin belezze
 Nu 't dijn sin ney' See to sjuecht)
 Teagste' oer' See yn keapfaerdye
 Och! het wijlde rasernye
 Driect dy dearme' op 't wetter sjuecht!

10.

Dearme naet yen tred ontwijcket,
 Schien de dead yen grijmme' oonkijcket!
 Dear Fortwijn'linge' helsch in luwd
 Bijllet, in mey Dealsche tofken,
 Schijp in ljue forsljint by bosfken,
 Oef de lonte steckt ijn 't kruwd.

11.

Wier 't naet swieter ynne weyde,
 Meye Schiepkjes oppe heyde,
 Meye Famnen oone ring':
 Fearkjen, fisekjen, ynne sletten,
 Foecken fânlen; oef, ynn' Netten,
 Fawggelt fean, op poal of kling'?

12.

Tuwn in Fjilden to beloytsen,
 Hoaf in Beamen to beploytsen,
 Dat iz wille' oer wille Bern.
 Deadlijck ist ynn' See to swommen.
 Mar du schoddeste' holle' in plommen,
 Al mijn kádtjen is forlern,

13.

Wol den, sijlle' ynné' Hymmelsche' hoede,
 't Fearckjen tiggge dy to goede,
 Ick befel, dy yn Gods hân,
 Dy stjoer dy uwt wetter-weagen,
 Klipp'-nead, heyl in twierre-fleagen,
 Trog sijn Ing'len, bly to Lân,

* * * * *
 * * * * *

Wif ontfert my, *Wif* ontjocht my,
Wif ontstijll't my, *Wif* ontstjuecht my,
Wif (ho 's nu mijn hert ynn' lest!)
 Polschet ynné djiepfte kuwllen,
 Dear de Fischen, great fen muwllen,
 't Weter blieze' oer seyl in mest.

15.

Al mijn ljea dy trilje' in schoddje,
 Az ick tins ho datse Doddje,
 Hol oer bol, yn 't fate schom:
 Dearme Kabels kerv't in Mestén;
 Dearme leck drieuw oppe lesten,
 Yn dat gruwleas Djiep rouw-om.

L

D carse

16.

Dearse' uwt nea-twang 't lest uwt-sjette,
 Dearse' oonn' Klippé sticken stiette,
 Dearse' oon' Dregg'-touw' rijdde' ijnn' nead,
 Dearse plofje op hirdde fânnen,
 Dearse borstje' op druwgge strânnen,
 Dear in Neyl-breck iz de dead.

17.

Jeny! ho mey 't komme kinne,
 Dy so ney by 't stearren binne,
 Dy de dead so bringsjen heert,
 Az de See spij't schom in wiette,
 Dat hy 't Stijrt' korts schoe bejiette,
 Guwt, in, boppe tonger, beert:

18.

Stracx weer, az Goads hân op-tillet,
 Touwer, Wijn in Wægen stiller,
 In, az ijne teamme twingt:
 Schoert deads, boeyt weer uwt deads hannen;
 Schijp, mey Keappenschip, in mannen,
 Yn behâdne haven bringt.

19.

Dearse wonder, kreft in eere,
 Sjonge fen uwz ljeave H E E R E,
 Dy de See so struys bewâdt.
 Ho mey 't (siz ick jiette) komme
 Dat sock folck (az Djier fordomme)
 Soo lijts 't wonder Goads onthâdt,

20.

Dattet, trog uwt-littne flincken,
 Fålt oon 't bjealgjen, beestig drincken,
 Striette-scheynen, duyn in fol,
 Mey in on bestjoersum' wezzen,
 Beeren, smijrtten ijane glezzen,
 Tierret, flockt in fjuecht so dol.

21.

Hofæ. O! dy de' beagst' doz smaedje' in huynje,
 4.16. Az forwjlde Ky, dy duynje,
 Weyd't hy az spoar-bjuester' Schiep.
 Wol dogge', Hljmmel, Wif yn-plantje,
 Dat hy him ney God môr kantje
 Az hy t'huwz komt uwt it Djiep.

E T N.

In 't Stamboeck fen BRUNSVELT.

PAN hærcke to, da BRUNSVELT by my
 wier,
 Ney 't gaest-gled luwd fen Lille, Luwtte in Lier',
 Fijt', kâte' er, dit 's Apoll, dy me' cern be-
 schamme.
 Wirt hy nu BRUNSVELT neamd? soo 's hy
 om-namme.

E T N E.

L 2

Lan.

Lân-Geane.

OE F

FRIESCHE FREUGDE:

oer it ijn-nimmen fenne Sted HULST,
mey de Schansen dear by om.

(Wijsē. Polyphemus aen de strande &c.)

1.

L It uwz nu reys frolijck sjonge,
 Aad' in jonge
 Oer de wol-feart sen uwz Lan:
Hulst mey Schansen, Buwte-wircken,
 Huwzen, Tjercken,
 Falt *sijn Heagheyd ynne* han.

2.

't Hele Lan *Waese'* iz uwfers.
 Romm' Ketuwfers,
 Jesuwjten, Moeynts in Paep.
 't Altijd griene *Hulst* nu dorret,
 In forsorret
Spaenjens bloed-rie, *Romens* kaep'.

3.

Nu wol't mey *Antwerpen* knijpje,
 Nu mot piepje
Gint in *Bregge'* allijck in *Muwz.*
Giel-eag, mey sijn fuwille raenjen,
 Mot ney *Spaenjen*,
 Mey de sturt ijnn' eerz ney *huwz.*

4.

Flaemsche *Fannen* *Beth* in *Kalle*,
 Oef wa'er galle
 Oer gewelt, kreft in oer-lest,
 Sille freamde slavernyc
 Naet meer lye,
 Az dit heal-moar' bred fornest't.

5.

Flaend'ren mot mey uwz foryenje,
 Da schoe tjienje
 't Herte best: den folget ney
Braban, in wa dear oorz binne
 Dy berinne
Mase, *Schelde*, *Lieve'* in *Ley.*

6.

Den schil 't Lan naet meer forwoestje.
 Den mot roestje
 't *Godteas* swird, (ad soune pleag)

L 3

Den

Den wirt Speetse' in Restinge' hinge
 Ynne swinge,
 Ruwg besponnen ijn it reag.

7.

't Lân ynn' free, schil de' holle' op-luwcke,
 Uwt'e Foecke
 Fen dy bloed-huwn, *Tber-fad.*
 't Sil florearje, 't sil forriekje,
 Ja 't schil lijckje
 Rju neye' âde goune Wrad.

8.

Jou Oraenjen, Ijave HEERE,
 Dizze cere,
 Dat hy uwz de Free befjuecht.
 Dat wy DY dear lof foor sjonge,
 Ad in Jonge
 From, yen-fadig, *sjjuecht in rjuecht.*

E Y N.

*Aen den E. C. Fonteyne, over 't behandigen van
eenige Gedichten van de hoog-begaefde Dichteres*

SIBYLLE van GRIETHUYSEN.

Fonteyne' ick sjoë mijn eagen uwt,
Mijn binne-holle wier to buyt
Oon op teynheyt ynn' letter-wille,
Da 'k Rijnm' liez fen dy wijz' SIBYLLE:
Dy Blomm' in Peerl' fen Grinzerlân!
Waems wirck Y lieuw'ren' my ter hân.
Ick ker dat Wijv for hette wonders.
Ick schoagje' her wirck rju hette sonders.
Dy wittenschip, dy Rijnm', dy stal,
Dy miette-klang, weagt oer, het fal,
Yn droaf oef bly hadtse' oer-al puwck-trôy.
Fonteyne' ick tanck jo for dy boeck-stoy.

E T N.

Op de Geboorte des Vorstlijcken Frieschen
Stadholders Soone.

UWz Nassou Forstne Soon, dy w' eern to Friez'ne'
eer glôarje,
Ring' winsckne' iz ringen komn O! dat hy Forstlyck blommet
Pâlm'-grien ynn' Friez'ne eer-tuwn! In glanz' sijn held-
hystoarje
Nog deugd-preall' geade sijn! Mar all' Wrâds greate' oer-
brommet.
God! dat hy, az in Lauwg-wiet, Frieslân wol bekommet!

U W T

Mocd

MOED in TO-FORLIT
OP

G O A D S G U N S T E .

Wijfe. $\left\{ \begin{array}{l} \text{Het finnigh stralen van de Son \&c.} \\ \text{Hansken sneed het kooren was langh \&c.} \end{array} \right.$

^{1.}
F En God allinne uwz goed,, In spoed,
Fornoçy in siel-bejearen.
Het Goads gunst seyn't
Dogs' nimmén scheyn't,
Het minsche schœ 't uwz weare?

^{2.}
Dizz' keabel hâd ick fest,, Yn lest,
God schil for my wol weytse.
Het Goads \&c. Dear wol ick steat op meytse.

^{3.}
Om Goads gunst iz mijn winsck ;; Het minsck'
My haet, God schil my frye.
Het Goads \&c. Spijt wrijtte', jae mot it lye.

^{4.}
Goads gunst stiet fest ijn nead,, In dead,
Lit my dear oon naet tseagje.
Het Goads \&c. Dear wol ick 't gled op weagje.

^{5.}
't Gong fest, hird, woest, stil hæg,, In leeg,
Mijn God stiet salm to roere.
Het Goads \&c. Hy sil't ney lock-Sted stjoere.

S I E L - N J U E.

O Wier ick, ney ick winsckje', yen Minsche!
 Ick winsche' oors az ick eeren winsche.
 Ick woe oorz az ick eeren woe.
 Ick koe oorz az ick eeren koe.
 Ick wanle' oorz az ick eeren wanle,
 Ick hanle' oorz az ick eeren hanle.
 Ick die oorz az ick eeren die.
 Ick lie oorz az ick eeren lie.
 'k Petearre' oortz az ick eer'n petearre.
 'k Bejearre' oorz az ick eer'n bejearre.
 O God! ick wier al ijn dizze' uwr'
 Ny ney Goads bijld we'er-bern' Cretuwr',
 Fol gaest'-glanz'-hijmmel-silligh-fjoer.

E T N E.

*It Latijnsē Verssjen, van Don. Feyco Oedz. over
 't in-komen in Friesland des Vorstel. Dochtertjen
 eerst-gebooren kind onses Heere Stadhouders, &c.
 aldus versfriescht.*

W Aegst' Forstne Famcke-Bern, ijn Gaade' in Aaders gloarje.
 Uwz lân grienij' nu dizze' puwck-blom' Friezne' ijnblommet.
 Lang libb'. Lo: yst' ringh jon brôar. Oerkijste' all' frouwne' histoarje
 All' sijnucne tôv'. Bringh t' wêad, sock', dy all' wêad' lostrommet.

GRÆF-SCHRIFTE

O E R E

*Keningfenne Sweden, Gotten, &c. Gustaef Adolph,**de oorde in de greate.*

NIn wijld- oef blix' me-fjoer, nin rommeljende tong're,
 Nin luwd-rofte' on-waers buy', nin pest-kôl tjerck-hoaf-
 donge're)
 Brocht sock ljea-triljende' eangst', grijm-grouwle, stearren
 nead,
 Az ick oer tjutsch in on-tjutsch' rijcken gjealp uwt-geat:
 Doz my de Kerst'ne wrâd all' Krijgs-ljue haed uwt-fond'ere.
 Ho faeck seag 't Dey-ljecht' my (al rinnende' op in ond'ere)
 Forfchoerren all' het my mey grijm-blicx-tofck jin-bier,
 In nead-holp' tjiengen wae 't ijnne' oer-moeds Eerns-kloer'
 fiet.
 Yn 't rie-jaen wier ick nolck in firddig, ljeap in witt'ene.
 De foortste dear 't gefjuecht bloed fwalpe' in balck' uwt-lit-
 t'ene.
 Ick brijck, to-buwcke' in fcheyne 't Kefers hird befluwte,
 Ja tâpe 'er moed in bloed in gaest in libben uwt.
 Dit die mijn Namme-klangg' de Wrâd ruwn-om glôreear-
 jen.
 Mar az mijn Fefte, al-oon, de dead' tocht to fexcearjen.
 So tomle' ick ijn fijn tuwt, az Samfon great fen moed;
 'k Won 't fjuecht-fjild to mijn græf, in fjuecht-winst trogh
 mijn bloed.

œ y t.

Op 't Hoars-hoffjen fen

FIEFFER

SIBILLA FEN JONGSTAL.

SO ljeapt to Hðarf' Låns jieff're puwck SIBILLA,
 So preall't S'e ijnn' seal, dy Rieds Heerlijke spruwt,
 So gloarre-glanzgjet S'e ond're tuwz'nen uwt,
 Az eer'n yn *Turnus* fjuecht-buwn' blonck *Camilla*.

So twingt S'e it hoev', loffs, rjuechts; den op in trðay',
 Den op in rin; Den op in jey, az fleande:
 Naet oorz allijek in Hæze-wijnhuwn', geande
 Om leck're bout' t'eyn-mijnjen to sijn prðay'.

Den tockleteamm't S'e oer beck, mey ljeapp'e op ljeppjen,
 Steeg, rjuecht oer eyn'; Den det S'e im stðack-sül stean,
 Hann' bakjende d'e Hðarf'halz'; Den lit S'e im gean
 Tripp'tred opp' staep', omme' amme weer to reappjen.

Den lied't S'e im ruwn, in ringet ringe' oon ring';
 Den tel; Den sæft; Den schean; den rjuecht; ney 't teamjen
 Fen socken hånn', dy 't hijnzer wit to preamjen;
 Den spðarret S' dat 't Hðarz fjuecht oer wringe' in kling'

Mar nint're stuw'n, mey stjoer gelaet oer grijmme,
 Az d'e åd *Camill'*, dy *Fryg'* ney *Fryg'* laey dðl,
 In lðacke' allijek in *Wrigge'* uwt *Pluwids* hðl,
 To dat S'e uwt-blet, fen *Aruns* pijll' trogfljimme.

Dizz' het nin nea, nin dey-dolck' kin her Heyn.
 O! waa S'e oon-gloerret stirt, az salm forwonne.
 Knielje' *Aruns*, jouw't: dijn boey-tried iz folsponne,
 Ljuentje' om behåd', dijn frydomm' rint red t'eyn'.

T O - H Æ C K E.

af Oonbinghſte oon't foor' geande.

AL teammet *Nymph* JONGSTAL 't woast team'-
 werz' wijld' Hoarz,
 In 't hippet, in trippet, in trapet, naet oorz
 Oef 't donſſet : jiert' gonzet in bonzet in krie't
 De *Famme* her namme uwtt'e amme, in hier
 Hier himmel, nolck, nommel in noattig in njoet,
 Dat greathanz'e in kôatter her demmenheyt groet.
 Mar jiette', ô! fier boppe' oor' ljue, till't her mijn
 pin,
 Mijn herts tins, mijn ijnborſt, mijn Lieroms tin-
 tin,
 Om 't æb'le ſwiet ſjong-ferſſe' oon GAEBB'MA for-
 eerd,
 Dat my eack her gaest-gauw' goll' kunſt-glanz' gled
 leert,
 Doz winſckje' ick her wolſearts tier-ſeyn' ney be-
 jeart'.

E X N.

Op't

Op 't oonfrdigjen fen Frieslânz

SCHYD-SCHRIEUW-AEMPT,

fen S. A. GABEMA.

Oon HINDRICK RINTSES.

W A ca ontfinzen het goe gâve
 In litte rôastgje, in bruwckte naet,
 Ontanck suwl jinn' mïld Jouw-Heer' staet't:
 Hy libbet ruwg in onbeschave,
 Yn spijtte in hays' njuenck' dy 't 'im joe
 To salm-butte, in for ore ljoe.

't Wier eren so. Oorz sil't nu wezze.
 O Rinses, frjuene, ick lieuw're it so.
 Nu Gabema iz komme to
 't Friesch Schijd-schrieuw-aempte; Y kinne 't lezze
 Yn 't leaf fen Ljeauwerd, dat jon hân
 Uwz to-druwckte, az in orckel-pân.

* Loyt' rjuechte ford sijn pin wrâds jieren
 Trogweydjen; ja fen teamm' to teamm'
 All' her uwtminte op Friesche beamm'
 Krânz-frisseljen jearm' lib-wirdde hyerea
 Mey gouwne frissel-snoer', dat steart
 Nog wijllet for d'heel' Wrâd fordearr.

Mijn Kinst-Faem lijcket klear uwtlitt'ne
 Ynn' wille, ô datse az grien forjong't,
 Dy toereljoerckjende aldoz sjongt:
 Bazunn' dear kinst-teall'! wol trog-witt'ne!
 O! njaeggen Siss're glôarje luvd!
 Heag' leer' nge glanz'-stoyr' nêrd in furd.

Gau Gab'ma (dy Athenen kriuset
 Tn Frieslân; ja het libbje kin
 Trog sijn trog-Nect're schijd'niss' pin,
 Dear to hy wvre in stuwne oonbitset
 Sijn gaest'ge Gaest) dy folget Pier.
 (Foy! twissche wvijn iz 't naet in sier',)

Hy schil sijn holle trogge Stjrrren
 Op-stecke. Dy wol spreckenheyd
 Glanz-gloarjende ijn sijn boeckstôay' weyd't.
 Dear stô int wvissjochtime op sjuwogge spjrrren.
 Goadzill' gheyt' till't 'er holle om heag.
 't Schien' wircks striell' prealt iynn' Ney-stets eag.

O! het kistsje ick, to Frieslânz gloarje,
 't Fry sjuechtgjen fen Lânz twinglândy',
 Fen Noare in Noardsche Wriggery,
 Yn gouwne lett're yen wiere extoarje
 To miette. 'k Lez rju rjuechts set-ker
 (Jinne' onrjuechts died) iynn' Rjuecht're War.

Dear Rjuechts muwll' rjuecht, for rjuecht, fordeg'ne.
 Den laytst it rjuecht trog Heer'ne jest'.
 Den gâlt weer 't rjuecht, t'onrjuecht' forkrest,
 In de âde yenfâd wirt quelck bejeg'ne.
 Den duwckt lânz frydomm' hird fordruwck't,
 Dat ney reys weer fromm' halze opluwckt.

Den borst't Lânz wolfeart' droaf oon steaven.
 Den stirt 'er bloed fen tijgge ljoe.
 Den gjealpt sât schomme oere 't druwg by djoe,
 In 't driest' folck sijnt ynn' fisck jearm' greaven.
 Eynlinge iz 't Lan ruwn-om bedijck't,
 Wier trog 't ynn' wjealde in wolfeart' rijck't.

Fruen' *Rintjes*, dock beschriew, iijn' wierheyd,
Langhalsje ick fen uwz *Gabema*.
Ick winckje eack lock in seyne oon wa
Him seyn' hier ijn winck 't uyt herts blierheyd'.
Forjouw 't my, 'k winck ringe nwt jon druwck,
't Beschriew fen Ljeauwerds holle-opluwck.

E T N.

Ney 't eag-weydjen op

HINDRICK RINTJUS

eerste prieuw-druckfi"e fen sijn nye op-rjuechtge DRUWCKERYE.

HOe persf' my herts druwck-persf', dae Druwck-persfe' eer' FON-
TEYNE,
Ontdruwkt, sijn Druwckerye in drawck-droav' lib'-stuwne' eyne.
'k Ney-gállid' sijn fill'ge siel: O, d'gloarje fenne Druwck
Izall 'e Yerdich' druwcke' onteyn'. Kijst', nu 's Druwck salme' ijan' druwck'!
't Wijlste' ick doz druwll-dod dutte oer Lourinz wol-fuwn' nutheyd'
Jouwt *Hindrick* de' holp-hánn' my, in luwekt m' uwt dod in dutheyt'.
'k Beloytf' sijn boeckstoay'-stáll', ick sjog sijn bed-print stean,
Rjuecht-rjiggjend'e ijn fetsoen', gnep, himmel ijn sijn klean,
Beslijp't, beslijp't, beknijs't ijn proncx twangg' ploay', ó puwck-gier!
Doz 'k weer, az *Friesland* det, mijn moed, ijn him, op luwck, blier.
Hier wier-lijck't S A M O S siz. 't Schijnt klear, kloeck' C L A U D gien' gaest
Yn *Rintjus* huwz't. Ja loaytf'! 'k sjog sawd, , noard, wesse' in acst
Sijn Druwck trog-noazjen, in uwt-kippjen for rju sonders.
Mar het gouwn' Sinn'-gloed glanz',! het Moarn-stuwn'-rea! het wonders!
Het eer' sil uwz lijts Lan, fen Lan to Lann', besclean'
Az G A B B' M A great' gauw gaest, iijn' rijmme', ijne' onrijom' stean
All' wijd' wrad oer-sil, uwt dizz' Druwck-persfe' op ney' wolck'ne,
Ho Friez'ne Fjuecht-ljue eer'n Lân-frye' eer-preal bedolck'ne,
Ho Friez'ne wit in pit wijck' Rom're' óef witt'ne Atheen.
Ho Friez'nea moed besauwe', óef stantheft' strijck' for' Deen'
Nog grijmme Noarman, dae se' (az J A P I C hofck döldruwck'ne,
Fen P H A R' o) 't fry frieck' schofte' in half'-pleag los ontjuwck'ne.
Dit loaytje' ick gealp to miett'. In lez ick 't? for mijn eyn'
Sil 'k Schriew' in Druwck-Heern' droan', herts-gruwn' winckje' yv'ge seyn'

U W T.

F R I E S C H E H E R D E R

To-eyne, in seynd oon dy Eer-wirddige C. Fonteyne.

DE frjuenschip recket oon 't forkådjen,
 Oon 't kluyngen, klomjen, oon 't forådjen,
 Wanneerle naet wirt onderhåden.

It det my seer, in 't iz my tjoe,
 Frjuene', az ick jo ijn lang naet s'joe,
 Doz det mijn Dicht dat ick dwaen schoe.

It mecket im to reylgjen firddigh,
 Ja 't blicut in dricut iynn' drift folhirddigh.
 Ney socken Frjuen', so ljeaf, so wirddigh.

Ick lit it gean, in tjean, sijn wey,
 Ick stjoer mijn *Friesche Herder* mey,
 Ick wensch, trog herre, jo gindey.

Jæ bian' op moed, in on-beschromme,
 Om wezzen ijn jon huwz wol-komme,
 Oorz naerne', om, dat jæ fen my komme.

Jæ witte dat jon frjuen'lijkheyd,
 Jon ypen' hert, jon ruwnlijkheyd,
 Rjuecht, njuencke my, hert gruwlnlijk leyt.

Doz, herckje' it s'jongen fen myn *Ade*,
 Y mogge' it wey wye oef behåde,
 Ick jou it oer yn jon bewåde:

In schiedt my de' onfortjienne eer,
 Dat Y't, mey niue lezze', ick bejaar
 Seyn' my, fen jon Dicht, hette weer.

FRIESCHE HERDERS

Njue onbuwne in mey Christo to wezzen,

Phylip. 1. vers 23.

Y En Friesch Herder, to sijn jierren,
 Dy sijn djier ruwn om him seag,
 Siet oppe' holle fenne wiere,
 In oer-woeg, opp' sinne-weag,
 Ho elck djier 't grien' gerz yn-flicke,
 Meye tuwt in eag ney' gruw'n,
 Buwtte tins wae 't kruwd beschicke,
 In fen waem 't sjoer wirde juwn'.

Oorz, petearre'er, iz 't mey' Minsche,
 Dy, omme' hymmel oon to sjean,
 Muwll'e' in eag op till't, om winsche
 In bejea, fen dea, t'ontfean.
 Dy kirtte' yerd-seyn' ter-jild achtet
 Op it stijckel-Imolle paed,
 Wolcke' oon luwket, guw't in wachtet,
 d'Oorde to-komft' fen uwz *Haed*.

Dear mey seag sijn eag ney boppe,
 't Ynborst teag, ja fleag, om heag,
 In sijn Gaest begoe to roppen
 Uwt herts gruwne', uwt siel'-sjoers leag.

P S A L M C X X X V I I .

1.

- 'k **B**In az 't folck Goads, dat, oone' *Euphrat*-ig finzen
 1. Yn Bâbel fiet, in gâlde', ijn fwier betinfen,
 Om Zions berg', dy woest laey, wijld in bleat.
 2. Herre' Herp'-ſpil hinge' oon Wijlge-beamt', lanz' ſleat,
 3. Dy trog gjelp-trien-eag-wiet wugs, az heer' terge
 't Twing-Folck, in ſcheetsch blier Zion-fang oef-ferge.

2.

4. Ho! (kâtt'ne weer Goads Tjieners) ſchoen' wy ſjonge
 Klear Hijmmel-luwd, ijn freamd lanz fuwl bedonge?
 5. O 't iz on-muwlck! Mar az ick dy forjit
 Jeruſalem mijn heagſte wille' in wit,
 So môt him ſalm, mijn rjuechter hân, forjitte.
 6. Mijn tong' môt feſt, oon' muwllie bopperſt' ſitte.

3.

7. O tinſe', uwz God, oon Edoms berns hôlſck' droazheyd!
 Yn Salems Dey bakke' herre' oerjuwne boosheyd,
 Breck', baern', ſchoer', ſcheyn', litt' ſtoack op ſien naet ſtean.
 Datme' ijnne gruw'n' mey bleat in neaken ſjean.
 8. O Bâbels bern! dy me' eack woost wirdden ſjean ſil,
 (So me' immen det, al folle', yen ney beſchean ſchil)

4.

- O Bâbels bern! lock-fillig môt hy wezze,
 Dy dy trog' wrack' ijn 't pleagjen ſchil op-lezze
 Dijn mis-diede' cern', oon uwz, ſo wreed, begien.
 9. Wol-fillig, dy dijn ſuwg'-bern oon' Rotz-ſtien',
 Oon' Klippe klopp't, omme' holle' in ljea to brecken,
 Om ſo uwz uwnck, ſmaed, pleage' in leed to wrecken.

Yn-goe God! ho liz ick buwne,
 Yn dizz' wradſche Babel-kuwl,
 Schern-bobb', jerre-fæ fol ſuwne,
 Flêſck-bejear, gaest'-ſtanck, ſiel'-fuwl:

Dy myn Hymmel Harp'-snaer' stomje,
 Datse naet trogg' wolcke giet;
 Dy myn tomm' in finger klomje,
 To de taest fen heyligh Liedt.
 Groed in bloed mot my forwylje,
 'k Swijm, dead-doaf, trogge' helse klang',
 Az wrads huwnnen my oon bijlje:
 Sjong reys op dijn Zion-sangg'.
 Schoe ick sionge! ick stear fen rouwe,
 Schoe ick sionge! ick gali' my blyn.
 God! tjog m' uwte' yerdich' freamd lanzdouwe,
 Trog dyn Gaest, rjuechte' Hymmel-lyn.
 Tjog m' yn 't heag Jerus'lem binne.
 (O myn yvig thuwz-besit!
 Eer ick dy forjit, myn sinnen,
 Hert in han him salm forjit)
 Och! wenneer myn siel op-litsen
 Yn dy sted fen God salm' boud,
 Waems salm schient' næ wirt uwt-spritsen.
 Strietten klear trog-schijnigh goud,
 Pearle porten tôlf, in moerren
 Fen wirddearleast' puwck-e'el stien
 Dear ynn' wille stuwn' nogge' uwre
 Wirt bepeald, nogge' eyn begien.
 God! wenneer, mey sill'ger tonge,
 Goads *Lam* folge yn 't wijt wer 't giet;
 Mey dyn heyl'ge in Ing'len sionge
 't Heylig, heylig, heylig Liedt?
 God! om oon 't begin to reytsen,
 Deade', yn my, suwne'-Edoms bern,
 In 't boof' Babel-wradsch formeytsen;
 Dat my trieut yn flesck-lust-schern.

Jouw' my krest om Babels teame,
 Dat forfloct' fuwne'-Edoms bred,
 To forbrecken tacke' in beame,
 Om to libbjen ney jon Wet.
 O oer-lockig! O wol-fillig!
 Dy fordoarn-aerds bernkes daet,
 Schoer't fenn' fuwne-tate willig,
 In de ljea to ficken ftaet.
 Jouw' my hymmel, bid ick jiette
 To dizz' dwaen rjuecht' fiel-njue dogg',
 Dat ick ney dit wijt mey fjiette,
 Dat ick 't yvig wijt oon tjog.

Dear ney rjuechte hy him, in wand're,
 Mey fijn djier om wiet in fjoer,
 Dy hy weyde', in weyd'-forand're,
 Trog fijn herderlijck beftjoer.

Goadsfrjuen' hie fijn djier forweyde
 Oon yen oncefarte heyde,
 Dear oppe' on-forbijt'ne gruw,
 't Goed de folle houwe fuwn.
 Ringen fiet hy dol om reftjen,
 Fen fijn gongz foer wrigge' oerleftjen,
 Dear hy 't *Psalm-boeck* yp'ne, in fong,
 Dat it jin-luwd 't luwd ney gongh.
 Doz nuwntje' er dizz' trye' opp' rijgge,
 Dy hy foort', neye' op-flag krijgge.
 O dy fo fijn reftjens tijd
 Oer-bringt, wirt fenne' hol benijd'.

Dy tjiende P S A L M E.

I.

1. **W**ierom, uwz God, wierom steane' Y so fier?
 Wierom oerschuwle', ynn' tijd fen neare nead?
 2. Och! 't godleaf' schom, fjoer-hiet, az wreade'
 on-djier,

Oer-moedsch, forfolgje 't earm' from folck to dead.
 d' Illindige' achrijel' lijts, ja min az neat.
 Litte' herre' eyne' oon-slag, herre' eyn holle' oon-grijpje,
 Litte' herre' salm-tins' t'boo, salm-hert' trog-knijpje.

2.

3. Want (ô fordoarne', in ijn' t' fordear forhirdd',
 Dy great op-jout fen 't suwll' trog him uwt-rjuecht')
 Dy godleaz' bôlt de' uwt-wircke bijze-pert',
 Hy spijllet raep in schraep het rint oef sjuecht,
 Hy prij' t' helle' oon, flock yn al het' er sjoecht,
 Hy all' t, hy mäll' t, hy räll' t smaed, schamme, on-eere,
 (O Hymmel-spijt!) hy lasteret de H E E R E.

3.

4. Hy steckt sijn noaz om heag, yn heag-moed dol,
 Hy ondertaest nog onderfijckt sijn dwaen.
 't Iz jamck, trieut hy sijn blauwe secken sel,
 Hy schil om fromheyt naet in sijtter jaen.
 Hy tinckt: Dear iz nin God yn uwz oon-slaen.
 5. Sijn wey bringt smert': Jôn dwaen om sjuecht sijn miette,
 Hy blicft, dy him naet lijck' t, az moude' oer striette.

4.

6. Hy kât him salme in moed yn 't hert: Næ, næ
 Forwrickje sil ick, ninter tijd oef stawn',

- Fen bern to bern sil 'k ford gean, buwtte quæ.
 7. Sijn muwlle flockt in swart, yn 't fuwl oer-juwn'.
 Hy bijllet' list, moeyte', onrjuecht, az in huwn.
 8. Hy leag-loer't t'fchuwl, on-schild'ge ljoë to deyen,
 Sijn eag mierck't omme' earne' uwtte wråd to feyen.

5.

9. Allijck in Lieuwe', ynn' kuwl, oer schuwl, oon-loer't,
 (Az hõlle honger, yn sijn termen, kryet)
In ljeapt op 't nin-quæ-tinckjend' Schiep: so gloer't,
 Hy op d'illind'ge, dy hy 't not oerstiet.
 10. Hy duwck-buwgt, az yen dy wijld fuwggelt' sjet,
 Oef az de Lieuw', fõr' seyde, mey deadlijck hapjen,
 Komt hy 't earm' folck, mey' lobben, sterck fortrapjen.

6.

11. Hy feyt yn 't hert (ð beestig bot!) hy feyt
 God forjit 't sljuecht folcks' pleag' him oon to tjean.
 Hy sjocht naet ney herre' om yn yvigheyt.
 Hy draeyt sijn holle' oef, 't's him naet wird to sjean.
 12. Stan op H E E R' God, litt' dit naet langer schein,
 Litt' langer naet, jõn hân ynn' boef' me fitte,
 Steck se' uwt, H E E R', wol d'illind'ge naet forjitte.

7.

13. Wierom last' ret dy godleaz' fuwl-tuwt God?
 Sizzende: Y sijkje naet ney het dy det.
 14. Y sjea lijck' wol djiep trog sijn tjock herts slot,
 Y schoagje' oon wa't hy, trog fortriet, forplett':
 Op datme't op-jout, Jo, dy't wreck-swird fet,
 Wier de' earne' him op forlit, ynn' nead in freze:
 Y holpje', in bliuwe', in nead-holp' fenne Weeze.

8.

15. Breck', briezje in buwt' dy godleaz' earm omtwa,
Sijkje' al herr' dwaen, ey! gryp-knijp se' yn 't gemoed.
Fijne' Y se naet? in grypjel'? wis y dwa.
Jæ stuwe' az moal, to trape fen jon foet.
16. De HEERE' iz Kening, dyuwz yvig hoed't,
In hoedje fil. De Heyd'nen hy, to schanne,
De Wrâd uwt stiet, in drienfe' uwt al sijn lannen.

9.

17. OJheave HEERE'! ho goe, ho mild, ho swiet
Habbe' y' t seftmoedigh' hert sijn winsch forheard?
Y sil' him 't hert sterckje', az mey Hymmelsck wiet,
Jon eer sil mild to-herckje' op sijn bejeart'.
18. Omm' Weez', bedold yn druwck dat hy kort steart,
Rjuecht to dwaen: Dat in Minscke', ho hy moacht klieuwe,
Naet ford ferre' om meer booz-died' to bedrieuwen.

P S A L M âlve.

1. Yen Pfalme Dâvids fore oerste Sjong-maester.

1.

Ick trouwje', ick bouwje', ick hab mijn dwaen gruwdeare
(: It gong, it rin, it druwck, it klieu so 'i wol:)
Yn God, ick stân fest op uwz heave HEERE:
Ho gurchjes' to mijn siel, yn laeyts in schrol,
Oef immen dy op God stiet aet koe deare:
Flueg sizzes', suwggel-faey, berge' op, berg' dol,
Uwz sjiets-reauw' sil, dogg' deadlyck, dy besere.

Op

2.

2. Op 't wird de died'. Want, loyfe! dy godleaze
 Struwp't mouwen op, mey' bleak'rende' earmen bleat,
 Fet boage' in peeze', hy spannetse', elck mey freeze,
 De boute 'er op fornijnigd az de dead,
 In doz oer schuwle', ontsjeande wiet nogg' weaze,
 Omfietten so de' op-rjuecht' naet-tinck-op-naed,
Hy's recke', hy leyt, hy's lijd'-leaz wiermen eaze.

3.

3. Fa sijcker! ja stiette' om dy swememinten
 Fen rjuecht in war : Het het dy goe bedreaun?
 4. Mar de' H E E R E' iz ijn sijn fillig ste' heyl'ge Tinten,
 Sijn Throone' iz heag, ijne' Hijmmel, onbekleaun,
 Sijn eag prieuw' t minsche-berne falsche minten.
 5. Hyprieuw' de' oprjuechte', ijn 't libbens burck op-schreaun',
 Mar swoeyt dy godleaze' urt, as onijgge' imen.

4.

6. Hy schil op dy godleaze reyne litte
 Fjoer, swevel, strjck-jearn, heylle' ijn twierre-wijn,
 Dit 's 't eyn-deel' voor dy godleaz, God forjitte.
 7. God iz rjuechtfriddig dat 't herre' helse pijn'
 Hy het gerjuechtigheit ljaef, mdt elck witte.
 Hy laket de' oprjuechte' oon, mey blier oonschijn,
 Fa fill' ijn him' t heag ste' yvig-wol besitte.

Toalfde P S A L M E.

1. *Yen Pfalme Dávids fore oerfte Sjong-maeſter,*
op de Scheminith.

2. **S**Tea by, behád', 'riz oertijd, ljeave HEERE!
 't Klien' heapfen fromme ljue wirt lijts in tin,
 De guwt klieut, deugd duwckt, fuwl hiet ſchien, ſchann' eere,
 Dy trouwe' oprjuechte' iz, onder tuwzen ain,

3. Jæ ſprecke' oorz naet az ſmoar-gledd' guwch' lerye,
 Elck flayt' ſijn frijuene', elck ſchild' ret wijt ſijn ſwart,
 Mey' gledes tong', ſchien praet, plomſtrijckeryc,
 Jæ kátje mey in duwbbel-duwbbeld hert.

4. Uwz God ſchil, wis, oer-fnye', uwt muwll' In wangen,
 d'Oer-goune lipp', 't oer-luynnigd' galle-fel:
 God wol uwt-tjean, mey gleone ſchroey-nijp-tange,
 Dy great-op-jaende tong' njuencke him rebel.

5. Dy oer-juwn' quca hel-huwnen bijlje' in rálje,
 Uwz tong' jout de' oerhán uwz, jild, oon-ſjean, ſteat,
 Uwz lippen binne' uwz eyn: wy kinnet ſtálje:
 Wa's maeſter oer uwz? nimmen, nimmen neat.

6. Mar hertſe' het God ſeyt: Om 't illindig' lyen,
 Fenne' earne' onrjuecht-ferwoeſte neaddrift-leaz',
 Wol ick op-ſtean: Ick-ick ſchilſe' hoedje' in frye
 Fenne herre dy-fe' oon-blieze' eangſt' ſpijt in freez'.

7. Dy wirdden dy God eernet, ijn ſijn ſprecken,
Dy binne nolck, rjuecht, inckel, lott're, klear,
Az't ſulver dat ijnne' uwn' leyt gleon to blæcken
Dat ſânreyz' ſmelt't, in ſchom-ſchien wirt aldear.

7.

8. Y, lieave HEERE', Y ſille-ze bewearje
Fen't fuwll' wrad-ſchomm', dat jon folck leagen leyt,
Het hoeder ſomme', uwz hoeder lijck, bejarje?
O wiſt: hoede! uwz haed ijn yvigheyt.

8.

9. Dy booze binne' op 't moed, in ruwn om troje,
Jæ boſckje gear, ho! 't rint rom ney bejar,
Wanneer-ſe 't ſchom dear ſnoodſte ſchodden ſchoje
Op't keſſen ſen lânz heagſte ſteat, ijn eer.

W Ol to rjuechte ſey dy rijke,
Wijze Keningh, ſonder lijcke,
Dat'er ond're Sinn' naet ſchijd'
OEf 't wier berd ynne' ade tijd,
In 't ſchoe neymels weer ſo komme.
Al tyd rint de Wråd it kromme
Dwarll' paed. Rjuecht ſint Jan uwz ſeyt,
Dat de wråd ynn' duwckle leyt.
O de Wråd iz: gled om-keere
Ynne' ſwulle ongerjuechtigheyt.
Jane' uwz Lan weer, lieave Heere,
d'Aad', ruwn' rjuechte ſljuechtigheyt.
Dat wy all' uwz dwaen in litten
Hannelje', yn in from mey-witten,
Neye' ad *Dávids* herpe, in 't Liet
Dat in leaf twa fiere ſtiet.

Tjog mijn hert op, stjoer' mijn tonge,
 Dat ick 't fruchtber ney mey sjonge,
 Jou my dear to gaest in krest,
 Koyt' mijn hird hert, gaestlick sest;
 Dat mijn wirdden, wirck in diede,
 Fen elckoarme naet forschiede,
 Dat mijn muwle fen mijn hert
 Naet on-wird beleagen wirt.

Fijftiende P S A L M E.

1. Yen Psalme Dávids.

1.

WA iz dat yvig wol bescherd,
 Heag st' sillig' onforgoncklijcke' eere,
 't Swiet om-gong yn jon Tint; wa wirt
 Om wenjen op jon berge' uwit-kerd,
 Jon heyl'ge berge' ó ljeave H E E R E?

2.

2. Dy from, yensadigh, rjuecht in sjuecht,
 In dwaen in lit, gerjuechtihet wircket:
 Dy nea uwit hert nog muwle' omfjuecht
 Aet æf it seyt ruwn, inckel, rjuecht,
 Dy naeck'ne wierheyt datme 't mercket.

3.

3. Dy ne sijn mey-maet, æfter reg,
 Trog laebjen eer' omstelt in quea det,

○ 2

Dy

Dy nin smaed-wirddens fuwille ræg,
 Az Spinne', uwt-wircket, neystens plag
 Forgreatjend' namme scheynjend' schea det.

4.

4. In-waems eag dy forsmijt' ne quea
 Boofdieder wirt onwirdigh lecke,
 Mar eere' oondien, ijn gaest in ljea,
 Dy de' HEERE' oonsjocht: het (schieneynschea)
 Hy swert, wol lijck wol 't lauw' naet brecke.

5.

5. Dy naet bijt-woeck' ret mey sijn jild,
 Nog schinck nint jin de' onschild'ge lyer:
 O dy so det, God iz sijn schild,
 God iz sijn treast, sijn Hijmmel-bild,
 Gods ywig bly sijn ywig blyer.

Wennecr uwz 't uwnck, op 't gjealpst' oerstjolpt,
 Ja d'hele wrâdz uwz sijnne' iz,
 Den iz 't faeck neyft' dat God uwz holpt,
 In fierst, az 't neyft' ijn schijn iz.

O! dy gouwne Herp' môt doerje
 Yn sill'g sjongen. Hy môt noerje,
 Hy môt nuyntje' oon' wrâdz uwt-cyn',
 Yn Goads Tjercke, fier in heyn.
 Ja, muwlck, az dizz' wrâdz stuwne uwt iz,
 Davids herpe' œf gouwne Luwtte iz
 Jiette' al lof-luwd, dreun in dracy'
 For' blye-ywig-sjongend' raey':

't Lijcket

't Lijcket kortſ oon 't Liet dat folget,
Dearme 't yvig ſwiet uwt ſwolget
Az me 't op-teyn' ſjongt. Dy droon.
Riert uwz 't hert. Ick ſjong ford-oon.

Segſtiende P S A L M E.

Yen goune klienoot Dávids.

1.

1. **B** Ewerre my, δ God, ick trouwje' op Dy,
Ick gruwje' op jo, moed, tinſen, hert in ſinnen.
2. O, ſjongt mijn ſiel, Y binne Heer oer my;
Dogg' mijn goe dwaen kinne' Y nin baet trog winne,
3. Mar d'heyl'ge Ljue, oppe' yerd', jon ljeave uwt-lezzen',
Wier by mijn tier, wille' in formeys môt wezze.

2.

4. O! ſmerte' in wee, oer jerm' waems gruwle dwaen
(: 't Spoor bjueſter' ſin môt pleage' oer pleag' beſtiete:)
Moard Ater-jefte' oon ſawlle' OEFgoden jaen'.
'k Schil dat Wierms œffer-bloed-wiet naet uwt-jiette.
My girzmet, ho l' op-ſnolckje de' OEF-goads kreamen,
Hert' nammen ick onwirddigje' om to neammen.

3.

5. O ljeave HEERE! δ oermijlde' yn-goe God!
Mijn eyn-deel erv', mijns kroes ſwiet-libb'ne drippen
Binne Y; eack onderhâder ſen mijn lot.
6. 't Schied-mierr'-ton koe naet ljeaſlijckers oer-glippe,
Az mijn wirdd' Deel. O eyn-deel heag ſen wirdden!
In ſchien erve' (δ lock oer lock!) iz mijn' werden,

4.

7. Ick lof-sjong de' HEERE', ick lof-sjongj' yer in let,
 God, dy my goe rie jout, yn dwaen in litten:
 Salm yn mijn sloop, yn 't droagien op mijn bed,
 Drieuwt 't ynborst my to fill'ge leere' in witten.
8. 'k Wol, on-ophâdlijck, op mijn goe God mickje,
 Hy lact, mey eyn hân, my; ho loe 'k forwickje.

5.

9. Loyt', loyt' mijn siel, hert muwle' ho bly ho bly!
 Mijn eer' gloreret, 't flesck sil sijcker restje:
10. 't Græf sil naet eynleaz sinzen hâdde my,
 Mijn flesck sil 't yvig' rottjen naet oer-lestgje.
 't Forgean sille' Y, wis, fen jon Heyi'ge werre,
 Hy schil, yn 't græfs kâd tjuester naet fordearre.

6.

11. Y sille dy blye', oer-blye', hymmel-wey,
 't Rjuecht' libbens paed, rjuecht lanz, my liede' in stjoere.
 Freud', dy ear heard', nog tonge' uwt-sprecke mey,
 Is by jon eansichte' yvig, buwite eyn-oere,
 Jôn rjuechterhân, to ljeaflijckheyt on-buwne,
 Jouwt swiet op swiet, uwt de' yvig-swiere' ongruwne.

O! dy yv'ge treast! dy wille,
 Kin mijn hert neye' Hymmel tille,
 Dat mô't wis bopp' wolcke' oon-gean,
 Ljeave' Heere'! uwz greate lean,
 Dy 't beleave' uwz to beroppen
 To dat fillig' sielchip boppe,
 In to 't Mient'schip dat de wrad
 Sijuechts for 't paed ney huwz to hadt.

Drieuwe

Drieuwe' uwz hert, oon-moedige' uwz finnen,
Omm' wrads OEF-goad-dwaen t' oer-winnen,

Dar neye' yv'ge fjonck-poell' laet:

Dat w' con-grijze' 't gruwle paed.

Dat w', yn 't yndeel', bidde' in weytse,

In jôn Namme', ô Heer, great meytse,

Lauwje' in prijze' uwt herts gruw'n'-kuwl:

Wenje' in libbie' yn jo oerschuwl,

In fo 't yvig-wol bejarje,

Om 't dat wy 't uwz forsyck' rearje,

Dat it uwz, ney' tyd in ftuwn',

Wirt, om Christi wurdde, juwn'.

WEeroon, weeroon, to myn finnen,
Het ick bin, fen buwtte' in binne,

Môt it goe-dwaen, fen uwz Heer,

Sjonge', in fjonge', in fjonge' al weer.

d'Achtste *Pfalme* het nin gruwne

Fen all't goe fen God uwz juwne

Ynn' wradz bouwe', O swiete toon'!

d'Achtste *Pfalme* mot 'er oon.

P S A L M E acht.

1.

Ten *Pfalme* Dâvids foor de oerfte Sjongh-
maefter op dy Gittith.

I.

2.

O

HEER', uwz Heer, ho Heerlijk, ho trogloftig,

Great-diedig iz jôn Namme'; O ho rom-roftig,

d'Yerde' oer in oer; jôn ontsjoene' oonfjean fpraect!

Nin feame kin't, fen Wrâd nog Hijmm'len, naect.

- 2.
3. Berns müwtkjes, lijfte bern, ja bern dy ſuwgje,
Goads lof in kreft ſo gruwning-buwning tjuwgje,
Jin ſijnne tuwt, waems God-forjitten kât,
(Jin 't wraeck-ſwolv' hert) 't Goads-laſterjen ijn hâdt.
- 3.
4. Az ick, mey eag om heag, jôn hijmm'l oon-ſchoogje,
Dy wond're boog', dear boogje oer boogje ijn boogje,
Jôn ſing're wirck: dear Moanne' in Strijte ijn giet,
In trog jon ſjoere', uwz jier-gongs ſtuwac-miet':
- 4.
5. Het's (tinckje' ick den) dy naetig earne minſche
Dat y ſo gruw'n-djiep him, to goe, betinf.
Het's Adams bern; het, het's dogg' minſche Soon,
Dat Y him ſijckje', in ſijn ſaek ſo nimme' oon.
- 5.
6. Y habb' him lijts, lijts min az de' Ing'len macke,
Mar heachlijck de' holle' om eer-kranſge in om-tacke?
7. Y jaene' him 't heerſekjen oer jon han-wirck, 't giet
Him ſo dat onder foet him all' Djier ftiet.
- 6.
8. Njuet djier, lijts, great, Schiep, Ogfen ijnne weyde,
't Wijld' fen 't Wâd, berg, boſck, wijlderniſſe' in heyde,
9. 't Fleand' Fuwggelt dat trog loft in hijmmel wjuckt
Ja 't Fiſck dat djiep ijn ſât in ſwiet wiet duwckt.
- 7.
10. O H E E R ' E' uwz Heer, ho heerlijck ho trogloftig.
Great-diedig iz jôn Namme? O ho rom-roftig
d'Yerd' oer in oer jon ontſjoene' oonſjean ſpraet,
It wit fen boerde', eyne', ig nog miete naet.

*Dy d'eere hellet ſen 't Ste-buwz,
In kroditiſe', ijn triomphe, i' huws,
In ſwolmt, az weter borlle', ijn moed,
Dy 's proncke' az mey in Podde-boed.*

HEER'

HEEER', dy kreftig in forfjochtig,
 Hiettne, Wiette, Druwgh in ljochtig,
 Mecke' het; in hâdt jiette yn fjoer,
 Fen cre'toere to cre'toer'.

Heer, dy uwz, yn Chriff, betocht het,
 Weer-helle', in to rjuechte brocht het,
 Boppa' uwz eerfte fchepfel-fteat,
 Dy yn Adem ging to neat.

Jou uwz dat wy gruwning kinne
 Het wy wierne' in nu weer binne
 Dat jon kreft in goedigheyt
 Yvig wirt, fen uwz forbreyd'.

NU, mijn fiel, het met dy jiette?
 Goads on-gruwne See fol fwiette.
 't *Hondert-segz-in-fjiertig st* Liet
 My Goads mild beftjoer oon-biedt.

P S A L M E CXLVI.

1.

1. **T**O, to, nu mijn fiel, ontjon dy,
 Firdde dy, weytſ', wezz' naet loom,
 To mijn binne-borft; (trieb rouw' dy?
 Walje' op az in gjealpe froom:)
 Lof-fjong, lof-fjong yer in let,
 d'HEERE t'eere, wol in bet.

2.

2. 'k Môt, ick fil, ick wol ontweytſje,
 So lang az ick libben fiel,

P

In

In uwz H E E R E God great meytſje,
 Mey hert, muwle ſin in ſiel.
 'k Sil mijn God, ſo lang ick bin,
 Lof-Pſalm'-ſjonge' al her ick kin.

3. Bouwje' oef trouwje' op Wrådſche Princen;
 Nogge' op help-leaz' minſche bern.
 4. Herre Gaeft bliest uwt, foor tinfen;
 Jæ wirdde' yerd'. Den giet forletn
 Ried, died', krefst, liſt, woel, wirck, dwaen,
 Pochjen, ſnorckjen, great opjaen.

4.

5. O wol-ſillig, ſan-reys ſillig,
 Dy God Japicx ſjuwg't ynn' leſt.
 Trouwe God, dy ſirdigh, willig,
 Help ſeynt to ſijn ljeavers beſt.
 Wa dy goe God trouw't in toaft,
 Krigget wiſ, het him behoofst.

5.

6. Dy God, dy da Hijmmel mecke,
 d'Yerds bouw feſtge', oon-fer in quick't,
 Dy da See dear ruwn-om recke
 Mey't jinge' er yn djoeyt in hickt.
 Dy trouw' hãdt, trouw-ſalme blieuw't,
 Jæ yn yv'ge trouw' beklieuw't.

6.

7. Dy trouw' God, dy de' earm' fordruwcke
 Rjuechtget, oere' oer-leſt, ynn' nea.
 God, dy de' hunger-hõlle buwcken
 Jout, ynn' djoerte' in komm're, brea.

Dy de finz'ne', yn boey in bân',
Los-ontfijtt'ret, foet in hân.

7.

8. d'HEER' jout ljeacht. Hy yp'ne de eagen
Dy, ſtoack blijn, nea Sinne' oon-blonck,
Dat ſe', az ſjeande Minsche ſeagen.
d'HEERE' holpt lame ljue to ſchonck.
d'HEER' ljeaft, ſijckt, treaſt, ſtjoert, det goed,
't Fromme' yenfâde' op-rjuecht gemoed.

8.

9. d'HEERE' hoed't, d'HEER' nimt djiep to herte,
Dy naern' wol-komm' freamde ljue.
Weeze' in Wedaw', droaf ynn' ſmerte,
Hâdt hy ſteande', uwt inck'le njue.
Mar dy booze', yn herte' on-paed,
Dy fordijlget hy to naett'.

9.

10. d'HEERE' dy heerſchjet, d'HEER' rejjerret,
Iz, in wier, in bliuwt ford-oon.
God, dy Iſr'el hoed't in werret,
Rjuechtet yvig op ſijn Troon.
Sion, ô, jon God, jon HEER',
Het nin eyn'. LOF-S JONG HIM EER'.

A M E N.

SChienbeyt ſalme', ô dy uwz binzge,
Yenig Goads Soon, God in Minsche
Dy uwz (hol in Dyvels proy!)
Klinze', in ſchiep neamt ſen jon koy'.

O uwz to-flecht', ſlot in borge,
 Het in nauwe' oer-nauwe ſorge
 Het yen næ-to-liſene' eag
 Slacht Jon goehey't', ſen om-heag,
 (: Buwte poazjen, ſchoftjen, reſten:
 Oer jearm dy yn nead in leſten
 Sjuchtje', œf om in buwck fol brea,
 Luwckje' in trienje' yn hongers nea,
 OEf, dy, t'onrjuecht', ſinzen ſitte,
 OEf, dy fremd, nin wenje witte,
 OEf dy Wedu œf dy Weez',
 Dy yn ængſte ſit in freez',
 OEf het pleag' dat immen drowcket.
 Dy ſjuechts onder jon wjueck duwcket
 Iz, al ging de wrad to neat',
 Yn yen yvig-ſijck're ſteat.
 O dy dit to rjuecht' betracht'get,
 In nin Wrâdz, mar jon hilde' achtjet!
 O, wa dat it wezze mey,
 Lit de Wrâd, in gong dizz' wey,
 Mar, ô gruwle fuwl ſen gruwne!
 Al uwz ſalm-diede' iz fol ſuwne,
 't Stjonkt for God. O ljeave Heer!
 'Dâvids ſjuentjen bruwck ick weer,
 'k Wol for jo ynne yeske lizze,
 In dizz' 'Dâvids bea ney-ſizze,
 Heer ontſteck mijn hert in tong',
 Dat ick 't rjuecht-boetſirdig ſjong.

Dy hondert trytigſte P S A L M E.

1.

Yen liet Hamaaloth.

I.

UWt gruwel'leas' djieppe kolcken,
 Dear eangſt' till' t' t' hyer oereyn,
 Dear ſchrick, mey twuzen dolcken,
 Grijm-groww' let fier in heyn,
 Mey ſuwne-molne-ſtinen
 Beleſtge', O HEER', mey eag,
 Mey bert, mey herte-trienen,
 Graey ick to dy om heag.

2.

2. Mij'n luwd lit to dy klieuwe,
 Hertse' HEERE God mijn rop,
 Litt' loſt in wolck' trog-drieuwe
 Mij'n herts-gruw' kiermen op.
 O lette', uw' djiep mey-lyen,
 Mey mild ontlitſen ear,
 Op 't uw'tjen fen mijn lyen:
 Och! heelſe mijn ſiel-ſeer.

3.

3. HEER' woene' Ternſte bruwcke
 Uwz groww' len trog to ſjean,
 Jon wreck-ſwird dear op luwcke,
 O God! wa ſchoe beſtean?

P 3

Mar

4. *Mar by dy wirt forjurwne,
Op datme', yn berne tocht',
Dy freaz'-ljeaft, schuw fen swrne,
Waems eag trog 't tjuester sjogt.*

4.

5. *Ick wachtje' wwz ljeave HEERE,
Mijn siel dy toarvet him,
Op sijn wird, in sijn leere,
Dear fet mijn hoop sijn klim:*
6. *Mijn siel, HEER', toaft in wachtet
DI, dearse' om treast to stjuecht,
Meer az dy weytser achtet,
In gljoer't ney moarntijds ljuecht.*

5.

7. *Hoopje' op God Isra'lieten,
Sijn gunst' iz eyn'leas great,
Hy, swiet boppe' alle swieten,
Tjocht, dy him trouwt, wwt nead.*
8. *Hy schil sijn Isr'el frye,
Hy schil sijn folck wwt-tjean,
Uwt eangste krjues in lyen;
Alle' ondiede' eack ferjean.*

Op jon mildheyt, jon genade
Ljeave God, for jonge en âde
Alle moarnen ny (: 't giet fest :)
Dear op liz ick my to rest.

Nacht-rest-bejerte,

O E F

J U W N E - B E D E .

(It klinget op 't Saphische.)

N U iz de dey forronn' mey uwre' in stuwne,
 Oermits de Sinn' dol-duwck't, ynn' wetters gruwne.
 Meytl' uwz nu sliep (sen God, om restjen, juwne)
 Deys lest onbuwne.

Komm', swiete sliep uwz eagen firddig binne,
 Dat swierlijck Droagjen naet ontstjoerge' uwz sinne',
 Dat sorgge' in ængste' uwz rest-njue naet oer-rinne
 Nogg' free forwinne.

Komm' swiete sliep. Maer wezze' uwz feste borge,
 Dat nin Nacht-grijmme' uwz fettet bye lorge,
 Dat wy naet reytsje' ijnn' Fijnne wæse' in forge,
 Hadd' wachte' in forge.

Mar y, boppe al, Tjercke'-Haed, jôn Weytsers feyne,
 Woll-sill'ige Ing'len, dat's all' on-rie weyne,
 Dat jon Schiep jo, fenne' Hol, naet wirdde' onteyne
 Ontschæke' oef scheyne.

Az den trogg' sliep forquicke (Ijeave H E E R E)
 Wy firdig, moarn-yer t'uwz berop weer-keere,
 Holp' dat uwz dwaen in litten, to jon eere,
 Wol wirt rejeare.

Goadsfjuen'

Goadsfrjuen' rijst oer-eyn, in stiet
Op, mey dat de Sinne' op-giet.

M O A R N - L I E T.

In fongt oppe Wijfe. Si tanto gratiosa.

1.

O Glanz', mey salm-glanz' glanzge!
O ljeacht, uwt ljeacht bern, buwite' a tijdz beginne!
Dy salm dy Sinne' om kranfge
Mey glanz', ô treast-ljeacht! ô gerjuechihyt Sinne!
't Nacht-tjuefter fljuecht;
For 't Moarn'-rjea-ljeucht;
Litte' eack also dy grijmm'le
Dy swartte' on-gruwne,
Fen uwz fordoarn-aerds suwn'
For jo forswijmm'le.

2.

Holpje' uwz, ney' glanz' jons wetten,
Eag, bannen, hert, siel, gaest in sinnen draeyen.
Litt' jôn djoer bloed uwz bette,
Fon Hÿmmelsch' sillig wijt klead uwz oer-klæye.
Meytse' uwz bejaen',
Dat w' alle' uwz dwaen
In litten ney jon leere,
Az ljeachts bern, sfoere,
Az ny'-weer-bern, Cre'tuwre',
O ljeave HEERE.
Repite. Och! fen dizze' oere
Fôn Gaest uwz hert oon-sfoere
To jon eere. A M E N.

*t Eerst.

't **E**rst dat God joe, joe me' him weer,
 Ynne' ad' wers tijd. Ick bejear'
 Eack de' eerste' opgong fenn' deys klearjen
 God, mey *Dâvids* tanck-luwd t'eerjen.

Dy hondert-tredde P S A L M E.

Ten Psalme Dâvids.

1.

1. **L** Of-sjong, mijn siel, lof-sjong uwz ljeave H E E R E,
 O hert, ð herte-gruwn' sjong tanck in eere
 Sijn heylge Namme', al het iz binne my.
 2. Lof-sjong mijn siel, him dy dy 't swiette' oer-reyne,
 Trog wolfert', goe op goe-died', seyne' op seyne',
 Forjit dy nin, mar mirsseljese' yn Dy.

2.

3. Hy schinft dy quijt all' on-rjuecht' wird in diede,
 Dy fen elck-oor', dijn God in dy oors, schiede.
 Hy heeljet al dijn sjochte' in smertigheyt.
 4. Hy het dijn libben 't Græfs fordear onthelle.
 Hy het dijn holle' om-kroone'. O wa schoe telle
 Oer dy sijn on-gruwn' djiep' barmhertigheyt.

3.

5. Hy het mey swiet', mey djoer' oer-wirdde' goeden
 Dijn muwle proppe' in sed mecke', yn oerfloeden,
 Wier trog, allijck in Eern', for ny 't dijn jeugd
 6. Hy iz de Heer dy eerne, dy rjuecht rjuechte
 Oer 't rjuecht dat wirt, trog onrjuechts twange oerfsjuechte,
 O sill' ge deugd! ð wirdde hymmel-deugd!

Q

Hy

4.

7. Hy het trog Moſis, ſijn trouw' tjener, litten
Sijn wird, ſijn wey, ſijn werten dwaen to witten
Oon Iſraël, ſijn folck, ſen team' to team'.
8. Hy iz barmhertig, frjuenlijck, feſt, goe-diedig,
Hy iz to toarn' loom, traeg in lang-beriedig,
Hy iz ſalm-mijldheys-ſteez-oon-fruchtb're-Beam'.

5.

9. In grijpt hy twiſt, dy ſchil naet oer-lang doerje,
Sijn frjuenlijck hert kin toarn' naet lang beroerje,
Want hy naet lang dy hietten yn hem fet.
10. Hy ſil, mey uwz, ney ſuwn'-wirdy', naet hannelje
Nogg' ney 't wy onrjuecht, krom in oef-weyſch wannelje
Sil hy uwz naet forjildje' al t'onberet.

6.

11. Want, ð ſo heag az Hymmels ruwne' oer-ruwne
Draeyt boppe de' yerd', weyn't boppe wetters gruwne,
So heag forheag't hy ſijn goetierlijckheyd,
12. Oer dy him freezje'. O ſo fier Sinne' op-kleuwen
Yn 't eaſt ſen't weſt ſcheelt, het hy, yn 't fordrieuwen,
't Dwerz paed ſen uwz kromm' miz-gong uwz ontleyd.

7.

13. Ho djiep eack aerne' in bern'-mijld-ljeavend' Ader
Eyn bern to herte giet, uwz Al-behader
Tjocht eynleaz meer, ſijn Freezers djiep to hert'.
14. Hy wit, hy wit het meytsel-wirck wy binne,
Moude', yeſſche', yerd, ſtof, ſan dat licht ſtuwt dear binne,
In liemen fet dat ringen britſen wirt.

8.

15. Allijck it gerz ſo binne' uwz Minſche deagen,
 Allijck it bloey-blomm' ſteart trog twierre-ſleagen,
 Allijck, blomm'-kirt, ford-ſleande', iz Minſche tijd.
16. Komt mar oer him ſtjoer' on-waers grijmme ſtribbjen,
 Dy bliest, az kerſſe, uwt, jeugdsſjoer, glanzjen, libbjen,
 So dat ſijn pleats him, ja ſijn tins, wirt quiſt.

9.

17. Mar God ſchil ſijn goetierlijck eag-weyts' weynje,
 Oer dy him freezje', in dat ſchil nummer eynje.
 Oer in oon berns-bern ſijn gerjuechtigheyt.
18. Jerm' dy ſen herten ſijn forbuwn' bewearje,
 In ſijn beſelne' oer-koye' in rjuecht beſearje,
 Om ſo to dwaen az hy uwz dear yn feyt.

10.

19. God het ſijn Troon ynne' Hijmmel heag beſeflige,
 In al het iz wirt trog ſijn leſt beſeflige,
 't Heele'-Al buwgt for ſijn Rijcx ontfjogb're roe.
20. Lof-ſjong God, Ing'len helden great yn kreften,
 Dy ſteez-oon, oon ſijn ker tjientſ-firdig jeſten,
 Om to rjuechtjen't wird dat hy æ joe.

11.

21. Lof-ſjong God al ſijn heyt-kreft great on-miett'ne,
 Lof-ſjong God, dy æ tjienners Goads rjuecht hiett'ne,
 Dy libbje, dwaene' in eernje ney ſijn wil.
22. Lof-ſjong God, al ſijn wircken great in wond're,
 Yn ſijn on-eyn'-great herſch-pleats: Mar ynſond're
 Mijſ ſiel, Lof-ſjong God, ſwy dy dogg' naet ſtil.

GAestig' *Gabb'ma* dy dit sjongen
 Fen mijn *Goadsfrjuens* friesche tonge
 Eeg'ne wirt, oonfird'ge it hoafck.
 So de lest' fen mijn fill'gboafck
 My naet dol-treauw' in hird druwcke,
 Ick schoe de' holle bet op-luwcke
 Mar nu 't iz so 't iz, mijn Frjuen'
 Broare' in Stalcke wirt it suwn

Fen sijn tjiener

G. J A P I X.

Dy fjouwer-in-tachtigste P S A L M E.

1. *Foor dy oerste Sjong-maester, op de Gittbith:
 Ten Psalm foor dy bern Corah.*

1.

2. **H**O ljeaflijk, blier, ho swiet, ho njue,
 Jon wenjen binne' oon' fromme ljue,
 O kreften Heer! oer-heer der Heeren.
3. Mijn siel dy smachtget, trog bejeart',
 Neye' uwre, stuwne, tijd in bert,
 Om ney jon huwz, in tjiens't, to keeren.
 Mijn hert, mijn fleck sijekt romte' in bod,
 Om næckjen de' oer-tijd-libb'ne God.

2.

4. In swaeltje', ho lijts, in kliene Mofch,
 Fijnt aerne' yen teck, yen beam, yen bōfck,
 Dear-se'

Dear-fe' aey in jong, yn 't neſt mey lizze.

O? ô jon Aters, kreſten Heer!

God, Kening, to-flecht, treaſt in eer!

(:O, ô jon Aters, mey 'k wol ſizze!:))

5. Wol herre dy (yn herte-gloed')
Jo prijzje', yn jon huwz, t'wijll'tizjoed. *Sela!*

3.

6. Wol, wol dy minſche wol-beret,
Waems kreſt, ynn' kreſten God, hecht fett'.
Wol herre waems hert troyt ſijn paden.
7. Want, gean'ſe trog 't torr' Moer-beamt' dol,
Yn druwck, jæ ſjinne wetter-ſol,
Goads born-dobb', mild wiet ſol genaden,
Jæ wirdde' oer-dript, oer-dauwe', oer-reyn',
Meye' yvig' ſwiete hymmel-ſeyn'.

4.

8. Jæ rinne' al ford, ſen kreſt to kreſt,
Fen heap to heap, (:naet ſluwg nog ſeft:)
Om God yn Syons Tjerck', to neackjen.
9. Hertſe' Heere', Okreſten-God, forhear
Uwz bea, dy lellet oon jon ear:
O *ſapicx* God! litte' oer uwz bleackje
Jon friuen'lijck eags bly-ljeaflijck ſjean,
In litte' uwz bea jon ear yn-gean.

5.

10. Loytſe' oon, ô God, uwz ſchuwille' uwz ſchild,
't Smerde' eanſicht', (ſen io ſalme' yn-hild'
Az haed, 't ſolex tjuetter ſcheel to klearjen.)

Want yen dey, yn jôn huwz, iz fier
 Yn wirde' oer, oor' weys jier op jier,
 Ick kerde' yn jon huwz 't Doar bewearien,
 Foor 't wenjen yn godleasheyds slot,
 Heag oon-sjoen by 't folck freamd fen God.

6.

Want, uwz God iz uwz schild, uwz Sinn',
 Hy schinft sijn folck, om naet, uwt minn',
 Gunst, oer herts tins, oer tongs bejearen.
 Hy weg'ret nin winck-wirdig goed,
 Him, dy, mey from oprjuecht gemoed,
 Sijn paed begiet, yn deugd in eeren.
 O kreften Heer! wol fillig hy,
 Waems hope' anck'ret allinne' yn dy.

E T N.

Dy tjuuegentigste P S A L M E.

1.

Ten gebedt Mosis des Mans Goads.

-1.

2. **O** HEERE', uwz God, uwz haed, uwz al-behader,
 Y binne' uwz to-flecht' west fen âder t'âder,
 Eer bergen berne wiern', ja for' y de' Yerde
 Wrâds oer-great wond're'-oer-wond're bouwe' uwt-fierde,
 Ja for' æ tijd wier jier-gongs rin to-seyd,
 Wierne' Y uwz God fore' yv'ge yvigheyt.

2.

3. Dy Minsche' uwt stof formear' Y stoffchs forgruwfl'je.
 Y earnj': o Minsche bern keer' weer, forhuwzje.

Flueg-

- Flueg fjuucht de fiel to God, in 't fiefch to máde.
 4. Want tuwzen jier iz by jo min az de áde
 Fenn' jifter' Dey. dy firddig fuwn fijn eyn',
 OEf az in kirt-ftawn' nacht-weyft' gauw fortfleyn'.

3.

5. Allijck in froom' dy wey-fpielt het 'er oer-gjealpt,
 Schomje' Y fe' oef. Jæ lijckje' az mey Slieps-not oer-fjelpt:
 Dy Moarn-tijd fen herr' jeugd az gerz forfchralet,
 6. d'Yer Moarn bloey-grien-bly-blomme-proncke-prealt,
 Mar juwns iz 't oef-mjean, wijlet, feart fortort,
 7. So holpt jon toorn-grijmm' Minfche bern eack fort.

4.

8. Y fette' uwz gruwñ'-holle' onrjuechts wetter-weagen,
 Uwz tjuest' re gluwp (herts tinck-quea) for jon eagen.
 9. Uwz deagen geane' in ficane' ijn kirtte ftawne,
 Trog jon ontittifene' hiettene' oer uwz fuwne.
 Uwz jieren flea trog, ó! fo ringen druwpt
 Uwz tijd ford oon az uwz yen tins ontfuwpt.

5.

10. Oongeande' uwz jieren, tñantig iz herr' miette,
 Jin tuwzen yen nau krijt 'er tjien to jierre,
 In 't wirdt 'er fen iz moeyte' ængft' left in pijnne,
 Want it wirt oef-fneyn', 't mot az fchaed fordwijinne,
 11. Wa kin dy kreft jons toorn-forbolg' ne hân,
 Ney dat hy freallijck' jeld't az Hellsche brân!

6.

12. Leer uwz al fo uwz deagens tol-klien fomme,
 Dat wy in rjuecht wijz wijt' ne hert bekomme.
 23. Keer weer uwz God, kom weer ó ljave HEERE!
 Ho lang, ho lang schille' Y jo fen uwz keere?
 Ó! 't rouw' jo, 't gong jo djiep, ijn djiep, ijn 't hert,
 De weer-moed' fen jon folcx trog-kanck're finert.

- Seyngje' uwz mey 't goe, ney 't hird hert-perff' benearjen,
 14. Ney 't tjuester foer, kom 't Moarn-ljcatchts fwiet op-klearjen,

O! 't Moarnljechts glanze' uwz, yn jon gunst, befreed'gje;
 Goertierne God: so fille wy besteed'gje
 Uwz libbens tijd, fen nu oef oon uwz cyn',
 Uwz herts-gruwn' lof to sjongen for jon seyn'.

8.

15. Forbly uwz ney dy tjuester-droaf druwx deagen,
 Dear ijn wy jon hans dol-trieuw' field'ne in seagen:
 O! ney dy grijmm'-tijd dy uwz 't quea to-wrinzge
 Litte' uwz nu weer jon mieldheys goe beschinsge.
 16. Litt' jon wirck oon jon tjienners dey-ljeacht sjean,
 In jon awtnimmenheyt herr' bern beschean.

9.

17. Dy ljeafflijcke HEERE', uwz God wol uwz oer-reynje
 Wol uwz mey Hijmmel-ljeafflijckheyten seyngje,
 Befestigje' O bekrestigje' uwz fordringen,
 Lit, oer uwz, HEERE', uwz hann'-wirck wol-gelinge,
 Ja ljeave God, uwz toflecht', treast in schat,
 Uwz haune-wirck befestigje' Y uwz dat.

E T N.

Dy trye-in-tweyntigste PSALME.

1. Yen Psalme Dàvids.

1.

- D**Y ljeave HEERE God mijn haed mijn hoeder.
 Ho kin 't my que oef quelck? Hy 's salm' mijn hoeder.
 2. Hy drieuwt, by weydet my (: naet om forbest'ren:)
 Yn siedsom grien, lanz swiet-rin-ferfsche-wett'ren.
 3. Hy macket mijn siel restlijck. Uwre genaden,
 Laet m', om sijn Namme, lanz gerjuechibeyds paden.

2.

4. *Ia schien ick moast deads schaed-schriil dol trog-wanderje
Schoe 't naet trog eangst' klie-moedig laef foranderje
Oermits 't binne mey my, trouwe hoede!
Fon herders-steaf, mijn treast, stjoert my to goede.*
5. *'t deckje my mijn Disch, jin 't nijdig pinckjen
Mijns sijn'-eag, dy 't hert-priemjende sjocht bliuckjen.*

3.

- Mey djoere salv' hadde 't mijn bolle' oer-locht' ge,
Mijn Kroes, oer'ig, mey drippen swict fol-focht' ge.*
6. *My folget naet az goe in goehyt j'ette,
Mijn libbens gong hadde 't mey goe trog-swiette:
In ija Fon huwz sil ick, O lieve HEERE!
Ney wensch in wad, ja yvig bly, forkeere.*

A M E N.

P S A L M E hondert-in-toalve.

I.

1. *Aleph.* **W** Olhim dy ynferne' iz bejuwne
d'HEERE' hosck t' ontsjean all' uwre' in
stuwne

Beth. Waems herts njue honk-troyt ney Goadz sizzen.

2 *Gimel.* Sijn Teamm' sil great in great formeerje,

Daletb. Dy sil oppe' yerde', yn glanz rejeerje,

Goads seyn' sil op jearm' ney-komst' lizze.

2.

3. *He.* Sijn huwz waegft oon yn goed in have,

Vau. Wirt rijck in wjealdig trog Goads gave

R

Ja

- Jā ſijn gerjuechtheyt ſtiet folhirdig :
4. *Zain.* Ho ſchoe Goads treaſt d'oprjuechte' æ miſſe?
't Ljeacht giet him op ynn' tjuēſterniſſe.
Cheth. Hy's miſld, earmhertig, trouw, rjuechtfirddig.

3.

5. *Teth.* Wol, wol dy goe man dy ontfermet,
Iod. Mey-wirdig uwt-lient: hy beſchermet
Sijn placht-dwaen ynne war-ftall' klearlijck.
6. *Chaph.* Nin tijd ſchil hem fen 't goe forſchoddje.
Yn moed forflauwje', yn uwnck fordoddje.
Lamed. Hy bleackt ynne' yv'ge huwgniſ' heerlijck.

4.

7. *Mem.* Hy ſil fen nin quea tynge trillje,
Nun. Op God feſt ſtean kin ſijn hert ſtillje:
8. *Samech.* Dy ſtjippe' alle' herts eangſt' ſchien forwijnlgjet.
Ain. Hy ſil, meylaeytſende' eag, begloerje
Ho 't ſijn quea-dieder moat beſoerje,
Ho 't quea eyn maeſter ſalm fordijnlgjet.

5.

9. *Pe.* Sijn han iz njuencke d'earme' ontſletten
Hy ſoltſe koeren, ſecken, ſetten;
Hy lit naet oef fen treaſt-mijld ſchinckjen:
Tſade. Sijn op-rjuechtheyt beſtiet on-eyne,
Dy wirt to ninter ſtuwne ſcheyne;
Koph. Sijn heagheyt ſil yn oonſjean blinckje.

6.

10. *Resch.* Doz gloart hy dy godleaze yne' eagen.
Schin. Dy swolm 't fen hielt'ne: nyd'ge fleagen
 Ytte' him salm op; ja trogdy pyne
 To-raent sijn hert oon gleonne druppen.
 Hy knerssel-tosckt, hy koyt sijn lippe,
Thau. Sijn winsck sil him, az schaed, fordwijne.

E T N E.

't Lof-gefjong fen de âde Symion, fen Lucas
 beschreawne yn 't oarde Cap.

1.

- Verffen* **N**U lit T Heer ijn free.
 29. *lôn Tjiener de' yersche stee*
Forlitte, ney jon sizzen:
 30. *Nu, oermidz mijn blier eag*
'Jon silligheyt oonseag'
In mijn klimme' earmen lizzen.

2.

31. *Dy T, for tijd in swewn,*
Beschaet hadde' in mijld jurwn'
For al't folck, om op 't eag jen;
 32. *Ten Hÿmmel-liedend' sijn*
Fore' Heyd'nen heyn in fier:
Ten Isr'els glanz-op-deagjen.

U W T.

R 2

AGURS

A G U R S B E A.

Proverb. Cap. xxx. de verssen 7, 8, 9.

Op de wijse: *Het daget wyt den Oosten &c.*

1.

G Od! trog mey-wittens wruwgjen,
 't Trien'-pluwgjen fen mijn hert,
 Kom ick for jon Troon buwgjen,
 Ja swuwgjen ond're smertt'.
 Kom ick for jon Troon buwgjen
 My oer-tjuwgjen.

2.

7. Dizz' twa heag-nead'ge dingen
 Bejarje' ick for' ick stear:
 Lit my dy dogg' gelinge
 O yn-goe ljeave Heer'!
 Litt' my dy dogg' gelinge'
 In quea tocht' twinge.

3.

8. Weynje' ydel leugen-sprecken,
 Falsch' OEfgoads gicke wean;
 Litt' m' alle huwchil-tecken
 Yn leere' in lib uwt-tjean.
 Litt' m' alle' huwchil-tecken
 Necke brecke.

4.

Litt' my, trog greatte' earmoede,
 Naet dwelmje' yn hunger-nead,

Litt'

Litt' nin oerdwaelsche' oerfloede
 My op-borilje' eyn-tinck-great.
 Lit nin oerdwaelsche' oerfloede
 My uwt-wjoede.

5.

Dog, Heer! my onder-steunje
 Mey brea, ney neatrifts rin
 Dat ick dear op mey leunje'
 't Wijll 't oppe' yerde bin.
 Dat ick dear op mey leunje'
 In naet jin-kreunje.

6.

9. Dat ick oer-sed, t'on-diedigh
 Yn 't dol in fol forsott',
 Forwjealde', al t'on-beriedigh
 Naet bijllje: *Wa iz God!*
 Forwjealdje' al t'on-beriedigh
 On-beschiedigh.

7.

Nog dat swier' komm're quellen
 My scheamtleaz blieze' yn' gaest,
 Dat ick my jou to 't stellen,
 In mijn Goads Namme' oon-taest.
 Dat ick my jou to 't stellen,
 Grouw'le-wellen!

8.

Ick hab mijn bea besletten,
 Ick wachtje', *o ljeave God!*

R 3

Jon

Jon feyne' in Gaest uwt-getten
 Oer my (ð fillig lot!)
 Jon feyne' in Gaest uwt-getten
 My to betten.

*Ho ſwolmt Lit-tinck op Aad'-eyms goed,
 Hy 's kranſge' az mey in Podde-boed,
 Dy naet op-luwckt æf het ring' dien:
 So 't wrådſch' naet-bliuwig ſchaed-ſchijn ſchien.*

E X N.

Dy twa-in-tryttigſte P S A L M E.

Vers 1. *Ien onderrjuechtinge D AVIDS.*

1.

2. **W** Ol fillig wa ſijn miz-diede' iz forjuwne,
 Wol fillig wa bedobb'e iz all' ſijn ſuwne.
 Wol fillig Minſch' waems ongerjuechtheyts ſuwl
 d'Yn-goe Heer God ijnn' reck'ning' wriet oerſchuwl.
 Wol fillig yn waems ynborſt, gaest in ſinnen,
 Hert in gemoed, ſen buwtte' in maest ſen binne,
 Naet wennet, ſchullet, nog to huwzweſt' leyt,
 Uwtwendig' ſchijn-ſchien'-duwbbel-hertigheyt.

2.

3. O da 'k mijn quea ſluwp-ſuwne' in gluwp-ontijgge
 Yn 't hert beſleat, beſtoppe' in ſtil forſwijgge,
 Da wirdden all' mijn bienen ád in tor,
 Dey uwt, dey ijn, trog mey-wits bjueſt're gnor.
 4. God! jon feſt treau my, berg-ſwier, nacht in deagen:
 Ick trille', ick ſchodde for gerjuechtsheys pleagen:
 Mijn ſap forſea, forſing're' in ging to loor',
 So 't ſjild trog ſimmer-druwgt' tiermt tor in ſoor. *Sela!*

3.

5. O doz fen God, trog fawne' op fuwn' forfiere
 Hab ick my ypen-hertig ypenbicare.
 Ick fprijck: O 'k fil klear bicht', fen oer-tred, dwaen,
 For mijn goe God, dy miijd iz yn 't forjaen.
 Heer, da forjoene' Y mijn gruwle' on-rjuechts fuwne. *Sela!*
6. Doz jo jon heyl'ge oon-roppe' ijn fijneus fuwne.
 Al komt den foms druwck, jin-spoeds wetter-gjealp,
 Him floerckt forby, dy gapjend' wread'e oerfjealp.

4.

7. Y binne Heer mijn to-flecht honck, in fchuwlle,
 Y hoedje my for neare miz-moed muwlle,
 Y ringje my ruwn-om mey blygheyte,
 Mey huwghlijck fwiet gef jong fen frygheyte. *Sela!*
8. Hertfe', hertfe' ô minfche 'k fil dy wijz' in ljuechtje,
 Het wey me gean môr: 'k fil dy onderrjuechtje,
 Mey nolcke rie fil 'k dy for hinne gean,
 Sorgfâdig fil mijn eag op dy to-fjean.

5.

9. Du moafte 't Horz nog dcam-steeg' Muwl-djier flachtje,
 Dy, buwtte wit, op goe leer leti' œfachtje:
 Waems hirdde Tuwt dy teamm'-twang twingt in fchoert,
 In fo, ijn 't fpoar', jin tanck, mey krefft, beftjoert.
10. Dy godleaz' mot fijn quca dwaen hird befoerje,
 Sijn wrâdfche wjeald'e in liette kin naet doerje:
 Mar wa feft op uwz ljeave Heere fliet
 Dy smecket yvig fijn goertier' nheys fwiet.

6.

11. Wezz' bly in bly, ijn God, in steez oon blyer,
 Yenfâdigh', fromm trouw' oprjuecht' God-belyer,
 O f'jong fen God, in Goads wirck, uwre' in fuwn',
 Sjong uwz ljeav' Heere lof uwv herte-gruwn.

E I N.

Foor-sis fen 't Lyen uws Sillig-meytsers, trog de Propheet
JESAJA, yn syn trye-in-sijfug ste Capittel.

Wijfen. { *Psalm 118. Psalm 140. &c.*
Neri o schoonst van u gebuyren.

1.

1. **W**A hercket to mey oon-dachts-earen?
 Wa jout uwz wirdden ljeauwe' ynt hert?
 Wa 's 't dy de' oer-kreftige' earm uwz Heeren,
 Siel-fillig, ypenbiere wirt.

2.

2. Hy iz for him to sljuecht op-litsen,
 Allijcke' in schreall' tin rijz uwt-spruwte',
 Allijcke' in wirttel dy oer-ditsen
 Mey torre' yerd', jiette' in leat fjiet uwt.

3.

Hy hie nin oon-sjean, nin beheagen,
 Gelaet fen wrâdsch' heag-wirdde' œfsteat,
 Yn him wier naet, az w' him oonseagen,
 Dat uwz oonstoe, jâ min az neat.

4.

3. Hy wier forhuynd, forsmaed', forsmijtt'ne
 Az 'rleedste' on-wirdste' earm minsche bern,
 Yen man smerte' in pijnn' trog-ytt'ne,
 Yen steez oon-sjocht op sjocht beschern.

5.

Wy hadde' uwz fen him werz oef-weyne,
 Elck yen bejeeg'ne' him stjuyrs oer-dwerz,
 Hy wirdd' forachte' ynn' Namme sচেয়ে,
 Wy hienc' al oon fen him de werzz'.

6.

4. Hy, lijcke wol, hy kritse', ynn' wierheyt,
 Uwz sjochte', uwz pleag'fortriet op him,
 Uwz siel-smert', seertme, lest in swierheyt
 Dy hiene him lestig ynn' klimm'.

7.

Wy tochtene', az w' him doz djiep doecke
 Ynn' jamm're dobb' treauwn' sjoene' ontier,
 Dat him fen Goads hân hird forboecke,
 Ja, om eyn schild, to mart'le wier.

8.

5. Mar, och! hy wirdde' om uwz doz wuwne,
 Hy lic naerne' om, az om uwz quea,
 Hy wirdd' to-britfen om uwz suwne,
 Uwz miz-dieds lest laey op sijn ljea.

9.

Dy straff' dy uwz oon-brocht de frede
 Laey op him all' sijn libbne stuwne',
 Trog sijn bloed-striemen, wread oer wreade,
 Binn' wy genezzen yvig suwn.

10.

6. Wy dwaellene' all' az schiep forbjuest're,
 Elck rōan sijn wey: Dogge' op sijn Soon
 Liet de' HEERE' uwz on-gerjuechtheyd tjestre,
 Swalpje' in rinne' op him allinne' oon.

11.

7. Az dy fen him scherp æsche wirdde
 Do wirdde' hy hird in hird fordruwckt,
 Dogge' az in Laem to slacht-bancke' firdde
 Hy sijn hosck' muwle naet op-luwckt.

12.

- Allijcke' in schiep dat for sijn scherrer
 Leyt stom, in lit ho dat hy 't knoeyt,
 So laey dizz' wer'leaze' on-forwerrer
 Dy naet in wird Him t'uwten moeyt.

13.

8. Hy 's uwtte' ængste' in 't gerjuechte onthell'ne,
 Wa schil sijn libbens tijd sprecke' uwt?
 Hy 's æf-sneyne', hy 's de wrād omstell'ne,
 Hy 's 't lân dear libbene' ont-fry-buwtr'.

14.

- Om mijn folcx oer-tred laey dy pleage
 Az berge' op berg' swier op him del;
 9. Dat him yn 't gref to mādē dreage
 By' godleaze' az herr' mey-gelel.

15.

Hy 's yn sijn dea west bye rijcke,
 Om dat nin on-rjuechte, wird oef died',
 Yn al sijn dwaen in litten blijcke
 In nea bedroch sijn muwle' onglied'.

16.

10. Dogg', lijcke-wol, it wier 't beheagen
 Fenne' HEER' om him allijck oon grjues
 To briezjen all' sijn jamm're Deagen,
 Yn sjocht' to traepjen onder 't krjeus.

17.

Az hy him to Schild-offer stellet
 Hy sjocht sijn sied, hy reckt sijn dey.
 O! 's HEER'NE wol-beheagen snellet
 Trog him lock-firdjende' oere wey.

18.

11. Om 't swoeg-fwier boddjen fen sijn siele,
 Om 't erbeyds lestig oer-fwier med,
 Sjocht hy sijn sied yn oon-tall' krielen,
 In wället freugd'-fol, oer-fol, sed.

19.

Mijn Feynt d'rjuechtfird'ge, klear folmecke)
 Het, trog sijn witt'inst' dy oer-waeg't,
 Folle' earne ljoe rjuechtfirdigh mecke,
 Mits hy herre' on-rjuecht op him draeg't,

11.

12. Dearom fil 'k him sijn deel rom miette,
 Dy kreft'ge wirt sijn roaf sijn buwt,
 Om 't hy ynn' dea sijn siele uwt-jiette
 In told' wirdde' ondre schom in guwt.

12.

In doz forfmaed'ge' in doz fortredde,
 Ynn' gaelt, ynn' siele', yn lijve', ynn' ljea,
 Kritse' oor' ljue suwne, om to redder
 d'Oertredders, dear hy hosek for bea.

U W T.

B L Y E - M I E

*Fenne geboorte wws Sillig-meytsers, trogge Ing'len
 de Herders to Bethlehem oon-kund'ge.*

W Y S E. *Ballette d'e Brockhorst.*

I.

O *Schiepe Hoeders,*
 Uyt *Japicks* heagste stame,
 Dy 't sijld by nacht,
 Jin tofck-bebloeders
 Lieuw', Wolve', op jiemme Lamem
 Sorgfädig wacht't,
 Ho het Goads glanz', dear ick doz klear mey ljeacht',
 Mey flautme' in fleagjen,
 Jiemme fortseagjen?
 O 't iz nin pleagjen,

Tjiertlen

Tjierllen op ; hād' moed , hād moed' , hād moed
Trilljen naect , mijn Mie iz goed.

2.
'k Bin naet dol-suwne
Uyt lest fen Goads forgramjen ,
Om jiemme kōy ,
Mey deadsche wuwne
Oon fwirds klanck-bleaker-flamjen
To jaen to'n proy
Lijcke' er'n mijn Maet heyft're Adam oppe troy
Eack trog 't fwird strijcken ,
Die Kening-rijcken ,
Yn ferssche Lijcken ,
Oef mey fjoer forsluwn' , forsluwn' , forsluwn' ,
Sted in Lannen , greyde in gruw'n'.

3.

Mar ick , Goads Tolcke ,
Ick , bly-tingge'-hijmmel-Bode ,
Bring freugde-Mie ,
Dy alle folcken ,
De Wrād oer , Grieck oef Jode ,
Nea better hie :
Dy , sonder eyn' , sil yn-jaen nolcke ryc ,
Oon adde' in jonge ,
Om lof to sjongen ,
Him , dy d'oorspronge
Fen al iz , in nu stjoert , ja stjoert in stjoert ,
O ! sijn hjaefd op dizze boertt'.

4.

Hert', fet mijn sizzen.

Joed, joed in Bernke bern' iz

Yn *Dávids* sted.

Gea sjeane 't lizzen;

Ynne' Ogsé-kribbe herne' iz

Sijn wale-bed.

Dit Bern, dat, az God salm', nin oonfange' het

Wirt minsch' befuwne.

Fen Goad', for' stuwne,

Salve', in mild juwne,

Om middeljen dy free, dy free, dy freed',

Kening, Prester in Propheet'.

5.

Uwt hie dy Ingel.

Da gíngt 'er op in sjongen:

(O Hymmel-luwd!

O swiet trog-míngel!

O sill'ge Ing'le tongen!

Trog hert in huwd

Drieuwt dock fang, de yerde oer, east, west, noard
in fuwd,

O de beagste HEERE,

Habb' tanck in eere:

De yerd' (ney bejeare)

Hab free; de minsch', de minsch', de minsch'

Goad's behage'. O wade in winsch'!

E T N.

Dy

Dy hondert-fjertiende P S A L M E.

1.

1. **D**A Isr'el ſtruyſch, 't hird, ſlaeffſch Egipt uwt-teag,
 Da Iapicx bern, 't moord-lan, fol gruwle pleag,
 In't yerſne jock forſnieten',
 Da wirdde Iuda Goads eyn heylighdomm',
 God wirdd' ſalm haed oer ſijn forkoorne blomm',
 Sijn heav' Iſraelieten.

2.

3. Dit ſjoe de See, al ſteande blea fen neck',
 In mecke' in paed: dy Iordaen gjealpe' oer-beck,
 4. Dy logge bergen hipplene
 Naet oors az ſedde Ramen heappje' yn't grien,
 Ia't ſelle uwt-litt'ne liette d' heuvels dien',
 Dy Lame-dons-traep tripplene.

3.

5. See ſizz', het die dy fluchtjen blea fen neck' ?
 Rin-wiet Iordaen ſizz', wierom gjealp'-ſte' oerbeck ?
 6. Het die dat bergen hipplene
 Naet oors as derri'ne Ramen heepje' yn't grien ?
 Dat heuvels ſocke' wwtlitt'ne liette dien'
 In Lame-dons-traep tripplene ?

4.

7. Trillje' yerde ò burwg foor't eanficht fen de oer-HEER,
 For Iapickx God mey heag ontſjogb're eer',

Dy

Dy naet sijnt dat him lijcket,
 Dy wwt in druwgge Rots' rin-wetter stirt,
 Dy mecket dat in sien swiet sjuerck-wiet wirt,
 So de âd tijds died' klear blijcket.

E T N E.

Dy njueggende P S A L M E.

1. *Ten Psalme Dávids, foor de oerste Sjong-Maester,
 op Muth-Labben.*

1.

2. **U**Wz ljeav' HEER' wol ick, to dizz' stuwn',
 Lof-sjongje' uwt hert, ja herte-gruwn',
 'k Wol kiel, hert, pin in tomme ijn 't herpjen
 Om 't wond're Goads klear t'uwttjen scherppje.

2.

3. Yn jo fil 'k steez oon blier in bly
 Op donffje' in gaest-formeytffje my:
 Jón Namme fil 'k for âd in jonge,
 O allerheagste! lof-psalm-sjonge.

3.

4. Om dat mijn fijne' iz efter-beck
 Oer-tomle', in fluechtjend' romt it feck,
 Hy ploff 't forsleyn', hy mot fordearre
 Fen jon eansichte' holp-redd' ljeave' HEERE.

4.

5. Want Y hadde', HEER', mijn lijck, mijn rjuecht,
Mijn rjuecht-fake' œf-dien, lijck' in ſjuecht',
Y ſietene' op jon Troon, O Rjuechter!
O rjuechtvirddigheys lijck-beſjuechter!

5.

6. Dy goadleaz' Heyd'nen hadde' Y ſchien,
Trog Jon gleon ſcheldjen gled fordien,
Herr' Namme hadde' Y gruwnn'-fordijlge
Ja yvig yvig tor forwjlge.

6.

7. O ſjinne'! iz nuw trog leaz beleyd,
't Forwoeftjen cyngc' yn yvigheyt?
Sint' nuw uwz Steden az op-ſchobbe?
In iz herre' huwgg'niff' djiep bedobbe?

7.

8. Ne, ſjinne, ð ne: God dy 't al wit,
Al ſjocht, al heart, ſalme' yvig ſit;
In het ſijn War to 't rjuecht ontdiſen,
In het ſijn Troons gordijne' ontlifen.

8.

9. Hy ſchil ſalm' rjuechtje d'hele wrad
Nimmen ontsjeande', az oerſte Fåd,
In oere Ljue ſock oordeel lezze,
Dat ſil ruwn om rjuecht-miettig wezze.

9.

10. Den iz hy to-flechte', heagte', in ſchuill'
Jerm' dy fortreaun' galje' yn drowcks kuwll',
Ynn' grijmme tijd, yn grouwle ſtuwne,
Iz hy de' oer-leſt'ge' yen honck beſuwne.

10.

11. Dearom, H E E R', dy jon Namme kin,
Feſtlijck fortrouw't, mey hert in ſin,
Om dat Y hadde nea forlitten
Wa jo ſijk't, yn op-rjuecht mey-witten.

11.

12. Pſalm-ſjong, ð ſjong in ſjong al weer,
Dy t'Syon wennet, de' oerſte H E E R',
Forkundje 't folck ſijn heage' ynfond're
Great-diedig boppe-miette wond're.

12.

13. Hy ſijk't, hy tinckt 't fromm' bloed forſitt,
Wier oer hy heftig hiet-fall'g wirt,
Hy ſil forjitt'leaz, wis forhearje
't Æng' rop ſen dy ſijn holp' bejearje.

13.

14. Wezz' my genadig, H E E R' ſtea by,
Loytſe' het mijn haters dwaene oer my;
O! Y dy my 't fordear ontfnelje!
Ja uwt deads portte' in græfs-tuwt helje.

14.

15. Op dat ick jon great lof fortolck',
 Yn Syons portten, oon jon folck.
 Dear bin 'k op 't heaghtlijckste', hert-folnuwgge;
 Yn jon lock-silligheyt forhuwgge.

15.

16. d'Onrjuecht' wirt homppe' yn 't felle wiel
 Uwt-yerde for de' oprjuechte siel,
 Herr' foet wirt finzene' yn dy netten,
 Dy jæ to gluwp for oore' uwt-setten.

16.

17. Doz iz d'HEER' kinbar, heag ontfoen,
 Hy het rjuecht hoff'ne mey fetfoen
 Dy godleaze' iz fortijfd (ð pleagen!)
 Yn eyn hann'-wirck (ð spijt!) bedreagen. *Higgajon Sela!*

17.

18. Dy godleaz' schil doz yn 't fordear
 Oer-beck neye', hol to nimme' in keer,
 Dy God-forjitt'ne' (yn 't quea oer-juwne
 't Near-sillig-paed-ipoar-bjueft're) huwne.

18.

19. Mar de' earm' wirt naet yn 't cyn-leaz' soer
 Forjitten, hy 's God wird in djoer,
 Eack iz d'illind'ge lock-forwachtjen
 Forlern naet, mar yn Goads heage' achtjen.

19.

20. Oer-eyne'! op, op! HEER' lit dy minsch'
Naet kreftigje' yn sijn gruw'le tinsch'
Lit de Heyd'nen voor jon eansicht' schoddje,
In trog jon oordeel blea fordoddje.

20.

21. O HEER! oon-jey-se bang in blea
Deads kijll'-kádde' eangst' trog hert in ljea,
Lit-l' so bedearje' in rjuecht forsinne
Dat-se' earme naet'ge Minsken binne. *Sela!*

U W T.

Dy yen-in-njueggentigste P S A L M E.

I.

1. **W**A ynne schuyll' fenne heagste sit,
Dy schil yn 't schaed fornachtje
Fenne' Hoeder dy fen slom naet wit,
Dy g'noagsam' God, de' Almacht'ge.
2. Ick siz, ick ernje, yn mijn petear,
Mijn Stinz', dear 'k op fortrouwje,
Mijn to-flecht' binne' Y, ljeave HEER!
Dear 'k fest op gruwje in bouwje.

2.

3. Hy sil dy helpje (ð fromme siel!)
Uwr' Fuwgg'lers tijz-jerns strijcken,

In uwt fordear-sieck' pest, 't forniel
Dat 't tierck-hoaf dong't mey Lijcken.

4. Hy stopp't Dy, mey sijn fleeck', ticht oer,
Du sijnste', onder sijn wjuecke,
Behâd : sijn wierheyts yvig-doer'
Kinste' az dijn scherm-schild' bruwcke.

3.

5. Du schitte naet, 't klieh-hertig blea,
For' Nacht-grijm-gruw'le' æng schrillje.
Du heste fen nin pijllen nea
Dy deys de loft trog-drillje.
6. For 't pest-sjoer dat oer schuwll' leag-loer't,
Dat slijppjend' sluwpt ynn' tjuester:
Nog fen 't fordear dat mid-deys schoert?
Scheyn't, baern't in breckt to bjuester.

4.

7. Dy tommelje' oone' listse' ig for-by
Wol tuwzen; in to rjuecht're
Tjien tuwzen; lijck' wol blieuwste fry
Fenne' yene' inne' oore' igs fjuechtre.
8. Allinne' iz 't dy om oon to sjean,
Om eernjende t'oor-eagjen,
Ho 't godleaz' schom schien moat forgean
Trog on-geheard' swier pleagjen.

5.

9. Want mijn to-flecht' dat binne' Y H E E R,
Siel wezz' naet heel miz-moedig,

To de' Alderheagſte' heſtu dijn keer.
Hy 's dijn fortjog, hoſck goedig.

10. Dy ſil nin quell', nin quelck, nin quea,
Nog ſchea, nog pleag' weerfearje,
Noge' uwnck ynn' gaest, yn goed yn ljea
Dijn wenning'-tint benearje.

6.

11. Hy ſil ſijn Ing'len (:tinck ho goe,
Ho goe iz God:) beleft'gje,
Dat jæ dy, yn ſorgfad'ge njoe,
Yn all' dijn wey befett'gje.
12. Jæ ſille dy, yn frjuenlijckheyt,
Op holp-mijlde' hannen dreagje,
Dat foot dijn foet nin dwerz-ftien leyt
Mey ſeertme dy to pleagjen.

7.

13. Oer' wrea Lieuw', deadlijcke' Adder-flange,
Oer' Drake', oer' jonge Lieuwe,
Schitte' onfortſeage, blea nog' bang,
Fry, ſchealeaz traepje' in klieuwe.
14. Oermits hy my (kat God) bemint,
Sil 'k holp-mijld him ontmette
Hy kin mijn Namme' (ô wol-besint!)
Dearom ſil 'k him heag ſette.

8.

15. Hy rop m' oon, ſo forhear ick him,
Ynn' neare' eangſt' bin ick by him

16. Ick tjog him uwt neads kloere klim,
 'k Meyts him ontfeande' in 'k fry him,
 'k Lit him yn deagen fol in fed,
 Bly libbjend' lang fol-doerje,
 Ja 'k lit him yvig wol in bet
 Mijn filligheyt begloerje.

E T N.

Dy fijv'-in-tweyntigste PSALME.

1. *Yen Psalmje Dàvids.*

1.

- Aleph.* **H**EER! to jo, ijnne' heegste heegtme,
 Heer mijn God mijn to-forlit,
 Wjueckt mijn hert op, uwt druwcks leegtme,
 Dear 'k ijn djiepe' illind dol-fit.
 2. *Beth.* Lit my naet beschamme stean,
 Az yen ijn sijn hoop bedreagen.
 Lit mijn sijnne' æ wille' ontfean,
 Noch guwch-donstje mijnent weagen,

2.

3. *Gimel.* Al dy goe dy jo forwachtje,
 Sil nin schànn'-scheamts rea oer-tjean
 Mar dy trouw'-leaz hân'lje' oef plachtje
 Moat oon schànne-keack' tean-stean.
 4. *Daleth.* HEER! meyt' my jon sill'ge wey
 Kinbar om nea to forbjuesterjen.
 Leer my jon paed, klear az dey,
 Lanz gean buwtte' om-weys fortjuesterjen.

3.

5. *He Van.* Leer my, lied my ijn jon wierheyt.
 Mijne behad, mijn goed, mijn spoed

- Binne' Y, God, ijn nead in swierheyt
 Toafje' ick jon help', hilde' in hoed.
 6. *Zain.* Tinsle', H E E R, jon barmhertigheyt
 Great, fen ádz, ja great oer' miete
 In oon jon goertiernheyt beyd',
 Want dy binne' on-eyngje' yn swiete.

4.

7. *Cheth.* Huwgje naet mijn domm' jeugds suwne,
 Nog' mijn oer-tredz gruwle meer;
 Tinct m' ijn jon goertiern'e herts-gruwne,
 Om jon gocheyts wille' ó H E E R'!
 8. *Teth.* d' H E E R iz goe, rjuecht, inckel, sljuecht,
 Suwners fil hy onderrjuechtjé,
 9. *Iod.* Seftmoed'ge lied't hy yn 't rjuecht,
 Seftmoed'ge fil Hy 't paed sljuechtje.

5.

10. *Capb.* Wierheyt in goertiernheyt binne
 All' Goads paden voor dy ljue
 Dy sijn wird bewearje', in minne
 Sijn tjechnisse' yn heyl'ge njue.
 11. *Lamed.* Om jon Namme wille' ó H E E R!
 Och! forjou my, uwt genade,
 Mijn on-g'rjuechttheyts suwn' quea-feer,
 Dy great, oer-great, my oer-laede.

6.

12. *Mem.* Wa's hy dy, mey bernne' ontsjochtme,
 Rjuecht ontsjoghlijck d' H E E R ontsjocht,
 Dy wirt wijzge', ija fill'g'e herts-tochtme,
 d'Wey om tuezjen, wol-betocht.
 13. *Nun.* Sijn siel fil fornachtje' ijn 't goe,
 O sijn ney-team fil op-luwcke:
 In 't Lán dat him God mijld joe,
 Ervje' cyn-yerdje' in sillig bruwcke.

7.

14. *Sam.* Goads forborgenheyt djiep-gruwnigh
 Leyt sijn hoscke' ontsjogh-bern bleat,

Eack iz ſijn forbuwne' oer-buwnigh,
 To jerm' witt' niſſe' oon-waechs great,
 17. *Ajin.* Mijn cag gljuerckjet op mijn God,
 Op mijn H E E R fen oere t'ocre,
 Hy tjocht mijn ſchonck uw't it not
 Dear mijn ſijnien my mey loere.

8.

16. *Pe.* Loayts genadig, in uw't minne,
 Op my mey jon frjuen'lijck eag,
 Want illindig, in allinne,
 Swomje' ick djiep ijn pleag op pleag.
 17. *Tſade.* O dy nead! dy nead mijn hert
 Wijd oer-gappet, holp' m' uw't neaden.
 18. *Reſch.* Oon-ſjea mijn cangſt' moeyte' in ſinertt',
 Meyt' mijn ſuwn'-leſt my ontleaden.

9.

19. *Reſch.* H E E R ! ſjog oon ho wread mijn ſijnnen
 Swolmje' ijn wreck-ſjocht', grijmme' in ſpijt,
 In ijn oon-tol; to mijn pijnnen
 Haetjel' my trog-peſt'ge' ijn niyd.
 20. *Schin.* Holp' redd' God! bewerre my,
 Holp' mijn ſiel, lit naet to ſchâanc
 My wurdde', ick betrouwje' op dy,
 H E E R ! 'k bejouw my ijn jon hannen.

10.

20. *Thau.* Litt' rugecht-uwtt'e' yenfâde fromheyt
 My behoedje' ijn lit in dwaen.
 'k Wacht fen jo mijn uwncs weerom-loyt'.
 'k Wol 't j' ð God! alheel op-jaen.
 22.
 O mijn God!, dy 'k my beſel,
 'En jon hoed' mijn libbens deagen,
 Forloſſe jon Iſraël
 Uw't all' ſijn nead, cangſt, in pleagen.

E Y N.

V

Dy

Dy Lof-fang MARIÆ, Luc. i. 46, &c.

1.

46. **M** In siel dy macket great,
 Him, dy 't Al macke' uwat neat,
 Dy greate' oer-Heer der Heeren.
47. Myn gaest forburghblyck weyd't,
 In God mijn silligheyt,
 O greate' Heer' God, fol eeren!

2.

48. Om 't hy d'earm' steat, so sjuecht,
 Sjyns tjienst-faems het beljuecht'
 Mey God-mijlde' eag ontlitfen.
 Want, sjea! fen nu ford-oon
 Wirt sillig mijn persoon
 Fen teamm' to teamme' uwat-spruisen,

3.

49. O! dingen great in schien
 Het dy krest'ge' oon my dien.
 O! heylig iz sijn Namme!
50. Sijn frezers hy to-seyt
 Sijn great' bermbertigheyt'
 Gol uwat fen stamm' to stamme.

4.

51. In wirck fen wichte' in lest,
 Het dien sijn krest'ge' fest.

Hy bet forstouwne', ynn' smerte,
 d'Heag-moed'ge in all' herr' dwaen,
 In lit-tincks great op-jaen,
 Inn' beag op-tochtme herr's herten.

5.

52. Hy stiet' fen troons-steat-stoell'
 Dy krestige' ynne poell':
 Dy kliene hy forheget.
53. Dy honger-hölle buwck
 Hy foll't mey goedz gebruwck.
 d'Ryck' gier-seck hy ontleget.

6.

54. Hy rjuecht't Isr'el oer-eyn',
 Hy schinst him yv'ge seyn',
 In sijn bermber'te tinsfen.
 Lijcke' hy Abra'm to-sey,
 In Abra'ms teamm', dear ney,
 't Sill'ge' yvig wol to schinssen.

œ y t.

V 2

Dy

Dy twa-in-fjiertigſte P S A L M E.

1. *Ten onderrjuechtinge : foor de oerſte Sjong-maeſter ,
ondere bern ſen K O R A H.*

1.

2. **A**Z in Hert wirt toarſt-hiet jachtge,
Graeyt in kierm't ney kieltme' in focht';
Allijck gâlt mijn ſiel, forſmachtge
Ney God, uyt herts baerne-tocht';
3. Ney dy libb'ne God: wanneer!
Och! wanneer, ô ljeave Heer!
Sil 'k yn gean rjuecht on-befchromme,
Sil 'k for jôn blier eanſicht' komme.

2.

4. Och! oon trienen môt ick rane!
Ytten, drincken meyts ick ſât
Trog mijn eag-drippe', aff' my jane,
Dey oon dey, jerm' gruwle kât;
Az dat godleaz' Dijvels brot
My to gnierdit: *Wier's dÿn God?*
5. O! 't ney-tinſſjen priem't mijn ſinnen,
Hert in yngewant' ſen binne.

3.

O! mijn ſiel mot ick uwt-jiette!
O! myn gaest wol my ontjean!
Az 'k oer-tinckje' (ô ſee fol ſwiete!)
Ho 'k ern' plygge', oer-bly, to gean;

Mey

Mey in great heap ney Goads Tjerck',
 (: O on-gruwn'-fwiet-luwdigh' wirck!;))
 Om Goads heag tyds lof to sjongen,
 Onder-ming'le' yn ad in jonge.

4.

6. Siel het bock'ste dol, onrest'lijk,
 Hoopje' op God. O't sil wolgean.
 'k Sil (: o 'k leauwie 't, God tanck'. fest'lyck:)
 Syn ferloss'-mijld eanficht' sjean.
7. O myn God! myn siel dy buwgh't,
 Mits myn moed my droaf oon-tjuwgh't,
 Wylst ick berge oer Delle', yn 't fluchtjen,
 Oon Jordane in Hermon suchtje.

5.

8. Dear d'œfgruwne' d'œfgruwne' oon guwzet,
 Dear jon forzze reyn-geatr' stjealpt,
 Dear 't hol schom-wetter bruwzet,
 Dear elck' weag' my de holle oer-gjealpt
9. Mar d'HEER sil m' yn lest jaen 's deys
 Syn goertiernheyt tuwzent reys,
 Syn Liet sil 'k nachts ynnig nuyntje,
 In myn libbens God, hosck ljuentje.

6.

10. Wierom ick, fen jo, forjitten?
 Sil ick ernje' oon God, mijn rotf?
 Wierom ick yn droaf-swart sitten,
 Onder sijnne foet-traepp' trots?

11. Mey in swird, trog biente' in hert,
 Girzet my mijn fijne' (ô smert!)
 Affe' all' dey m', yn spijtt', to wrinsge:
 Wier 's dijn God, dijn wad in winske?

7.

12. Siel het buwgste' in kripp'ste on-restliick?
 Hoopje' op God. O 't sil wol gean.
 'k Sil (ô 'k leauwe 't, God tanck, festlijck)
 Sijn forlost' to miette sjean.
 Hoopje' op God, ô sjong him lof,
 Dy m' eag-sjeanlijck' rjuechte' uwt' stof,
 Dy mijn eansichts gal genezze,
 Iz mijn God, in sil 't æ wezze.

U W T.

Dy trye-in-fjiertigste PSALME DAVIDS.

1.

DOgh' rjuecht mijn God in 't jinge' Y kinne
 Mijn rjuecht; rjuecht' mijn lijck-scheel-placht' uwt.
 Y dy gerjuechtheyt salme binne.
 Lit d'on-goertiern' my naet oer-rinne.
 O! ly' naet dat ick bleuw to buwt
 Yne' on-rjuechts tofck in tuwt.

2.

Mijn kreften God, dear 'k op fortrouwje,
 Wierom forstiette' Y my? wierom,

Wierom

Wierom moat ick yn droaf-swart rouwje?

Jā sed fen trienjen droaf oonschouwje

Dat my mijn sijnne', az tsef, az schomm',

Greatsch dol-trieuwt in traep't krom.

3.

O lit jon ljeacht in wierheyt glanzgje,

Dat jæ my liede, wol in wis,

Dat jæ m' az sill'ge Sinne' om-schansgje,

Dat jæ m' az Himmel-seyn' krans kranngje,

Dat jæ m' op-bringe', uwt wrads drowck-plis,

Dear jon bergs wen-pleatfe' is.

4.

Op dat ick dear mijn siel fol-nuwgje,

Az 'k to Goadz Ater ynfier'n gong,

Az 'k my to God, in Goads-tjienst foegje,

Az 'k m' yn mijn blijdschips God forhuwgje,

Az d' harp' swiet luwd my romm'-taest twong,

Az 'k God, mijn God, lof-sjong.

5.

Mijn siel het buwgste', az droaf döl buwne!

Ho doz on-restlijck eangst'-tril-kåd!

Hoopje' op God, 'k sil him, ney dizz' stuwne,

Lof-sjongje' in taensje' uwt blyherts-gruwne:

Hy iz mijn tuwz'nerley' behåd,

Mijn God, mijn winsck' mijn wåd.

E T N E.

Dy ſegs-in-fjiertichſte P S A L M E.

1. *Ten liet op Alamoth: foor de oerſte Sjong-maeſter,
andere bern ſen K O R A H.*

1.

2. **U**Wz to-ſlechte' iz uwz ljeave H E E R E
Uwz honcke' al woe de Wråd om-teere.
't Is kreffig buwnig fuwnne' in wis
Dat hy uwz holpe' ynn' neare' eangſte' iz.
3. Dearom fill' w' yn nin eang' fordoddje,
Al moaft de yerd' touter-weagje' in ſchoddje,
Al wirdden bergen uwt heri' ſtee
For ſmijt'ne' yn 't hol hert ſenne ſee.

2.

4. Lit 't See ſchomm-woel-wiete' holje in bôlje;
In ruwzje' in bruwzje' in ruwn-om-rôlje.
Litt' bergen daver-droonje' ynn' trill'
Trog wetter-lofs-ljeaps heag op-til. *Sela!*
5. Dy kliene beken fenn' Riviere,
Dy ſljuerck-ſeft rinn' in ſtreamm'-ſluwp-ſliere
Forblye Goads ſted, om in om,
d'Oerſt'-heagſte wenje, 't heyligdom.

3.

6. God 's midſ yn her, hy ſil-ſe' oer-kreffgje
Dat f' on-forwrigjende' oon him jeftgje
God ſil-ſe' help' dwaen hoſck, mild, goertier,
Yn't oon-breck ſenne moarn-tijds yer.
7. De Heyd'nen beard'ne' az dol beſitten,
d'Haed-rijcken woel'ne' wread uwt-litten,

Mar da Goadz tong're-luwd, yn 't brie,
Uwt-klonck, da raende de' yerde' az fnie.

4.

8. d'HEER, God fen sjoene' in on-sjoen' dingen,
Dy Hijmmel, yerd in see ford-bringe,
Iz mey uwz : *Fapicx* God iz ja
Uwz toer, uwz heag fortjog, Sela!
9. Komm', schoagje' oon (om yn 't fin to fieden)
Uwz HEER'-Goads wond're' oer-wond're dieden,
Ho hy 't forwoest-sjeack djier, *gefjuecht*,
Onteammt in oer heel de' yerde' oon-rjuecht.

5.

10. In ho hy 't swird, dat mordde' in fcheyne,
Twingt, dat 'er oone' yerdz eynen eynne,
Sjiet-boage' in steck-speetl' sticken breckt,
Fjuecht-weynen ljeacht ynn' ljeag oon-steckt.
11. Kort, (doz eern't de' heagste) hadde' op, oef-litte,
Dat ick God salm' bin moat elck witte,
Mijn heachheyt schill' all' Heyd'nen sjean,
Mijn heachheyt schil al de' yerd oer-tjean.

6.

12. De' HEERE' iz mey uwz, dy 't al fondearre,
Scheppe', onderhad't, fet in ryearre,
Uwz twing-leaze' on-beklieuwlijck slot,
Uwz heag fortjog iz *Fapicx* God. Sela!

E T N.

X

Dy

Dy twa-in-fiftigste PSALME.

1. *Ten onderrjuechtinge Dâvids : fore oerste fjong-
maester.*
2. *Az Doeg, de Edomiter komme wier, in Saul to
witten dwaende ftriften hie : Dâvid iz komn ijn
't huwz fen Achimelech.*

I.

3. **P** OEHONE'! ô great-op-jaende fnuwwer!
Al fwolm't, yn 't quea, dijn kropp',
(Struys Iſr'els Haeds oerft' fjilde-bouwer)
Al klieuwſte' oer-moeds berge' op:
All' dey bliet Goads goertiernheyt my
Nolck (: ſpijt dijn toſſchen :) by.

2.

4. Dijn tonge', ynn' tuwt, tinckt inck'le ſchânne,
O grouw'le'! az 't ſlijpp'ne ſtiel,
't Gled Scher-mes, dat trogg' mord'ners hannen
Opp' nin-quea-tinckerts kiel
(Oermids him 't ſcher-wirck wirt fortroud)
Dy dealsche dea-ſteek jout.

3.

5. Du heſte quea for goe uwt-kearre,
For from, trog-teyn' beleyd'.
Du kâtſte kromme leugens learre
Den rjuechte' oprjuechtigheyt. *Sela!*

't Pittear

6. 't Pittear leaffte' az flag-fwird in dolck',
Muwlle' az fchien fchijns mord-kolck'.

4.

7. God fchil dy eack, ney wirck, beleanje,
O Ef-brecke' ynne yvigheyt',
Wey-fchoere' in grijppe' uwt Tinte' in wenje:
Tuwck', flame' in wirtt'le beyd
Uwt-luwcke' (yn hiet-ontftit'ne moed)
Uwt d'libb'ne Lan, az wjoed. *Sela!*

5.

8. Dit fill', mey ynfiern' Goads ontfjochtme,
d'Rjuechtfird'ge Ljue oon-f'jean,
Dy, mey Goads-freez'ne gaests-optochtme,
Yen blier gelaet oon-tjean
Yn laeyts, oer 't tomm'len fen dizz' fot,
Eerjende' yn fill'ge spot.

6.

9. Sjea dear dy man! dy God naet stelle
To kreft fen al fijn dwaen,
Mar fteat djier fijld in jild oertelle,
Dat koe him moed noag jaen:
Hy wirdde' oer-kreftig, yn fijn quea,
Trog goe ljue bjuest're fchea.

7.

10. Mar ick fil yn Goads Timp'le wezze
Az d'Olyv' grien in fet,

X 2

Goads

Goads yn-goe gunst' fil my genezze:
 'k Fortrouwje, wol in bet,
 Op Goads goartiern'heyte fier in heyn
 Já yvig buwte' uwt-cyn.

8.

11. 'k Sil yvig HEER Jon Lof-Psalm' s'jonge,
 O't goe hadde' Y my dien,
 In 't quea dy fuwle falsche tonge:
 (: O tanck, tanck moat jo schien !:)
 'k Fortoafj' jon Namme', ô hy iz goe
 For jon ljeav' fromme ljoe.

E T N.

Y N - O E F O O N - L I E D I N G E
 To D A V I D S trienen œf boetsirdigheyte.

4.

I Ck earne' onfill'ge Minsche! 'k hab misdien
 Jinn' Hijmmel, in njuencke' Yerd', wier fil ick hinne?
 Wier schil ick to-sachte' holpe' œf trest berinne?
 wa sijn ick mey mijn jamm're-steat begien?
 'k Door mey mijn eag (och!) de Hijmmel naet oonfjean,
 Oermits ick 't hijmmel-haed hiet-falge', az terg're,
 Mey suwne' op suwn', dy s'jonckje for sijn trean,
 d'Yerd' lijst me' eack naet, dy hab ick t'oerlick erg're.

2.

Wier duwckje' ick den oer schuwll' ? wier sijn ick hoal?
 Schil Wan-heap' m' ijn fortwijv' le-mord-dobb' stirtte?
 Mijn yvig wol, oon liyv' in siel bekirtte?
 Goe God behād my for dy hellsche boal!

'k Wol God, dy 'n oer-mijld' fillig-meytfer iz,
 Yen foet-fall' dwaen; hy fil mijn to-ijocht' wezze:
 Hy fil, 't jinge' hy falm' fchepp' ney eyn' bijldniif',
 't Paed-bjuest're fchierp rjuecht' ftoere' in fiel-genezze.

3.

Ljeav', trouw', goc God! ick wol, ijn djiepe' ootmoed,
 My falme' oer-tjuwgd, befchildige' in fordomme,
 Ho rea befchamme', eag-trienjend' jo to-komme.
 To jo, forfleyne hertt'ne trest in hoed.
 Mar, och! het ypene' in-gong, het oonfangh'
 Fijn ick, dy 't eag naet op dwaen door? mijn trien-wiet,
 Mijn nead, mijn hert forbritfen weack in bang,
 Stirt ick fore' uwt, in folgj' mey *Davids*-trien-liet.

Dy yen-in-fijftigste P S A L M E.

1. *Yen Pfalme Davids for dy oerste Sjong-maester.*
2. *da dy Prophete Nathan to him kommen wier, ney dat hy to Bathfeba wier yngien.*

4.

3. **G**Enaed', ney jon goertiern'hey, ick bejeat',
 Genaed'-mijld' God, forjouw! forjouw! forjouw! och!
 Wrieuwe uwt mijn fuwn'-fuwl, lealck, great, gruwle-grou, och!
 Ney jon barmhertigheyens greate' o Heer!
4. Wafckj', reynigje my, fen mijn miz-dieden, fchien,
 Klinge-bingfje my fen mijn ontijgge in fuwne,
5. 'k Tjuwgje' ick hab trouwleaze' oertred (Heer) begien,
 Mijn fuwne' iz for mijn eag, alle uwre' in ftuwne.

5.

6. O! 'k hab tjin jo allinne, t'onbetocht,
 Suwngjende', och! dien quea smerte ijn jon heyl'ge eagen;
 Rjuechtfirdig blier jon fprecken, aller weagen,
 Klear binne Y ijn jon rjuecht, rjuecht fonder bocht.

7. Loyt', loyts' ick bin ijn ongerjuechtheyt' bern
In teyne, ynn' suwne' het my mijn Mâm ontfinzen.
8. Y ljeafje yn-wind'ge wierheyte' ijn herts kern,
Jon wijzheyte' iz mijn herts oer-schuwle' ijn-giuzen.

6.

9. Ontfawngje' ontfawgje, ô God, mey Yfop', my,
So wird ick lott're-schien, klear buwtte' in binne,
Spiell' m' ijn 't djoer bloed fen uwz gerjuechtheyts Sinne,
So wird ick wijtter az snie ljeacht in bly.
10. Litt' ljeaflijck my to hert in ear ijn-gean
Treat-blier' herts-laeyt' in Mey-wits fill'ge wille;
Dat blyfchips swiet weer mey mijn biente' ijtjean,
Dat Y tobrielle' hadde' ijjn' ncarre' æng' ljea-trille.

7.

11. Stopp' schuwll' jon eanficht' for mijn suwne-fuwl.
In fey' uwt all' mijn ongerjuechte' on-dieden.
12. Scheppje', ô God! mijn hert schien, klear, wol-berieden;
Fornye' yen fest gaest ijn mijn binne' herts kuwl.
13. Stiet m', ijn jon toorn', naet, fen jon eanficht dol,
Litte' eack jon heyl'ge Gaest my naet ontferje.
14. Jou my 't swiet fiell' weer fen 't fill'ge' ywig wol.
Dat m' yen fry-moed'ge gaest, az stijpp', bewerje.

8.

15. So fil 'k, sjeande' ho 'k so mijld ijn jon genaed
Oon-nimd wird, ore fuwners jon wey leere,
Dat-se' herre' ijn ernste' oprjuechtlijck to jo keere.
16. Forlofje my, fen bloed-schild', -Hijmmelsck' Haed!
O God mijns wol-ferts! God! den fil mijn tong',
Den fil mijn tomme' harp-slean, den fil 'k lof-sjonge,
Den fil 'k ream-great, great op-jaen, on-betwong',
Fen jon gerjuechtheyts lof, by âdde' in jonge.

9.

17. Sluwt' mijn muwle' op, stirt, jiet dear ijn jon lof,
Meyt' nolck mijn lippe, so fil 'k, jo ter eere,

Yn 't ypenbier, forkundgje, ô Iheave Heere!

Jon mildheys lof, 'k hab tancks oer-floed'ge stof

18. Y hadde nin formeyts (ick joeg'le' oorj) ijn

Oeff'rann', 't brân-oeffter kin jo naet forhuwgje.

19. Goads oeffers binne' hert, gaest, droaf, weack az klijn,

't Æng', near', forlley'n', dat fil God naet miz-noegje.

10.

20. Dogh Syon wol, mey jon goe ginst: Ey bouw'
Jeruw' lims muwr-wirck fest, heag, fill'g, oon-sjeanlijck.

21. Den lest jo g'rjuechtheys oeffter hosck in tean-rijck,

Den walm't to jo 't ijnfiern' baern-oeffers douw',

Den ruwck Y 't oeffter dat, schien t'eyn', forttert,

Den somme' Ogf', Riere, klauwe' in horn-djier slachtje

Om op jon Ater t'oeffterjen, mey 't hert,

Mey 't ijnborst', fen dy God in Goads-tjienste' achtje.

E T N.

Dy tachtighste P S A L M E.

1. Fore oerste Sjong-maester op Schofchannim:

Yen tjuwgnisse, yen Psalme ASAPH'S.

1.

2. **H**ertse' Isr'els Haed, ô Herder, herckje,

Dy Jofeph laet az schiep, ôch! merckje:

Dy twissche Cherubinen sit,

(: Dy 't alle' heart, sjocht, det, lit in wit:)

Brecke' awt ijn heacht, ijn glanze' ijn eer,

(O Isr'els haed! ô krefien Heer! :)

2.

3. Kâje op jon krest, az moarn-stuwn'-Sinne,

For Eph'ims eanfichte', in ford binne

For Benjamin, Manasse, ey! komm',

Holpje',

4. Holpje', ô forloss' jon lieave eyndomm'.
 God, bring uwz weer; jon eansicht'-glanz'
 Ljeachtje' uwz, dat 's uwz behâd-wiss' schanss'.

3.

5. Ho lange', HEER', sil jon hieut'ne' op-rijckje,
 O kreften God! in uwz besijkje,
 Och! wirt jon toar-sjoer nea uwz-dien,
 Fin' t'ljuentjen fen jon droav' folcx trien' ?
 6. Mey trien'-brea siede' Y se': ijn eeg-wier
 Lauwje' Y se' uwz' Tricling' sol forriet.

4.

7. Y hadde' uwz dwerz-drieuseb' ney-boer' mecke
 't Uwz haed; uwz sijnne' uwz scheetsch forsprecke.
 8. O great'-greate' aller heir-krest' God!
 Bring uwz weer, wezze' uwz schuwle', uwz slot,
 Fon lieacht', iynn' druwcks droav' tjesterniss',
 Laytje', ô dat 's uwz behâd stinz' wis.

5.

9. Fon Wijn-stoack', fen jo salme' uwz kipt, en
 Oer-brocht uwz 't slaessch stoack-birdde' Egipten,
 (Da d'Heyd'nen Y dreum' uwz jearm' Lân)
 Dy pote' Y deax' mey jon eyn hân.
 10. Y hadde' him pleats, om wirrhen, dold,
 In dongge, dat by 't Lan, brie, fold.

6.

11. Sijn schaed eer'n berge' in berge' oer-teyn,, stoe,
 't Heeg' Ceder g'lijck': sijn ranck' nau eyn,, stoe.
 12. Hy leat-scheat fier oon' Mied-See-strann' ?
 Sijn toecken recken Euphraet rann'.
 13. Warum stiette' Y sijn moerre' om fier
 To ploxyf' fem' gonger, tjeave' in Djier ?

7.

14. De Wad-baergs wrotte', in 'r Wjld fem' beyde
 Ontwirt' let him in eers' t' sijn weyde.
 15. O krefien God! loyis' fen om beag,
 U wite' Hijmmel: keer' dogg' weer: jon eay.
 Besjyckje', jyn djiapp' mey-lyenheyt'
 Jon Wjyn-berge' bo-se' jyn lyen leyt. }

8.

16. Dy staemme', ô! dy jon rjeuchte' han pote,
 In krest joe, to jon gloar', dy Lote:
 17. Ja lizze' oon yessche' jyn sijnne-sfoer!
 (: O staemme'! ô twijge' eer'n wird in djoer)
 Ja lizze' om-boecke', ô Ja geane' wdt,
 Trog Jon eansichts bird scheld-geluw.

9.

18. Jon han, Jon rjeuchter han, hoar' HEERE!
 Wezze' oer dy man, dy man sol eere,
 Dy Minsche-Soan, dy, uwz to'n jesi',
 Mey sterckume' oon-teyne' iz, jyn Jon krest.
 19. So nimme wy, fen Jo, naet meer
 (: O soey dat wy 't a diene:) æf-keer.

10.

- Hade' uwz jyn 't libben, Heer fen boppe,
 So sille wy Jon Namme' oon-roppe.
 20. O HEER' uwz Heer! ô kresten God!
 Bringhe' uwz weer: wezze' uwz schuwille' uwz fet.
 Jon lieachis-blier, jyn druwcks huesterniss',
 Layisje', ô dat's uwz bebaad. Ja wis.

E T N.

X

Dy

Dy njuuggen-in-tfantigste PSALME.

1. *Ten Psalme Asaphs.*

1.

H Olp God! ho binne d'Heyd'nen, hiet oon-bisse,
 Yn buwt, yn wreck, yn bloed-toarft', jon erv'nisse
 Oerkomd, oerschomd! jon Timpels glanze uwt grieme,
 Ja Salems bouw' oon stien-heap' woaft om-tieme.

2.

Jæ hadde' (ð moard-dea-wuwn'!)
 Jon tjienners lijcken juwn'
 Ynn' Hauck, Krie, Uwlls-kloeren:
 O! 't fiesch (dat eer'n so mijld
 Jôn ginst' nutge) iz oon 't wijld
 Op 't fjild juwn, to forschuerren.

2.

3. Jerm' forzjend' bloed gjealpt az streamm'-wiet yn 't rinnen
 Jeruws'lem wijd in brie om, buwtte' in binne,
 O grouw'le! ð huyné. ð smaede'! az 't gref on-wirddig
 Is nimmén to jearm' lijck-bedobbjen firddig.

4.

Smaed dwerz-drieuw', guwch, huyn, spijt,
 Uwz ney-boerte' uwz to-bijt
 Dy om uwz wenje in swiermje.

5.

Och! sil jon toarne' al' stuwn'
 Oon-hiertgje' allijck in uwn'
 Dear yn wy eyn-leaz kiermje?

3.

6. Jiet learre' oerre' Heyd'nen 't gleann' jon grijms fen boppe,
 Dy jo naet kinne, nog jon Namme' oon-roppe.

7. Och! Japick iz fen jearm' schock-slock op-schobbe
 In sijn schien' Wengje' iz az yn yessch' bedobbe.

8.

Otinss' naet oon' miz-died
 Fen uwz, soey uwz! eer'n schied':

To, to, lit uwz foor'-komme
 Jon great' barmhertigheyt':
 Wy binne' yn smertigheyt
 Schreal, tor, tin, tal-lijt' somme.

4.

9. Holpje', holpje' (ô God uwz wol-ferts) red, ter eere
 Jons greate' onfjogb're Namme', ô help-mijlde Heere!
 Oer-stoppe' uwz suwn', lit jon toarn'-tong're stille
 Oer uwz mis-died, Heer, om jon Namme wille.
10. Wierom schoe 't Heyd'ne brot
 Fuwl-tuwte, Wier 's jearn God?
 Lit de' Heyd'nen blijckje', och! teanne
 Dat Y 't bloed wreckje' selm',
 Jons foleks, oon schelm' in schelm',
 In dat wy 't kinbaer sjeanne.

5.

11. Lit dogg' d'earm' finz'ne near'eang' kjealtme' in schromme,
 Kierm' gal in gil-gjealp for jon eanficht' komme;
 Had' libb'nelijv' dy ynn' deads-tofck-tuwte stirte
 Ney jon earms kreft in greatheyt' nea for-kirtte.
12. In schoddje' uwz wrea ney-boerr'
 Rom-miettig, fan-fadde' oer,
 Lit herre schertte' oer-laedgje
 Mey' guwch-juwchs huyn', dearney
 Dat', ô Heer, foore' in ney,
 Jo, yn jon bern, forfmaedgje.

6.

13. So wirt fen uwz, jon folck, jon uwt forkoar'ne,
 Jon wirde schiep fen jon eyn weyde' in boarne,
 Jon yvig lof, jon goe-great-diede' op-helle,
 In oon uwz bern, fen team to team, fortelle.

U W T.

Y 2

Dy

Dy yen-in-fuertichste P S A L M E.

1. Ten Psalme Dávids : fore oerste Sjong maester.

1.

2. **W**ol-sillig dy him witlyck wol fol beschie :
 Hâdt njuencke' illind'ge Lie :
 O! de' HEER' sil him beschermje, foor inney,
 Uwt wronck to quea 'er dey.
 3. d'HEER' sil him hadde' yn libben : yerdsche seyn
 Oerfochtget him az reyn.
 d'HEER' jout him nea (ò 't 's him to wirden pan)
 Inn' synne grijp-kloers han.

2.

4. d'HEER' stippet him az wurme, swolme' æf sjoecht
 Him binne' æf burutte' oerfjoecht,
 Forwichs' let sijn droav' sjeack-bod, folfortriet,
 In swan-herts hurwtlyck swiet.
 5. Ick sizze' ó HEER' jiet jon genade' oer my,
 Dy doz illindig ly!
 Genezz' mijn siel (doz dript mijn eag fol trien)
 'k Hab swier tjin jo miz-dien.

3.

6. Mijn synne' wwt-slaebje' in flock-winsckje, op mijn ljea,
 Herts-pleage', wronck', ja dy dea!
 Wenmeer, sizzes, schil him deads dobbe' yn-tjean,
 Glim-Namme' in glanz' forgean.

Komt

7. Komt immen dy my (quansquijz' frjuen') besjocht,
 't lz guwtjen het hy docht,
 Sijn hert forgearret onrjuecht, dat hy buwtte?
 Oer-al rall't, furw fen turwt.

4.

8. Mijn batjers gnucwje' innigtje', in hottje't sin
 Op 't quea dat my giet jin.
 9. Ie kattje' in todtje: yen byze-slick het him
 Hert-priemjende' ijnne kimm',
 Dat sil him slippje' ijnne' tjuest're yerd-kurwll op stopp'
 Hy stiet v'nin tijd weer op.
 10. Ia salmi dy man dy't brea yet, mey m' ijn free
 Dy 'k trouwe, az broar, o wrea!

5.

- Dy buwcket d'backe' (och! nuw't ick quijnje in ly)
 Grimmijtig-hird tjin my.
 11. Mar Y, o H E E R, stirt jong enae my oer,
 Intill' m' op fenne floer':
 O rjuecht' m' oer-eyn', so sil 'k, dy doz beag flean
 Forjildje mey dieds lean.
 12. Tjurwg' fen jon ljeafd' siel'k, mits mijn dea-fynn' naet
 Sijn winsck'-jurwch oer m' urwt-blaett',

6.

13. Want my oongeande', ick sineyts' jon onderhad
 In mijn op-rjuechte' yensad':
 Ion eansichts gluerckje' iz mijn siels-wol-tier' weya',
 Layts, wille' ijn yvigheyt'.

14. *Tanck, tank op tanck elcx gaest, hert muwille' intong,
Floyte', herpe' in org'le sjongh:
Mijn siel sjong, eynleaz, Isr'els God, dy'k minn',
Lof. Amin ja Amin.*

Dy trettiende PSALME.

1. *Yen Psalme DAVIDS fore oerste Sjong-maester.*

1.

2. **H**O langh holp-redde' HEER' God, ho langh,
Ho lang, ho lang (: het wirt my bang!)
Ho lang is 't yn jon rie besletten,
Dat ick by jo blieuw yn 't forjitten?
Ho lang jon treast gljuerck' schuw, so strang.

2.

3. Ho lang sil 'k, yn fiels jam're-kley
Droaf rie-plachtje? Ho lang dey oon dey
Mijn hert yn droaffenisse op-jitte?
Ho lang sil spijt in wrijt my bijtte
Fen mijn dea-sijnne' yn greatsch' pohey!

3.

4. Laeytse' oon, forhear' my, ljeave' HEER God,
Forljeacht' mijn eag fen 't droaf-schaeds dodd',
Dear 'k gâlje' in, by-ney-blijn, trien-sijppje,
Op dat my d'lange fliep naet slijppje,
Yn deads forjitt'le kijn-kâd flor.

4.

5. Op dat mijn ſijnne', al t'onbetocht,
 Naet bijller: 'k hab im gled oer-mocht,
 Op dat, dy ſijkje mijn fordearren,
 Naet guwchje' in juwchje, ney bejearren,
 My ſjeande' oer-wonne' in t'onder-brocht.

5.

6. Mar 'k trouw-bouwje op jon goertiernheyt
 Mijn gaeft yn jon feyn' laeyt-rijck weydt,
 Ick ſil uwt herts-gruwn', muwllé' in tonge,
 For d'oon-my-wol-died', de' H E E R God ſjonge
 Tanck-lof, mey yn-borfts ynfiernheyt.

E T N.

F R E E - B E A.

De tean: *Schoonſte Herderinne &c.*

1.

IS't jon wolbehagen,
 God uwz treafts, yn ljeaf, yn leed
 Jou uwz, yn uwz dagen,
 Jou uwz, free-God, jouw uwz freed,
 Heer' jou freed uwz libbens dey.
 Ruwne free dear iz God mey.

2.

Jou uwz, is 't uwz fillig,
 Jou uwz Lannen, alle *ſan*,

Njue

Njue to free, ljeafd'-willig,
 Jou uwz yendracht', lan oon lan,
 Jou f'az feyn'fen jon mild han,
 Free 'soppe yerde 't wirdste pan.

3.

Lit de' oerfill'ge *frede*
 Lit dat *Lijck* beschied'ne *rjuecht*,
 Yn uwz Lan in Steden,
 Elck oorme' earmke' yenfadig, sljuecht,
 Elck oorm' paetje. O Hijmmelsch' wråd!
 O lockfill'ge winsck in wåd!

4.

Jou uwz ruwn-om-hinne
 Mey uwz ney-boerr' naesje-folck
 Het foor Lannen 't binne,
 Free dy fest blieuwt, from in nolck.
 Bring 't ploeg-yersfen ynn' dolcks stee.
 d'Hijmm'l oppe' yerde' izz' goune free.

5.

Jou uwz mey uwz boerren,
 Ja elck' boert, yn Gea, yn Stee,
 Alle stuwne' in uwren,
 Golle, gall'-leaz', God-ljeav' free.
 Jou uwz free yn hert in moed.
 Free, Goads-jeste', iz 'theagste goed.

6.

Jou-fe' uwz om de al-wirdde
 Fen uwz *Free-Forst*, dy 't so soer
 Om uwz free uwt-hirdde.
 Dy-fe bitter stiet in djoer.
 Dy-fe' (ô ljeafde!) keape in schinst
 Om eyn-herts-bloed, naet om winst.

7.

Jou uwz jiette', 'er boppe,
 Groey yn tanck op tanck, dat wy
 Steez oon taens to-roppe
 Dy uwz *Free* jout blier in bly:
 Dat, trog uwz on-tanckb're died',
 d'Yv'ge *Free* nea fen uwz giet.

L Est laey ijn blomm' blier grien, dear 't fawggelt tjlpe in tjoyte,
 In *Lacm're Herder*, mey sijn lillepijpe, in floyte
 Fen *Free*, dear mey d' goe God, uwz ljeav' Lân mijld betocht,
 Jâ het dy ljeave *Free* uwz baete in buwt oon-brocht.

Free, ô golle gouwne *Free*,
Free, dy, ney uwz wol-beheagen,
 Uwz oer-dauwget ijn uwz de-zen,
Free, Goad-ljeave *Free*, hâd stee.

Free driewt fen uwz *Fries'ne* greyde
 't *Stiel'ne* sjuecht-klæd', swird in dolck',
 Dat uwz âders bloed uwt-molck.
Free fol-djier't in tiert uwz weyde.

Free drienxt Frouwne krest fier wey,
 Free sjongt for' uwz Famne raeje.
 Free lit uwz formeytse oon-waeje.
 Free bret wille, dey oon dey.

Dear sijnn'-ruwter eeren trape
 Mey' Hoarf' hoave in Lânstets bloed,
 Leyt nu Hansck mey Hoatske in wjoed
 Gruwnz blomm'-grien forwiell'ne laepe.

Leyt nu Lijljen Lolck mey Louw,
 Sjingt nu Fuggelie oppe beamen,
 Swab'ret Eyn in Gies opp' streame,
 Schoert de ploege om, braecke in bouw.

Lôytse ick swird? Dat 's om to prunckjen
 Oppe Tjêa fenne Edelljue,
 Kijfse ick Hijnzers mand, by djue?
 't Schijdt om red oer' wey to schonckjen.

Free, ô golle gouwne Free,
 Free, dy, ney uwz wolbeheagen,
 Uwz Hert-lauwget jn uwz deagen,
 Free, Goad' heave Free, hâd stee.

God! sen Free, sen Fjuechts byer-plôytfsjen!
 God! dy alles hâdt jn stjoer!
 God! dat Free by uwz hâdt doer',
 Tean' Jon Free-heave eanficht' loytsjen.

E T N E.

Dy hondert-trye-in-trytigſte P S A L M E.

1. Ten Liet Hamaaloth, ſen D A V I D.

1.
L Oytſ! loytſe! ho goe, ho ljeaſlijck, ho lock-ſilligh
 Dear broar in broar, dear broarren yen-ſins-willigh
 To gearre wenje' yn golle Free.
 (O Hijmmel-ljeaſlijckheyts boerd'folle ſee!)
 O Free, ð goune broarre-Free! wier by
 Naet het al 't ſwiet uwt reyde ðef by.

2.
 Socke' yenigheyts Free lijcket de Olje wirddig
 Dy dol-roan ſen Aarons holle', in ſirddig
 Oer-loſt'ge in fochtige' Heag-Prefters bird.
 Ja ſpraede' al ford (dy fett' ruwck-rijck' djoer-wirdd',)
 Az mey Goads ſeyn'-rijck' reyn mijlde hijmmel-ſtreamm',
 Ynn' ſilge mans klaeds uwtter--ſeamm'.

3.
 Dy Free dy lijcket ney 'r kiel-wiet dat dauwe
 Oer Hermons kruwnne', in ſjild in kruwden lauwe.
 Dy Free iz az dy dauw', dy doff't,
 In ſeyn-ſol ſaeyt, in ſjippet uwtte loſt,
 Oer Syons bergen, wijd in brie, in ſet
 Dy mey ſijn ſied-wiet wol in bet.

4.
 Want de' heagſte ſil ſijn ſeyn' az reyn uwt-jiette,
 Aldear, aldear ja ſil-ſe blicuw-tjenſte' hiette,
 Az eer-ſlijpp' ſen dy God-ljeav' Free.
 Dat naet noag; mar 't lang libben layſt, ynn' ſtee
 Fen druwck, ſen nwnck, ſen ſjocht' ſen ſeertme', in weyd'r
 Dock Free-ljeaf folck ynn' yvigheyt.

U W T.
 Z 2

Dy

Dy hondert-fjouwer-in-tryttigſte P S A L M E.

1. *Yen Liet HAMMALOTH.*

1.

S Jea to, uwt ynfiern' gruw'n fen't hert,
 Dat de HEE R' Goads lof uwt-boefme wirt,
 O tjienners yn dy tjienſt', fol eer',
 (: O ſill'ge tjienſt'!) fen de oerſte HEE R.

2.

'k Mien jiemme, dy, yn nomm'le oon-dacht',
 Goad-fjoerig weytſje nacht oon nacht.
 Dy yn't HEE R' N' huwz, nea loay fen ljean,
 Wil-ſirddig, de HEE R' to tjienſt, nolck ſtean.

3.

2. Tillje' op, hoſck d'hannen loſt'-wertſe' oon,
 Yn 't heyligdom, neye' heagſte troon.
 Stjoer' kiel-ſnaer'-floyt'-luwd, hert in eag,
 Lof-ſjong-rijp op neye' HEE R om heag.

4.

3. d'HEE R' feyn ſijn feyn-reyn, oer-floed' fol,
 Uwt Syon weer op jiemme' dol,
 Dy Hijmm'l in yerde' het yn bewâd,
 Ja dy-ſe' ear'n macke', in onderhâdt.

œ y t.

Dy hondert-yen-in-trijttigste PSALME.

1. Yen Liet Hammaaloth, fen DAVID.

1.

O HEER! loyts' heestijck op m' om-leeg.
 Mijn hert, mijn eagen sjea naet hag,
 Ick wandelje nogh breck mijn sin
 Yn 't jinge' ick grijppje of fetgje kin.

2.

2. Ja sijcker, 'k hab mijn siels jin-wil,
 Twang-teamd, dol sot, ijn hadden stil,
 Az 't suwgh-bern luwckjend', ney sijn aad:
 Mijn siel 's lijk, 't suwgh-soontje' ijn yensaad.

3.

3. O Isr'el, sillig solafen, komm'
 Lizzie' Hoop' op God, ô Goadz eyndomm',
 O sjiette' hoops anckre-klimm', ijn lest,
 Op, in ijn de HEER' God, yvig fest.

E Y N E.

Dy hondert-acht-in-tweyntigste PSALME.

1. Ten Liet HAMMAALOTH.

1.

O! Wol-lock-silligh' minsche
 Dy de' HEER' God hosck ontsjocht,
 Z 3 In

In giet (ô wâd in winsche!)

Goads wey, yn 'tjinge' hy docht.

2. God sil dijn hann'-wirck seyngje.

Du ytste 'er fied-swiet fen.

Dijn wolfert' sil naet eyngje

Wol-sillig blieuwste den.

2.

3. Dijn wijv', dijn ljeave' uwt-lezzen',

Dy wille fen dijn hert,

Sil dy, az wiin-stoack', wezze

Teel-sillig, ney bejeartt'.

Dijn bern'-teamm' schil him schanssje

Ruwn om dy, great in klien,

In om dijn yt-disck' kranssje

Az Olijve' altijd grien.

3.

4. Sjea, sijcker! so sil firde

Goads wol-feart', goed in spoed,

Ney him (Goads ljeav' in wirde)

Dy God freef't, yn 't gemoed.

5. Uwt Syon sil dy de' HEERE

Oer-schoddje', oer-mjild, mey' seyn

Goads goe, fill'g Salems eere,

Begloerreste' oon jelds eyn'.

4.

6. Du schitte jiette 'er boppe

Dijn berns bern blier-eagd' sjean.

Goads free, seyn-swiet-fol-proppe,

Sjochste' Israël oer tjean.

U W T.

Dy try-in-tseggstigte PSALME.

1. Ten Psalme Davids: da by wier ijnne
Woefijne fen *F U D A.*

1.

2. **O** God! mijn God! (: 'k hab naernse' yen oor':)
Ick sijkje moarns, for Sinne' op-klearjen,
Mijn siels, mijn flescks toarst-smacht' bejarjen
Luwck't ney jo, ijn 't fjild, tor, in soor.
3. ('k Hab, sijcker, jo, ijn 't heyligdomme,
Oon-schoage', in sjoen jon eer in kreft)
4. Want jon goe njue iz better jef't
Den 't libben salm, dy wurdde blomme;

2.

- Mijn lipp' sil jo prijz-sjonge' ò HEER'!
5. Also sil 'k jo, mijn lib-ftuwn', tancke,
In ijn jon namme loft-trog janckje,
Uwt' gruw'n fen 't hert, mey' hannen gear.
6. Mijn siel, fol-nuwgge, sil wol tierje,
Ynn' wol-lust', groed in moed, smoar-fet;
Mijn muwle', ijn layt', sjongt, wol in bet,
Jon great lof, ja sil bly oon-blierje.

3.

7. Az ick opp' bod liz, djiep ijnn' tinck
Oon jo mey heag-ont'sjogb're' op-teyn' sin,
(: O swiette' oer-kojing'!) dy 'k naet r'eyn' bin
Ynn' still' nacht-weytsings sloom're' eag-pinck'.
8. Y binne mijn holp-fird'de'ge schuwle.
'k Sil lof-sjongje' onder jon wjueck'-schaed'
9. Mijn siel oon-klar'ddet jo, mijn haed.
Jon rjuechter hân tjocht m' uwt deads muwle,

4.

10. Mar jæ dy sijkje', oer-woaft', sjuæg-tol;
Mijn uwt-wjoede', in ney 't hert my boarje
Dy schille' ijnne' onderste' yerd-dobb' smoarje,
Dear lizzel', sônder op-til, dol.
11. Dear wauweljek' ijn 't wreck-svirds toffchen,
Dat herre', az wetter, 't bloed ontspielt:
Dear wirddel', (: foy! :) to buwtre' uwt-dield
Oon' stjonck- (: ô gruwle! :) Fôgse-bosfchen.

5.

12. Den sil dy Kening, heachlijck bly,
Jâ herts-gruwn' bly, ijn God forblyc.
In wae jearm' trouw, oon God fest flyc
Sill' jearm' salm seyngje' ijn-lock-steats fry.
Want God schil dy, strowwle heag-formietten',
Fuwwl' ljeagen-tôttjers, scheamte-leaz'
(: Oerft' ljeagen-faersteamm', stjonck-poels eaz':
To gruwne' ijnne' yv'ge stom-kolck stiette.

E Y N.

Dy hondert-vijf-in-tweyntigste P S A L M E.

1. Yen Liet H A M M A L O T H.

1.

JE dy fortrouwje', ijn fromm' Mey-witten,
Op de HEERE', ijn lest, ijn nead,
Tn libben in ijn dead',
In gruwne' op God jearm' dwaen in litten;
Dy steane' az Syons berg' stanthestig:
Ja eyn-leaz krestigh.

2.

2. Ruwn om Ieruwſlim bergen ſtrecke,
 Ney wolck'ne, de Holle' oer-eyn'.
 So 's de HEERE' eack ruwn-om-heyn'
 Sijn Foltſen, het ſchoe herre ombrecke ?
 O, dy ſo yvigh wirt bewerre,
 Het kin hem derre ?

3.

3. Want dy rxang-ſtoack ſil naet langh reſtje
 Dy 't goadleaz' Heerſck-haed ſwaeyt
 (: Ho jamck him 't lock oon-waeyt :)
 Om dy rjuechtſirdighe t' oer-leſtgjen.
 Op dat de op-rjuecht' naet loſtis fordomje,
 In 't rjuecht naet kromje.

4.

4. Dogh goe, dogh goe, ijn-goe ljeave HEERE,
 d' Tn 't herre oprjuechte goe
 Tenſaad'ge fromme ljae.
 5. Mar dy, mey njue, 't kromm' paed ijn keere
 Schil God wey-ſjoere' (ô ſalm'-forrieders!)
 Mey on-rjuecht-dieders.

5.

- Oer Iſr'el ſil, (: God ſilt ſo ſjoerje :)
 Oer Iſr'el ſil for-oon,
 All' ſtuwn', ſen Faer to Soon,
 Free, wolfert', goed in ſpoed', blier gloerje.
 Doz ſil Goads free, ſijn Iſr'el, ſeyngje,
 In 't ſil naet oengje.

E T N.

A a

Dy

Dy hondert-fân-in-tweyntigſte P S A L M E.

1. *Yen Lied Hammaloib, ſen (œf ſoor) SALOMO.*

1.

SO de HEER 't Huwz-bouw' naet ſalm uwt-rjuecht,
 Het datme boddet, kritſet, djoeyt,
 't Iz wetter-terſck, 't iz wirck-forknoeyd.
 So 's HEER 'N' nea ſlomjende' eag naetljuecht,
 Behâd-mijld, oer yen Sted of Stear,
 Al ho dy weytſer mierckt, 't iz neat.

2.

2. Dear jilt nin ſwit, nin wrot, nin ſlob,
 Fenn' Sinne op-gongh oon' tjeſt're juwn;
 Nogh' ſpear-muwljen all' 't jier, all' ſtawn';
 All' t goarjen bret dy lege Dopp'.
 't Iz ſo, dat Gods njue (gruwn'-leaz-djiep')
 't Sijn ljeavers oer-ſtirt, az ijnn' ſliep.

3.

3. Mierckje' oon; dy bern, dy ljeave bern,
 Dy bern dy de Hijmmel uwz forlient,
 (Fleſck ſen uwz flaefck, bien ſen uwz bient')
 Sinte' uwz to 'n erv', ſen God, beſchern'.
 Dy buwck-frucht' ſtelt hy uwz to tean',
 Yn eydomme', az in jeſt'-mijld lear.

4.

4. Jæ binne' allijek (ð jelds-ſtijpp'-treaff!
 Azze' Aaders jieren klieuwe' yn tol)

Yen kreff'ge mans hân, pijlle-ſol,
 Dy moed-great œf ſijn ſijnn' forleaz't,
 OÊf oer-wint fore feſt : ð freugd?
 So ſint' dy ſonen ſen uwz jeugd.

5.

5. O wol-lock-ſillig iz dy man,
 Dy mey ſock' pijllen foll't ſijn ſchie.
 Jæ ſtea naet ſchamm'-rea, buwte rie,
 Mar hâd' eer, wol-fert', ſjild in lân,
 Aſſe' ynne portte, for 't gerjuecht,
 Mey ſijne reyſe' yn placht-geſjuecht.

E T N.

Dy ſegſte P S A L M E.

1. *Yen Pſalme Dâvids : fore oerſte ſjong-Maeſter,*
op Neginoth, op de Scheminith.

1.

2. **A**L jeld'ne' och ! Jo mijn ſuwnen,
 t'Oon-hiertgjen azz' jiet-uwnen,
 Och ! dijlgje my naet uwt
 Ynn' toarn'-ſjoers gleauwne' ontſlamjen :
 Och ! jou my jon forgramjen
 Naet oer (ð HEER'!) to buwt.

2.

3. Al bin 'k uwt-medd' trog 't ſuwnelijk,
 Jiette' iz jon gunſte'. on-gruwn'-rijck,
 Mijn to-ſlechte'. Her' s my bang !
 4. Mijn bient', mijn ſiel eang triljet,
 HEER' firdd' Jo, heeje in ſtilje' it,
 Och ! Y mijn God, ho langh?

A a 2

Keer'

3.

5. Keer' weer, litt' naet, (Ijeave' HEERE)
 Mijn siel jon holpe' ombeere,
 Om jon goertiern'heyts will.
 HEER! had m' yn lib in witt'niss'.
 6. Deade' iz jons dwaens forjitt'niss',
 't Graef swijgget jon lof stil.

4.

7. 'k Bin wirgh, les, ja t' uwt-eyne,
 Trog trien', eag-dripp'-skirt-reyne,
 't Bod swomt m' yn sat hiet wiet
 Dat 'k (ô hert-breck!) uwt-fluwzje,
 Mits 'k nacht oon nacht gâl-guwzje.
 O fawn'-lest! swierst fortriet!

5.

8. Mijn eagen binne' uwt-litsen.
 Och! 't soene' iz my tobritsen.
 'k Bin, for mijn jieren, Ad.
 Om 't my mijn fijnn' oon-spijtge,
 Dy 't jamm're' yn my gluwpijtge.
 O! 't hert besjiet m' yz-kâd.

6.

9. Wijckje', ô fen my, quea-dieders,
 Ongerjuechttheys wirck-beschieders;
 Want de' HEERE' het, ney bejeart',
 Mijn needs-rops wolck' trog brecken,
 Boer-firddigh herts-gruwn' sprecken,
 Uwt yn-goe njue forheard.

7.

10. Mijn luwkjen, ljuentjen, trientjen,
Heart God, mey help'-forlienjen,
Dy 't hofck-mijld oon-nimt. Wier!
11. Wier binne nu mijn fijnnen?
Beschamme', oer-stjealpt mey pijnnen.
Loack', so 's God my goertier!

E T N E.

Dy hondert segz-in-trijttigste P S A L M E.

1.

L Of-sjongh de' Heer, uwt herts-gruwns njoe,
Hy iz goe, ja 't heagste goe:
Want sijn goehet giet so fier,
Son on-eyn-brie, so goertier.

2.

Lof-sjong God; dy, wa t'Goads neamm'
Preal-fiert, twang-stjoert, az ijnn' teamm':
Want &c.

3.

Lof-sjong d'Heer dy 't heer oer-heer't
Dat, aerne' Heer, heerfck in rejeart:
Want &c.

Aa 3.

Dy

4.

Dy allinne, boppa wet,
Tjin Natuwre, wond're det:
Want &c.

5.

Dy, dy de' Hijmm'len mey forſtân,
Macke', ô wirck fen ſocken hân!
Want &c.

6.

Dy de' yerd', ſwier fen wichte', oer 't wiet
Fest, oer 't onfeſt weage', uwt-ſpried't:
Want &c.

7.

Dy de' haed-Ljeachten, glanz'-gleaun' great,
Macke', al het eag bruwckt to ſteat':
Want &c.

8.

Dy de Sinne blier in bly,
Oere Dey joe de' heerſchappy':
Want &c.

9.

Moanne' in Stiert' joe Hy de macht
Wad in fadſchippe' oere Nacht:
Want &c.

10.

Dy Egiptens aet in naet,
Heeg, leeg, minsch, djiers eer-bern' daet:
Want &c.

11.

In kritse' Isr'el, az in buwt,
Spijt Nijls toffchen, dear midz uwt:
Want &c.

12.

Mey' hanz kreft, dy 't mord-lee wreck't,
Mey' hier fall'gjende' earme', uwt-streck't:
Want &c.

13.

Dy 't Rea Mar oon twa'en trog smiet,
Midz trogh kleauwd', sney, schaet in spliet:
Want &c.

14.

In fierde' Isr'el trog dy fleeg',
Trog Marz midz-hól, wetter leeg:
Want &c.

15.

Dear ijn Phar'o, fen Him wirt,
Mey sijn Krijs-ljue, gjealp, oer-ftirt:
Want &c.

Dy

16.

Dy ſijn Folck laet', ſijcker, fry,
Trog dy wijlde wóſteny':
Want &c.

17.

Dy kreft-greate Keen'gen ſleyn,
In uwt-dijllge het, ſchien t'eyn':
Want &c.

18.

Dy trog-loft'ge Kening-ftæf,
(Greatſch, ontfjoen', heag) hompe' yn 't græf:
Want &c.

19.

Az Sihon, oerſte' Amoriet,
Dy hy, az dol-tong're, ſmiet:
Want &c.

20.

In de' oer-greate' Og, Baſans haed
Blix'me hy, oon gruys to naet':
Want &c.

21.

In hy joe, uwt mijlder han,
To erve'-eyndomm' herre Lan:
Want &c.

22.

To erve'-eyn', in plante 'er del,
Sijn ljeav' Tjienner, Iſraël:

Want &c.

23.

Dy mey-wirddigh uwz oon-ſeag,
Yn uwz dol-druwx jamm're pleag:

Want &c.

24.

Dy (uwz mild) krefts-hânz ſchoerde uwt,
Uwt dea-ſijnn' kluwr', toſck in tuwt:

Want &c.

25.

Ja dy Heer, dy alle fleſch,
Jout, mild, ſedſel-brea, ney eſch:

Want &c.

26.

Lof-ſjong, al het iz, mey my
d'Hijmm'len God: ô lof-ſjongh dy:

Want ſijn goeheyt giet ſo fier,

So on-eyn-brie, ſo goertier.

U W T.

B b

Dy

Dy eerste P S A L M E.

1.

Y En oor, dy 't lest, sjong Philips Soon dey-dolck seyn',
 Sjong, Cyri locks-ljep, Babels haed-rijcks eynt',
 Sjong 't heag op klieuw fen Romens wråd-faddye,
 Sjong Lân-Sted-See-twang's lock trog minsch' mord'rye,
 Isr'els oerst harp-sjong-maester acht't nin mytt',
 Het eynt', om-weynt', mot-scheynt', roast' bijt, tijd sljitt'.

2.

1. **L** Ock-sillig sjongt dat kroon', salv' toalv' stamme Haed,
 Lock-sillig dy naet wan' let't kromme'-uwck-paed,
 Nog stiet opp' wey der goad-leaz' suwn'-uwt-flaebjers,
 Nog sit opp' ljeagen-banck', by spijt-spot-raebjers,
 Dy, trog suwl-tuwtjen, scheynje' elckx namme' in eer,
 In't from folck naet ontsjea, ja salm naet de' H E E R'.

3.

2. Ja hy's, follock, mey't heagst wol-lock om-juwn',
 Dy Goadz wird, herts-nje-gruwnig, oere' in stuwnt',
 Siel-willig djiep oer-koaget yn't oer-tinckjen,
 By't Sinn' ljeacht, ja by Moanne' in Stieret' eag-pinckjen:
 Hy weydet, hy wol-tieret, wol-lust'-fet,
 Yn't nea noag oer-koyd' wond're-swiet, Goads Wet.

4.

Dit's sijn sill'ge yn-borfts Hijmelscke' huyning-seamm'.
 3. Mar, hertse' al ford: Hy proncket az in beam'
 Dy djiep-gruwn' wirrt'let, naet om uwt to wjoeden,
 Yn fied-fett' klaey, oon' swiet-wiet rin-stream'-floeden,

Dy

Lof-gefjong Sachariæ

195

Dy frucht yn tijds jout; bled nog griente' ombeer't.
So rint him al fijn dwaens lock ney bejeart'.

5.

4. Mar dit oer' wirdd' lock, nin goad-leaz' by blicuwt.
Jæ binne' az tsæf dat d'wijn bliest, ftuw't in drieuwt.
5. For rjuecht rjuecht War forftomjef', t' rjuecht onwirdd' ge.
Jæ fchwulje eack naet yn 't djoer' Bawn' Goads rjuechtfirdd' ge.
6. Want de' HEER' kin wis 't rjuechtfirdd' ge fromm' ljue paed,
Mar d' goad-leaz' giet ynn' gruwle' om-wey to naet.

E T N.

It Lof-gefjong fen ZACHARIAS.

Oppe teane fenne fjouwer-in-tweyntig ste P salme.

1.

68. **L**of-fjong de' Heer' God fen Ifr'el.
Hy het befijkjende' djiep fjoen del,
Uwt aller hijmm'ten-hijmmel-heegte:
Hy brocht fiel-fry'-forloff' to wey
Sijn Folksfen dat, yn jamm're kley
Djiek dol-treauwn' fiet, yn druwck-poeli' leegte.

2.

69. Hy rjuechte' op fill'gheyts hoorn, for uwz,
Yn fijn ljeaf tjienner, Dâvids Huwz,
70. Alljick hy 't eren die foor-fizzen
Trogge' heyl'ge ljue wicr-muwllen, dear
Hy foor-fiz-gaest yn ftirte klear,
Fenn' tijds oon-fangh', fenn' wrâds gruw'n'-lizzen.

Bb 2

Hy

3.

71. Hy rjuecht' for uwz forloft'-winst' uwt,
Uwt finne' huyn, haet, hân, tofck in tuwt.
72. Op dat hy, mey yen frjuenlijck tinffen,
Uwz Aaders treaft-swiet mijld besocht',
In heyligh sijn ferbawne' oertocht'.
73. Abr'am to-fward, om uwz to schinffen.

4.

74. Dat wy, uwt finne twangh-fest', fry,
Him tjienje schoene' eangst'leaz in bly,
75. Yn heyl'ge' yen-fâd (yn dwaen yn litten)
So lang uwz libben tijd in stuw'n
Dear to wirt, yn gena'e-jeft' juwn':
Yn op-rjuechtheyts hert-from mey-witten.

5.

76. In du mijn bern, (laeyts fen mijn hert)
Dy (ô) fenne' Allerheagste wirt
Prophete neamd: Du schitte ljuechtje
For 't eanfichte' (eanfichte' aller eer!)
For 't eanficht' fenne Heer', mijn Heer.
't Paed schitte him for hinne sjuechtje.

6.

77. Om sijn folck wit fenn' silligheyt'
To jaen, dy ynn' suwn' quijt-lit leyt.
78. Trog ynnerlijck Goads hert-ontfermjn,
Wier mey dat uwz dy Japickx Stijr,
Gerjuechtheyts Sinne, bly in blier,
Ynn' heage op-gong, sijk't to forwarmjen.

7.

79. Om to forljeachtjen, mey ſijn ſchijnn',
 Dy ſietu'ne droaf, ynn' tjuelt're blijn,
 Yn deads kâd ſchaed, dod-doaf fordomme.
 In om uwz ſchoncken op 't rjuecht' paed
 To ſtjoeren, dear wy (uwt genaed')
 Opp' free-wey 't H A E D uwz fre'es bekomme.

E Y N.

Uwrte hondert njueggentjiende P S A L M E.

D A V I D S, dy eſtierſte Letter,

T H A U.

1.

169. **O** ljeave' H E E R' loytf', loytf'e' oon mijn wett're eag-trien,
 Och! litt' mijn gâl jon trest-mijld eanficht' neakje,
 Meytf' my wol witt'ne ney jon wird, ſo ſchien.
 170. Litt', litt' mijn kiern-ljuentj' for jon eanficht bleakje,
 Jon frjuenlijckheyt, dear al mijn hoop' op liet,
 Holp' my, ney jon to-ſiz, dear 'k hiet ney heakje.

2.

171. Mijn lipp', mijn lipp' ſil, mey' goll' gjealps uwt-jiet
 Jon great lof-tanck, ijn tancks oer-floede' uwt-flutte,
 Az Y my jon ijn-ſet leere' (ô ſo ſwiet!)
 172. Mijn tong' ſil eernje', ijn ſill'ge kâts tijd-kirtte,
 Fen jon petear, Want jon geboden rjuecht
 Rjuecht-firdigh goe ljue trestje' in quæ folck ſnirtte.

3.

173. Litt' jon hân komme', ijn mijn ang gaest-geſjuecht,
 Litt' jon holp-ſpedde' hân to mijn holp' dol-komme.

- 'k hab jon befelne' uwt-kerd, klear, inckel, ſljuecht.
 174. O H E E R' ick langje', az ney' heaght'-wol-fert-ſomme.
 Ick langje' ick langje ney jon ſilligheyt.
 Jon Wet iz mijn formeys-mijld' herts-blier' blomme.

4.

175. Litt' my libbje' ick ſil, ijn herts-willigheyt',
 Jon lof-lof-ſjongje', uwt-herpje, prijze' in tanckje,
 Wier to my holpj' jon rjuechters billickheyt
 176. O! 'k roon, az 't paed-ſpoar'-bjueſt're ſchiep, gal-janckjen,
 H E E R' ſijk jon tjienuer, dy iynn' ſilligheyt'
 Jon hiet onthâdt, dat ſijn gaest det ontſpranckjen.

E T N.

Dy trye-in-trijttigſte P S A L M E.

I.

1. **M** Ey ſiel-wille', herts-njue, muwle' in tonge,
 Glier taens-rijp Hijmmelſch' lof-luwd fol,
 Môt de oprjuecht' de H E E R' God Lof-
 Pſalm' ſjonge,
 Goads lof betammet jerm' rjuecht wol.
 2. To den: d' Gaest op-ſcherpje,
 In de' H E E R' Goads lof herpje;
 Litt' de yn-ſwiete Luwtt'
 Litt' 't klien' Tjien-ſnaere' heare,
 Dat ſe' uwz 't hert, trogge' eare,
 Tockje', yn Goad' bly, uwt.

4.

3. Sjongje' (yn Godſill'ge' uwt-litt' ne liette', ô
 Mingje' yn-borſts yn uwt-wind'ge freugd)
 d'HEER'

d'HEER' yen steez-oon-ny' lof-fjong-lijet to.

Spijllje' op, meyt' fill'ge wille, yn deugd.

4.

Want uwz HEER' Goads sizzen,

Iz, naet om weer-lizzen,

Inck'le rjuecht-uw't rjuecht:

Yn fijn wirckens wond're,

Great, brie, boppe' in ond're,

Trouw', will' wierheyt' ljuecht't.

3.

5. Hy ljeaft, hy minn't, hy hadt heag-wirddigh
't Rjuecht, hy ljeav't fromme' oprjuechtigheyt.

O fijn goertiern'heyt rint, firdd'-firddig,

Seyn-fol, 't brie yerdtrijck oer, ynn' weyd'.

6.

Trog fijn *WIR'D*, fol eere,

Macke' (ô great wirck!) de HEERE

d'Hijmm'len bocht om bocht:

Sijn muwl'-Gaests uw't-rjuechten

Ing'len fcheppe, in ljuechten,

Mey al 't Hijmm'le' heer-tocht'.

4.

7. Hy gearre', az op yen heap', 't See-wetter,

't Suwz'-ruwz-bruwz-hol-bol-hobb'le-tob;

Setfe' igh, boerd', ran, ftran, pealle'; in let her

8.

Az ynn' fchat-keam're kolck' duwck-dobb'.

Litt' den de Yerde' hosck buwgje,

's HEER'NE ontsjochtme uw't-tjuwgje,

Litte' all' wae 't dy wrad

Psalm 33.

Het ynn' bruwekma schickje
 Dat hy for God schrickje,
 Dy 't krefts hânz bewâdt.

5.

9. Want eernet hy? sjea dear!, it iz 'er.
 Hy hiet't, in 't stiet 'er, so 's hy 't wol.
 10. Hy naett'get de Heyd'ne rie: jæ lizze 'er
 Forbruweke' ynn' djoey in tinck, gnod dol.
 11. Mar, ô, d'rie uwz HEER'NE,
 Dy hy æ uwt-erne,
 Stiet ynne' yvigheyt
 Ja sijn hert' besletten-
 Tinck, wirt fest, az wetten,
 Teamm' ney teamme' yn-heyd.

6.

12. O wol-lock-fillig oer-lock-fillig
 Iz 't foltsen waems God de HEER' salme' iz,
 Dat de HEER him eyn-mijnnet, salm-willig,
 Ja kippet uwt to'n eyne erv'niss'
 13. d'HEERE, uwtte hijmm'le heegte,
 Schoaget oon, ynn' leegte,
 All' wradz minsche bern.
 14. Uwt sijn feste wengje,
 Sjocht hy s', dy bewenje
 d'Yerd, fen hern' to hern'.

7.

15. Allinne hy stal-formjet de' herten,
 Hy ægt op all' ljue wirck in dwaen.

16. Yen Kening wraegf' let naect uwt' smerten,
 Trog great heer-krefts gef juecht, yn 't slaen.
 Yen great-diedig fjulechter,
 Wirt nin winst uwt-rjulechter,
 Trog sijn kreg'le fest.
17. 't Hynzer jout nin fjulecht-seyn'
 Trog hoarff-kreft. O sjuecht-eyn!
 Dy 't optrouw't, ynn' lest.

8.

18. Mar loytsje' uwz ljeave' HEERE' eag-dol-gloerjen,
 Oer dy him freezje' uwt herte-gruwn',
 In op sijn goertiern' heyt (yn 't doerjen
 Lang-stuwnig) hoopje' alle' uwre' in stuwn'.
19. Om uwt deads gryp-kloeren
 Herre siel to schoerren;
 Om, ynne' hong're nea,
 Herre to bewadden,
 Herre t'onderhadden,
 Libb'ne lyv's, mey brea.

9.

20. Uwz' sielen d'ljeave' HEER God forwachtje,
 Hy's uwz haed, holp, honck, schuwle' in scherm.
21. Uwz herten bly, yn him fornachtgje,
 (:O hert-swiet' hymmelsch huynnig-swerm'! :)
 Om 't wy de HEER' fortrouwje,
 In op d'Namme bouwje
 Fen sijn heyligheyt.

22. H E E R' jon goertiern' njoeheyt
 Wezze' oer uwz: ó goeheyt!
 Dear uwz hope op leyt.

E T N E.

Dy fjouwer-in-tryttigſte P S A L M E.

1. [Ten Pſalme] D A V I D S: Az hy ſijn
 wezzen forandere hie for it eanfichte fen Abimelech,
 dy him wey jage, dat hy trog gingh.

1.

- Aleph. 'k
 2. S Il, on-ophadd'lijk', nea
 Sleau, laerdig, all' mijn libb'ne ſtuwn',
 d'HEER' God lof-fjongje', uyt herte-gruwn',
 't Leyt m' yn mijn muwle', az brea.
 Beth.
 3. O ſo ſil 'k my ontjaen,
 Ynne' HEER', dat dy ſeftmoed'ge ljue
 My herckje', in yn Godſill'ge njue,
 Gaest blier, 't ſell' lof-luwd' ſlaen.

2.

- Gimel. Meytſ' great, mey my, meytſ' great,
 4. Meytſ' great dy greate' HEER' God, mey my,
 Litt' uwz ſijn oer-great' Namme', hert-bly,
 Op-helje' oer' wijd' Wrád-kleatt'.
 Daleth.
 5. 'k Hab ſijke' uwz ljeav' mijlde HEER',
 Sijkjende ſuwn', treaft-antwird'-ree,
 My loſſjende' uwt neare ængſte' in wee,
 Tanck habb' God, yn yv'ge' eer.

3.

He. Van. Dy fromme' hadde' him oonf'joen,

6. Ja ney him ſluercke' az ſtreamm'-wiets rin,
 Jæ wird'ne nea rea-ſchamme', yn nin
 Herr' dwaen, aſſe' op him ſtoen'.

Zain. d'Illind'ge kiernde' in bea,

7. Luwd-rofte' yn gâl: God hercke', in holp'
 Him uwtte ængſt', See-djiepp' gruwle' oer-ſtjolv',
 Wijde' yp'ne tuwt fenn' Dea.

4.

Cbeth. Goads Ing'le leg'ret him

8. Ruwn om dy jinge, waems from hert
 Goads freeze' huwzweſt', dat jearm naet dert,
 Hy tjochtfē' uwt' nea-druwcx klimm'.

Teth. Kijtf', loytf', ſjog, prieuwkje' in ſmeytf',

9. Ho goe de HEERE' iz: wa op him ſet
 Sijn hoop'-klim, dear 's naet dat him let,
 Hy ſwomt yn ſiel-formeyts.

5.

Fod. Goad-heyl'ge, yn fromme' yen-fād',

10. Goad-freef'ne' ð freefje' uwz ljeave HEER' God;
 Want dy him freefje' (ð ſillig lot!)
 Ontbreckt nin onder-hâd.

Caph. 't Lieuw'-jong, yn 't woedjen dol,

11. Somm's hong're ly't, ho red to jacht,
 Mar, dy de' HEER' ſijkje, dey in nacht,
 't Rint herre', yn all' dwaen wol.

6.

Lamed. Komm' jong' tjierll', lien' my 'r ear,

12. Hert', ſwiete jeugd; Ick bin yn til

Mey' Goads freez', dy 'k ontſādje ſil,
Hert', bernkens, ney mijn leer'.

Mom.

13.

Iz immens hert in ſin
Lang libbjen? deagen folle' in nolck?
Om wolferts floede', uwt Goads feyn-kolck,
t'Ynjen? (ō ſwiet gewin!)

7.

Nan.

14.

Dy folg' mijn rie: Dat hy
Sijn tong' ſen quea kāt knett' ynn' knōtt',
Dat hy ſijn lipp', ſo, ſluwte', yn't ſlōt,
Dat' nea bedroch uwt-ſpy'.

Samech.

15.

Wijckje' oef ſen quea, dog goe;
Sijkje', eernje' in folgje', (yn wol in wee)
Dy oer-djoer', gea-leaz', God-ljeav' Free,
t' Wirdſt' dat dy Wrād æ ſjoe.

8.

Ajin.

16.

Goads klear ſjeande' eag ſtiet opp'
Rjuechtſirdige', ō ſijn yp'ne' ear' let
Op jearme' eernſt-hefrige' herts-gebedt,
Op herre', ynn' neade', holp-rop.

Pe.

17.

Mar, ſijn ontſlit'ne, ſoer
Grijmme' eanfiche' ſriel't, quea-dieders, trog,
Snijt jerm' tinſſ'niffe', az mey in hogg',
Uwte' Yerde', in wijt ſe' yn't fjoer.

9.

Tſade.

18.

De' oprjuechte ljue, for'-ſeyd,
Dy roppe de' HEERE', yn gaelt-driftme', oon,
Hy hercketſe', hy ſeyntſe', uwt ſijn troon',
Holp' yn herr' ſwierigheyt'.

d'Holp-

Kof. d'Holp-firdde' H E E R E' iz nea fier;
 19. d'Hert-breck' Suwn'-bicht're, ynn' gaest forſleyn,
 Behad-mijld rjuecht hy him oereyn',
 Loyt', ſo's him de' H E E R' goertier !

10.

Reſch. d'Rjuechtſird'ge, from in ſljuecht,
 20. Duwck't ond're 't ſteez-oone' uwncke' op uwnck',
 Mar Goads hân blicuwt, all' ſtuwne', him njuenck',
 Stoan't, ſtjuwg't, till't, hâd't him rjuecht.

Schin. Hy werret yen for yen,
 21. (: Ho kin't de' op-rjuechte' æ quelck cef quca!)
 Sijn eyn lijck'nitt', fen ljea to ljea,
 Dat jearm' nea breckt yen bien.

11.

Thau. Mey booshey' wirt oer-kolpp'
 22. Dy godleaze'; eack, dy de' oprjuechte' haett',
 Wirt trogge' cyn-ſchild'ge dey-dolck' daet,
 Ynn' Dea-gluwps woefte' oer-gjolpp'.
 Dogg't ſill'ge ſiel loſt' God
 Sijns tjienners. All' wa de H E E R' fortrouw't
 Tjuwg't hy onſchildig. Dearom bouw't
 Elck fromme' op him ſijn ſlor.

E Y N.

Dy fiyv-in-trijttigſte P S A L M E.

1. *Ten Pſalme Dàvids.*

1.

- J**In mijn tjin-plachtjers for my plachtj'
 O H E E R', mijns dwaens lijk gruwne' in achtj'
 Ynn' Rjuecht war: ð rjuechtſirdig' Rjuechter!
 Fjuecht' for mijn rjuecht, jin mijn tjin-fjuechter.
2. Grijpje ynne' han ſchuwl ſcherm-ſchild ruwndaſſ',
 To mijn holp' luwck jon kortteleaſſ',
3. Pyk'-fellje', æf ſjett' myn fijnn' gnod dol,
 To-kattj' myn ſiel: *Ick bin dijn wol.*

2.

4. Litt' ſchann'-ſchamm'rea de' holl'-portte' oer-tjean
 Fen dy my ſchelmſch ney't libben ſtean'.
 Drieuw ſe' æfter uwt, mey ſcheamte' oer-getten,
 Dy't quea hadde' oer m', yntinſſ', beſletten.
5. Forſtuw ſe' az tſaſ, for bliez-wyn wey
 Dat jearm' Goads Ing'le uwt-drieuwje' in jey.
6. d'Uwnck-wey wez tjeuſter, gled in pliz,
 Dear de' Ing'le herre' oppe'hacken iz.

3.

8. Want dear 'kæ die, nogh tocht, t'herr' lee,
 Dear habbeſ' dobbe' in tüz-not ree
 d'Moard gluwp-kuwl', for mijn ſiel, ſe' op-meytſje,
 Dear 'k, ſchien on-ſchildig, yn mocht reytsje.

8. Dat forwoeft-grijmme' opp' neckke' him sit,
 Dat eyn Not him flappje' eer hy 't wit,
 Hy ploffje 'er yn, forrokleazd,
 9. So's mijn siel, blier, yn Goadsholp, treast'.

4.

10. Den tean't mijn bient' formeyts-will' blijck',
 H E E R 't lof-sjongt layts-wijt: wa 's jolijck?
 Y tjea d'illind'ge' uwtt' klimm' fenn' kreft'ge,
 Uwt' schomjers roav'-kloer de' earm' neadtrift'ge.
 11. Onrjuecht' tjuwghs eerzlinge' æfcks uwt-bjalz',
 Wy't my, 't jinge' ick naet wit, oere' halz'.
 12. For goe forjilt m' (ô dy falsck' kiel!)
 Fuwl quea, om buwtgjen so mijn siel.

5.

13. Ynn' tjin-deele', ick sluwg't eag droaf dol,
 Ynn' feck klaeyd, az herr' sjocht-nead quol,
 Mijn meage' ick 't neadtrift'-brea bekirtte,
 t'Wijl'k forjearm Goad', mijn bea uwt stirtte.
 14. Ick bes' kese', az broar az frjuen',
 Droaf dol-duwekjend' yn't swarr' bewuwn'
 Az yen, fen jamm're 't hert trog-rieuwd,
 Dy, oer sijn mâm ynn' trienen driuwt.

6.

15. Mar hincke' ick, smertt' my sjochtme' oef seer,
 Den bosckje s' ticht mey' hollen gear,
 Jæ sjea forfleyn', 't quanz-quijz ont wyjen
 Fen't schoerd' klaed, lijk't droafme' yn mijn lyjen.
 Ick

- Ick floeg (t' yensadigh) merck' nogh' acht
 Herr' tong-wijld-weydjen, az to jacht,
 16. Yn't bjealg-broar' huwchle silschipp', dear
 Se' oer my nijd-tosschen knarssje gear.

7.

17. Ljeave' H E E R', ho langh schille' Y to-s' jean?
 Bring t'honk' mijn siel. H E E R' komm' se' oet-tjen,
 Uwt' oermoeds woest schoer-s' jeack lob-neyljen,
 Fen wrea jong' Lieuw'-tosck' komm' my feyljen.
 18. So sil'k jon lof, yn't ypenbier,
 Ynne' oer-great' Goads-Mient' bly in blier
 Ja ond're't krestig-folle folck
 Lof-sjongje', az sill'ge Goads lof-tolck'.

8.

19. Litt' nea spijt-laeys guwch-juwchje' oer my,
 Dy oorsæck-leaz sint mijn party'
 O! litse't nijtgjende' eag naet winckje
 Yn't quea dat se', onrjuechts, my oertinckje.
 20. Want dy stiltme' ljeafjend' ljue bejeartt'
 Huwz't naet yn jearm' falsck huwchle hertt'.
 Herre' eerfling', Goad'-oef-aerd' forstan,
 Roav't stilljue tier, free stiltme' yn 't Lan.

9.

21. Den schoerref muwllen op. Ha! ha!
 (Wijdz kiels) uwz eag dat sjocht'et, ja
 Derr leyt uwz dwaens-dwerz'-eerfling minsche!
 Wysjea, wy hadde' uwz wille' in winsche.

H E E R'.

22. H E E R' Y fjea't, fwy' naet langer flil,
Wezz' naet fier, wezz' mey my yn til.
23. Ontweytsje, H E E R', nim mijn rjuecht yn acht',
Placht', for my, t' eyn', mijns onfchildz, placht'.

IO.

24. Rjuechtj' my ney mijn gerjuechtigheyt,
Litse' H E E R', oer my nin bly will'-weyd',
25. Dat f' naet uwt-slaen: Ha, uwz siel-wille!
Hy leyt, hy schil nea holle' op-tille.
26. Gjealpje', oer-ftjealpje f' mey fcheamts oer-ftirt,
Dy bly yn mijn quealcks jamm're wirt:
Litt' fchanne' in fcheamt' jearm' perffje az lead,
Dy greatfch bravearje oer m' yn mijn nead.

II.

27. Yn tjin-deel', litse, heaghlijck bly,
Goadz lof op-helje', yn fang, mey my,
Dy hert-luft op mijn g'rjuechtheyt lizze
Litse' yn gaest-wille', ynfierne, fizze:
Great-mack' wez de' H E E R, waems njue-bejeart'
Oer fijn trouw' tjieners free great wirt.
28. So schil mijn tong, hert, ja herts-gruwn',
Jon g'rjuechtigheyt' meldje' alle' uwre' in ftuwn'.

œ y t.

P S A L M E hondert-in-fjouwer.

1.

1. **R**ied' to, mi ja ſiel, tjog all' dyn kreſten gear,
Lof-fjong, meyts great, dy great' H E E R' God,
uwz Heer.
O Heer' uwz God, great binne' Y, great buwrte' eyne,
Glanz-gloarjend' Majesteire' hadde' Y oon-teyne.
2. Y binne' yn' t' ljeacht (ô wond're oer-wond're!) oerſchaed',
Yn' t' ljeacht oer-schuill', 't ljeacht iz jon teckne-klaed.
Y ſpriedje de' hijmm'le-doecke' uwt, ney eag-schijnne,
Az puwck-pearli' folle' ont-fâd' ne pronck-gordijnne.

2.

3. Dy ſijn Oer-sealle' oer-foald'ret mey weack wiet
Rin-wetter, dat, ho raen, az wulft' feſt ſtier.
Dy't wolck'-ſwreck'to ſijn weyn' bruwck't. Dy opp' wjuwcke
Fenn' wijnnen drieuwt, dy him, az hoars, ford-luwcke.
4. Hy macket ſijn fill'ge Ing'len, wif yn roer,
Sweef-gaeſten: ſijn tjienſt-boden flamjend' fjoer.
5. Hy het de' Yerd' feſt'ge in, op cyn gruw-n-ſtoan', gruwne,
Jæ ſil ſen pleats forwriggelje't nin ſtuwne.

3.

6. Y hiene't meye' œf-gruwne', az klaed, oerſtopp':
Dy wett'ren kleauwne' oere' heagſte berge--topp'.
7. Mar for jon luwd-roſte eernjend' tong're-ſizzen
Sluwp-ſjuercken ſ' del, om for jon foet'to lizzen.
8. Da tille' in ſtijcke' elck' bergs ruwgge' holle' om heegh,
In't wiet roan ring' ney't for him hól-gruwn' leeg.
9. Dear hadde' Y't peald (t' mey ruwz-bruwz-gruwzje' in bromje)
It ſchil naect weer't heele' Yerdrijck gjealp oer-schomje.
- 't Rin-

4.

10. 't Rin-wiet liede in ftoere' Y twiffch' bergen trog,
 Dar fcholph're fteamm't fo ringen red az 't mog,
 Fen uwt-ljeaps dobb', ney 't wrâdz oer great See-becken.
 11. Dear komt all' Djier, fen fjild in berg', toarft-brecken.
 12. Dear huwz-hâd't 't bly' fwiet' wiff' *Plomme*', onbereamd,
 Dear 't toerelnerck tjl'p'-tjoyt'tet twiffche beamt'.
 13. Y lauwgje 't druwgg' bergte', uwt jon oer-seals wolck'ne
 Doz wirt fen jon wircks frucht', de' Yerd' fed, oer-molckne.

5.

14. Mey gerz, dat waegft in wreydt to beeft foer,
 Mey kruwd in brea dat fore' earm' minfch' floeyt oer,
 15. Mey wijn dy 't minfche hert, hertlijck bly, forhuwgget,
 Mey Oolje dy him glanzjend' gled fol-nuwgget,
 Mey brea, dat minfche lea, mey kreften, ftijpp't.
 16. Doz wirt Goads wolcke' heag, beamt', mey fap, trog-fijpt,
 Opp' Liban', dear de' HEE R' Ced'r in Denn' falm fet het,
 17. Dear 't fleande' op neif' let, de' Æbers kleppe' op klet, klet.

6.

18. d'heag' berg'-kruwnn', meye' onklicuw'b're klipp'ne topp',
 Dear weyd't d'redd' klaer-wiff'-ljeap-fix' Stienbocke op.
 Ynn' rots-ftien, dy uwt-môlde' in fchoerd fen ljea iz,
 't K'nijn hipp'le-wipp't, dat, fen natuwre, blea iz.
 19. Dy wijte Moanne' iz mey heag' fteat' bejuwn'
 Om ty ftippjen, tijd, jier, dey, uwre' in ftuwn',
 Dy Sinn' wit prealle' in ftriell' fo ftruy's to fnuwckjen
 In, rjuecht-ftuwns dol, yn See-fchoms wiet to duwckjen.

7.

20. Den faeyt dy kiell' near' Nacht (ney Sins oer-fchuwll')
 Wier yn 't woaff' Djier', fen 't wâd, wipp't uwt'reft. kuwll'
 't Wread'

21. 't Wread' brieschjend' Lieuw'-jong bjealsck't (al 't wad moat trillje)
 Oon jô, H E E R', dat y sijn schobsche' yt-greagt' stillje.
 22. Az den weer 't ruwn-om gounn' Sinne' eag op -luwckt,
 Oere' yerde', all't nagtdjoey-wijld ynn' schuwł-kuwl duwkt.
 23. Den tredt dy djier-haed-minsche' uwt, ynn' moarn-stawne,
 Om firdgjen 't yerd-wircks bodd', oon' lerte jawne.

8.

24. Jon wircken H E E R', het binne s' miett'-leaz great!
 Ho glanzget yn dy salme' jon wit'niss' bleat!
 Het habbe' Y de yerd met fet in swiet oer-dauwge!
 Het habbe' Y mijld d' Wrad mey jon eyn goed lauwege!
 25. Dy See, dy brie, great', wijde romme See,
 Dear duwckt, ynn' djiept', dear djoeyt, länz' stranne' in ree,
 So folle 'er hanne Fisck, (wa schoe se' ea sommje?)
 Dy, lijts in great, dear njuencke' elck oorme' om-swommje.

9.

26. Der driuwe, sijlje' in hobbetje great' Schyp,
 d'Yerd-kleat ruwn-om; (d'Wijn's jerm hoars, spoare' in swyp')
 Dy Wal-fisck' dear bliez-borttjende lavearret,
 Dy jon hân salm', so great sen bjealgh', formmearret.
 27. Jæ toavje' in eagje' op jo, (d' oer all' Muwn'!)
 Dat Y jearm' spijzge' in siedje, yn nolcke stuwn',
 28. 't Foer gearje se' yn, az Y se' er mey mijld-diedgje,
 Mey 't goe jon yp'ne' oer-mijlde' hân se' ea forsiedgje.

10.

29. Schuwll't jon quicke' eag? jæ schrikje; alle' amme' het dien;
 Jæ stearre' in binne' oon mädde' in tsäf forgien.
 30. Seyne' Y jon Gaest weer uwt? jæ wippje' in woelje,
 't Ny-schepp'ne det't bliere' Yerds gelaet' kryoeljen.

31. Ho glanzget jon uwtimm'ne prealle in eer!
 Jæ wit ig, oerd' nog boerd': Dat Y den H E E R',
 Yn wille' yn goe behaeg', jon wirck bewâdde,
 Oon-quickje, in to jon salm'-formeyt', steande' hâdde.

11.

32. Oon-schoagje' y de yerd' de Yerd' rijzbofck't, læf-lef, blea,
 Riere' y't bergte' oon? riyk stoam'-snuwt trog bergts ljea.
 33. Weytsje' op, mijn siel, helje op, lof-psalm'-sjong de HEERE,
 So lange' ick amje', (ô't tjenje' uwz Heer God t'eere!)
 34. Mijn oer-tins, herts oer-kdy, wird, luwd in liet,
 Wez fen mijn God, in 't wez my huynig-swiet,
 O, mey't mar to mijn Goads behaegge' uwt-tye,
 (: O oer-sill'g lot :) 'k sil my, ynne' H E E R', forblye.

12.

35. O wiern' forwijll'ge' all' suwners, az 't hearst'-bled,
 Dy, azze' ontanckb're sjild-baergerge', ykel-fed,
 Nea op's Heern' wirck, in tol-leaz' wol-diede' achtje:
 Jæschille', az goad'-leaz' gruwle' ondjier, forsmachtje.
 Hâdde'oon, hâdde'oon, mijn siel, al weer in weer,
 Lof-sjong, lof-sjong, mijn siel, ô lof-sjong de H E E R',
 Hâdd' mey tn'oon, all' wrâdz ljeue, yn lof-luwd janckjen
 Omyvig de' H E E R', oer al sijn wirck, to tanckjen.

œ y t.

G O E - F R E E D,

œf gaest -fjocht' oer 't Krjueschjen uwz

S I L L I G - M E I T S E R S.

MYn herder, haed, hoal, siel-beweytser,
 Borg', Los-jild, Heer, God, Sillig-meytser,
 Dy de' AL stâl-forme, klaeyde', in mecke,
 Oon 't krjues bleat neaken spâlcke', uwt-recke,
 Beblet, bespeyn', trog-neyle' in wuwne,
 Ljea-liljende' hingget om mijn suwne,
 Hier stiet boall', racher, guwt-foldât, troff',
 Schodd', reysger, jan-raeb in sijn maet, los;
 Hier preaillet Prester in Levijtte,
 Dy de' holle schoddje', in schom-rosck' bijtte,
 Ja holsch' fornijnne galle' uwt-gjoalppje:
 Fôy! (oor' ljue holpp') dy salm' nu holppje.
 Komm' dol fen 't *Flock-boalt'*, dat wy 't kinne
 Oef God dy ljeaft, az Soon', yn minne.
 Hier djoeyt de Dealle', yn geanne' uwt-litt'ne,
 In het de' *Al-fjuecht-winst'* wean-besitt'ne,
 In het *God-Soon'*, ja 't libben salme.
 Ynn' Deads grijz' græf-tuwt' gjealp oerwalme.
 O Jesus! dy 'k doz jam're' oon-schoagje,
 In loaytsje' op oore'; Och Heere, ick droagje!
 Luwck' my, genae-mijld, de' eagen ypen,
 My kârtjende' op, uwt 't suwn'-bod sliepen.
 Op dat ick mierckje' ho 'k salm' for-oon tjea,
 In, mey suwll' suwne', az to jon hoan' stea.
 O alder-dildigst' Goads Laem', reytsje
 Mijn hert in gaest: ô komm' formeysje,

Forstallje' eack *Mijn* (och yn dizze' uwre)
 Az't moard'ners hert', to'n ny kretuwre;
 Op dat jon Gaest miin yn-borst scyt swiet:
Joed hadde' ick, to dijn silligheyt', hiet
Goads hiett'ne' uwt-domppe', in de' hol forburwcke,
Joed sill'k dy, to my, ynne' bymm'l op-luwcke.

E Y N E.

Dy fiv-in-tachtigste PSALME.

1. *Yen Psalme for dy oerste Sjong-maester, onder*
bern fen Korah.

1.

- N** Ey stjoer eag-loyts, ney soer oon-ploer', ljeave' HEER,
 Ney't grommeljen, az tong're-wolcke', oer uwz,
 Habbe' Y jon lân, gloer'-eagjende' oon-sjoen weer,
 In't finz'niss' wrad' fen Japix lest-lef huwz.
 2. Dy miz-died fen jon folck hadde' Y uwt-schopt,
 3. In, for jon wreck-eag, all' jerm' suwne' oerstopt.
 4. Red hadde' Y jon oer-bolgne' oersjied'ne moed
 Uwt-djiept; dol laey jon toarns sjoer-hiett'ne gloed.

2.

5. Bekearje' uwz, God uwz wol-fearts, bringe' uwz t'honck
 t'c Hier-fall'gjen fen jon bloed', yn kieltme bet.
 6. Sett', yvigh Y, oer-dwerz', jon sjuecht-sjeack' schonck?
 Dy uwz, fen team' to teame', az tong're plet't?
 7. In schille' Y uwz naet libb'ne quickje'? & my!
 Op dat jon folck jearm' weer yn jo forbly?
 8. Och! litte' uwz weer jon goertierne' herts-njue sjean;
 In litte' uwz weer jon wol-feart'-seyne' oer-tjean.

'k Sil

3.

9. 'k sil hearckje ney 't jing' God d'HEERE' eernjend' seyt.
Hy sil sen free sijn ljeav'lingen op-jaen,
Fen free, dear uwz sijn goe behaegē yn weyd't:
10. Mar dat wy naet weer 't on-tijgg' spoare yn-flaen,
't Iz sijcker dat sijn silligheyte' iz ney,
In ney, dy Goad' freezje' op 't smoll' lock-paed's wey.
Op dat weer yn uwz ljeav' Lân wenje, ô HEER'!
Jon glanz', jon gloar', jon heagfte' ont'fjoen-wirdde' eer'.

4.

11. d'Yensâd'ge, trouw', witt' Wierheyt' wirt ontmet
Fenn'gouwn' goertiern'heyte', inckel-hertig-gol.
Gerjuechtheyt' Free ynn' ljeaff'lijcke' carme' om-fet't.
12. Jæ paetgje elck-oarm fwiet. (Goad'-ljeav' frjuenschipp'-fol:)
Dy wierheit' spruw't uwte' yerd'; gerjuechtheyt' sjocht't.
13. Fenn' hymm'le dol. d'HEERE' uwz mey't goe oerfocht't.
14. Uwz lân jouwt frucht'. Gerjuechtheyt' for H I M giet.
Doz sill'g hy uwz sijn sill'g foet-paed lanz lied't.

E Y N.

Dy twae-in-tseftigste PSALME.

1. *Yen Psalme DAVIDS fore oerste Sjong-maester*
oer FEDUTHUM.

I.

1. **A** L tomm'let wrâdz djoey' hol oer bol,
2. Myn siel iz ommers stil in wol
Yn God, mijn gouwne wol-fert'-somme.
3. Hy ommers iz mijn rotz' mijn seyn',

Mijn

Mijn beag-fortjog. O 'k sil naet i'eyn
Trog swier, weack-wanck'le' on-moede' om-komme.

2.

4. Ho lang sill' niemme jin yen Man
Quea slichtje', in salm' reytsje ijne tann'
Fenn' Deads gijz-turw' (ô sfluecht bestjoere!)
O! niemme neackt de' op-til leaz' ploff',
Az 't moerr'-wirck, ad, mey stuypp'-loff' boff',
Trog twiere-wijn-slechi' wirt om-schoerre.

3.

5. Fearn' leaze' iz, him uwtre' beachbeyt' dol
To bompjen, dy God op-tjean wol.
Dwaenz hjeagen-tienst' trog-swiet' i' jearn' wille:
Fearn' muvle seyn'-kârt', ijn' i' petear',
Mar 't binne'-hert giet mey flock' to keer',
Ja 't flockt' i' on-jouwlyck'-gruule. Sela!

4.

6. Dog du mijn siel' wezze', ijn God, stil,
Mey Goads woll' wez dijn wolle' ijn til.
'k Toafje' all' mijn tier uwt sijn goe lomne.
7. Hy, ommers iz mijn rotz' mijn seyn',
Mijn beag-fortjog: ô 'k sil naet i'eyn
Trog swier weack wanck'le' on-moede' om-komme.

5.

8. Mijn glanz', mijn glar', mijn wolferts lot,
Mijn krest, mijn to-slechis boucke' iz God.
9. Fortrouwe' op Him ijne' alle' wanck stuwne
O folck dat for' Goadz eansicht' leyt,
Ee

Stirte'

Stirte' uwv' herts droaſte' ijn ijnſiernheyt
 Goad' 's wvz treaſt-mijld to-ſlechte' beſuwne. Sela!

6.

10. Het 's 't grauw' ? naet. het gemien' huc ? naet.
 Het 's great' Hanz' ? heagen naets ſchijn-aet.
 Tunn' Eynſer, æſ opp' Weag-ſcheall' wippe
 Tann' jin-wicht' fenn' ſalm-naetigheyt.
 (O naet'ge minsche bern!) ddt' lyd,
 Schoe' naet'ge naet'heyt' jearm op-bippe.

7.

11. Fortrouwie' op (earm' huc druck') oer-moed',
 Nog op ruvg' roav' dwelm'-goe goed,
 O lit' nin wean 't greaſche' bert trog-wrotte:
 Oef ſchien 't formoggen greater wirt,
 Lit dog dijn Djer-domm' wjealdig bert
 Dear op nog grawn', nog ſeft'heyt' ſotte.

8.

12. God eerne' in ſeack, 'k hab' t' duwbeld' heard',
 Dat kreft in ſterckine' bin ſalm to-heart.
 13. Ja eack goerticrnheyte' iz jðns Heere.
 Wis, Y forjildje' elck yen ney dwaen.
 Dy quea mey 't quea, d' gos ſille' Y jaen
 't Goe, in dat oon elck' to jon eere.

E Y N.

Dy fan-in-tsegftigfte PSALME.

1. Ten Psalme, yen liet fore opper-sjong-maester, op Neginoth.

1.

2. **W**esse' uwz goe-njue-mjld, Heer' God seyng je uwz,
 Ion eansichts glanz' ljeacht' blier uwz oer
3. Dat me' oppe' Yerd' kin d' wey ney jon eyn huwz.
 Dat de' Heyd' nen jon wol-ferte' oon-gloer'.
4. Den schil all' wrads tonge,
 God, jon lof, lof-sjonge.
5. Io, dy 't folck rjuecht rjuecht't,
 Io sil naessje' in naessje
 Iuwchje' yn herts heag-staessje,
 Dy T liedje' op 't shuecht.

2.

6. Dy ljue fen east, west, noarde' in suwden,
 Dy ljue fen heyn', dy ljue fen fier',
 Ion lof op-bellje', uut herts gruwen', luwde', in
 Le meytse' yen beachlycke' heag-tjds tier',
7. Om dat de' Yerd' gewas jont,
 Mits d' goe God fen pas jont
 Seyn', Sinn', wiette' in druwgt.
8. God sil seyne' uut-seyne
 Oer all' wyd' wradz eyne
 Doz him de' Yerde' ontsjocht.

E T N.

Dy hondert njuuggen-in-trijttigſte P S A L M E.

1. Ten Pſalme D AVIDS fore oerſte Sjong-maeſter.

I.

2. 3. **M**Yn yn-boiſte', hert', ja gruwñ fen 't hert,
 Fen jo, mijn God, trog-gruwñge wirt.
 Y kinne my, yn wiſſ' wijz' witt',
 Oef'k gong, œſ ſtea, œſ rijzje', œſ fitt'.
 Mijn binne'-herts tinſ', fen fiere' Y kinne,
 Tuwck' wit Y 't ho mijn paden rinne.

2.

4. Al fluwt mijn muwle' az wirdd'-leaz' hòl,
 Sjae! HEER E' y witter ſtip, lijk'-wol.
 5. Y ringje', om-ruwnje'. oer al, mijn ſpoar',
 Oone' yene' in oore' ig, æfter, foor',
 Jon hânz-trieuw perſſ' t my boppe' in ond're,
 6. Dat 's mijn forſtann' to heag, to wond're.

3.

7. Wier rin ick for jon Gaefſt? in wier,
 Wier ſjueg ick for jon eanſicht' fier?
 8. So 'k heag' de' heagſte hijmm'le Seale' yn tæg,
 Dear binne' y. Bôddje' ick my holl'-leeg,
 9. Dear binne' y. Noam' ick moarn ſtuwns wjuecken
 Om yn 't uwt-eyn fenn' See to duwcken,

Eack

4.

10. Eack dear laet my jon hanne, in dy;
 Jon tjeucht're hann-grijppe' had't 'er my.
 11. Al kâte' ick den: dy tjeufsterniff'
 Mijn swart' schuwll'-klaed, mijn stop-teckne' iz:
 Den iz d'nacht salme', om my to jechtjen,
 Allijcke' in middey-Sinne', yn 't ljeachtjen.

5.

12. O 't tjeest're tjeest'ret, nogh d' near Nacht
 Iz nacht for jo. Salme' 't tjeest're ljeacht
 't Salm'ljeacht', dat 't tjeest're tjeester schiep'
 13. HEERE' y besitt' mijn Niere' hol-djiep.
 Y habb' my yn mijn Moars buwck-terme
 Beditlen in wol nauw' bescherme.

6.

14. Ick lof-sjongj' HEERE', ô 'k lof-sjongj' jo,
 Oermits ick freazlijcke', in dear to
 Op wond're wijze macke bin!
 Jon wond're, ô HEER', mijn siel' wol kin.
 15. Mijn bient' wier naet uwt jon eag-micke,
 Da 'k yn 't oerschuwll teyn' wirde' in hicke.

7.

16. Da 'k, az bordoer'-wircks-tried', forçierd,
 Uwt-wircke wirde', ynne' onderste' yerd.
 Da seag jon eag mijn ming'le-klomp',
 Mijn Itâl-leaz', jiett' to wird'ne, romp',

Mijn knæt' daey-klont', mijn *Chaos* kleauwne,
Az wier't yn jon boeck-bled op-schreawne.

8.

- Jæ æf't az op jon tol-roll' stee
Dy dey-stuwn' dat ick wirde soe,
Lang eerse' op deage', in lijk' wol wis.
17. Dearomm', ho koff'le koff'lijke iz
My, ô mijn God, ion djiepe' oertinssen.
(O See fol fwiette' om yn to drinssen!)

9.

- O krestig folle'! ô tol-leaz' somm'!
18. Ho soe'k f'ea tollje? ô'k bin to dom!
Jæ binne yn toll' fier boppe' all't sâ.
Az ick ontweyts' sô's mijn forstân
By jo, in mey jon wond're dieding',
Trog swiete' oer-koaye', yn wijze' oon-fieding.

10.

19. O God dat y yn krest op-teyn',
Dy gruwle god-leaz' brocht'ne t'eyn!
Wijck fen my bloed-boalsch' mannen wijck'.
20. Dy Goade' oontaestje' eer-scheynelijk,
Foy! dy Goads fijne yn gloare' ophelje,
In fen jearme' yd'le eer'ljeagne-bellje.

11.

21. Schoe'kse' haetje naet? ja HEERE' ick haet'
Fortrietlijk' him dy jo jin-stiet't.

22. Ja 'k haetje se' yn walg'-folle werz',
 Mijn fijne binnef', duwbb'le' in dwarz'.
 23. Trog-gruwnje' in prieuw' me' oef 'k lanz 't schann'-
 paed rin,
 24. In lied me' op 't rjuecht', trog-jon genaed'-Sinn'.

E Y N.

Dy fiftigste P S A L M E.

I. *Ten Psalme Asaphs.*

1.

- D**Y greate' HEER' God oer all' Goaden spreckt,
 Hy ropt de' Yerd', fen dear Sinne' uwt 't bod op-weck't.
 To dear l', lett' juwnz, ynn' See-schirtt' t' sliep', dol-sink't,
 Uwt Syons schijnt' forschijn't God, dy gled blinck't.
 God glinft' re gloar't yn gloey-gleon' glanz'e om-glezze.
 3. God teant God-pralle', God sil eack naet stil wezze.

2.

- For him giet sjoers ljeacht' leag, dy 't all' fortear't
 Stoarm', touw're, twierr' ruwn om him guwll't in beert.
 4. Hy jout fen bopp'ne' oon hijmm'l in yerd beichie,
 Befell'-luwde' om to rjuechtjen sijn ljeav' Lie,
 5. Forgearjel' dy mijn gunst-genoat' schipp' smeytje,
 Dy mijn forbuwn', meye hoafcke' oeff'rhanne meytje.

3.

6. Salm' de Hijmm'len kund'gje uwt sijn gerjuechttheyd, ja,
 Ja, want God iz de Al-rjuecht're salm', *Sela!*
 7. Hertse' ho 'k sil eernje', o herti', mijn folck, in buwgj',
 Herckje' lsf'el herckje', her 'k onder jiemme' betjuwgj'.
 8. Ick God, bin jiemme' eyn God, dy omme't oeff'rânjen
 Naet straffe, oermits dy for mijn eag skez brânje.

4.

9. Het's my oon Oagste' oef Bock', schien 't ker uwt' stáll' ?
 10. Wádz tol-leaz' Djiert'e iz mijn, fen berge' in dáll.
 11. All' 't fuwggel't datt' berg'-kruwne' oer-wjuwck' let bly,
 All' 't wijld' fen 't waaste' in bruwckb're fjild heert my.
 12. 'k Nim 't só, schien 'k hong're' in 't jiemme' oonsey', 't wier dolheyt',
 Want salme' alle' Yerd iz mijn, in all' wrádz folheyt'.

5.

13. O't's nead-leaz dat ick ijt meste' Oagf'ne flesck,
 In Bock'-bloed nutgje, in toarst (dy 'k nact ly') lesck'.
 14. Oefferje oon Goade' herts-fjoer'ge tancke', in bring
 Trouw' de' Alderheagst', 't Beleauw', dat muwll' ontging.
 15. In ropp', my oon ijn neade', eangst' in forfearjen
 So holpje' ick dy, den schitte mijn Namme eerje.

6.

- Doz oon Goads folck', dat God genae-mijld weyd't.
 Nu herckje' al ford, het God jinn' goad-leaz' seyt.
 16. Het állje f' fen mijn Ynsott', wit-haetick, blyin,
 Het giet mijn Buwn' jearm' fuwll' muwlle' uwt in ijn.
 17. Jearm dy mijn tucht'-rijzbiezm', stiel-hird, jin-grijzje
 Mijn wird smaedje', æft'r' reg wye' in werz oef-wijzje.

7.

18. Mar loayt' je se' acrnze' in tjeav' ? mey wijd' ljeap rin
 Straeck ney him to, straeck mey him yens fen sin.
 Meye' Oer-spill'-schodde' in schomme' eyn-deelje f' t' fuwl.
 19. Jearm' tuwt flæbbijt' t' ijn 't quea; jearm' tonge' in puwll
 Fenn' leage' in ljeag'ne knet't, in nedd't, in breydjet,
 20. Dy tjinn' eyn broar' (eyn' Moars soon') last' re-weydjet.

8.

21. Doz dwaenese' on-tijgge'; in om dat ick swy
 Iz jearm' máll' mienje' Ick bin allijck. ó fy!

22. O'k fil se' hird straffe' in onder eagen geau.
 O koenes' dit, dy God forjit', forflean!
 Op dat 'k jearm naet, ijnne' biet-fall'g' gleon' strafsoer'-wea
 Daer nimmen uwt-holp' det, krefts hâns wey-schoer' wrea.

9.

23. Wae, mey oprjuecht' ijnfierne' hert, hijmm'le janck't,
 Wae my tanck-oefserjend' herts-taenf'-rijp tanck't.
 Dy fil my eerje' ijnne' eer' dy my beheag't:
 In wae sijn wey, fill'g' wey dy ney my weag't,
 Rjuecht sijn-wollanz troayt, fil Goads sijn-wol lmeytje,
 Goads ijn sijn-wol, in him dear ijn formeytje.

E Y N E.

Dy sân-in-tnjueggentigste P S A L M E.

1.

1. **N**U de heagste' HEER' stiet to roer',
 Az Haed-rejinte, in stjoer'
 Oer 't wirck fenne' heel' Natuwre,
 Iz 't all' yn sjong-bly' nuwre.
 Nu 's de yerd' trog-blier in blier,
 Yn laeyts-wille', yn wol-tier';
 Nu 's all' (trog See in sânn'
 Fenn' wrade' oef-schaere') Eylann'
 Yn feyn' juwch', let in yer.

2.

2. Ruwne om him wolk' swirck' swomm't,
 Dat him ynn' tjuest're' om momm't;
 In (ô wond're!) uwt dat tjuest're
 Gloar't sijn gerjuechtheyts ljuest're.

F f

Dear

- Dear bleackt ſijn rjuechts glanze' uwt
 Dear trog hy hecht'-feſt fluwt'
 Sijn, oer-all'-troanen, Troan'.
 3. Gleon' fjoer giet Him fore oon,
 Dat all' ſijn ſijnn' fry-buwt'.

3.

4. Sijn blix'me' oer-ljeacht't de' heel' wrád',
 Dy dwelmt, fen kjealtme', yz-kád.
 5. 't Bergt' raent az waegs, waems Holl'-ljea
 Fen bopp'ne' oef ploſſje', ynn' dol-Sea,
 Az 't HEER' NE' hird eanſicht'-ſoer
 Jearme' oon-grijmm't grauw in ſtjoer:
 d'HEER' dy d' wrád fet in klaeyt,
 In, az ynn' knieren draeyt,
 Fenne' oon-fangge', oere' oon oer'.

4.

6. Salm' de hijmm'len kund'gie uwt ſijnn
 Gloed'gouwn' gerjuechtheyts ſchijnn',
 Wier uwt d'ljue, loayts-ljeacht, leere
 d'Gleon'-gloar'-glanz' fen Goads eere.
 7. Jæ moatte' all ſchamm'-rea ſtean
 Dy bijlld'ne' eer-tjienſte' oon-dwaen',
 In pochje' op de' Oef-goad'-popp'.
 Buwg', bock', dol-duwckje' ynn' dopp',
 O goaden for Goads Trean'.

5.

8. Dit wicht'-Wird (ney bejeart')
 Het Syon blier oon-heard:

Dy Goad'-fill'g' Frouwne-raeye,
 Fen Juwdæ Doayt'ren, baeyde
 Ynne' hymmelsch' swieterny',
 Affe', ynn' herts-oert-inff', bly
 Uwt jon wirds swiet-wiet diep't
 Jon oord lens on-gruwn' djeipt'.
 O witt'nisse oer wirdy'!

6.

9. O Allerheagste' oer-HEER'!
 Jon heechheyte' het nin keer',
 Mar gier (ô heachheyts-Sinne!)
 Oere' alle' Yerdz om-gong' hinne.
 Het acrn' Goad'-preall'-Namm' bruwck't,
 Djeip, for jon heaght', dol-duwck't:
 Jon heachheyte' buwcket dol,
 Het heag, trog heag-moed', swol,
 't Heag' wirt, trog jon heagt', fnuwck't.

7.

10. Trouw' fromm' ljeafhabbers Goads
 (Oppe' HEER' festge', az opp' Roat^ß)
 Litt' litte' yn wol-dwaen blijckje
 Dat jiemme' fen 't quea werz-wijckje.
 d'HEER tjocht sijn gunst'-genoat'
 Uwt' schoer sjeack'-neyll-kloer'-poat',
 Uwt' kners-knijpp'-knoarr'-kneag' tann',
 Uwt' goadleaz' schelmsch' moard'-hann'
 Dy dolckjet ney sijn stroat',

8.

- Uwt uwnck het de' HEERE' him teyn'.
 Dear boppa wirt Goads feyn'
 Oere' oprjuecht' rom uwt-sprid'ge;
 11. Him wirt ljeachts glanz'-will sied'gje.
 Dit lock, spoed', wol-feart' sied
 Eynling' de' oprjuechte' yn-mie't.
 12. Wezz' bly rjuecht'fird'ge ljue.
 Lof sjong de' HEERE', yn herts-njue.
 Sijn Heyl'gheyte huwgg'tanck bied'.

E T N.

Dy fjouwer-in-tweyntigste P S A L M E.

- 1.
- Ten Psalme Dâvids.*

1.

d' **H**Eel', great', grouw' yerd'-kleat', swier sen fracht',
 Bestiet uwtte' HEERE', iz yn Goads macht',
 Mey alle' yerds oer-floed-folle' yn-boele;
 d'Heel' wrâd, d'romm', ring'-ruwn' wijde wrâd,
 d'Heel' wrâde' het de' HEERE' yn teamm'-twangs wâd',
 Mey 't jing' er ea djoeye' oef kriôele.

2.

2. d'HEERE' het se' opp' Marz hâl-bâl-bruwz focht',
 Dy l', mey' wiette' earm'-klimm', ruwn om-bocht't,
 d'HEERE' het se' opp' weagz weack wiet wâl fest'ge,
 Az op in hird stjuwg' stien-klipp'-gruwn':
 d'HEERE' het l' mey rin-stream' wiette' ombuwn',
 In so fest wanck'leaz' stean belest'ge.

Het

3.

3. Het wol-fill'g' minſch' ſil kliew' om heag,
 Wa tocht' gjet op, az fjoer-flamm'-leag,
 Fol Goads driftme', oppe haed-fillige' holle
 Fen's HEER' NE berge? O! wae ſil ſtean
 Op's HEER' NE' heage' heyl'gheyts pleatſe', in ſjean',
 Goads ljeaff'lijck', wol-ſwict', miert'leaz folle?

4.

4. Dy, dy minſche' is 't waems hân nog hert
 Mey onrjuechts fuwl bemodd're ea wirt:
 Dy, dy minſche' is 't waems Goad-fromm' ſiel naet
 Ynn' onwird' weanz on-wier op ſtuw't:
 Dy, dy minſche' is 't waems yn-berſt ſnuw't
 Nea loſt', dy leag-ſwar uwt ſijn kiel' lact.

5.

5. O dizz' Ljue de' HEER' mey ſeyne' oon-waeyt
 Mey g'rjuecht'ghey', ſen Goadz wol, oer-klacyt.
 6. Dit 's de' eef-komſt'-ſtamm' dy ney de' HEER' freje.
 Dit 's de' HEERE'-hoafck'team', dy Goad' tank-ryyck't.
 Dit 's 't folck dar Goads mijlde' eanficht' ſyeykt.
 Dit 's J pick, dy de' HEER' God belye.

6.

7. Tillje' hollen op, neye' hijmm'le', ô red,
 Great' Porten Goads, ô wezz' naet ted,
 Ontjaene' ontwijdje', ô yw'ge Ddaren;
 O Porte' ô Doare' ontjae, meyt' romt',
 Meytſje' yn-gongs pleatſ': de' haed-Kening komt,
 Fol eer'-glanz'-preall' ſijn huwz yn-gloaren.

7.

8. Wae iz dy Kening' so fol eer?
 't Iz de' Oerfte', alle' Heerne' oer-HEER', mijn Heer'.
 't Iz de' HEER E' waems sterckt me' oer alle kref' giet.
 't Iz de' HEER E' oerweald' gier yn 't gefuecht,
 Dy fjuecht-winsl', sonder gæde' uwt-rjuecht't,
 O oer-won-seyn' dy yvigh heft' stiet !

8.

9. Tillje hollen op ney' wolck'ne, ð red,
 Great' Porten Goads, wëzz' nu naet ted,
 Jâ wijddje', ontjae jieme' yv'ge Ddaren.
 Op porte', op Doar', rom-bean', meytl' romt',
 Meytl' pleatl' de' haed', seyn-rijck', Kening komt,
 Meye' heagste' eer-preall' sijn huwz yn-gloaren,

9.

10. Wae's dizze' haed-Kening so fol eer?
 't Iz de Oerft', 't iz de' aller Heer-schearne' HEER',
 't Iz de' eere salme', uwt waems eer' de' eere
 Opp' rjuechte' eer-ljeafjende' eer' ljue saey't,
 't Iz de' eer'ne' HEER', dy de' haed-eer-steaf swacy't,
 Hijmm'l, Yerd, mey my, eer-sjongj' mijn HEER E' *Sela!*

E Y N.

Dy

Dy oarde P S A L M E.

1.

1. **H** Et knet't, het Bret, het djoeyt, slobt, wadd't
in waz't,
Het reckje' in breckef' breyne' yn 'tleaze oer-
lizen,

Het schoerjes' holle', in hottje sin ingaest,

Ho bossckje' all' Naessjen gear, yn dwaen yn sizzen.

2. Wradsch' Keningen great' Forsten, rijpp' Riedsheren,
Fen east, west, suwd, noard schoallje' in troye t'honk',
Om de' Al-oerst HEERE, in 's HEERN' saly'
Soon' to keeren,
(O krefftleas' dwaen!) in forte' oerdwers jearm schonk.

2.

3. Jæallje' in rallje': ô lieuwz, mey elckoor',
Forschoere, ploaytffje' in brecke', az strie, herr' bannen,
In ræffelje jearm touw-wircks slaegs to loar',
In wy'et fen uwz schoncke', halze', earne' in hannen.

4. (O slop besluwt'!) Dy ynne' heagste' hymm'le sealle
Sijn onbeklieuwbre fefte wen-pleatf' hadt,
Tuwlcckjet mey jearm' ba-heyslit-tinckne prealle,
Jalaket scheetsck oer sock oerdwaelsck dwijl-kat.

3.

5. Mar az hy den, mey gleon' grijmm' eag-leag', foer,
Hietfalgjende' uwt-breck luwd begint to bromjen,

So

So ſchil hy ſ' hird, toarn-gleon, az mey holfckfjoer,
 Forſchrickje', in blealea-lilljend lef dwaen ſchromjen.

6. Ick hab (doz eer'nt d'heagſte' H E E R) dy gloar-
 glanze' holle;

Seyn-ſill'g-falve' oerſtirt, oer-ðalje', yn oer-miett',
 Mijn Kening hab 'k, mey miett'leaz' gaeft op-folle
 Oer Syon, dy 'k mijn heyl'gheys reſt-berg' hiet.

4.

7. Nu ſil 'k, yn 't klear, forklearie' fen 't beſluwt,
 Het d' H E E R my ſey, for wradz bouw', tijd in ſtuwne,
 Mijn Soon binney, dy 'k alle' oer-jouw to buwt,
 Soon dy 'kjoed oonfangleaz teyn hab in wonne:

8. Dogg' ſljuechs in æſck; 'k ſil, fen fiere' in heyne,
 All' heyd'nen jo to'n erve', yn eyndomm' jæn,
 All' wijd' wrad oer, oon all' ig oerd in eyne,
 Sil Jon beſit eyn-peall' nog miette' eaſlean.

5.

9. Y ſillè ſ' meye' hirde' yerz'ne' oer-haed-ſtoak ſlaèn,
 Dy jo naet tjienje', in Jon bedrieuw' jin-pielje.
 Oon ſticken buwtſſje', oon groeſe' in tſæf ford waen
 Schille' y ſe', in az glez-bruwckle' yerd-pôt forniellje.

10. Doz Keen'gen nimme', ð nimmēt yn djiept' hert'ne,
 'tjilt:bruwk forſtan, diſſ' wigte' haed-ſæke is 't wird.
 O Rjuechters great in wjealdig, wol-luſt-dert'ne,
 Ly' nolcke tuchte', o't domme' hert naet forhirdd'.

6.

11. Tjienje' hoafck, o tjienje', yn bernne-eangſt', nom-
 mel njoet,

Mey djiep ontſjog de H E E R', de' oer alle' Heerne'
 oer H E E R E,

Buwg,

Buwg, wezlyke', yn gelaets-blier, demmen, froed,
 Buwg for him; libbje' in rjuechtgje ney ſijn leere.

12. Forwolkomje 's HEERN' Soon, mey ynfiern'
 druwckjen

Fen hert-gruwnz paey, blier-ſillig ſwiet onthell',
 Op dat hy jiemme' opp' wey naet kom t'forbuwckjen
 Yn moedz hietfalg', wiſp'-leagjend' gleon az d'hel

7.

O wol-lockfill'g! oer-lockfill'gh iz dat folck!
 (O locks-lock', fier bopp' wit, forſtân, œſtinckjen)
 Dy op him trouwje in bouwje'. O't iz in kolck'
 Fen on-gruwn' ſwiet, dat Hy jearm' myld det
 ſchînckjen.

E T N E,

Dy hondert njuuggen-in-rweyntigſte P S A L M E.

1. Ten Liet HAMMAALOTH.

1.

2. **F**En berns ſchoncke oon, doz eernje earm Iſraël.
 Wier 'k hird beneard, az 't yerzin dat me tijn 't fjoer docht.
 Fen berns ſchonck' wier 'k forbuwcke in djiep treauwn del,
 In lijck' wol habbel', Goad tauck my naet oer mocht.

2.

3. Naet oorz den az me op 't fjild om ſchoert de breack',
 Naet oorz, alljick dy Ploeyers greyde brecke,
 Naet oorz, naet oorz wirt mijn earm' reg lanz eack
 Fol forgen, forge oon forg' lanz hiere mecke.

G g

Uwt

3.

4. Uwt wiert mey my, hie d' heagst' rjuechtfird'ge naet
 't Leaz' tijz-jean dear goadleaze oon sticken buwcke.
 5. Wye æfterbeck, H E E R E, all' wae Syon haet,
 Litt' se ijnn' rea secheamtme in eerleaz' schann' dob duwcke.

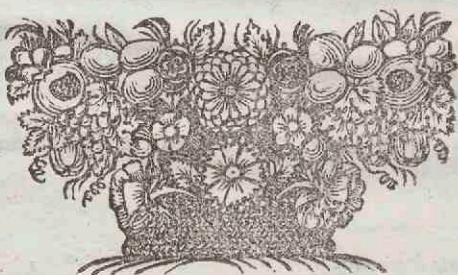
4.

6. Litt' se az 't gðar' gerz, dat waegst op moerre in teck,
 Litt' se az 't wijld grien forwijnllje, dear nin Miere
 7. Nog Sicht're seyne œf sichte op bræwck nog steck
 Hanne uwt om schouwne œf buwnle' er fen to tieren.

5.

8. Dat nin forby geand' minsche', ijnn' H E E R' Goads Namm',
 Ea wolfearte uwtje: ð nin forby-geand' Minfche
 Hoafck' muwle op luwck, nog seynwird' er oer amm',
 Dat nimmn ijn's H E E R' N' Namme er lock to winfche.

œ y t.

F R I E S C H E R Y M L E R Y E .

UWf in uwf Affears teal forhuyn d , forfaect
forproppe,
Wier neyfte by yn 't reag betijfd yn 't jierfek
stoppe,

Trog uwrlans weanwit, in forachtjen fen uwz eyn.

So wird faeck eynlans goe trogeyn folk 't Lan ontteyn.

Nin kinfte oef wyttenschip, kin immen dear yn fchrieuwe ;

Rôft eltj'um uwz. Mar nu moat eltj'um fchamm'rea
blieuwe

Om 't *Gijsbert Japix zoon* tuwyl, wittenschip en kinfte
Dear yn bewircke het, in oon fijn Lansljoefchinfte.

Dy Friefne frjuwn in gloor, dy uwz de hymmel feynd het.
Jouwt hofckmijld duwbbel wer 't jing uwz de tijd ont-
teyn het.

Dearom (jefte fchien it græf fijn ljea to tzeffortcart)

Sijn greate namme nea in uwz gehuwgnis fteart.

M. L A S I S .

O O N - W Y S I N G E

fen

G T S B E R T 7 A P I X

F R I E S C H E R Y M L E R Y E .

E E R S T E D E E L .

F Rieske Tjerne.	Fol. 5
Hilla het Famke.	6
Swiet ja swiet &c.	9
Sjolle Kreamer.	11
Tiete fiet allinne.	11
Ljeafde.	17
Reöntse Ljeafde-gál.	19
Galathara.	21
Njue to Pales.	23
Ljeafde Gjealpe.	25
Æmaril in Góris.	27
Ontfleyn Hert.	29
Lyltsen.	30
Ljeaf Lyltsen.	30
Wobbelke.	31
Ljeafke lit uwz.	33
Minne Fjuecht-spil.	34
Kipedo Reauwe bjuefter.	35
Forschaette Aerd.	37
Ynne tuwl-wraegfel.	38
Muwze Boafch.	39
Paris forlittene Enone.	43

O O N - W Y S I N G E.

Op 't Musijk-fjongen.	49
Fromme Ljue cag-wijt	50
Op Gabbama Ljeafde-dichten.	52
In Gabbama Stamboek.	52

O O R D E D E E L.

N Yschierige Jolle.	53
Reamer in Sape.	60
Egge in Wynering.	68
Op Gabbema Hoogelied,	77
Tjesck-Moars See-ængste.	78
In 't Stamboek fen Bruinsfeld.	83
Lan-Geane.	84
Oon Fonteyne.	87
Op de Stedhaders Zoon.	87
Goads gunste.	88
Siel Njue.	89
Oer d'ynkomste fen 't Forstlijck Famke.	89
Græf-schripte oere Kening fenne Sweden.	90
Op it Hôars Hoffenjen fen Jiffer Sibille fen Jongstal,	91
To-hæcke.	92
Op Gabbema Schijd-schriew-Aempt.	93
Op Rintjes Druwekery.	95

T R E D D E D E E L.

F Riefsche Herder.	96
Pfalme CXXXVII.	98
Pfalme X.	101
Pfalme XI.	103

Pfalme

O O N - W Y S I N G E

Pfalme XII.	105
Pfalme XV.	107
Pfalme XVI.	109
Pfalme VIII.	111
Pfalme CXLVI.	113
Pfalme CXXX.	117
Juwn-bede.	119
Moarn-lied.	120
Pfalme CIII.	121
Oon Gabbama.	124
Pfalme LXXXIV.	125
Pfalme XC.	126
Pfalme XXIII.	128
Pfalme CXII.	129
Lof-gefjong fen Simeon.	131
Agurs Bea.	132
Pfalme XXXII.	134
Forfiz fen 't Lijen uwz Silligmeytfers.	136
Fenne geboorte uwz Silligmeytfers.	140
Pfalme CXIV.	142
Pfalme IX.	144
Pfalme XCI.	148
Pfalme XXV.	151
Lof-fjong Maria.	154
Pfalme XLII.	156
Pfalme XLIII.	158
Pfalme XLVI.	160
Pfalme LII.	162
Oonlieding to Dâvids trienen.	164
Pfalme LI.	165
Pfalme XXX.	167
Pfalme LXXIX.	170
Pfalme LXI.	172
Pfalme XIII.	174
Free-Bea.	175

O O N - W Y S I N G E .

Left laey yen blom blier grien &c.	177
Pfalme CXXXIII.	179
Pfalme CXXXIV.	180
Pfalme CXXXI.	181
Pfalme CXXVIII.	181
Pfalme LXIII.	183
Pfalme CXXV.	184
Pfalme CXXVI.	186
Pfalme VI.	187
Pfalme CXXXVI.	189
Pfalme I.	194
Lof-fjong Zacharia.	195
Pfalme CXIX.	197
Pfalme XXXIII.	198
Pfalme XXXIV.	202
Pfalme XXXV.	206
Pfalme CIV.	210
Oer 't Krjueschjen fen uwz Silligmeytser.	214
Pfalme LXXXV.	215
Pfalme LXII.	216
Pfalme LXVII.	219
Pfalme CXXXIX.	220
Pfalme L.	223
Pfalme XCVII.	225
Pfalme XXIV.	228
Pfalme II.	231
Pfalme CXXIX.	233

E Y N E .

HET TWAEDE DIEL,
 Fen dy
 F R I E S C H E
 W I R K K E N.

Behelfjende ijn zig

- I. Friefche Grammatica,
- II. Dae Liordera bota,
- III. Friefche Brieuwen.
- IV. Hiftorje fen DORILIS in CLEONICE,
- V. PHILIPS fen MORNAY, Heer fen Pleffis.
 fen Libben in Stearren.

Trog

Mr. GYSBERT JAPIX,
 Schooltjenner in forlezzer binne Boalfert.

*In nu, ney zijn deead, wt zijn eyne Schriften
 ijn't ljeuwgt gebragt;*

Trog

SYMEN AEBBES GAEBBEMA Hift: Fr:

Nooyt for dezen ijn druwk weft.

TO LEUWARD,
 By KERST TJALLINGS in GERRIT
 HEEGLAG, Boekforkapers. 1681.

MET TWANDE DIELE

WIRKEN

- I. Diele
- II. Diele
- III. Diele
- IV. Diele
- V. Diele
- VI. Diele

MR. GYSBERT JAPIX

Schoolmeester in School van B...

...

...

...

TO A...

By the first...

Q U A E D A M

Ad

GRAMMATICAM

Spectantia, Lingam Phryficam, & Prima Elementa,
ante Centrum Quinquaginta & Quod Excur-
rit Annos Conscripta.

D E N O M I N E.

OMINA omnia necessario desinunt
in Consonantem aut vocalem.

QUAE finiunt in Consonantem for-
mant pluralem adjectione particulae EN.
ut *Frioun, Friounen. Feynt, Feynten.*
Neil, Neilen. Aeg, Aegen.

E X C I P I U N T U R,

I. Illa quæ adjectione literæ S. formant pluralem.

Baccir		Baccirs.		Bacceren.
Brouvir		Brouvirs		Broueren.
Cupir		Cupirs		Cuperen.
Craëmer		Craëmirs		Craëmeren.
Caanlir		Caanlirs		Caanleren.
Celdir	<i>Quæ habent</i>	Celdirs	<i>Et non</i>	Celdereren.
Cerpir		Cerpers		Cerperen.
Fiscir		Fiscirs		Fisceren.
Heydin		Heydens		Heydenen.
Hammir		Hammirs		Hammeren.
Metflir		Metflirs		Metfleren.

Melkir		Melkers		Melceren.
Mâestir		Mâestirs		Mâesteren.
Mijnglen		Mijnglens		Mijnglenen.
Mounlir	<i>Quæ habent</i>	Mounlirs	<i>Non</i>	Mounleren.
Schomaccir		Schomaccirs		Schomacceren.
Tapir		Tapirs		Taperen.
Vevir		Vevirs		Veviren.
Stotir		Stotirs		Stoteren.

II. EXCIPIUNTUR ET HAEC.

Gocz		Giez		Goezen.
Faantzien		Faantziz		Faentzinen.
Botzien		Botziz		Botzienen.
Oortzien	<i>Quæ habent</i>	Oortziz	<i>Non</i>	Oortzienen.
Scheytsin		Scheytsiz		Scheytsenen.
Faam		Fammen		Famen.
Schiep		Schiep		Schiepen.

VARIANT HAEC.

Amir		Ameren		Amirs.
Celdir		Celderen		Celdirs.
Dochtir		Dochteren		Dochtirs.
Ecir		Eceren.		Ecirs.
Moer	<i>Quæ habent</i>	Moeren	<i>Et</i>	Moers.
Schoudir		Schouderen		Schoudirs.
Suaêgir		Suaêgeren		Suaêgirs.
Sustir		Susteren		Sustirs.
Spicir		Spiceren		Spicirs.

QUÆ desinunt in vocalem præcedente consonante formant pluralem adjectione literæ N. ut *Mounle*, *Mounlen*. *Tille*, *Tillen*. *Tzierce*, *Tziercen*.

5

E X C I P E.

Du		Duen		Dun.
Leli	<i>Quæ habent</i>	Lelien	<i>Et non</i>	Lelin.
Trali		Tralien		Tralin.
Cu habet Cy				

QUÆ desinunt in vocalem præcedente vocali formant pluralem adjicienda EN. ut *Lai, Laien. Ay, Ayen.*

E X C I P E.

Vei.	<i>quod habet</i>	Vaëgen	<i>non</i>	Veyen.
Dei.	<i>quod habet</i>	Daëgen	<i>non</i>	Deyen.
Tci.	<i>quod habet</i>	Taëgen	<i>non</i>	Teyen.

Nulla sunt genera nominum, omnia sunt enim generis omnis, ut in *Moytziñl. in moy Feynt. in moy Faam. in moy Spicir.* Sed tamen diversis nominibus præponuntur diversæ particulæ, ut infra.

Nulli præterea casus hic sunt recepti, veluti cum Latine, *mea manus, mea manu, mea manui, meam manuum, mea manus, mea manu.* Sic Phryscice semper tenet, *mijn haan.* Excepto tantum genitivo nominum desinentium in consonantem, qui formantur addendo, ad nominativum ipsum litera S. ut *dat caëls sirt. dy baëms virtil.* & nominum desinentium in vocalem præcedente vocali, ut *dat ays dirè, di cays ciste. Dit tous cnote, jën fitirs pÿp. leppils stalle.*

EXCIPIUNTUR *non pauca.*

Blay		Blais.
Bey		Beis.
Druup		Druups.
Schuur	<i>Hæc enim non habent</i>	Schurs. <i>in genitivo.</i>
Siet		Sietz.
Tac		Tacs.
Vey		Veis.
Nisi forte Vey etiam habeat Veys.	<i>ut dy Veys Cruumte.</i>	

Item;

Quædam desinentia in vocalem præcedente consonante formant genitivum addito S. ut

Cu		Cuuz.
Du fugit		Duuz.
Leli	Habent enim	Lelyz. in genitivo.
Trali		Tralyz.

Cætera nomina genitivum non habent, nec enim dicimus, *di leerdez treppen. de Mounles vioec.* Sed pro genitivo utimur in omnibus particula *Fen*, tam ijs etiam qui genitivum formant, quam alijs. Sic dicimus, *de belt fen dy mile. it gers fen dy miede. de borne fen dy sinne.* Item, *de stalle fen dy leppil.* Sive, *dy leppils stalle. de pijp fen dy fitir,* Sive, *dy fitirs pijp.* Item, *trie certen fen dy bey, of, da beyen.* De *bledden fen di tac. de Craumte fen dy vey rint fier om.*

Dativum, Accusativum, Vocativum, Ablativum non habent. Sed in sermone casuum loco semper præponitur particula quædam. Pluralis etiam genitivum non habet.

SIC IGITUR DECLINA.

Nom.	in frioun.		Nom.	
Gen.	in friouns.		Gen.	
Dat. in	} in frioun	} <i>Plurali</i>	Dat.	
Accus. in			Accus.	Friounen.
Vocat. in			Vocat.	
Ablat. in			Ablat.	

Nom.	in feint.		Nom.	
Genit.	in feintz.		Gen.	
Dat. in	} feint.	} <i>Plurali.</i>	Dat.	
Accus. in			Accus.	feinten.
Vocat.			Voc.	
Ablativo			Ablativ.	

Nom.

Nom. in Hamir.
 Genitivo in Hamirs.
 Dat. in
 Accusat. in
 Vocat. o } Hammir. *Plurali.*
 Ablat. in

Nom. in Heydin.
 Gen. in Heydinz.
 Dat. in
 Acc. in
 Voc. o } Heidin. *Plurali.*
 Ablat. in

Nom. in faam.
 Gen. in faams.
 Dat. in
 Accus. in
 Vocat. o } Faam. *Pluralis*
 Ablat. in

Nom. in Sciep.
 Gen. in Scieps.
 Dat. in
 Acc. in
 Voc. o } Sciep. *Plurali.*
 Ablat. in

Nom. in Spicir.
 Gen. in Spikirs.
 Dat. in
 Acc. in
 Voc. o } Spicir. *Pluraliter.*
 Abl. in

Nom. in
 Gen. in
 Dat. in
 Accus. in
 Voc. in
 Abl. in

Nom. in
 Gen. in
 Dat. in
 Acc. in
 Voc. in
 Ablat. in

Nom. in
 Gen. in
 Dat. in
 Acc. in
 Voc. in
 Abl. in

Nom. in
 Gen. in
 Dat. in
 Acc. in
 Voc. in
 Abl. in

Nom. in
 Gen. in
 Dat. in
 Acc. in
 Voc. in
 Abl. in

Nom.

Nom. in Amir.
 Gen. in Amirs.
 Dat. in {
 Acc. in {
 Voc. o } Amir.
 Abl. in {

Pluraliter.

Nom.
 Gen.
 Dat. Ameren
 Acc. vel
 Voc. Amirs.
 Abl.

Nom. }
 Gen. }
 Dat. } Mounle.
 Acc. }
 Voc. }
 Ablat. }

Pluraliter.

Nom.
 Gen.
 Dat. Mounlen.
 Acc.
 Voc.
 Abl.

Nom. }
 Gen. }
 Dat. } in Tille.
 Acc. }
 Voc. }
 Abl. }

Pluraliter.

Nom.
 Gen.
 Dat. Tillen.
 Acc.
 Voc.
 Abl.

Nom. in Du
 Gen. in Duus
 Dat. in {
 Acc. in {
 Voc. o } Du
 Abl. in {

Plurali.

Nom.
 Gen.
 Dat.
 Acc. Duën.
 Voc.
 Abl.

Nom. in Lely
 Gen. in Lelys.
 Dat. in {
 Acc. in {
 Voc. o } Du
 Abl. in {

Plurali.

Nom.
 Gen.
 Dat.
 Acc. Lelien.
 Voc.
 Abl.

Nom.

Nom.	in Cu.		
Gen.	in Cuus.		
Dat.	in {	Cu.	<i>Pluraliter.</i>
Acc.			
Voc.			
Abl.			

Nom.	
Gen.	
Dat.	
Acc.	Cy.
Voc.	
Abl.	

Nom.	in Lay.		
Gen.	in Lays.		
Dat.	in {	Lay.	<i>Plurali.</i>
Acc.			
Voc.			
Ablat.			

Nom.	
Gen.	
Dat.	
Acc.	Layen.
Voc.	
Abl.	

Nom.	in Ay.		
Gen.	in Ays.		
Dat.	in {	Ay.	<i>Plurali.</i>
Accuf.			
Vocat.			
Ablat.			

Nom.	
Gen.	
Dat.	
Acc.	Ayen.
Voc.	
Abl.	

Nom.	in Vey.		
Gen.	in Veys.		
Dat.	in {	Vey.	<i>Plurali.</i>
Acc.			
Voc.			
Ablat.			

Nom.	
Gen.	
Dat.	
Acc.	Vaêgen.
Voc.	
Ablat.	

Et haec quidem de nominibus substantivis. Adjectiva vero formant comparativum adjiciendo particula E R. ut *Breed*, *Breeder*. Superlativum vero adjiciendo ad positivum ST. & verbo *Alder* praeposito, ut *Breed*, *Breeder*, *Alder-breedts*. *Moy*, *moyer*, *alder-moyft*. *Vijs*, *vyfer*, *alder-vijft*. Vel etiam sine, *alder*, ut *nijft*, *moyft*, *breedts*. Ut *Dat is de nijfte Tzirl*. *Dat is uol it moyft paer*. *De breedste uey iz ney de hel*. *De naufte ney de Himel*.

Casus nec hic sunt nec singulari nec plurali numero. Formatur autem nominativus pluralis adjiciendo E. literam. Comparativus etiam nominativo plurali caret. Ut

Breed	} Plurali.	Brede	Tzjoed	} Plur.	Tzjoede
Breeder		Breeder	Tzjoedir		Tzjoedir
Breedft		Breedfte	Tzjoedft.		Tzjoedfte
Moy	} Plurali.	Moye	Saat	} Plur.	Sale
Moyer		Moyer	Satir		Satir
Moyft		Moyfte	Saatfte		Saatfte.
Sljoechr	} Plurali.	Sljoechte	Seft	} Plur.	Sefte.
Sljoechtr		Sljoechtr	Seftir		Seftir.
Sljoechtft		Sljoechtfte	Seftft.		Seftfte.

Et ita in reliquis etiam. Supertativus *Breedft* of *Alderbreedft*, *moyst* vel *Aldermoyft*. *Sljoechft* of *Aldersljoechft*. *Tjoedft* of *Aldir-tzjoedft*. *Saatft* of *Aldir-saatft*. & sic in reliquis. Et nota, dici etiam superlativum, sine *aldir*, etiam de duobus tantum, ut cum dicis de duobus, *dat is de seftfte*. Addito *Aldir*, ut minimum de tribus intelligitur. *Dat is de aldirseftfte*. *De moyfte fen tuaen*. of, *de moyfte fen allen*. *De aldirmoyste fen folle*. *Sljoechste fen tuaen*. *Sljoechste fen allen*. *De aldirsljoechste fen allen* of *folle*, *Dat iz de saatste fen tuaen* of, *fen folle*, *dat iz de aldirsaatste fen folle*, of *allin*.

Nominibus omnibus desinentibus in consonantem, si addatur CE. in fine fiunt diminutiva, ut *Nayt*, *Nayce*. *Neb*, *Nebce*. *Frioun*, *Friounce*. Item desinentibus in vocalem præcedente vocali ut, *Ay*, *Ayce*. *Cay*, *Cayce*. *Layce*. *Tey*, *Teyce*. Nominibus autem in vocalem desinentibus, si præponatur C. ultimæ literæ fiunt diminutiva. Ut, *Trille*, *Trillce*. *Schille*, *Schillce*. *Nirle*, *Nirlice*.

EXCIPE.

Du		Duce	
Cu		Cuce	
Leli	que	Lelice	in diminutivo proferuntur.
Trali		Tralice	

Sunt

Sunt tamen quædam, quæ non diminuuntur, uti illa quæ desinunt in C. ut *Boec. Coec. Banc. Buc. Bosc. Haec. Doeck. Cluic. Tosc. Cloc. Chjuck. &c.* Quæ tamen cum diminuuntur, extra regulas supra scriptas addito in fine *cilcè*, ut *Boecilce. Bancilce. Boscilce. & haec raro.*

Item *haec, Botzin. Oortzin. Scheyfin. Booge. Bregge. Craece. Craëcling. Day. Eermboege* compositum a *Booge. Faenzien* diminutivum videtur a *saan*, quod non ita in usu est. *Force. Gong. Hocling.* quod etiam videri potest diminutivum. *Hiede. Goud. Silvir. Terde. Fachr.* quod Brabantii vocant, *uatten gespuys. Maêge. Maynce, a Mayntz,* rarum. *Mig. Necke. Pong, Pongilce,* raro. *Pricce, priccelce. Ray. Reg. Spounle. Sciep. Vidze. Ule, Ulce.* Verum & hoc sub generalibus est. Ultimam enim in *ce* mutat.

Licet autem non pauca sint quæ non diminuuntur. pleraque tamen minutionem admittunt, de quibus accipe duas regulas generales.

I. Quod omnia diminutiva in *ce*. desinunt.

II. Quod in formando nominativo plurali mutatur *E.* in *IZ.* ut, *Finne, Fince, Finziz. Ay, Ayce, Ayciz. Nuyt, Nuytce, Nuyt- ciz.*

Cæteris casibus in utroque numero carent. Nisi forte in quibusdam genitivus singularis; qui tamen cum est, similis est nominativo plurali.

N O T A.

Omnibus nominibus præponitur articulus. *in. in stien. in hout. in bijd. in tziyz. in cour. in tosc. in boortz. in wille. in Force. in cret. in miede. &c.* Et idem est quod Gallis *ung* masc. *une.* faem. & *ung nent.* Brabantis *en.*

Articulus faemininus non est, nec neutrius generis. Sed promiscue omnibus præponitur. Tam, masc. quam faem. & neutris. Tam neutris quam faem. & masc. & haec in genere.

Numeri autem sunt hi.

Ien. tua. vie. ffourwer. uijff. sex. saan. acht. njoegen. tziien. alve. toolf. nettien. siertien, fysfuen. sextien. santien. achtien. njoegentien.

genien. *tuijntig. ien in tuijntig. tua in tuijntig. wie in tuijntig. fhouuir in tuijntig. vijf in tuijntig. sex in tuijntig. saan in tuijntig. acht in tuijntig. njoegen in tuijntig. trigtig. fjiertig. vijfzig. sextig. santig. tachug. njoegentig. Houundirt. rwa houundirt. wie houundirt. fhouuir houundirt. vijf houundirt. sex houundirt. saan houundirt. acht houundirt. njoegen houundirt. tufen.*

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 40. 50. 60. 70. 80. 90. 100. 200. 300. 400. 500. 600. 700. 800. 900. 1000.

Numerus omnis indeclinabilis, sine genere & numero.

Numerus quem Cardinalem vocant.

Aerfte in genere masculino & faemininoi in neutro *Aerft. Oorde*, masc. & faem. in neutro *oord. Tredde*, in masc. & faem. in neutro *Tred. Reliquus* item. *Fierde*, masc. & faem. in neutro *fierd. Fijfste* masc. & faem. in neutro *Fijffst.*

Masc.	&	Faem.		Masc.		Faem.
Sexte		Sext.		Toolfde		Toolfd
Saanste		Saand.		<i>Sive.</i>		<i>Sive.</i>
<i>Sive.</i>		<i>Sive.</i>		Toolffte		Toolffst.
Saande		Saanst.		Trettiende		Trettiend.
Achtste		Achtst.		<i>Sive.</i>		<i>Sive.</i>
Njoegende		Njoegind.		Trettienste		Trettienst.
<i>Sive.</i>		<i>Sive.</i>		Fiertiende		Fiertiend.
Njoegenste		Njoegenst.		<i>Sive.</i>		<i>Sive.</i>
Tiende		Tienst.		Fjertienste		Fjertienst.
<i>Sive.</i>		<i>Sive.</i>		Fijftienste		Fijftiend.
Tienste		Tiend.		<i>Sive.</i>		<i>Sive.</i>
Allste		Allst.		Fijftienste.		Fijftienst.
Sextiende		Sextiend.				
<i>Sive.</i>		<i>Sive.</i>				
Sextienste		Sextienst.				
Santiende		Santiend.				

Sive

Sive.
 Santienste
 Achtiende
Sive.
 Achtienste
 Njoegentiende
Sive.
 Njoegentienste
 Tuijntigste
 Ien in tuijntigste
 Tua in tuijntigste
 Trie in tuijntigste
 Fjouwer in tuijntigste
 Fijf in tuijntigste
 Sex in tuijntigste
 Saan in tuijntigste
 Acht in tuijntigste
 Njoegen in tuijntigste
 Trijttigste
 Fiertigste
 Fijftigste
 Sextixte
 Saantigste
 Tachtigste
 Njoegentigste
 Houundirfte
 Tua houundirfte
 Trie houundirfte
 Et sic in ordine
 Tufenste.

Sive.
 Santienst.

Si uliman demas literam, hoc est, E. habes genus neutrum.

FARGMENTUM.

De

LITERIS FRISICIS.

CAPUT. I.

Incipiemus autem a literis, cui cum duo potissimum accidant, *figura & potestas*, de *Figura* prius dicendum erit. *Figuris & characteribus*, qualibus usi fuerint maiores nostri in obscuro est. sed non dubitamus, quin Græcis characteribus, ut Asiatici omnes populi usi sint. Græcorum enim characteres ad exprimendam linguam suam maxime erant idonei; quod Suffridus Petri, alyque Historici testantur. Quos paulatim deinde a diversis populis prohibitu mutatos fuisse credibile est. Gotthi autem, quorum aut coloni aut suggeneres fuimus, characteres Græcis ita similes, ut ab iis mutuatos esse manifestum sit. Magis autem diversos habuere Saxones. *FRISONES* autem, cum ea lingua pene usi sint, credibile est, si non eosdem, similes tamen aut Ghoticis aut Saxonibus habuisse. Ut inde conjecturam facere possis. Utriusque Alphabetum tibi exhibemus, quos si conferre libeat, cum majorum nostrorum literis, quos ex veterum sepulcrorum inscriptionibus confectos & hic subiectos, si cum iis contuleris verum esse cognosces, utrumque & hos ex Gotthicis & illos & Græcis characteribus profluxisse. Hoc probant non modo infinita verba & Græcissimi quos Frisica lingua etiaminum usurpat, sed etiam veteris linguæ Ghoticæ Fragmenta, Græcis characteribus scripta, quale testamentum se habuisse testatur * Joannes Matalius Metellus. Et Joachinum Hopperum Oracionem Dominicam prisca literis Græcis scriptam habuisse, & vidisse se scripsit Stephanus Vinandus Pjghius. Postremo Ruteni & Prusci etiam hodie Græcis literis utuntur, quales ipsum me vidisse memini. Tandem Romani hæc
Pro-

* Suffrid. P. in Præfat. ad Script. Fris.

Provincias debellasset, didicerint primum Franci, & ab illis reliquos populos literis Latinis uti.

CAPUT. II.

Potestas literarum in ipsa pronuntiatione & sono consistit. Sunt autem literæ duplices, vocales & consonantes. Vocales sex, *A. E. I. O. U. W.* De vocalibus igitur primum dicemus. *A.* principium & caput Alphabeti: ejus sonus duplex est, brevis & longus. *A.* breve simpliciter congruo oris hiatu solo spiritu pronuntiamus, idque aut cum aspiratione, ut in *Aesgha, Friha, Slachta*; aut sine Aspiratione, ut *Banna, Delta, Fera*, & similia pene in *A.* desinentia. *A.* longum est, quod spiritu ex intimis faucibus ducto pronuntiamus, quasi duplex *AA.* quod & doctissimus Vulcanius, in Notis suis ad literas Gothicas a Ghotis, quorum lingua cum nostra maxime participat, per duplex *CC.* scribi affirmat; *cehet, gcerea*, pro alget, glarea. Unde mihi non vana suspicio injecta est, veteres Gotthos, *A.* longum non per duplex *A.* hæc forma *aa* scripsisse, quod transcriptor libri argentei, cujus mentionem facit Vulcanius, non intellexit. Majores autem nostri duplex *AA* (ut ex antiquis legibus Friscis tam impressis quam manuscriptis, quarum contulimus exemplaria, intelligimus) aliquando *A.* longum pronuntiabant, ut duplex *AA.* ut *Wwald, Had, Waxie, Fanlie*: aliquando ut *AU.* modice ad sonum, quo Saxones *A.* & Hebræi *Koph.* pronuntiant, deflexo, ut in *Haud, Saun, Waud, Kau*, quod magis intelligunt, qui Frisice norunt, quam nos scribendo exprimere possumus. Hæc longi & brevis *A.* differentia, tanti apud nos momenti est, ut sola ejus pronuntiatione vocum differentias constituat, ut, *Aalle* per duplex *AA.* est nomen proprium; per breve *A.* significat omnes. *Waalle* per duplex *AA.* significat calfacere, per simplex *A.* munimentum. *Gaalle* per duplex *AA.* significat flere, per simplex *A.* fel, & similia. Illud porro notandum est, quod nomina propria & appellativa, item verba infinitiva, quæ nunc quidem pronuntiamus per *E.* ut *Schelte, Here, Rjuchte, Fjuchte*, veteres semper pronuntiabant per *A.* ut ex antiquis instrumentis & libris manifestum est, ut *Schelta, Hera, Rjuch-*

Rjuchta, *Fjuchta*, &c. Veteres Latini duplicem hujus literæ pronuntiationem habuerunt quoque sed characterem non habuerunt quo exprimerent, ut antiquæ inscriptiones nos docent, in quibus invenimus frequenter *Waurus*, *Ahaala*, quamquam dici posset fabrilis vitium fuisse, quod nos hic non discutimus, nisi circumflexu aliquando superposito. Tanto feliciores sumus nos Barbari Latinis.

TERTIUM CAPUT.

Sequitur secunda vocalis *E*. cujus triplex pronuntiatione apud nostrates invenitur. Brevis est quam simpliciter ore modice deducto absque hatu vel tractu pronuntiamus, quæ Græcis, Gotthis, atque ipsis antiquis Saxonibus Græco Υ . notatur, ut in *Nelle bern orten Yten* &c. Et pronuntiat quidem Υ . nonnunquam simpliciter ut *E*. ut in vocabulis quæ modo posuimus, nonnunquam vocalibus juncta *A*. & *O*. præcipue sonum eorum non flectit & mitigat. Siquidem ponatur & ante *A*. flectit *E*. quasi absorbet *A*. ad proprium sonum & quasi eo miscetur. ut in verbo *East*, *Gea*, *Zead*, quæ in antiqua Saxonica Lingua & Anglica moderna frequenter occurrunt, ut in *Weald*, *Eale*, *Eatbe*. Verum in ea pronuntiatione solebant veteres *E*. in sublimari spatio super *A*. pingere dextrorsum ut Hebræi vocales suas sub consonantibus notant. Si postponitur deflectit sonum ad vocalem *I*. ut in verbis, *slæn*, *duaen*, *tiaen*, *bael*, *suael*. Similiter si ponatur *E*. ante *O*. reddit sonum paulo leviolem, quam *O*. Ut in verbis *Freond*, *Sneond*, *Treond*, ut in Anglo-Saxonicis *Georue*, *Scheolden*, *Geleorden*; quæ omnia nunc usus mitigavit. Si post ponatur reddit sonum literæ *O*. obtusiolem, ut *Oen*, *Stoel*, *boeck*, *roede*, *lioede*, *goede*, *tjoede*. *E*. longum veteres Gotthi scribebant per *H*. & pronuntiant ut duplex *EE*. ut Anonymus auctor notarum ad Argenteum Codicem Ghoticæ Scripturæ elegantissime docet. Quod si Græci nostri, qui etiam nunc *H*. per *I*. pronuntiant, ignorarent *H*. per duplex *EE*. non *I*. efferendum esse, ut certe in hac clara luce literarum ignorare non possunt, ad Ghotos & Frisones nostros ablegandi essent, ut non *H*. suum, sed & diphthongos a nobis recte pronun-

nuntiari discerent. *E.* longum autem pronuntiamus, ut in verbis, *Greten, Creva, Hera, Euue, Schrene, &c.* Quæ usu magis, quam scriptu discimus. Latini etiam si *E.* quoque longum habeant, characterem tamen non habent, quo exprimant, sed duplex *EE.* scribere cogebantur, ut Lipsius de recta pronuntiatione Cap. VII. docet, sed lineam longo *E.* superscribebant, ut quidem Terentianus Maurus docet.

CAPUT IV.

Tertio loco succedit *I.* Litera, quæ non unis castris maneat, sed nunc ad Consonantes, nunc ad vocales transfigit. De vocali prius dicemus, quæ duplex est, brevis & longa. *I.* brevis est vocalis spiritus quæ dentibus propemodum pressis & extremæ linguæ parte compacta pronuntiat. Ejus forma omnibus gentibus prope communis est, & simpliciter ut *I.* pronuntiat, ut in verbis *winster, Fird, Winne, Fine, Sine, Wird, Bird, &c.* Duplex *I.* sive *I.* longum veteres Gotthi duplex *II.* parvum scribebant hac forma *II.* & tanquam duplex *II.* pronuntiabant ut *Wiina, Wita, Pülen, Iira, Wiisa, Müren &c.* *I.* consonans cum reliquis vocalibus præposita consonanti vocem fungitur & cum iis sonum reddit perfectum *I.* ante *A.* ut *iara, ialta &c.* *I.* ante *E.* ut *iette, iaenjerde, ierre, iemme.* *I.* ante *I.* ut *iislyck, jieren.* *I.* ante *O.* ut *joure, joen, jorryt.* *I.* ante *U.* ut *tiurrie, tiuster, tiurne.* Porro quod maxime notandum est, peculiare quodammodo est nostratibus ubi Belgæ duas vocales speciatim pronuntiant, ibi *I.* consonans interserere, vel etiam vocali & consonanti interponere, nam ubi Belgæ pronuntiant, *Waken, garen, faren, slegen,* nos pronuntiamus, *Weckien, gerrien, ferrien, slyppien &c.*

CAPUT V.

Quarta in ordine litera est *O.* quæ majoribus nostris ante aliquot secula fuit familiarissima, nam pro *A.* plerumque *O.* pronuntiabant, ut pro *landt, londs; schot* pro *schat,* ut postea dicemus. Illud duplex quoque est *O.* magnum & parvum,

an vero una eademque forma apud veteres scriptum fuerit, equidem ignoro. O. simplex est, quod ore modice deducto, pronuntiatur, ut *lordi, loga, molla, ponda, coma*. O longum est quod spiritu ex imo gutture deducto cum tractu quodam pronuntiatur, ut in *moorda, oorda, roolljen, boolljen, woopen, &c.* Si vero vocalibus jungatur E. & U. sonum eorum flectit, ut modo in Diphthongis latius dicemus.

Addit in margine noster Author.

His tertium O. addi potest exilius & inter O. magnum & O. parvum quasi medium sit, ut in verbo *Honne*, quod non pronuntiandum est, ut *Houne*, nec cum E. ut *Hoene*, & alia.

CAPUT VI.

Postrema est & vocalium quasi agmen claudit vocalis U. quam veteres Gotthi & Saxones per I. ut Græculi quidam, sed per U. ut egregie notavit author Anonymus in notis ad librum argenteum. U. autem breve pronuntiamus ore constructo labrisque prominulis ut in verbis *Sumer, Luna, Stupa* & similibus, ubi vero U. longum pronuntiandum est, duplex UU. ponunt ut in verbo *Huus, Cruus, Luus, uure, &c.* quo loco Græci OU. usurpant, ut in verbis *Ougustos, Roofos, Founios*. Latini simplex U. cum circumflexo ponunt, & U longum pronuntiant, ut *Fractus, partus*. Item in antiquis inscriptionibus, *Muuscia, Fuustia*. Germani vero U. magnum pronuntiant U. simplex scribunt & circumflexum addere solent, ut, in *Brüder, Müder, Schülen, &c.* A posterioribus vero duplex U. inventum fuit, quod Ghotthi quidem non habent, sed posterior ætas tanquam Gothicæ linguæ maxime necessaria invenit, & in veteri Saxonico Alphabeto videre licet, nam in lingua nostra Frisica cæterisque ab duplici UU. verba quædam recte pronuntiare non possumus, quod illi facile intelligunt, qui Frisice norunt, ut in verbis *Founir, Houuen, Pronuen, Liua, Schriiuuen, &c.* in quibus posterius U. parum ab est quin conso-

nan-

nantis vicem fungatur. Quædam etiam vocabula ab *V.* incipientia, ita cum affectu & differentia quadam inter *V.* parvum & *V.* magnum sunt pronuntianda, ut sensum exprimat, nam in verbis *Wrad*, *Wroegen*, *waexen*, *wrield*, cum *V.* magno sunt pronuntianda. Contra, *Wied*, *Wjitten*, *Wiedselen*, *Waexel*, *Wjuster*, ut *V.* parvum. Denique differentia causa inter *V.* parvum & *V.* magnum, quod vocabula ab *V.* parvo incipientia, ut in aliis linguis, ut *F.* pronuntientur, solaque illa distinctio vocum significationis discernit, nam *Vet*, *Vat*, *Veren*, *Veint*, *Vijf*, *Villen*, *Vollen*, per *V.* parvum scriptum significant *Adeps*, *vas*, *navigare*, *puerum*, *quinque*, *pellem*, *destrahere*, *implere*. Per duplex *VV.* scripta significant, *Lex*, *Quid*, *Castodire*, *Mulier*, *Velle*, *Lana* & similia.

CAPUT. VII.

Nunc ut de Diphthongis dicamus restare videtur, in quibus nec Latinis nec Græcis ipsis cedimus cum non diphthongos modo & triphthongos habeamus. Sunt autem Diphtongi, quæ veteres Frisii, Saxones & Angli usi sunt sex *AE.* *EA.* *OE.* & *EO.* *EI.* *AU.* & *AI.* & *OY.* De quibus singulis nunc dicendum erit. Diphtongus *AE.* non tam frequens est nobis Frisii quam aliis gentibus, habemus tamen & pronuntiamus non ut Latini sed simpliciter ut *Æ.* ut in verbis *Sl en*, *duaen*, *aeste*, &c. *EA.* Diphtongus *EA.* nobis & Anglo-Saxonibus familiarissima est, nec verba nostra quæ pronuntiamus ut veteres Latini suum *Æ.* commodius efferimus, quam per *EA.* ut in verbis *Geen*, *Clean*, *Stean*, *Feana*, *Teana*, *Ealle*, *Eale*. Et sunt quædam vocabula nobis in usu ut *Eale* nomen proprium & alia similia, quæ nemo recte pronuntiabit, nisi cum cura diphthongum illum exprimere didicerit. Nec facile reperias vocem in lingua Zelandica, Brabantica, Germanica, Saxonica, quæ ita pronuntietur, nisi Germanorum *Geen*, i. e. ire. Batavorum olitricæ, frigæ circumforanæ etiam aliquando expriment. Diphtongo *OE.* frequenter quoque utimur, quæ & Germanis & omnibus Saxonibus familiarissima est, nobis autem in verbis *Oen*, *Tjoen*, *joen*, &c. quæ passim occurrunt. Diphtongum *EO.* Angli & Saxones nobiscum communem habent peculia-

rem pene ab omnibus gentibus, nec facile invenias verbum in Germanica Belgicaque lingua, quod per *EO*. efferatur. Et quanquam difficillima sit, pronuntiatur tamen, & infantes nostri balbutientes, eam pronuntiare possunt, ut in verbis *Theode*, *Feod*, *Geleord*, *Freore*, & alibi. Diphthongus *EI*. nobis ut & cæteris Belgis pronuntiatur, ut in verbis *Reisen*, *Leisen*, *Deisen*, *Ei*, *Mei*, *nei*, &c. Diphthongum *AV*. Frisica Lingua maxime amat & frequenter ea utimur ut in verbis *Laugien*, *Lauua*, *Onderhauua*, *Suauua*, quæ duplex apud nos est, perfecta cujus exempla modo dedimus, & imperfecta sive exilis in qua postremum *V*. in *A*. pene mutatur. Et ut *A*. longum effertur, ut in verbis *Haud*, *Saun*. Diphthongus *AI*. apud nos frequente quoque in usu est, ut & apud alios Belgas, quam pronuntiamus recte & leviter, pro ut scribitur, ut in verbis *Claien*, *Graien*, *Daïen*, &c. Saxones & Oost-Frisi ac Groningenses eam plane corruperunt, & Hebraico *Coph* pronuntiant, per *O*. nimirum obtusum ut in verbis *Maien*, *Draïen*, &c. usu venit & norunt, quibus illa lingua nota. Postrema inter Diphthongos ponitur *OV*. qua cæteri quoque Belgæ & Germani utuntur, ut in verbis *Houuen*, *Trouuen*, *Schouuen*, *Vrouuen*, & aliis infinitis, sed non tam clare & perfecte pronuntiant ut nostri quod planum fiet illis, qui a nostris pronuntiarum audiunt, *Fouuer*, *Fiouuer*, &c. Triphthongis etiam in pronuntiatione linguæ nostræ utimur, cum *E*. *O*. & *V*. una sillaba simul pronunciamus, quod quidem exteris hominibus valde difficile, imo impossibile videtur; nostrates tamen facillime & cum gravitate quadam pronuntiant ut in verbis *Freoundt*, *Schreound*, *Treoundt*, *Greoun*, *Greould*, & similes. Diphthongam *EV*. Frisica lingua vix agnoscit, exceptis paucis, ut in verbis, *Greuve*, *Seuve*, *Euue*, quæ propria nomina sunt, in Appellativis raro invenitur. Et hæc quidem de vocalibus & diphthongis dicta sint; nunc de reliquis consonantibus dicendum erit.

CAPUT VIII.

DE consonantibus pauca nobis dicenda sunt, cum eodem pene modo, quo & cæteri Germani pronunciemus, nam quod *B*. attinet leniter pronuntiamus, & satis clare. *A*. litera. *P*. distinguimus. inter *C*. & *K*. parum differentiæ statuimus. utimur tamen

tamen his magis pro libitu cuiusque quam lege aut ratione. *D.* & *T.* inter se quoque differunt, quamvis *T.* frequentius, majores nostri usi sint, ubi nos *D.* servamus. de quo postea dicemus. *F.* & *PH.* an veteres usi sint ignoramus, quamquam in Gothica & Francica lingua ejus vestigia supersint ut in verbis *Apheldra*, *Phenning*, *Phafh* & omnibus pene verbis in quibus Germani nunc *PF.* utantur. ut *Pfenning*, *Pfash*, *Pfaren*, & alibus *H.* sine aspiratione majoribus nostris tam frequens fuit, ut vix verbum pronuntiarent, quin aspirationem adderent, maxime post *D.* *T.* & *R.* ut in verbis *Thot*, *Thiad*, *Theo*, *Thi*, &c. ut postea dicemus. Imo propria nomina ab *I.* incipientia aspirabant, nam ubi nos *Felte*, *Felmer*, *Farich*, *Farre*, majores nostri *Hjalto*, *Hjalmer*, *Hjarich*, *Hjarre*, pronuntiabant, adeo quidem, ut veteres Saxones *TH.* peculiari caractere scripserint, ut ex eorum Alphabeto contra, &c.

RELIQUA DESIDERANTUR.

In verbis *SLJOEUCHT* & *RJOECHT* monosyllabis occurrunt quatuor vocales.

In *SMIAEOUNT*, id est *Smient*, occurrunt quinque.

S P E C I M E N

*Antiquæ Linguae Frisonicæ. Ex Ms.
nostro in folio.*

Thet send tha BOTA in thae dele tho
L Y O W E R D.

HERDA-FENGH and dus-slech. dus-sleeth. Dus-scowe. and dus-swengh allerlikes twenc scilling. ffor Engels. and ffor clena. and thera aller ekis wth-ward mith ene ethe to unswerra. *Dus-slech* ther is XXI nachta weden anda felle ffor panninga and VII enza, nyoghenda hal engels bihala een half clena. jeftra II sum unswerra. en bete. and onbrincze. *Dus-slech* ther is XLII nachta weden and wanfelle. so is thio bote VIII panninga. and XIV enza. zoewentene Engels en clena mijn. tha lada ffor ethan. en bete and onbrincze. *Dus-slech* ther is LXIII nachtan weder. and wan-felle. foe is thio bote XII panninga. and XXI enza. XXVI half Engels. oerhal clena mijn. tha lada VI ethan. en bete. and onbrincze. *Blodresna* wthward VIII panninga. and twa enza. IX half Engels. en hala clena mijn. tha lada twenc ethan. thri bete. *Dolz* wtward ffor panninga mijn than fiff enza XVII Engels. ene clena mijn. tha lada ffor ethan. *Inreth's* dolghis VI. sum unswerra. thri beta. *Faxfengh* ffor panninga mijn than fiff enza. XVII Engels en clena mijn. *Herfredis* also fula. And *Fluis-werp*, also fula. thera allerlijck scel-nia twera sum unswara. Thet is en riucht *Fluis-werp*, theth hi weth and wafich sie. thri bete and onbrincze. *Wijde ben* om din hals. and *kefe-breke* and *gherstel-breke*. ander nose allerlick ffor panninga min than fiff enza. XVII Engels. ene clena mijn thri bete. *Berd-feng* VIII panninga mijn than fiff enza. XVI Engels and ffor clene mijn. thri bete. *Fax-fengh* bi tha buke. ffor panninga. and XIX enza. fex scillinga. ffor Engels. and ffor clena mijn. en bete. and onbrincze. *Ben's oenstall* XII panninga and III enza. ffor En-

S P E C I M E N

*Antiquæ Linguae Frisonicæ. Ex Ms.
nostro in quarto.*

Dit sint dae LEOWERDERA BOTA
mei hiara omlanden.

HERDA-FING, and dust-scleec, and dust-steeth, and
dust-stowe, and dust-sweng aller-likis twene scillinge,
fior Engels, and fior clena and thera aller ekis ut waert
eneede untfuora. En bete and onbrenze.

Dust-slec der is een and xx nachta weden, anda felle fior pen-
nig en sawen-teen enfa. niogenda half Engels byhala en hala clena,
jesta twira-sem ont-fuora en bete and onbrenze. *Dust-slec* der is
twa-and-fiortich nachta weden and wan-felle, so is dio bote achte
pennigh, fiortena enfa, sawenteen Engels ene clena men da lada
fior eden en bete and onbrenze. *Dust-slec* der is thria and sextich
nachta weden and wan felle. so is dio bote xii pennich, ende en-
and xx enza, sexandtuntichghista half Engels, oerhael clena mijn,
da lada sex edan en bote and onbrenze. *Bloet-vesue* utwart, sex pen-
nig, and twa enza, niogenda half Engels, en hala clena mijn,
da lada twee edan tri bete. *Dolch* utward, fior pennigh mijn dan
sijff enza. sawenteen Engels en clena mijn. dan fior edan. tri bete.
Inridis dolchis sexasum ontfwera thri bete. *Ffax-feng*. fior pennig
mijn dan sijf enza. sawenteen Engels. en clena mijn. *Heer-scredis*
also fula. And *Flios-werps* thera allerlik, schelma twira sum ont-
swerra. Dat is en riucht *Flioswerp*. dat hy weet and wasigh so. tri-
bete and onbrinse. *Wide ben* umbe den hals and *kes-breke*. and ger-
stil-breke. and nose. allerlikis fior pennig mijn dan sijf enza. sa-
wenteen Engels ene clena mijn. tri bete. *Birdsfeng* achte pennig mijn
dan sijf enza. sexteen Engels. and fior clena mijn. tri bete. *Fax-*
feng by da buke. fior pennig ende niogenteen enza, sex scillinge,
fior Engels. and fior clena mijn. en bete. and onbrenze. *Benis onst.* ll

xii pen-

Engels. and 1v clene. hi ach bote. and nene eth en bete and onbrinsce. So hwam soma smith mith *yrsene*. on ziji hand. jesta mith holte slayth. Ofhine ther efter snithe schel. Soe æch hi thes snithes een pund, zoe scel hy op swerra aen ethe, thet hy thine snithe den hadde. umbe nene sia fulleygæ. mer umbe sine funde en bete and onbrinsce. Thet *in re* anda hande fior panninga mijn than xxix enza. xxxiv engels. twam clena mijn. en bete. and onbrensce. jef thi mansprect thet hi tha fiardela erra sie an sine hande soe scil hi hadde en pund an en bete. Sprecht hi thet hi tha thremdele erra se. so ach hi twa pund. en bete. Thisse thetia pundem winth hi mith thrim & hum. en bete. and onbrinsce. Thio forme *wirsen kerf* x scillinga sexta half engels. and thredda half clena. Thio *wresta* vi scillinga. fior Engels. and fior clena. thera allerlick an eth to unswarrane. en bete. Hwaso thio *wirsne* truch slain werth an thet been. and ma hith nath scouwia ne mei. thet hith glida moghe. soe is thio *wresta* en pund. thio *other* ix enza. xi half engels. and oer hal clena. Thio *thredda* en half pund. jesta thet dolgheth alingo ther *wirsne* and thio *wersne* nath to korven is. so ach hi nath mara bote. than hith se jelkis oen dae felle thri bete. and onbrinsce. *Aegh bre kerf* and thi *ben breke* binitha tha breyne an sine haude. and *in re in tha nose*. and in thin *Snaul*. and thi *ben breke in tha izjacke*. and di *tusch-breke* thes unberna benis, and thio wer breke. also feer so thio were. alle fan tha cothem is. so ach hi enis *wer breckis* bote. and en *in redis* in sen mund, and enis wlite wimmelsa. so is thera allerekis bote viiii penninga mijn tham x enza. xxxiiii engels. twam clena mijn. thet *dolch* scelma beta ney sijner meta. jef hit ane *doem* buten standane hath ander were. soe ach hit thes werbrekis nauth bote. *Dolch*, jesta *blodresna* ander *tungha* ascha jelkis and tha felle thri bete. jef thio *Spreke* bynimmten werth. soe is thio bote x pund. so ne mey hine mer onswarra than tha thre delan. En bete. and onbrinsce. jef en man thio *Syone* and tha *aghe* tha fiardela erra is. soe ach hy xxx enzena to bote. tredda half pund. en bete. and onbrinsce. jef thio *Syone* tha haldele erra is. Zoe ach hy vijfpund. en bete. and onbrinsce. Sprecht hy thei hi tha thre delan urlerren hab. soe is thio bote viiii half pund en bete. dan onbrinsce. jef him thio

Syone

XII pennich. and thria enza. fior engels. and fior clena. hi ach bote. and nene eth. en bete. and onbrenze. so hwane foma fior mit *Yferne*. ant sijn hant. ista mit holte sclait. of hine der efter snida schil. so ach hi des snidis en pund. so schil by swerra an ene ede, dat hy des snide deen n'abbe om nene fia fullingha, mer om sine suida. en bete. and onbrenze. Dy *inride* in da hande fior pennig mijn dan niogen and xx enza. fior an xxx engels. twam clena men. en bete. and onbrenze. jef der man di spreck, dat hy da fiarude te erra je an sine hande, soe scil hy habba en pund. en bete. spreck hi dat, hy da thrimdele erra se. so ach hy twa pund. en bete. spreckt hy dat, se hem da haldele erra se. so ach hy tria pund. Diffe tria pund wint hy mith threm edum. en bete. and onbrenze. Dio forme *wersen-kerf* tiane scilling. en hael pund. Dio oder achte scilling. sexta half engels. and tredda hael clena. Dio *wriste* sex scilling. fior engels. and fior clena. thera allerlick. en eth onswerra. en bete. Hweerfo dio *wersene* truch slain is an that been, and ma hit naut scawla mey, dat hit glida moghe. so is dio *verste* en pund. Dio oder niogen enza. allista hael engels. and oer hael clena. Dio *thredde* en half pund. jeeft dat dolch geth ollengha der wersen. and dio wersene naut to koren is. so ach hy naut mara bote dan his elkis in da felle thri bete. and onbrenze. *Ach breinkerf*. and di *been breke* bynyda breine an sine haude. and *inride inder nose*. and inder *snal*. and dy *ben breke* in da *stioke*. and dy *thusk breke* des onberna benis. and dy weer breke. also fire so dio were tille fan da thathem is. so ach hy enis *weer brekis* bote. and enis *inridis* an sine mund. and enis wlite wamefa. so is thera allerckis bote achte pennig mijn dan tian enza. fior and xxx engels. twam clena mijn. Derh *doleh* schelma beta mey sijner meta. jeeft hith anne *dom buta* stoddane hith ander were. so ach hith des weerbrekis bete naut. *Dokh* jesta *bloerrefene* ander tunghe ascha ielkis anda felle thri bete. jeeft dio *spreke* by nimmen wert so is dio bote tian pund. so ne. mey mer onswarra dan da thre delan. en bete. and onbrenze. jesta monne dio *sione* anda *agha* da fiaradadele erra is. soe ach hy xxx enzena to bote. thredde hael pund. en bete. and onbrenze. jeeft ham dio *sione* da haldele erra is. soe ach hy vijff pund. en bete and onbrenze. spreck hy dat hy dae thre delen ulerren

Syone al wth is. soe is thio bote x half pund. jef him thi *aegh-appel*
 al wth tha haude is. soe send x pund. Sulch *boeck* halt thet xv
 pund. mer *biitha sithe*. zoe zend xxii punda. en bete. and on-
 brinseze. Thet *ferra aghe* mith xiv pundum to betane. Thet *Win-*
nestre aghe mith xiii pundum. *By da sijda* fen ayderem fior grete
 merck sunder walo. jef him thio *nose* of is. soe send vi pund. *By*
 tha zyde xxxii punda. thri bete. Al ther ther tha manne thet *are*
 af is viii panninga. and xiv enza. li engels. thre clena mijn.
 thri bete. Al ther thi man thruch thet *are scath* werth viii panninga
 mijn than x enza. xxxiv engels. twam clena mijn. thri bete.
 Truch thine *aerleppa* fior scilling ix half engels. ene hala clena
 mijn. thri bete. Thruch thet *are* so fir soe thi gerstelis. sex scil-
 ling xiii engels. sijff clena mijn. en bete. and onbrenseze.
 jef thi man thet sprekt thet him thio *here* se *fan da ara*. soe is thio
 bote viii and xiv enza. xvii engels. ene clene mijn. en bete.
 and onbrenseze. Thet *bliih wey* buppa an tha haude xviii enza;
 xxi engels. and thre clena mijn. en bete. Theth *bliih wey* up
 tha haxlze viii panninga. and xiv enza. xvii engels. ene cle-
 na mijn. Sulch *boech* halt viii pund. and vii riuchte en bete.
Blod-resne thruch thine *bals*, jef truch tha *zijde*. thi ingung viii
 panninga. and iwa enze. thi wtgung also fula. thet were to ga-
 dere vi half engels. and thredda half clena. en bete. *Dolg* ander
 selver stoeth ayder fior panninga mijn than sijf enza. thet is thio
 gadere xi engels. and sijf clena. en bete. jefra thi *bals-sijne* ala
 iwa. is xviii enzo. oer hal pund. en bete. *Lith-wey* en *benbreke*
 onder *axle*. and *bliwwey* itta *ermboege*. and *benbreke* buta *ermboegum*
 thera allerlijck is acht panninga mijn than x enza. xi engels. and
 sijff clena. Ander *arm-scheyd* thi *beenbreke* acht panninga. and xiv
 enza. sawentene engels en clene mijn. en bete. Thi *bliih-wey*
 anda handwerst, fior panninga. and vii enza. ix half engels. en
 hala clena mijn. Thi *benbreke*. and thi *bliwwey*. also fula ander
 hand blede. and thet *bliwwey* and tha knockes. and thet hand bre-
 ke fior panninga mijn than sijf enza. sexta half engels. and thred-
 da half clena. Thi *benbreke* and *bliwwey*. also fula. een bete. Thet
bliwwey xii panninga. and thria enza. fior engels. and fior clena.
Bliwwey an tha *urest a lette*. an da *fingeren* viii panninga. and
 twa

habba. soe is dio bote achtenda hael pund. en betē. and onbrenze. jeff hem dio *sione* alle wt is. soe is dio bote tianda half pund. jeff hem dy *ach-appel* al ut da haūd is. soe sint tian pund. Sulck *boeck* halt xv pund. mer by da *sijde* sint twa and xxx punda. en bete. and anbrenze. Deth *ferre aghe* mit fiortene pundum. to betane. Dat *Winstere* mit xiiii pundum. By da *sijda* fan ayderem vijf greta merc sonder walt. jeff hem dio *nose* off is. so sent sex pund. By dae *sijde* twa xxxii pundum. thri bete. Al der da moe ne det *aer* off slayn is achte pennig. and fierteen enza. en and sijftich engels. thrim clens myn. thi bete. Al der dy mon thruch dat *aer scetten wert*. achte pennig myn dan tian enza. xxxiv engels. twam clena myn. thri bete.

Thruch dyne *aer-lippa* fior scilling niogenda half engels. en hala clena myn. thri bete. Thruch dat *are* so sijr so dygerstet is. vi scillinge. xiiii engels. vijf clena myn. en bete. and onbrenze. jeff dy man dat sproect, dat hem dio *here* offe se *anda ara*. so is dio bote achte pennig. and fiortena enza. sawentene engels. en clena myn. en bete. and onbrenze. Dy *blihwey* buppa in da haude. achtena enza. en and xx engels. and thria clena myn. en bete. and onbrenze. Thi *Hliiswei* wppa da hals knape achte pennig. and fiorteen enza. sawenteen engels. ena clena myn. Sulck *boeck* hath achte pundum. and onriuchte. *Bloetrefene* truch thine *hals*. jeff truch da *syda* thi ingung achte pannig. and twa enza. Di wtgung also fula, det were tho gadere sexum half engels. and thredda hael clena. en bete. *Dolch* ander selver stoet. ayder ende fior pennich mijn dan sijfenza. to gader allewa engels. and vijf. en bete. jeff thit *Hals-sijne* an twa is. achtene enza. oer hael pund. en bete. *Hliwey*. and *benbreke* ander *axle*. and *Hliwey* itta *ermboge* and *beenbreke* buta *ermboge*. thera allerlijck is. achte pennig. myn dan tian enza. allerwa engels. and vijf clena. Ander *erm-sced* dy ben breke. achte pennig. and fiorteen enza. and sawenteen engels. ena clena myn. en bete. Thi *Hliwey* ander hand werst. fior pennig. and vii enza. ix half engels. en hala clena myn. Dy *benbreke* and *hliwey*. also fula an der hand blede. an thi *hliwey* an da knockum. and dy hand breke fior pennig. myn dan v enza. sexta half engels. and tredda hael clena. Dy *beenbreke* and *lihwey* also fula. en bete. Dy *liw* itta *middel knoc-*

twa enza. tre engels. thrim clena myn. Sulck boech halt vii
 pund. and twa enza. *Benbreke.* and *Hlihwey.* also fula. Therh
Hlihwey ander tha neyle also fula. en bete. *Neil kerf* fior panninga.
 and vii enza. ix engels. en hala clena mijn. jef en manna thet
uresta lith bi tha neyle of is, soe send thet twa pund. by tho pliga
 xxxi punda and san tho *otbera fingerum* also fula. jef thi manne
 tha *thumma al* offe is. so send vii pund. jef thi *scot finger* al offe itta
knocle. soe send iv pund. jef hi him *al offe is.* sexta half pund.
 Sulck boech halt v pund. jef thi *langesta finger* a illa *knocles* of se is.
 fior pund. jef thi *gold finger* al offe is. sijfte half pund. jef thi
littha finger ilja lithe offe is. twa pund. alsoe thio *othere.* jef hi alle
 offe is. viii pund. Sulck *Boech* halt fiower pund. jef thio *hand*
 al offe is xiv pund. jef thi *erm* itta *ermboga,* offe is, xvi pund.
 jesta thi *erm* itter axla al offe is xviii pund. jef thi manne tha
thumma lam is. soe is thio bote thria pund. en bete. and onbrinsze.
 jef thi thet sprekt. thet hi him tha *balde erra* se. soe is thio bote
 xviii enza. xxi scillinga. en bete. *Hlihwey* itta truich *scunke.*
 and itta *kne-bolla* viii panninga. myn than x enza. xi engels.
 and sijf clena. Ther on thi *beenbreke* also fula. en bete. *Hlihwey*
 itta *onclewe* fior panninga. and vii enza. Thi *beenbreke* aldeer also.
 ayder ix half engels. en hala clene. an myn. and onbrinsze.
 Ther *Forma lithwey* itta *tanum* allerlick. fior panninga. myn than
 sijf enza. vi half engels. and thredda half clena. *Benbreke.* and
Hlihwey also fula. en bete. Ther *nest an tha tanum* thet *Hlihwey*
 xii panninga. and thria enza. fior engels. and fior clene. Thi
beenbreke. and thi *Hlihwey* also fula. Ther *ureste Hlihwey* an tha *ta-*
num viii panninga. and twa enza. Ther on thi *Benbreke* also.
 ayder thre engels. threm clena myn. en bete. and onbrinsze.
 Soe twa thet queth. thet him *sijn scunck* tha *balde erra* se. soe scel
 hi swora en eth. soe ach hi ethes. en pund. en bete. and on-
 brinsze. soe Hwa soe queth. thet him *sijn scunck* thia *fiardele erra*
 se. soe scel hi mith ene ethe swora an eth. soe ach hi the ethes.
 en pund. en bete. en onbrinsze. soe Hwa soe queth thet hem
sijn scunck alle lam is, soe scel hi swora an eth. soe ach hi thes
 ethes. en pund. soe winth hi mith threm ethum thria punda.
 Ther *fiarda en mey* by nath wynta umbe theth. hi nath offe is.

lam and *been breke.* and *lihwey.* xii penning. and *thria enza.* fior engels. and fior clena. *Liwhwey* anda *utersta leibe.* anda *fingerem* achta penning. and twa enza. thre engels. thrim clena mijn. Sulck *boeck* half achta pund. and twa enza. *Benbreke* and *Liwhwey* also fule. Dy *Lirwey* onder da *neyle* also fule. en bete. *Neyl-kerff* fior penning. and sawen enza. niogenda half engels. en hala clena mijn. jeff da monne det *wierste liib* by da *neyle* off is. so sent thet twa pund. by da pliga twa and xxx punda. and fan da *oer fingeren* also fula. jeff da monne dy *thumma* off is by da *knocle.* so send fior pund. jef thi *thumma* alle of is. sex pund. jef dy *scoetsfinger* of is itta *knocle.* so send fior pund. jef hy hem *alle of is.* sexta hallif pund. Sulck *boeck* hat sijf pund. jef dy *Gold* finger alle of is. fyfta half pund. jeff dy *liieka* finger itta lede of is. twa punda. Sulck *boeck* hath fior pund. jef dio hand of is. fiortene pund. jef thi *erm* itta *ermboga* of is. sextene pund. jef thi *erm* itter axle of is. achtene pund. jef tha monne thi *thumma loem* is. soe is dio bote thria pund. en bete. and onbrense. jef hy dat spreect. thet hy hem tha *baldele erra se.* so is dio bote achteen onza. en and xx scillinge. en bete. *Hliwwey* itta trach *scuncken*. and rian enza. allewa engels. and fyf clena. Deer on dy *Beenbreke* also fula. en bete. Dy *Hliwhwey* itta *anclowe* fior pennig. and sawen enza. Dy *beenbreke* alder. also. ayder niogenda half engels. en hala clena myn. and onbrenze. Dy *forma Hliwhwey* itta *tanum* allerlick fionwer penning myn dan fyf enza. sexta half engels. and thredde half clena. *Benbreke.* an da *Hliwhwey.* also fule. ebete. Der *nest an da tanum* di *Hliwhwey* tolif pennig. and thria enza. fior engels. and fior clena. Dy *Benbreke* anda *Liwhwey* also fule. Dy *wriste Hliwhwey* anda *tanum.* achte pennig. and twa enza. Der on dy *Benbreke* also. ayder tre engels. tre clena myn. en bete. and onbrenze. so hwa so queth. dat hem syn *sconck.* da *fiastundele erra se.* soe scil hi mit ene ethe swerra. so ach hy thes edes. en pund. en bete. and onbrenze. so hwa so queth. dat hy se da *baldele erra se.* so sal hy swerra ene eth. so ach hy des edis. en bete. and onbrenze. so hwa so queth. dat him syn *skunk al lam se.* so schil hith ene eth swora. so ach hy des edis. en pund. so wint hy mith threm edum thria pund. Det fiarda mey hy nauth winne. umbe thet hy hem naut off is. Alzo is 't in da *erme.* also ind *skuncke.* Det hy wint mit

* in tha *scunke*. Thet hi mith thrim ethim winth thria pund. en bete. Hwam so werth sijn foeth of slain in eenre fry kase twiska tha foeth werst. and tha tane. jesta sijn *band*. thio bote is sijn merck by XII scillinga. Thet aghe also fula jef hy aller syone onmir. *Aldus is thi Wilker in tha Lande. fan aghum. fan battum. and fan fothem. and fang ersfallich Lethum scelma betta bi Landis Wilkere. also ith hir estir bescrion is. Ghersfallich Lith bethima mith xxxii pundum. mer al ther en manne thet are asflayn is. viii panninga and xiv enza. xvii engels. en clena mijn. Lamliih. and brein wunda. ayder mith xxvii pundem tho betane. Thi Beenbreke. Truch gungende dolg. truch hand-bleth. truch tinne erm. and truch tinne foeth. and truch tinne scunck. so is allerlikis bote en pund. bihala Benbreke truch singher. truch rana. en hala pund. thri bete. by thes Landis wilker, zo is allerlikes bote. thi ingung xviii enza. and thi wigung also fula. and thinne bals also allerlikes thria pund. thri bete. Thes Dus flekis bote uppa sinne frya bals. sijn singhera breyd. twiscke wede and sced. viii panninga. fior enza. en and sijstich engels. thrim clena mijn. en bete. and onbrinscze. Swem flekis bote fior panninga. and sijn enza. thet is Landis wilker xviii enza. and onbrinscze. vi half pund. soe scellet swerra twene jef three man. thet hjaet oen seghe. thet hi swomma leghe. jesta fior sum onswora xxi engels. Therna dus fleck dolch. jesta Blod resna deen werth. than en mey hylse bispanna. soe scelma se alle beta. jef hy swera wille. thet se hem alle den werde ith ene steche. jesta ith ene fleke onbrinscze. jef en man en dolch swera wolla. so ne moth hy nath onswerra. hit ne habba aller weykis ena meta. so mothma hith umbe meta bi tha egge. and lewa. then fiardel. soe achma tha thre delan tho betane thri bete. jef hi soerd swerra wolle ene kamebe. soe scelma that bete en bete. Hath is en riucht ingung. and wigung? Thet is en riucht ingung and wigung. Soe wer soe twiscka twene endam. en mete is en bete. Bena wigung. jef hit swerra wolle. soe moer hy anda dolgha witta thriira sinena kerf. and benbrekam. and thriira bevena wigung. swerra. ferra ne mey hy. jef thi man nene and otheerne spreka tham thera thriira bevena wigung. and thriira rebba breka. and thriira sinene kerf. en bete and*

* Videtur aliquid deesse.

mit trim edum tria punda en bete. Hwam so wert sijn foet of slayn in enre fri kafe. twiska da foet werst and da tana. jef sijn *band*. dio bote vyff merck by toliiff scillinge. Dat *ogbe* also fule. jef hy aller sion onmitt. *Aldus ist dy Wilkoer in da lande. fan agenen. fan handem. en fan foetem. and fan gerst falligba ledum beta by Landis Wilkoer. Also is hijr efter byscrioun. Gerstfallich lith* bethma mit twa and xxx pundum mer al der da monne det *are of slayn* is. achte pennig. fiorteen enza. sawenteen engels. en clena mijn. *Lam lith.* and *Breyu wonda.* ayder mith sawen and xx pundum ti betane. Dy *Ben breke truch gungande dolch.* truch *hond bled.* so truch dine *erm.* so truch dine *foet.* so truch dine *skunck.* so is aller ekis bote en pund. by hala *Benbreke truch finger* and truch *tana.* en half pund. by des *Landis wilkoer.* so is aller ekis bote. dy *ingung* achteene enza. and dy *wigung* also fule. an dyne *hals* sijn fingera Bret twiska wede and sced achte pennig. and fior enza. en and sijftich engels. thrim clena mijn. en bete. and onbrenze. *Swim flekis* bote fior pennig. and sijn enza. dat iz *Landis wilkoer.* achtene enza. and onbrenze. vi half pund. ende scillat swerra tweer trouwe maen. dat hjat onslaghe. dat hy swijma leghe. jesta fiouwera sum ont swerra. en and tuntig engels. Therua dust sicc also. sulck hat ayder niogentena enza. jesi ena monne *mon negera dulch.* jesta *bloetresene* deen wert dan en mey hy se byspanne. soe scelma se alle bota. jef hy swera wille. dat se hem alle den werde it ene *stete.* jesta it ene *steke* onbrenze. jef ene mon en *dulch* den wert. and it *gerstfallich* swera wille. sone moth hich. naut onswera. hit ne hadde aller weykis ena meta. so mothma hit umbe meta. by daigge. and lewa. den fiarndel. so achma da tridelen to betane thri bete. jef hit foert swero wille ene *lammede.* so scilma da beta en bete. Ho:h is en *riucht ingung.* and *wigung?* Let is en *riucht ingung* and *wigung.* soe hwer soe *twiska* tweer *endem* en metens. en bete. *Bena wigung.* jef hit swera wolle. so moth hy an da *Dalg wita* therra *sinena kerf.* and *Benbrenbreke.* and thaira *benena wigung* swera. seere ne mey dy mon nene deda an otherne sprecka. dan der thaira *wigung.* and tria *ribbo breke.* and thaira *sinena kerff.* en bete and onbrenze. Des *forma benis wigung* achte pennich mijn dan tian enza. allewa engels. and sijn clena. Des *odcris benis wigung* fior pennig mijn dan fyf enza.

and onbrinscze. Thes letteres bene wtgung **tv** panninga, mijn than
 sijf enza, sexta half engels, and threda half clena. Thes forma
 bene wtgung **viii** panninga, min than **x** enza, **xi** engels, and **v** clena.
 Thes threda benis wtgung **viii** panninga, and twa enza, thre
 engels, threm clena mijn, *thera* allerlyck ach ene eth on tho brin-
 gane, jef math bekanna wille en bete, and onbrinscze. *Rebbis breke*,
 en half pund. Thes o heres, also. Thes threda, also, en bete and,
 onbrenscze, *sine kerf*, also fula. *Thirra rebba breke*, and *thirra sine*
kerf allerlich ach ene eth on *ti* brengane, *Blod resna* onder *tha onletene*,
 en pund, en bete. *Blod-resna* in re in then buch, fior panninga myn,
 than **xxix** enza, **xxiv** engels, twam clena myn, en bete, and on-
 brinze. *Meta dolgh* in thin buch **xxxii** enzena, **xxxix** engels, thrim
 clena myn. *Wapel-druck* and *balsraf*, and *ned mund*, soe allerlikes
 bote, **x** enza, and acht pund, fiortundesta thrimen penninga, thet
 were to gadere en bete, **x** scilling, and **vi** half engels, ene sexten-
 dele dis clena mijn, jesta **xii** sum onswerra, en bete. *Thet is ey*
riucht wapel-druck, *ther* werd worpen in en onwed weter, *ther* by ne moghe
bor mit handem, *ner mit forhem ibine grund reka*, *ner mit aegnum*
ibine himel syen, *ner mit arathine rust hera*, soe scelma him beta
 mitter byname da bote, thet is riucht *Lindwerdene*, en bete, and
 onbrinscze, jef en man spreceth, thet hi *alra sundena* nath ne habba
 ther hi mehe bernd and op waxande was, therma him mey by
 kanth hath, soe scelma hit beta mith **xxiv** pundum, jef hi nauth
 ne kanth, so ne, mey hi ferra onswera than tha thre delan, jef en
 man an *oherne dulgat* mith *saxe*, soe is thio bote thri bete, jef en
 man en *oherne bith*, soe thio bote thri bete, and thi man is wether
 thine Dekan ban scildich. Thi *brand* also stor bihalva thes thet hi
 with thine Dekan nath ban scildich ennis, thine brand achma
 umbe thi methane, enis *mannis riuchte hjeld* send fior enza, and vyf-
 teen pund. Tha fyfteen pund, tha fyfteen pund were **xviii** half
 scilling engels, and twene engels, fior clena myn than fior enza,
 fyf engels, fyf clena myn than fior enza, fyf engels, fyf clena
 myn, en bete, ene *Baed jeld* **xxix** enzena, **xxxix** engels, and thre
 clene, en bete, and onbrinscze, jefma an *man foghed fry* on thes
Frana wald, ann *halt binne an bestene*, and an *bera bendum*, dey ande
 nacht, soe scelma him beta mith ther *Lindwerdene*, jesta **xii** sum

Sexta half engels. and thredda half clena. Des *thredda bevis* w-
 gung. achte pannig. and twa enza. tre engels. thrim clena mijn.
 Therrafallerlyck ach anne eth on to brengane. jef mat bikanna
 wille. en bete. en onbrinze. *Ribbis breke* en half pund. des ode-
 ris. also. des threddis. also. en bete. and onbrenze. *Sijn kerf*
 also fule. Der *thrya ribbenna breke*. and *thrya sinena kerf* allerlick
 ach annen eth on thi brengane. *Bloetrefene* onder da onleten. en
 pund. en bete. *Bloetrefene* in rede in den *bwc*. fior pennich myn
 niogen and tuntich enzena. fior and trijtich engels. twam clena
 mijn. en bete. and onbrenze. *Metē dolch* in den *bwc* tria and tri-
 tich enzena. niogen and tritich engels. thrim clena myn. *Wapel-*
dranck. and *Hals-raeff*. and *nedmund*. so is allerlick bote. tian en-
 za. and achte pund. fiouwertuntigsta thremede panninga. Dat
 wer to gadere en bete. tian scilling. and sexta half engels. ene
 sextandele dis clena myn. jesta tolewa sum untfwera. en bete. Dat
 is en riucht *wapel-dranck*. der wert werpen in en onwad wetter. der hy
 ne mogbe bader mit *bandum*. ner mit *foetum thene grund*. ner mit *aghe-*
nem den hymel syan. ner mit *ara den roft hera*. so scelma him beta mi-
 ther benameda bote. dat is riucht *liod werdene*. en bete and on-
 brenze. jessen man sprekt dat hy *allera sundena* naut n'abbe. der hy
 mede bern. and opwaxende was. hy bykanth hiith. so scelma het
 beta mit fiouwer and fiortegha pundum. jef hy naut ne kant. so
 ne mey hy ferra unswerra. dan da tre delan. jef en man oderen dul-
 get mit *saxe*. so is dio bote thri bete. jef en man *odcrem bit*. so is
 dio bote thri bete. and thi man thyne Deckan ban scioldich. Dy
brand also scoer. byhalva des dath hy wer den Deckan nauth ban
 scioldichis. den brand achma umbe to mettane. enis *mannis riuch-*
te jeld sent fiouwer enza. and fyfteen pund. Da fyfteen pund
 were achtenista half scilling. and twene engelsche. fior clena
 mijn. en bete ene *Dathjeld* nioghen and tuntig ensena. fiouwer
 and tritich engels. and thria clena. en bete. and onbrenze. jef-
 ma ene mon fiucht fri one thet *frana wald*. and *halten an bestie*. and
 in *ber bendum*. dey and nacht. soe scelma hem beta mitter *Liud-*
werdene. jesta tolewa sum onswera. *Alter mannalick* ach zijn boet
 to delan with zijne brother. so langhe soe hia men bede lat sint
 jef hy sijn sex lithan gans hadde. da aghena. da handa. da foe-

onfwerra. *Allermamalib* ach to *delana* with sinne *brother*. soe langhe soe hja men belad send. jef hi sine sex lithan gans hadde tha neghe ne tha hande tha forhan. *Dolghet* thet *ros* enne *man*. and tyadere, jefsta and keppele. jefsta an sine stalle. so ne thorma hith nath beta. hir ne standa an Hera wey kepplad. jefsta an smerthes husdem bunden. jawelikes *fias* *dolg*, scelma beta al der hith legbith, laepth. And this *hondis* *bite* hit ne thet hit *nachtis* *dwee*. jefsta alsma op *hine* *staept*. jefsta *hine* *styt*. alder hi leith in sine damne. soe thormeth hit nath bota fan thisssem allem spreckath bia an twa. soe schillerth thet wita sowen sinra bura. jefsta enis mannis *ros*. ther hi uppa sith *dolghet* en otherne man. soe schel hit beta also dyore soe hith selvedeen hadde mith sinne handem. Thes *oxa* and jouwelickes rether, schettis bote and thes *swines*. thes *bona*. thes *katta* *dolg*. mith haelre bote schelmath beta. jef hia then unwilla. and tha wanwithsceppe ther stath heftich by fwerra willath. Aldus ist fan dae *bunda*. hit ne se, hit dwe. als hyr to fara is byscriuwen. soe ist sunder bote. Mer dwaeth this binaemeda dier *hors* and oderne dyare. soe scelmath beta lich jefstet thi man selve dwe. *Supra dicta emenda fiem si animalia nocuerunt. Si laeduntur animalia inferius expressum est.* jefsta enis mannis *Hors* *dulghets* werth ther mith lerim byleyth hath. jefsta mith tame halt. soe schelma hit beta astha hem selm den were. ferra moth hy nauth in caya. mer wel moth hi keftigia umbe sine scatha. jef thet *Hors* *dulgat* ane *man* ast sine here hine mith tame halt. and mith lere bileith hath. soe scel hit beta as tha hit self den bethe. ney hit were buta sin witsceppe her schijn. and wr sin wald ronne. Hoth soe thes *mannes* *ayn* *fya* doth. theth scel hy beta aldus. en bethe. and *dulghat* hit en *dyar*. jefsta *deth*. thene scada half ti betane. and nene freche herim ner lyodem. en bete and onbrinscze. Thi *thiach* *merck*. and *erumerck*. and *breynd* *panna*. *burst* *been*. *sculder* *been*. thi *ben* *brekis* ther a alre ekis bote VII I panninga. and XIV enza XVI I engels. en elena mijn. also fyr soe thio bote mara ne se tham VII I enza. and thria pund. thet is *stryb* *heftich* *sceth*. Ist *strid* *werdith*. and hy wr wonnen werdith. soe scel hi beta herum. and liodum. en bete and onbrenscze. *Regghis* *ben* *breke*. en pund. thri bete. Soe hwame *syoth* *truch* sinne *buch*. soe achma hine to metane bi ther fyda ther hit korthera is. and twiska twer endam bi this *thummis* *kathe*. so achma
him

ten. *Dulghet* dat *ros* enen *man* anda tiader. jefsta an keppelle. jefsta an sijn stalle. So ne thorma hit naut beta. hit ne stande an her-wey keppelat. jefsta it smedes hwzebonden. jowelickes *fiar dolch* scelma beta al dir hit leghet, hlapet. and des *hundis bijte*. hit ne se dath hit *nachtris dwe*. jefsta alsma op *hine scaept*. jefsta *hynesclayt* al der hy leyt in syne damne. So thorma hit naut beta fan disse alle. spreckath hia a twa. so scen dat wyra sawen synra bura. jefst enis mannis *ros* der uppa sit *dulgheth* enen oderem man. so scil hi beta also duerre so hit selve mit zyn handem den hadde. Des *oxa* and jowelikis rether scettis boete. and des *synes*. des *hona*. des *katta dolch* mit haler bote schelmat beta. jefst hia des onwilla. and da wanwitscipe der scat heftich by swora willet. Aldus ist fanda *hunde*. hit ne se, dat hit dwe. ist hyr to fara is byscrioun. So ist sundir boet. jefst enis mannis *hors dulghet*. der by mit leer byleyth hat, jefsta met tame halt. soe scelma hit beta as tha hem selles deen wer. Ferra moet hi naut in taia. mer wel moet hi kestigya umbe zine scada. jefst dat *ros dulgheth* ane *man* als sin Hera mit tame halt : ende mit lere byleyth hath. soe scil hit beta as tha hit selles deen hede. ner hit wer buta sin witscipe bersein. and wr sine wald ronne. Hoth so des *mannis ayna fia* deth. dat schil hi beta. aldus. en bete. And *dulgheth* het en *diar*. jefsta *dath*. denne scada half tri betane. and nenne ferdem herim ner liodem. en bete. and onbrenze. Dath *thiach merich*. and *erm-merich*. and *breyen-ponna*. *buist-been*. *schulder been*. Dy *been breke* aller ekis bote achta pennig. and fiorteen enza. sawentene engels. ena clena myn. also fir. so dio bote mara ne se dan achta enza. and tria pund. dat is. *tribestich seet*. Ist *stridwerdub*. and hi wrwonnen wurde. so scil hi beta herum and liodum. en bete. and onbrenze. *Benbreke* des *reghes*. en pund. tri bete. so hwasoma *soet*, *truck sine buck*. so achma hyne to mettanc bi der syda der hit kortera is. and twiska da tweer endem. by thes *ihumma kate*. so achma hy ne to gewane *ayder ihumma kate* flower pennig myn dan syf enza. sawentene engels ene clena myn. Dene *in rede* al der to. jefst hi man sprekt. dat hi wr al syne leda da thre delan wrlarren, hadde. bykanthma hit. so ist acht pund. and thri bete. en bete. and onbrenze. *Benbreke* an der *soetwerst*. allerlijck acht pennich bin-

him ti gewane *ayder thumme kathe* fior panninga myn than fyf enza. xvii engels. en clena myn. Thene *in vethe* al der toe. jef thi man spreckt. thet hi wr all zyn lethe tha thre delan wrlerren hadde. and hi thin fiardel behalden hadde. bikant ma hith. soe ist viiii pund. and thri bete. en bete and onbrinscze. *Ben-breke* ander *foth wersch* allerlyck. viiii panninga. bynnem x enzem. xi engels. and v clena. en bete. and onbrinscze. Hwerzo thi *man stothem* werth truch zine *machtem*. truch dat fel thio bote. en pund. hith ne se thet hi ferra spreka. soe mey hi habba *thria sine-kerf*. Thio aersta, thio *sciapsine*. and thio *wald-sine*. and thio *fruchisine*. hir moth hi fan tigia thria onnameda morth tha achma allerlick toe berane also dy ora alze an manslachta. jesta xii sum onswerra. Hwam soe werth of *snehan sin *Hotham*. thio riuchte bote umbe *thene ferra*. sex pund. umbe *ibene wensira* sexte half pund. werth him *sin pinth of sueyn*. viii pund. hine wirde eth wivet ther bekanth. so ach hi nene bote umbe thet *manslike*. umbe thine *peymth* offe *seymth*. sulck *Boech* halt xviii pund. en bete. *Blicande Blod-resna* binna *clanem*. en scilling. and ix enza. xi engels. and vii clena. jesta thre ethan *Mete-dolch* binna *clanum*. xii scillinge. ix half engels. jesta thre ethan. *mete-dolch in re* in thine *buch xxxiv* enza. xxxviii engels. and iv clena. Sulck *Boech* halt xxix enzena. xxxiv engels. sex clena myn. *Meta delch buta* *clanum* x enza. and viii panninga. jesta ethan. xii engels. and fior clena. *Thrira Lescka* allerlick fyff scillinge. fiarda half engels and ene clena. *Ere scedene* iv enza. fior engels. and ena clena myn. *sin kele* alsoe. *Thrira ben breke* xii scillinge mith en ethe ti *haliane*. ix half engels. en hala clena myn. Hwazo *dulgheth* werth *truch erm*. and *truch scunk*. *truch foeth*. *truch handa*. hwer soe is twiska tha twa dolg helis fellfs *thrira* *finghera* breed. soe agh hi thes *ingunges* xviii enza. and thes *wgunghes* also sula. thet were tho *gadere* *thria* pund. Thio *Wapel depene* binne thes *konniges mercken*. binna tha *Se-burch* fior panninga mijn than xxix enza. Theth *Sendriuchte* bote by wisere the grand scriweris. thes onder na *wgung* xii scillingen. Thi *in renne this blodis* xviii scillingen. Hwazo *eiberne dulgels* mith *saxe*. jesta mith *ermborst*. jesta mith *boga*. tha send *thria* bete ti betane. *Dayeth* hi thene *dath* al der on mith ene *jeldum* ti *jeldane*. and twam *ferdum*. hit ne se then in tha loeghung ther

natian enza. allewa engels. and fyf clena. en bete and onbren-
 ze. Hwaso dy man *setten* wert truch sine *macht* truch thet
fel. dio bote en pund. hit ne se. dat hi ferra wil sprecka. so
 mey hi habba *thria syn-kerff*. Dio arste. dio *scip-syne*. and dio
wald-syne. and dio *frucht-syne*. hyr moet hy tygia tria unnomede
 mort. da achma allerlick to betane. also diore als an monslachta.
 jesta tolewa sum untswerra. Hwaso wert *offe sueden sine bathar*.
 * dio riuchte bote umbe *dine ferra* sex pund. umbe *dine wintera*
 sexta hael pund. wert him sin *pint offe sueden*. achte pund. hene
 werde ith wywem ther by kanch. so ne ach hy nene bote umbe
 thet *manslike*. umbe thene *pijnth offe seith*. Sulch boeck hath xviii
 pund. an bete. Blikande *boetrefene* binna *cladum* en scilling.
 and niogen enza. allewa engels. and fyff clena. jesta tre edan.
mathe dolch binna *cladum*. toliif scillinge. niogenda half engels.
 jesta tre edan. *Meta dolch in rede in den buck*. tria and tritich en-
 zena. ach and tritich engels. and fior clena. Sulch boeck halt
 xxxix enzena. flower and tritich engels. sex clena myn. *Mete*
dulhbura clatum tian enza. and achte pennich. jesta edan. toleff
 engels. and flower clena. *Trira Leseka* allerlick. fyf scillinge.
 fiarde half engels. and en clena. *Bre scirdene* fior enza. flower
 engels. fyff clena myn. *sinkele* alzo. *Thrira bennena* breke. toliif
 scillinge met ene erbe to halljane niogenda half engels. en
 hala clena myn. Hwaso *dolget* werth truh *erm*. and *scunck*.
 truch foet. and *banda*. hwerfo is twiffcha da thwa dolch hel-
 lis fellis *trira* fingera bred. so agh hi des ingunges achtene
 enza. des wigunges also fula. det wer to gadere tria pund.
 Dio *vaxpel-debene* bynna des *konniges merck*. bynna da *Se-burch*.
 flower pennich myn dan xxxix enzena. Thit sind riuchtra boe-
 ta by wysene des grand scriwer. Des *onderna wigung* toliif
 scillinge. Dy *in ryde des blodis* acht and fiortich scillinge.
 Hwaso *etherne dolghet* met *Saxe*. jesta met *arberste*. jesta met
baghe. that sent tri bete. te betane. ende *dayt* hy den *datb*
 alder on met ene jeldum to jeldane. and twom ferdum. hit
 ne se deen in da logum. der da trin jelden to biscrioun sint.
Hals-sleck twiffcka wede and *seede* achte pennich. and fiortene

* I. e. Scallum, Leg. Klothan. i. e. resuscit.

ther tha therne jeld te byscriuwen send. *Hals slach* twiscka wede and
seed ach panninga. and xiv enza. Een *swem-sleech* fior pund. and syf
enza. Thet is *Wilker des Landis* xviii enza. Theth *in re in or theth*
lyf buppa da reffe. thio botha is xxviii tunan. Thi *benbreke* ander
brey nanna viii panninga and xiv enza. Thes *forma benis wigung*
also fula. Thes *otheris* fior panninga. and vi enza. Thes *thredda* xii
panninga. and thria enza. Theth *in re in thet hatida*. fior panninga
myn tham xxix enza. Thio *eygbene* viii pund. Thio *dawethe* fior
pund. Theth bi sprekt *ut supra*. Thi *wlite onder tha and letene* fior
panninga mijn tham xxix enzena. Thes *onberna benis* nachte nene
bote. Theth is *benis wigung*. ther wbe cote geyganna hande. jef
ene *manna* thio *tunge* of *sney n* is. soe is thio bote ene twede jeld.
Bladrefue truch tha *tunge* xxx scillinge. and onbrenscze. Hwerth
emman in zin hals dulgeth theth hi wrigande gunge x half pund.
Hwerther en *man* in thin *stroibolla harvijn*. jesta *stath*. and wert him
dio *sprake* thio *fiardele erra*. so ach hi iv pund. werth se tho *balde*
erra. vi pund. is tha *ibre delan hawey*. x pund. allerlick on ti *bren-*
gane mith sonderga ethe. Fander *bere* theth selve riucht. and ther
syone. and fander *tungba* thet selve. Thes *felles onflecht* vii scillinge.
sin res wt also stur. *Thre swem slekam*. and *thre erd-fallen*. and *thria wa-*
pel-pina habbet ena bote. and ene riucht. Thi *hagesta swim-slech* xviii
enza. Thi *midresta*. xxvi scillinga. thi *mijresta* xiv scillinga. tha
ladavi ethan. *Abel ad incepta* x scillinga butha ethe. *beeth* and *kyelde*
x scillinga. ayder mith ene etha *thibatiane*. Therra *siffenne* aller
ekis bote xxxvi scillinga. *Visus*. *auditus*. *gustus*. *odoratus*. *tactus*.
Theth *wr-lid* thes *agha* vii scillinga. theth *nedersta lith* v scillinge.
Ongneyles in scatenga xxxvi scillinge. *Berd of brant*. jesta *kancp* of
barnd. werth *fiarda* half pund. tha *latha sex* ethan. *Lamma thana*.
Lamma fingerum. achma to betane mith threm pundum. Hwazo
oitherne *sin clana to rant* on sin wille. and this otherne onwilla. soe
is thio bote iv panninga myn than sif enza. Theth is *sexta* re half
engels. and *thredda* half clena. Halth hi thine *cop*. an *swengeth* hine
mith *thabiere* thio bote is. twin scillingen. thets is oerhal engels.
other half clena. Hwam soma mith *wald bifered*. jesta *frowen hiara*
It *Freslan* offe kerth. soe betamet hemman mith thwam enzem. and
mith acht pundem. and mith *fiortundesta* thrimen panninga. thet

enza. een swim fletck fiower pund. and fyf enza. Dat is kere *dislandis* achte enza. Dy *ben breke* ander *breyn-ponna*. achte pennich. and fiorteen enza. Des *forma benis wigung*. alzo fula. Des *oderis* fiower pannig. and lawen enza. Des *thredda* toliff pannig. and tria enza. Dy *in ryde* in da *haude* fiow pennig myn dan xxix enzena. Dio *erg me* achte pund. Dio *dawende* fiow pund. Deth hy sprect, *ut supra*. Dy *white under da onletten* fiower pennich myn dan niogen and tuntich enzena. Des *ouberna benis wigung* ach nene bote. Dat is *bena wigung* der ute tute *geyganna* haude. jess ene *manna* thio *runge of sueyn* is. so is dio bote en twede jeld. Truch da *tungbe bloetrefene* xxx scillinge. and *onbrenze*. Wether *emna in sin bals dolg* beth. dat hy *wrigian* gunge. tiande half pund. Werther en *man* in den *strobulla* *haren*. jesta *slayn*. jesta *staet* ende werth hem dio spreke da *fiarnde* *erra*. so ach hy fiower pund. wer se hem da *baldele* *erra*. sex pund. fineth hy da tre delan wey. tian pund allerlick on ti *brengane* mit *funderlingha* ede. Fander *here*. dat se les riucht. and fander *sone*. and fander *tungba* dat selve. Des *fellis* of een *sawn* scillinge. *sin res ut*. also scur. Thire *swim seleken*. and thire *erdsellen*. and da *wapel-pyna*. habbeth ene bota. end en riucht. Dy *middelsta* sex and tuntich scillinge. Dy *minsta* fiowertene scillinge. da lada sex edan. *Abel ad incepta*. tian scillinge buta ede. *bitte* and *kilde* tyan scillinge ayder mit ene ede thi hallyan. Derra *fiff senne* aller ek is bote sex and xxx scillinge. *visus. auditus. gustus. odoratus. tactus*. Det *ure bliet* des *agha* lawen scillinge. Det *neder blied* fyff scillinge. *Ongneitis in scathengh* sex an trijrtich scillinge. *weder wulnga* fiower and tritich scillinge. *Bird of barnd*. jesta *knap of barnd* werth. fiarda hael pund. da lada sex edam. *Lamme tana*. *Lamme singbare* achma to betane mith trim pundum. so hwa so oderem sin claet to rant we sin willa. so is dio bote fiower pennich myn dan fyf enza. dat is sex half engels. and threda hael elena. Hwam soma mith *wild byscerrid*. jesta *frowen hiara frustel*. in of kerst. so betma himmen mit twam onsem. and mith achte pundum. and mit fiortensta thremna pennich. ther is *allifia* half scilling. *sundr* ene hala engels. Hwaso *oherne hauth* sijn *hand*. sijn *foet*. is x enza. and x pund. and fiortensta thrimna pennig. dat *ibrettenista* half scillinge. and oder h.c.l

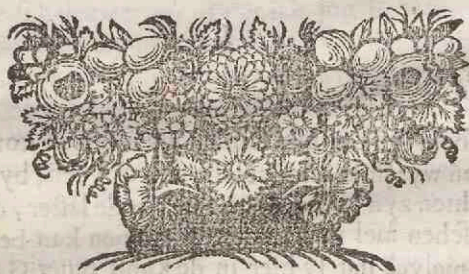
is **xii** half scillinge. zonder ene hala engels. Hwa foe otherum
sengesh sin hand. sin bote is **x** enza. and **x** pund. and fiortundista
 thrimen panninga. thet is **xiiii** half scillieg. and other half en-
 gels. and fyfte half clena panninga. Hwa foe otherne werp
 mith *koppe.* and mith *tha byare* under *tha aghene.* thio bote is fior
 panninga myn than *fyf enza.* thet is **vi** half engels. and thredda
 half clena.

E Y N D E.

hael engels. and syfta hael clena panninga. Hwaso oderem mith koppe. and met da byare onder sijne agbena werpth. dio bote is flower panninga myn dan fyffenza. dat is sexum half engels. and thredda hael clena. Halt hine cop and swinth hyne mitta biare dio bote rwene scillinge. dat is oder half engels. and oder hale clena.

E Y N D E.

FRIES

FRIESCHE BRIEVEN

Van Mr.

GYSBERT JAP IX.

*An dy in allerleye taelle- tonge- kurste- in
wittenschip ljesjende*

SIMEN AEBBES GAEBEMA.

I.

Eerste vriend:

EEn soete tydkorting souden wy t'samen kunnen hebben; indien wy (met dit Friesche werck) eens by malkanderen mochten zyn, want dit overtuygt de laster, dat men onsen Frieschen tael in geen letter-grepen kan begrijpen; geweldig, namelyck dat sy hier in de kunst eener Grammatica bequamenlyck begrepen is. Ick bedanck U^rE. voor d'onderrechtinge van *th.* voor een *d.* te leezen. 'k heb zedert beter kunnen leezen, hoewel ick geloove dat d'oude Friezen na *th.* en niet na *d.* gepronunceert hebben, gelyck wy noch in veele woorden doen.

'k Merck dat den Grammaticus de C. als K. gebruikt, als Baccir voor Backer, ten ware men Baetsir voor Backer t'sijnen tyde seide, want d'oude luyden landwards noch hiedendaegs seggen. Beauwe het *baetsen*. Beauwe boeck joe- m^oarne, in da het 'ir t'mey yen *bactsen*. 't iz eeren al *baetsen* dat nu kromle wirt. 't wirt jiette *baetsen*. Maer noodsakelyker moet den C. K. wezen in Nuytce [nuytke of nuytkje] Pricce, Priccilce, [pricke, prickelke] Tuwtce, Tuwtilce [tuwtke, tuwtilke] &c.

De klinck-U. wordt seer gemeen voor de stille V. ende noch meer voor den W. gestelt, als Uioer voor vioer (by my wjuwke)

ke) [wieck, vleugel), Uey voor Wey, Uaegen voor Waeygen, (by my wægen) &c.

Oock wordt Y. voor den stommen J. in (onder andre) dese woorden Yest. Yeld ofte Yold. seer t'onbruyck gebruyckt. Moeste, indien 't leesbaer wezen zoude, jest (gift) jild, jold (geld) noodsaecklyck geschreven worden. meer by gelegentheydt.

uven

G. JACOBS.

II.

NEy haechlycke in ljeaflycke taens for dy seynte boecken in oore schriewerye, stjoer ick jon E. weerom jon wol-begonne schreawne histoarie-ferffen fenne åde FRIES-NE wetterbruwze ney *Ingellân* (dy ick winschje in gledde fordgong to uwz tyd to) mey jon fol-macke *hoavelingk*. In den behåd ick jiette dat haed-boeck, dat y my to-egene hadde mey so-dienighe hægh-ljeappiende boeckstoayjinge dy fier, fier, myn naetighe fortjienste oere holle wjneuck'let. Tanck moat Y dear for hadde.

Nu behåd ick jiette HOOFTS (haed-extorie) Schijd-boeck fen *Hollân*, mey dat oor boeck fen forschaete rymlerye; dear ick hette rommer tyd to forsijkje, om dat ick (trogh æg-wæcheyt) naet folle lezze kin. Dy forschiedene ferffen, (dy Y for my uwt-schreawne hadde, in op jon wircken macke binne, befalle my oerdådigh, ynsonderheyt stiet my *Hen. Bruno* heel jamck oon, so dat ick my schamje aet to seynen, mar door 'et lyckewol naet litre, om dat ick naet better bin az myn wird. Nimme den yn tanck dit forske op 't *Hæge-licet*, in schriewe al to met reyz oon dy jinge, die jo alles wol-ferts in silligheyt winschet, in blicuwt yn åde ruwne FRIESCHE rjuecht-uwte golhertigheyt

Jon

GYSBERT JAPICX.

*Slacht-moanne dy njoeggen-
tjende dey* CIO 100 LIV.

Jiette stjoer ick di feynsjende *Torquatus*.

F 2

Greate

III.

Greate Stalcke,

MEy uwz frjuene GEALAMA habick jon oongenamme
 schriewinge, mey dat forjeacht rymme, wol ontfin-
 zen, wer foor ick jon E. hæchlyck bytanckje, az ææck
 dat Y my hoope jænne omringen wydloftiger berjuechtinge trogh
 jon edele pin to ontfangen, wier ney ick langh-halſje fil to tyde,
 dat ick 't oonfirddje. Ick ſtjoer dat boeck fen forſchate rymlerie
 ææck to reg, in behåd jiette HOOFTS extoarje, dy 'k ney'er
 hân 't huwz teyne ſchil. Ondertwiſſche wirt myn greate ſtalcke in
 lock-filligh ny-jier wiſſche fen ſyn

G. JAPICK.

To hæke.

DAVENTREUS bet my beſelne jon E. ſen ſijn wæge to groetjen
 Bollert dy neyſt-leſte dey ſen 't Fier CID IDCLIV.

IV.

Ney wiſſchinge alles goes trogh yerdsche in hym-
 melſche ſeyninge in wolſearte.

Greate Stalcke,

I hadde my forſchalcke,

ALſo Y forteyn binne, tjin jon belauwe, fond're
 my jiette reys oon to ſprecken Ick hie al firddig
 dit by-geande Rijm-ferſke op jon *Minne-dichten*, dat
 ick joe E. by dizze gelegentheyt, nu oer-ſtjoer. In
 om yenighe tanckbaerhcyte to teanjen, for ſo folle in
 forſchate ſchinnkadjen ſen forſchate Rymlerye, ſo nu
 in

in den, oon my oerseynd, hab ick dy stoutigheyt in dy
moed nimd, om jon E. mey dizze myn FRIESSCHE
GOADS-FRJEUNE to benjeuncken. It is fen t eer-
ste PSALME-WIRCK by my rymmele, in, om uwz
oprjuechre frijenschip, tinckt my, *it eerste komt jon*
E. to, &c.

Ick tins dat Y ææck al oors fen berie wirden binne,
om (allyck Y seyen, lest by my wezzende, fen myn
FRIESSCHE PSALMEN by jon HÆGE-
LIET SALOMONS to foegjen. (ick kin 't jon E.
ææck naet riede, meytse salm herte nuttlyx.)

Mar so Y 't, evenwol, incklycke bejarje, ick sit
oer-boadigh stean, om uwt myn PSALMEN, dy 'k
jiette hab (buwte dy 'k jon E. nu, az in besletten wirck,
oerstjoerd hab) uwt to schiftjen dy 'er nolckst to be-
fawne wirde. So moast Y my to witten dwaen hoe fol-
le rygglen dat jon E. tocht to bejarjen, hoe folle dat
Y ynne tjocktje fen it wircks fatsoene breck hiene,
om my dear ney to regelearjen. Dogh, jiette reys,
ried ick Y 't salm, mey eyn ferz-wirck (dear Y lockig
'er noagh yn binne) folje. Groetje dy leaf-habbers fen-
ne *ferz-in rymme-kunste* waems tjenner ick oer-boadigh
bin, in ynsonderheyte gol uwt, yn folle miette, blieu-
we schil jon fluegh-firdige

GYSBERT JAPICK.

Boallert dizze santiende
fen 't Fiers soar moanne.

CIO IDC LV.

V.

Greate Stalcke;

NEy ljeaslycke in hert-gruwlycke groetenisse seyn ick jon E. dit boeck weer t' huwz, in betaens jo dear for. Ick schoe jo æeck in Latijnsse carmin eynt hadde dy DAVENTREUS my behandge hadde soe (fen de heer MACKDUWEL macke) den also ick koam, om dat selle to heljen, da hie d' Autoare 't weer helle om jiette reys oer to gleddjen, in onder-twissche izzer ney Grinzer-lân reke om dat tijzel hollighe Lân scheel to holpen besjuechtjen. æf it nu jiette komme sil æf by-æfter bliewwe wit ick naet. Ferre wol in tinckje oon jon frjuene in tjenner

G. Japicx.

For-jier-moanne de yen-in-tweyntigste dey. c19 100 LV.

VI.

GREATE STALCKE.

H Ab jon See-fearts-lof boeck wol ontfinzen. 'k Zil't to Peassche, mey myn Doayer (so sizze de Hynlipers) weerom seyne. 'k stjoer jo dy tutel pleate weer t'uws in habim D. DAVENTREUS beloytse litten, dy seyt nin kennisse fen 't boecks matearje æf yn-håd to hebben, fortrouwet dat Y 't alles wol oerwæge hadde ney æscke fenne boeck-stoaynge. Ick wit æeck oarz naet to sizzen, om dat ick 't naet lezzen hab. Dat Macduëlsche carmen eeren oon-rierd, iz in schreaun ferste fen sijn Edelh. op dy Litijnsche ferste spylle, dy fen jon E. eeren, trog my, oon D. DAVENTREUS behånge binne. Ick tins Y sille t' jiette wol reys sjean. Ick raens jo for dy swiette hoope dy Y my jane fen wyd-lostiger berjuecht-schriewinge op myn, jon ægen on-wirddige FRIESSCHE rymlerye. Ick forwachtje it al lang-

lang-halsjende; ondertwiffche ljuentje ick jo E. myn importuwn
in al to faeck fchriewing ynne jamckfte fåde to flaen. Wier to
my fortrestjende, winfchje 'k jo fuwne in wolfearrende to
blierwen in hette ljeafs ynne fchritte. *Boalfert* dizze oarde fenne
Gerz-moanne. CID DC LV.

Jon

G. Japicx.

VII.

GREATE STALCKE, ljeaffte frjuene, formeys fen
mynjeld, it iz my naet to lyen, dat Y to fjoer in to fwird
fortolge, in dat'er hogge op jon E. lutsen wirde foe om
wan-lieuweringhe fen FRIESSCHE *Sjong-ferzzen*; dear-om
al hab ick dy minste nammelyckheyte in nolckheyte om glijoer-
ægjende swiettertjes in æf-rjuuchte puwck-famkes to tjenjen, ja
al ist, dat my 't fchriewen, trog tjuetterheyt fen wetter-ægjen
al rju misfält, ick bin in blien jon tjenner; Lit my, trog myn bern,
witteniffe tokomme het slag fen ferzzen jon E. bejearret. Gaest-
lycke æf wrådlycke, in het tyd my berre mey, eer Y ney *Lajen* dy
boecken oonde Heer ANT. CLEMENT feynje. fo cil ick
dwaen het yn my iz. Hoopjende dat ick, fen dy wirddighste Jiffers
Friefs'le fers-wirck, trog jon gunste, hette weer bekomme mey.
Ick langhje ney dy rymlyerye, paetkjerye, in ljeaverye (trog jon
Ljead-gaestigheyte stâl-formearre) also wol az dy ljoarddige djier
yn *See-lân* dwaen mogge. In winsckje dat Y'er mey ford ferre,
op datse yn 't ljeacht komme, forhoopje dat it nu æck fycker-
lyck fleande ford-gongh hadde moat, nu socke twing-fwiette
muwllen, 'er om sollestearjende, jon edele pinne op 't fchienft
forgultje. Dit moast ick jon E. te flecht, mey Monsieur GÆ-
LEMA to-komme litte, (mey de *opkieuwe fenne Medicis*, dy
'k al trog-lezzen hab) Nim it yn tanck fen my, alle heel jon

G. JAPICX.

Gerzmoanne dy fantiende
dey, 't Fier CID DC LV.

Dy

VIII.

GREATE STALCKE,

DT goe ijn-borste in frijentlycke njue dear jon E. my mey oon-gloerket s
kin ick sjean in teastje warte leste, in neyst leste, schrieuwinghe fen
jon E. ontsinzen. De iynnigge frijuene njue det 'it, dat jon E. mijn
rijmlerye so fier boppe forzenste wirddearret. In al bin ick so fier naet burwte
gaey, dat ick 't my wirddigje, (dy my so naetigh kin, dat ir naet kinstigs
ijn my iz) om fen socken heg-sleanden gaest, az ick ija jon E. blinckjen
sjoj for-oon-genamme to wirddeu. So iz 't, dat ick my des te heglijcker
seyngje, dat ick sock in frijuene bekomd babb'. It formeyts fen mijn jeld,
dy wille fen mijn herr de wollust fen mijn sinuen. (so wol dy sijn wauerlijcke
az dy twa iynnerlijcke) vier for ick God tanchje, in bin, bheuw jon tjemmer,
jon frijuene, jon Stalcke in (mey ien wird) jon

GYSBERT.

LEtfel yn onthad die my forjitten dat selle dat my
Ldy pin ynne han joe om to schrieuwen. Ick stjoer
den dizze mey-geande ferffen, for dy *Seuerfche* Jitter,
uwt myn ade rymme, hier in dear, by-yen helle; het-
te nys woe myn forklomme binne-holle naet uwt lieü-
werje. Iffe 'er mey tjemne, dear 's meer behaden.
Groetjese fen my, dy langjet om her rymme-ferffen
to be-noazjen. Wol licht kom ick to Pingster reys to
Ljeauwerd, om jon E. to sjean, in mey eick-oorme to
petearjen, onder-rwiffche d' Allerhægste befelne. *Boalsert*
dy sände fenne May- æf blomme-moanne. CIOIOCLV.

Jiette reyz, jon tjemmer, jon frijuene,
jon Stalcke,

GYSBERT JAPICX.

Mijn

IX.

Mijn greate stalcke;

ICk wit naet het gaest dat my driebut (ommers wit ick dat it dy gaest fen goe-njue in fest-buwne maetschippyc, dy de rymme-kinste fytere het mey bynjern fen on-ont-wraegseljende knoattinghe) dat ick naet restje kin for jon bejearte to foldwaen. Iek feyn den dit jin-wirdig rymke, al-hoe-wol me fen dy matearje dear jon *Musa* op wircket naet, az mey dy greate schanne (allyck dy froasken jin *Latoana*) kueackje kin. It moast lyck-wol uwt hert in holle, in ynne pin so ringen az ick jon E. ferffen song, æf ick hie besauwe: in ford nei *Ljeauwerden*, om genade to ljeuntgen fen myn lest-schreuwne ynportuwneheite, dy my de ængste fen jon Stam-boeck oon-jæge, in ick wist jon onschild-redne so klean naet az jon E. duchtget. Dy groete fen Maester HINDRICK RINTIUS iz my oongenamme. Jon E. beleavje syn E. to forsyck'rearjen dat ick syn tjenner bin. Hier mei, in nei myn greate Stalcke in Goads njoede befejlende, bin in blieu ick yvig

Jon

G. JAPICX.

Sānde fenne Risp-
moanne CID IDC LV.

X.

GREATE STALCKE;

FEn uwz *Rechoare* iister for-stoen habbende dat jon E. forlette fenne liende boecken hie, hab my daer-yeck forfirdge gear to packjen, in az to flechte oer to feinen alle het by my iz, in habbe dearomme ææck, yn haeste, in jon Stam-boeck, nim it for ljeaf it iz *Sjuecht in rjuecht az dy fen Boalfert*. Hier by geane ææck dy onthietene **PSALMEN** in **LOF-SANGEN**,
G dy

dy 'k uwt-ſchreawwn, uwt-rymme, uwt-wircke, in op-ſnolcke hab, ſo 'k beſt koe. jon E. mey ordelje æf ſe 't ljeacht fortijenje, in komme Y mei myn ordel oer-ien, ſo ſmorjeſe ynne tjeſtre, in bewearje myn namme for it hekeljen, eidgjen, kraebjen, guwchjen in gyz gobien fen *Momus*. Dogge ick jouw-ſe alle heel oer ya jon E. h naen. Dogge my nammers dy eere, *frjuenſchip*, *ljeafde*, *formevts in wille* oon, om al to met reiz to ſchrieuwen, dear ick alle tyd neiguwje, in guwjende ondertwiſſche bliuw

Jon

G. JAPICX.

Dy fiercende fenne Hacy-
æf hea-moanne. CID 100 LV.

XI.

Myn greate Stalcke;

ICk hie wol winſche jon Broar in frjuene tjiens to kin-
nen dwaen, mar alſo ick nin gemienſchap nog om-gong
by Lân-predicântin hadde, hadde ick by uwz eyn Sted-
leeraer jearm ſack oon pryzge, dat jon E. for ljeaf nim-
me moat. To flechte hab ick dit ijn-ſlettne oon Monsjeur
BOGEARDE kraeble. Beljeaf it jon E. om my by
ſyn E. to forontſchildigjen, ſo ſchil Y my hachlijck for-
plichtje. Ferre-wol. Boalfert de eerſte fenne Wyn-moanne.
CID 100 LV.

Jon

G. Japicx.

To

XII.

Mijn Greate Stalcke;

TO dizze stuwne to hadde ick, mey on-gedild, wachtje ney andert; mar nu begint 'et my ijn to bijnen, sorgjende dat jon E. 't goet naet krigge moecht hadde, dat ick oer yen romme tijd al oon jon E. seynt hab. Ick bin hæchlijck becommere, naet so jamck om de voddeye fen mijn FRIESSCHE *Rijmleye*, az om jon E. Stam-boeck, dat mey d'oore bledden ney jon's troaje. Ick ljuentje jon E. het ick bidde mey, litte naet yen dey forlern gean om my uwttæ ængste to wraegseljen æf it alles wol outfinzen is. wier to my forlittende bliu ia bin ick

Jon

G. JAPICX.

UWZ DAVENTREUS iz nu ææck al weer to hônecke, æf 't jon E. oon sijn E. ææck hette to schriuwten hie. Boalsert dizze trodde ijnne Oaff-monne. 'tjier
C10 106 LV.

XIII.

Mijn greate Stalcke;

HOcker-deis hab ick de eere, in 't formeits hân dat *Monsieur Boogaard* my, yn myn stoppe sittende, suwn, dy him oon my ypenbiere mei 't oer-handigjen fen ien lez-wirdig *Ljuentje-dichte*, op d'illinde fenne *Vauldoayzen* macke; in nin tyd habbende, om syn reyze nei *Ljeawerde* to forfiridigjen, schaet fen my az to flechte, littende my hoopje op syn weerom-trog-tochte. Mar dy iz so on-lockig for my west dat ick, op in Tongersdey ynne predicasje wier az syn E. by myn Ljeaffte koam, in oon her naet oorz belestge az my fen syn in jon E. to groetjen. Ick hie voor om in ruwne frjenschip mei syn E. oprjuechtje to hebben, oermits my dy Tjierle (nei uwtbyldinge fen syn hoask wezzen) jamck oon-stoe. Nu moeit my dat uwck. Het rie? jon E. geljeavje my reiz to onderrjuechtjen hoe myn schriuwinge fen syn E. fynne sil, æf ick it wæge in klampe mei myn *Boalsferde sjuecht in rjuecht-pinne* oon 't boerd fen syn *Amsterdamsche* beschiedenheite; want buwttæ dat moat ick oorz syn schuld'ner stearre,

G 2

It

It to fâl dat myn Swagers Soantje fen uwfers nei huwz teag, priemke myn gemoed om (mei frjuenlycke wol-winfcke) doz to briefkjen oon jon E. waems ick alle-heel bin, in bliuwe fil, fo lang az ick bin

G. JAPICX.

Hearft-moanne, dy fjiertien-
de dey. 'tjier C13 IDC LV.

XIV.

Mijn GREATE STALCKE,

Ick hie in bird-neckig, ftjoeg in daem-steeg fornimmen om oon jon E. naet to fchrieuwen, fore ick jon beljeauwe fchrieuwinge ontfinzen hie. Dit ftoe az in pealle. Mar dizze gelegentheite for-fallende mei *Monsieur* G E A L E M A, begoe ick eerft to wrig-geljen, in yn kirtte wier myn *Stant-friefige* befluwte om fiere for-ftoauwne. Ick kom jon E. den jiette weerom mei fchrieuwinge fexcearjen, al wirddene Yjiette ien reiz fo boaz. Witte myn hæg-wirddigfte Frjuene, dat ick, mei myn huwz-gefinne, trog Goads genade teamlycke fuwn bin, in dat ick dy æfdruwckfe'len fen mijn frjuenne R I N T J U S wol ontfinzen hab. Ick tanckje fyn E. in winckje om ney'er kenniffe mei him dy ontwyvelycke oon-waegfje fil az ick jon E. in fyn E. onthietene letteren wol-komme paetgje mei. Tintlje frjuenen, dy gauw betellet jouwt duwbbeld, in oermits dat naet fchyd, frjuenen, komme allyckewol az dy quæ-pennigh, dy eindlinge kommende jiette wolkomme iz. jon E. geleavje my dy lefte fexterne fen myn F R I E S C H E P S A L-
M E N mei to feinen, fo fil icker jiette twa by-fchrieuwe, om myn onthiet'ne tâll fen L. fol to ljeuwerjen. Uwt.

Jon altyd yn frjuenfchip oon-waegfende hiet-genegene tjien-
ner

G. JAPICX.

Boalfert dy fântiende ynne
Hearft-moanne. C13 IDC LV.

XV.

GREATE STALCKE;

WOldwaen, eyn hert-drieuw, in onsforsalsche fader-
lanz njue, moatte jon Ed ford-oon on ophâde-
lijck priemkje om dock guwne wirck (burwette schoftjen in
sloffjen) t' eyn to boddjen : oermidz jon oerfleande Fenix
préal-pin meritêarret ninter stouwne log to lissen.

Ey! Gy! Dy gouwne oergouwne pinne!

Hy moet schrieuwe

So lang I tomme reppje kinne.

Hy schil bliewwe

So lang 'er minschen libb'ne binne.

Sijn bedrieuwe

Ontriert bly gaest, in hert, in sinne

Fen alleheel jon Ed.

G. JAPICX.

XVI.

Mijn greate staleke ;

Ick hab jon E. frjuenlycke, mei-wirdighe treast-brieve mei
om-rierende herts-njue wol ontfinzen. Ick kin naet nok ke noag
om wirdden to synnen om jon E. ieniger miette to bytanckjen
for dy gruwne in buwnige treast-boeck-stoaye. Ick tanckje jon
E. tuwzênd-fade. Oorz wit ick naet to uwtjen.

Ick sein jon E. dy forfollinge fen myn fyftigh FRIESCHE
PSALMEN, in dear mei wirt myn Sionster stil, in jout it op
kampjen.

Ontfangje jiette, yntanck, dy kladderye fen dizze ferfleaze

Hânlinge fen libben in fen searen, dat ick, om my neyer oon jon E. to fytter-knoattjen, for-friesche hab, oorz naerne om az dat it fen jon E. by goe lomme, in uwt-sleine uwre, reis gunstig lezzen wirde mei, in dear mei sil ick folnuwgge wezze. Schyedt my den jiette, boppe myn fortjienste dy cere, dy wille, dy njue, in dar formeits, dat ick, nu in den, reis schrienwinge fen jon E. bekomme kin, ick schil dy ljeave boeck-stoay paetgje mei herts muwle-trieuw. In wezze in blicuwe, so lang az ick yn wezzen blicuw

Jon

G. JACOBS.

Boalsfert, dizze fierde
Selle. cto 100 LVI.

XVII.

Mijn greate Stalcke;

BLy bin ick dae ick jon ljeave letren jiette reyz sjean mey, blyer dat icks jon kint-ferfen beloaytse mey, in aller-blijft, dat Y schild bekennde better-nisse beljeauwje. In om dat Y 't taesje in fieler kinnê so hertse my O E D S O N I U S ferske æack reyz sjonen, so 't uwt de pin streammet, 't wijlle ick dit schrieuw.

Waegst? Uerfne Famke-bern to Goad'e en åders gløarje,
Uwz lân grienj' nu dizz' puwck-blomm' Friesn'e cerkranz'e ijnblomm't.
Lang libbj', Løayts ring jon brøar'. Oerkijts'e all' frouw'ne' hilstarje,
All'e hoop' fen sjuen'. Bringt' wråd, jearm' dy all' wråd lof-tromm't.

Eerste, foarste in bopperste sjoene nim dit so for ljeaf in witte dat G E A L L E M A jon Stam-boek oon my wol onthietten, naet behånge het, hy moat it mey nimd hadde.

Dwaene my dy sjuenschip in fornimme reys by R I N T J U S æff'er dy ferfen fen mijn oerlijne G E E S T D O R P wol ontfinzen het, dy ick him seynt hab, in dat hy my dat schrieuw, sonder langer toavjen. Ick binn'er jamck om bekomre. Groetje lijn E. in B R U N S U E L T in wezze sjuenlijck mey al jon E. ljeaf-talle groetgefen jon cyn

G. Japicx.

Boalsfert dy njueggentiende fenne
Blomme-moanne cto 100 LVI.

Greate

XVIII.

*Greatte, alle stuwne jiette greatter: ja! aller-greaste
Stalcke;*

HOe is 't muwlek? Hoe kin 't komme? 'k Freeje
jiette reyze, hoe mei 't muwlek wezze, dat jon
E. so hoafek belauwggjende, so loam uwt-wircket
my to schriewen? My, eernje ick, dy daar yn, nin-
ter stuwne slomjende nog somjende ('t mei wezze
dat ick *t'oonsjettende* * in al to fortrietlyck) bin. Ick
hab sen uwz op-rjuechte frijuene J. BOAGAARD
fortien, dat jon E. my al oer in romme tyd schreawn
habbe schoene, in myn Rymlerie (dy 'k RINTJUS
seint hie) wierom stjoere soene: mar 't locket naet.
Ick witter wol dat myn onkinst', on-æble on-witten-
heiten in on-fortjiensten jon E. schriewen, ijn 't al-
lerklienste, naet meritearje: Mar lit it learre myn op-
rjuechte, ruwne in inckele, 'ade FRIEZ'NE
frijuenschips golhertigheit proackrearje. Schriewe den,
greate Stalcke, meitse in liitse uwre uwt om to schrieu-
wen, oon jon Edelheits allerhertgruwnnigste frijuene
dy ijne wyde wråd iz: so schil jon E. tanek behelje
by dy great-bewittenschipte DAVENTREUS,
by uwz *Rector* HAJONIDES, by myn Al-
der-ljeaffste in by jon (ick kin 't naet oorze uwt-
tje)

Ejn

G. JAPICX.

*Boalsert dizze segz-in-rweyntigste
senne Haey moanne CID IDC LV.*

* I. e. importuyn.

GREAE

XIX.

GREATTE STALCKE.

DE gelegentheyd fen oon myn Yem to schrieuwen, det my dizze mei stjoeren; ick hab jon E. missieuwe oon d'Heer **MAKDUEL** nei *Nylan*, (dear hy wennet) seynt. Ick sein jon E. dit titel-bled mei in ferssje dear uwt macke. Het koe ick oorz, dy naet az dy tytel wit, az de tytel rymmelje: de Joncker mei 't bruwckje to dy tienst dy 't syn E. wurdig achtjet, al wier 't om oon Uolkaan to offerjen. Groetgje myn Nift de **H E E R** mei her ljeat-talle. Op dy edele ferssjes fen 't *to-boarze-rijden* moat ick reyze by better lomme op tinsje, de holle stiet my jin-wurdig alle-heel naet ney rymjen. Tanck hab uor master H. formeys-mylde rym'lerasje. **D A V E N T R E U S** bliuwt. Dit uwte brân fen jon E.

G. Japicx.

Boalsert dizze twalfde fenne
Winter-moanne CID 100 LVI.

XX.

Greatte Stalcke,

OM jon E. ninter stuwne to wegerjen (schie dat it nin keapenschip fen myn jeld in jierren iz) her Y bejarje, so it hier by giet, fen 't *Hijnzer-bossenjen*, so goe so qua az 't wirde woe, for jon E. in for Jieffer **JONGSTAL** to gearre rymmele: Kint niemme yenige forneynge jaen, dat sil fry folle meer wezze az ick fortjienje, in schil my greatelycx forbynne om to bliuwen, allyck ick my besyn to wezzen, in jon E. in her Edelheys alder gol-hertigste

Tjiener

GYSBERT JAPICX.

Boalsert dizze njueggentiende fenne
Winter-moanne. CID 100 LVI.

Ick

XXI.

Ick hab mey greate forwoneringe jôn Er. FIOOLE in ROOZE trog noaze, in dat'er so folle sen peteare wirde koe habick mey njue oonmiercke. Ick wanschje dat 'et liefflyck wirckje socke fordgong hadde moagt, dat u ringen dy heafsaabbers ijune hânnen hordigje moagt. Ick stioer it so gauw weer-om az murckk iz, op dat sijn maester naet oon't loayken recket in 't wirck acruze ijune berne sen forjutenheyze. Ick for-wacht je mey ondilde dy MAEY-BLOMME, my belauwe, blicuw onderwischje, allyck ick altijd blicuwe sil, Jon Eed. Heris friuene

In Tjenner

G. JAPICX.

Bôalfert dy xxv Simmermoanne. cio 10c LVIII.

Sr. GEALEMA befelt my jon E. sen synent wæge te groetgjen, oermits sijn E. 't schrieuwen mis-faller: 't schoe him oongenamme wezze jon besyck-letteren to sjean. It Tractactjen fen Libben in Stearren sil ick by gelegene stuwne weerom stjoere. Seyne my, mey dy MAEY-BLOMME, myn FRIESCHE PSALMEN, mey de onderrjuechtinge fen myn FRIESCHE SPELLINGE. Ick silse reys oer sjean, in den weer to jon E. reysgjelitte, az to herre eyn wertelycke besitter, jiette reyz verre-wol.

XXII.

Greate Stalcke;

Alhoewol myn FRIESCHE tonge, allyck myn lea, trogge jieren laem in forklomme wirt so kin ick naet litte om jon Ed. yn dy tealle hæchlyk to taensjen for dat Boaschferse fen jon eyn kinst-jieffer: az æack for dy gouwe Kredinsfe fen dy Redoaze GUTBERLETH, in dy oongenamme rymme fen SWEERDS; SWEERDS, siz ick, dear fersten ick jern lez.

H

Hôasche

Hòasche Friuere, dat Y so frijuenlyck njuencke my bliuwe; in my naet forjitte, dat formacket my so hert-reytsjende, dat ick 't naet uwt-druwckje kin. Dogge nu naet by my seynd-wirdigs wezzende to jon Ed. formeyts, schil 't jon Ed. gewirdigje my to forjaen, dat ick oorz naet hab nog wit az in tanckber hert to teanjen, iz 't dat jon Ed. dear oon noaget, so moåt jo dy hymmel seyngje, in ick bin, in blieuw fest fytttere yn jon Ed. tienst in frijuenschip to solhirdjen to stearens to

GYSBERT JAPICX.

Boalfert dy foarste fen-
ne Winter - moanne.

CIO IOC LX.

XXIII.

GREATE STALCKE,

NAet jinstiende ick sijckerlyck wit, dat jon E. dizse mey-geande Carmina on-ljeaflyck ynne eare kernje, hab ick my forstoutge omse lyckwol to seynen, om dat ick oorz nin matearje hie om schrieuwen. Schrieuwe moast ick om jon E. to moanjen om dy gouwne MAET-BLOMME, forskate Maey-tijden fen my fortbave: het 'er him salm, misschien, mey Ajax eyn fwird formaarde? Lit him wwt sijn herts bloed (nu ynne Maerte) weer op-luwckje, dat ick 'er mijn formeyts oon sjean mey, wier to my forlittende, God beselne. Greate stalcke, ick bin en blieuw jon Eerwirdige Edelheyds oerboadigste

Tjennor

GYSBERT JAPICX.

Boalfert dizze njueggende
Maerte-dey CIO IOC LXI.

'k Hab

XXIV.

GREATE STALCKE;

'k **H** Ab mey droafheite verftien, dat jon E. fenne Gôarre uwt-rydden wirt, dat my hertlyck let: wifchje fen herten jon E. de betterfchip in Goads zeine. Also dy ftuwne neackjet dat myn Soon fen *Ljeawirde* fortjean, in 'thuuz komme fil, hab ick him befeln frijuenlyck æffchie fen jon E. to nimmen. In iz 't jon E. gelegen in raer plantje twa, trye for myn blomme-tuwn los to meytfen, 't fchil my hæchlyck forbynne. Om dat ick fo lange oon jon E. naet fchreaun hab, koe 'k naet leeg forfchynne, dearom giet dizze **XCVIII. PSALME** mey, dy ick leften, (az wy 't *Nacht-miele* hielden, en de Predicant 'er in fers, twa, uwt forklearre) rymme hab. Jon E. kin im by d'oore lizze. Oorz nu naet. God beginftgje jon E. mey allerleye tydlyck in yvig wolfearte. Ick blieuw alle heel in onverwriggeljende jon Ed.

G. JAPICX.

Boalfert dy xxvii Wijn-
moanne. cix idc lxi.

XXV.

GREATE STALCKE;

O Nmuwlc iz it my brea fore frijuenen to bedobbjen, in fwarnerbeye az it fo fwiet fmecket az my dit yn fwiet rymme-brea muwlcjet. Oonfirdigje den dizze Docterlycke Bregemans in Breds verffen, dy ommers fo fwiet az fijnen kurdcke fneytfe, in byinffje dogge-by allereerfte muwgljckbeyte mey 't yen af 't oor fen jon E. eyn Rymme-wircken **MT**, dy bin in blicuwe fchil alle heel in onforfalsche,

Jon E. Tjener

G. JAPICX.

Dizze

XXVI.

Greate Stalcke;

DIZZE ZUWNERLINGE FORHANLINGE, &c. stjoer ick jon E. az syn rjuechte êgener, weer to huwz; wier fen myn Soon dy bôade iz, dy byjearret uwt myn namme, dat jon E. beljêavet him mey hette puwck- *Engelier-leaten* to forsjean, also Y se my belauwe hadde, wier fen hy yen great Ljeafhabber mient to wezzen: Doz dwaende schil my frjuenschip schien. In is 't jon E. becauwen lit dy FRIESCHE PSALMEN æck reys to my komme, oppen dat ickse jiette reyz oerndazje mey, den fil ickze jon E. weer to komme litte; wier to my forlittende, GOADE befeln. Bôalfert dizze âlfde fenne Hearst-môdanne.

Jon E. Tjenner

G. JAPICX.

Op dy forskate

MINNE - R Y M L E R Y E

fen

SIMEN AEBBES GAEBEMA.

D*Y quick' mÿld' lib-oon-teeljend' Minn',
Dy thauwer-wispp' fen hert in sin;
Dy Minn', dy wez net all' wrâds wre;
Dy druwoch in loft, dy hiet in wiet.
Mey silthigheys seyn-swiet' oer-jiet;
Dy minn', behâd-stjipp' dear natuwre;*

(Wier)

(Wier buwotte wrád ontwrád' ring' wier)
 Glanz gloarret ijn dit wircks pampier
 Az ijn 't elbast, gledd'e ebb'ne doppe.
 Az prealke ijn 't goald. Az djoer-wirda' stient'
 In Kenninges breed-klaed Purwck-schient'
 Az jurwn-stierr', az sinn'-striel fen boppe.
 Wa schoe naet Rijmmers tanck lof roppe.

E Y N.

Op dy swiet-muwelcksende

P A E T - R Y M M E

fen

S I M O N A B B E S G A B B E M A.

d' **Y**N-swiete paetkerje,
 Dy muwlke oon muwlcke æ flye,
 Dat thauwer-ljeafflyck muwlckjen,
 Benjeuncke 't bortlyck' tuwlckjen,
 Dat pacy-wiets Nectar snobbjen
 Dat tuwtelkjen, dat sobbjjen,
 Dat langjen, ljuentjen, luwckjen,
 Dat knuwck-forschjen, dat guwchjen
 Fen ljeaf ney ljeaf, 't hert-sjiedden,
 Dat Minn'-sjoer jeldjen, 't brieden
 Fen G A B B' M A, yn ljeafd forfoore.
 Op pea-sjeack' L E O N O R E;
 Dear s' lippe oon lip klim hingje,
 Yn sieckje yn sieckje om-mingje,

H 3

Ja

Ja smoltje yn yen, trogg ljeaftme
 (O! sànreyz fill'ge tjeaftme!
 O! droav'-blier' ljeafd'-twangs-trienen!)
 Gaest, yn-bortst, flaesch in bienen;
 Ljeafds huynigh-fwictst' bedreaune
 Wirt hier, yn Rymm' beschreaune.
 Komm' diepje hier Minn'-sæ swiet wiet;
 Wa blier yn ljeafds fordriet sjet.
 To, samne trojers domme
 Njuer lylleboutkiers komme.
 To, lorddigh-swiete samckes
 Gloer-ægjend' Minn'-mâmm' lamckes,
 Tanck-friesselg'e, omme' holle-hieren,
 Dizz' DICHTER grien' lauwrien.

S L I O E C H T in R I O E C H T.

*J*Oe deys leyt de wrâd omkere
 In klear duswbbeld-bertigheyt.
 Jou wurz Lân weer ljeve HEERE
 d' Ade rouwe yensfadigheyt.

G. JAPICK.

HISTOR-

H I S T O R J E

Fen

DORILIS in CLEONICE.

*Uwt it Fransche fortolcke af
forfriesche.*

Cleonice.

Binne it naet allinne (wirddige *Endimion*) dy it lock jin hân het; 't iz in fen-fore laytsende-æfter-grymme dy her wetten yn-printet oer al dear de Sinne syn strielen sjiet. 't Iz wier ick hab to joed to jiette nea her wispeltuwrige wifholligheyten preauwne; mar it pittear dat ick Jo nu jierte forhelje sil, sil noagsum ypenbierje, dat dy jinge dy herre, yn it lif-lesjen fen dy waer-honige twirt-op, naet forhægmoedigje, yn wierheyte lockig binne.

It sil Jo den belevje to witten dat it selle nea-lot dat Jo nu lyts forlyne, oppe ig fenne *Carie*, sinzen nimmende die, dat woe, om de krefte fenne grymmerie, dear mey it trog-geanz de minfche hoffnet, oonwirck to jaen, dat ien jong Heer fen *Micener*, 't Lân trog tjeande, in de oon-ſjeanlyckſte pleatfen fenne Grajen beſyckjende, einlinge yn 't Eilân *Samos* om-kaem, dear hy my naet ſoringen fornorn hie, æf hy wirddde fen in ontwinglycke bejearte om my ſyn ljeafde to uwterjen onjouwlyck oon-pricke. Dizze jonge Tjiel liet him *Dorilis* neamje, in wier ſodienig fen al myn ſchiente onderrjuechte, (on-wirddig om to in wirck-reauwe fore ljeafde to tjiengen, in ſocke puwck-ſolmecke uwt nimmende heiten az hy beſiet, to fytterjen) dat hy lycke naerſe oorz om to libben in him to reppen, den allinne om my de twang-drieuwinge fen ſyn

on-teammelycke njue to bytjuwgjen. Myn Aders, dy him troggeans ynne Tjercke fen *Funo* sjoene, in dy so wol de uwtinmenheit fen syn blood-friuenen az de jeld fen syn æf-komste wistene, formonen in belestgene my om him wol to omtheljen in weerlieafde to gunnen. Mar dy pylle fen dy fleande *Kipedo*, dy minschen in Goden oerwiealdigjet, ja waems oerherfchinge tiocht oer al het 'er bern in teine wirt, jiette naet field habbende, koe ick my naet bejaen to de lieafde fen in fremd man-minsche, het fortienste in wirddigheiten hy ææck besiet: want (:allyck ick yn my salme petteare:) de friuenschippen dy oppe onstantheftigheit missele binne, binne to on-duwrheftigh. Az ick dizze uwt-lânner pleats yn myn hertjou, syn lieafde-sjoere schil op ien dei oon in uwt gean, hy sil meye eerste fore-wyn wei fylle in my one wâl litte, bauwte hoop fen him æ weer to sjean, æf falt it so dat hy my mei, nei syn Lân, fiert, muwlck sil hy, fenne iene æf oore siocht yn-nimd, my to heale-wei forlitte, in proppje in kroppje my mei on-stearlycke rouwe fen myn geboorte-pleats forlitten to hebben om my in Lân-rinner, dy misflyck ynne wyde wrâd nin bliuw-pleats het, to onderdienigjen.

Altyd oon liet ick blyckje de jin-sin dy 'k to it minjen hie, in de jin-stanne dy ick yn my fiede azme my fen 't oerwiealdjen der lieafde to-kâtte: want ick wier jiette yn dy tyd dat ick smeltsjende ien griene jengd, priuede de oongenamme lieaflyckheiten dy ien iensâdige restlyckheit yn so fol-swier-fiellycke jieren oonbringt. Ick lake in tuwlcke meye leaze oonfallen fen *Kipedo*, mei ynbyldinge dat al het me fen Lieafds thauweyde tolckjet inckel schaed in gewchil-schyn iz, wier mei troggeans de wrâdsche gick-jeyerye uwz gaesten sin-dwelmet. Mar ick hab sont (to myn on-silligheit) preaune: dat de âde riuechtfirddige siz-reden hând hadde him blyn to schilderjen: want hy buwcket bauwte oonfjean, in de wunnen dy 'er mecket binne so smert-fielende dat de allerklienste kreft oer-noag hadde om uwz spoor-bjuester to meitsjen, in oer to jaen yn alle yn-byldelycke pynnen fenne hele wrâd.

Dorilis az ynne wanhoape fen myn fornimmen æ to oerwiealdjen, wit naet better az de dead to syn holpe to roppen in to lioentjen, oer-

oermits him da lieafde naet gunstig iz, in syn lyen to einjen mei it einjen fen syn libben : want hy hie riuachte ford-, om my oonsprecke to moggen, al syn oer-tinckingen wirck juwne, in jiette koe it kleyen fen dizze onfillige Lieaver myn hert kâdder az heilstienen, in hirder az in stien-klippe dy syn stege stjuwge rotsbolle midts trogge onstjoerige wetter-wagen fenne onstommige See uwtsteckt yn 't minste naet formorfje; dy einlinge evenwol recke ynne gunst fen ien fen myn tjenst-æf-steat-Jieffers, in dear trog to-gong fūwne, om my yn schyn in klaed fen frouw-minsche, yn myn keamer to sjean in to wird to kommen.

Yn't oonkommen miend ick dat it in greate myn-frouw fen steat wier, allyck me my wijz-mecke hie, in forhânle mei her, yn myn binne-keamer, myn yunerlyckste herts-beslettenheitten, ja salme de hiette herts-tochtene dy *Dorilis* my to-droeg, in de werz-moedige jin-wolle dy 'k to him hie: mar dizze schijn-frouminsche brocht in stjoerde my, buwtte siele, mei in æbelheit oppe ljeafde, æf-mieljende dy trog-trapige treken dy hy forfieret om uwz wollen to kettenjen, in forhelle my hoe dat trog dy lytse stuwcker alle Goden betwinh wierne de klim-kreft fen syn witten to bytjienst-firddigjen, dwaende salm *Jupiter* fenne hijmmel doll-sajen in sijn slinger-sjoerig-weer-lieacht forlitten om de drieuw-twangge fen syn herts-hiettene to folgjen. Dear fen dinne stjoerde hy sijn pittear oer alle godheiten fenne natuwre, trog libbene bewijz-wirdden uwt-bijldende dat it onmuwck wier de stielene kettenen fen dizze listse Albetwinger to ontsluwpjen, oermits hy dogge to leste ienmiel oer uwz fryheit herschjet. 't Welck hy be-teane trog it forbijld fen *Apollo* dy oermietlycke foreald wier op de kuwske *Daphne*: fen *Mars* dy de Goddinne *Venus* beminne fen *Neptun* dy ynne midde sent 't See-wetter bārne om syn *Amphitrite*: fen *Pluto* dy uwt de djiepte fen sijn wierre-werrige mingel-klompe trog kreftiger persse twingd wirdde to schieden, in dy oer-schiene *Proserpina*, ienige schatkeamer fenne wrâd, in oontjoglijckste *Nymfke* fen her tyd-genoten, to schæckjen in sinzen wei to fieren: ynne somme dat it onmuwck wier, yer æf let, it strijknót fenne ljeafde to ontkommen, dy hoe greater jin-stanne him dien wirt, hoefchealycker in hoe sorg-fâdiger hy to ontsjean iz.

Dit pittear mei in oontjeande swietigheit trog-huinnige, brijck al mei 'er tyd dy stienheftige kjeald dy myn hert byhyzele in az mei froast om-fnie-bolwircke, om my for de oonfal fenne lieafde fiellycker to fortjearttel-boetjen. Dizze lytse hert-sjietter ont-flyck in jelde allinckom syn fioer-flamme yn myn siel, in ick wier nea better op myn schick, den az ick de schydenisse fen *Danaë*, *Iö*, æf ienighe oore *Nymph* hearde forslean in forheljen, waems lock ick sommes winsche, in den weerom her on-gelock be-klegge.

Dorilis dy naet az nei stuwn- in stee-gunste luwcke in gloerke, om him oon my t'ypenbierjen, in my syn wolle op to offerjen, sjeande dat ick font syn oonkommen al fry hette ontroere wier, begoe einlinge onbeditsen to gean, (de smert-flamme fen dy *Twing*-hert, dy him wisp-jelde, naet langer kinnende bestoppje, sonder dylæge, trog it uwt-walmjen fen ienige wirdden, loft to jaen) in my yn ien hernne fen 't hoaf allinne habbende, begoe to kâtjen in dizze minneare:

Kuwffche *Nymph*, ick twyvelje naet dat jo 't jinge op myn hert perffet to uwterjen greatte formietenheit tinsse sil to wezzen, in dat de minste wirdden dy Y fen my forstean fille, meer az noag binne om my uwt jon jinwirddigheit, dy my learre az mijn libben iz, to hompjes. Mar iz it in miz-diede jo to lieafjen in to tjien-jen, so mot Y de hymmel, dy Jo mei socke oontjoglyck-folmecke schienheitten trog huinninghe het, in naet Jon earne minner, dy naet libbet az allinne trog 't yn-amjen fen jon lieaf-gloerjen beschildigje.

Dy hier for Jo, yn froune klaed, stiet iz *Dorilis*, waems silschlp Y, to hier oon to, mei leed-wezzen hân hadde. O laefje! oermoye, so Y de brân fen myn lieafde wistne, dy kreft noag hân het om my ten klean to forwrigseljen, mar naet fen stanheftigheit om my jin jon forsmædjen to hierfalligjen oon to jeldjen; iz 't muwck drieuw dizze wreade naetachtige fen myn kreftige herts-njue, dy my so folle trienen kostge het, uwt jon hert! 'k Wit wol dat it to heag iz for my to sizzen op jo forleafd to wezzen, t inge dat de aller uwtsteckenste allinne nau to-stiet to dwaen: mar de natuwre, dy Jo so folkommene fordbrocht het, schil
mis-

misschean ienige tochte fen mei-wirddigheite, for my dy allinne for jo libbet, jon siel yn-printe hadde. To minste hab ick dizze fortrestinge (het wreathheit Y æack bruwckje) dat Y my naet lettekinne, om my yn dy uwtinnemene gaven dear Jo de hymmel mei beschiast, to forwonderjen, in so dizze oertinckinge de hietene fen myn illinde naet min jo meer miettige, de dead hie riuechte-ford myn dægen einge, seande de hirddigheit dear de opriuechte niue fen myn inckele herts-drieuwinge mei betelle wirt.

Ick bleau op dizze wirdden oermiittene beroere; in æf de hymmel op in ægeblyck syn blixem-strielle op my smyttene hie, 'k ontheistere mei greate forwond'ringe oere stoutheit fen dizze Joncker, sonder him ien wird andert to wollen jaen. Hy oonfuechtge my onder diz, mei bea in lioenjen, in tjuwgge oerfloediger noag, trog syn suchtjen, ho krestig dat it fioer wier dat him so folle trienen distlearjen die.

Syn trienen, kiermen, kleyen nog bidden, hielyckewol nin klim op myn stantheftig fornimmen, ick weer-stoe syn bejaren mei in op-bliesene littinckenheit, him to snauwjende, so hy him naet ringen uwtte wei packe, dat hy siele schoe de wol-fortjiene smerte fen syn onberochte stout-diede: in 'k hie de muwle al ypene om myn Heite to roppen hie 'k him naet uwtgean soene trogge æfterdoare fen 't hoaf, dy op dy tyd ypen stoc.

Dear nei, seande dat hy naet op myn stjawge stantheftigheit uwtriuechtje, nog dy hirdde kâdde stant-frieze (myn sin) buwtte to-gong fen lieafde, formorfje in forseftgje koe, besleat hy him de dead ynne tuwt to wyen, oermits ick syn salm-oonbiedinge forachte: æf him ynne yvigheit fen alle silschip to ontjean, om dat ick him fen myn jinwirddigheit forsmyttene hie. Hy schreau my den ien brief fol lieafds-uwtdruwckjende uwt-byldfelen fen dizze ynhadde:

Schiene Nymph, ney dien de Himmels wolkten bet dat ick uwitte solmeckehyten fen jon oer-dægjende schienbeyt de oongongen fen mijn fordear tjean sil, in dat ick de hietene fen mijn lieafde-flamme offerje oon de socten fen socken vreaden schienbeyt az T binne, so smaedbestige forjildinge for mijn tjeuften nutze mot, 't iz tijd dat ick my yn in durwbestige yensumbeyt

banje, om also mijn oerbleauwne dagen to cynjen: af dat de fortwijv'linge, dy goe jnbyldinge dy 'k fen jon gunst ludecke, afmiet. Ick kin ynne wie rhey naet litte mijn stouthey, (ick wol sizze oon jo to ypenbierje to doarren dat de nommelhey in de angste, for it ongelock dat my schijd iz, forbea to sizzen) to bekleyen.

Mar y motte oerwagje dat de lieafde blijn iz, in dat hy sijn miz-grijppe naet werre wirt for hy se begiene het. So it in swane iz dat me him trog de krest fen Fôn uwtimmmentheyten oer-wonne seyt to wezzene, dear iz nimmnen ynne wrâd, dy de straffe, dy T my onrjuechilyck lyen dwane, ongean sil kinne, oermits de lieafde salme, ynne on-diede dear T my mey beschildigje, forfallene iz. My fen jon by-wezzen i' onthâdden, schiene Cleonice, iz in besuw dat my herd salt, dear trog dat ick, fen dy agenblycke dat ick begoe jo naet meer to sjean, ick aack oonfette to stearren. Mar to wijtte dat my af-schiedene fen jon agen, yenige kerse-lieachten fen mijn siel, ick jo yenige oongenammeheit dog, in dat T yenige fornoeynge urt mijn onstilligheitten tjeane, my tinckt dat ick oermietene one hijmmel forbuwne bin for dizze gunst-njue. (az me in durrhestigh libben fol twazen deaden, az mijne iz, wol diede neamje mey.) Ferre wol den, wurde Nijmphe, in forjouw my, om de krest fen mijn droafheit, dy my urt-rwingge het dit wird oon jo to schrieuwen: de stien-klippen in wijldernissen schille ford-oon it forblieuw fen mijn illindig libben wezze, 'k sil naet to min de oongenamme betimkinge fen jon schienheitten oonbidde, in murwck sil de hijmmel, earmhertiger az T jiette yenmielle, trog mijn trien stirtene berierd wurde, in my in ypenheit forlienje om jo mijn onscheynelijke lieafds trouwe beschiedelijcker to byjwagjen.

Dizze brief wurde my behange trog de Sisterlinge fen dy jinge dy Dorilis yn myn keamer komme littene hie, in dy, om dy diede, dyts to fore it Hoaf romje moaft. Mar ick fiede trog it lezzen fen dizze boeckstojinge nin forandringe: want myn gemoed wurde so lyts fenne lieafde storm-twierren recke. dat it my allycke folle wier, het me my, oongeande dy dwaen, to forschynne helle.

'k Forachte alle ydele klei-wirdden in trog-trape feinzerye, dear de Minners trog-geans herre herts-drieuwinge mei bestoppe: al myn wille, nocht in formeitse wier, my mei boage in pylle to wâpenjen, in ien wyld djier forfolgende mei myn sjet-reauwe to oerwjealdjen. Mar font dat ick my trog de lieafde hab

oer-

oerwinne litten, in him myn onderdienigheit op to offerjen betwingd bin, font, siz ick, hab ick ynne wierheit field, dat him yn to byldjen dat me de oonfällen fen *Kipedo* oerwinne schoe, in de fuecht-storme, dy hy op uwz det, æf to buwtsjen, in lit-tinckene formiettenheit iz. Want uwz jinstånne tygget naernse to az to uwz greatste forbiuesteringe, in jout oonliedinge, om mei greater oerfirttinge de gruwne fen uwz ondergong to lizzen.

Allinckom begoe myn bloed to forwarmjen, in myn herts-drieuwende oonfuechtinge myn besluyt oerwealdige habbende, die my einlinge onder de wetten der lieafde buwgjen, in betjuwgien dat minsche kreften to naettig binne om uwz jin dy on-omtwraegsiljinde drieuwinge fen dy *Twing*-hert, dy sijn rolle ynne hymmel oppe ierde spyllet to kantjen.

'k Wier lange tyd onrestig-fuechtende yn myn moed, om dizze fiochte to oer-krefdigjen, myn goune frydommeit jock fen dizze *Tyraen* naet wollende oerjaen: in forfolgjende, hoe wol de lust-pricke yn myn siel ergetlycke flamme oon-wispe, ick domppe in smorre de maestendeel fen myn ynfallen, so ringen azze berne wierne, in trachte yn 't ringenste naet blyckje to littene, dat ick fenne lieafde recke wier, uwt oorfæke dat ick jiette lyts to fore so forsijckeringe fen myn moeds stantheftigheit juwne hie. Mar font ick jo yn *Funos* Timpel sæg, field ick socken omrieringe tommeljen yn myn binne-borst, dy my 't mom-ænsichte æf-tæg, in lost for myn njue-drieuwingen joeg, dy ick to dear oon to so near in struis betwingge hie: mar boppa al, beloitsende dat de hymmel jon sæck oonnoam, in 't fornimmen fen jon dea-sijnnen britsene hie, besleat ick (het it ææck kostje moacht) myn winsche to fornoeyene, in jo uwt jon illinde to forlossjen, my ynbyldende dat Jo uwt de finzenisse to lieden, wier my 't ontlestigen fen de kettingkeatten dear Jon schienheiten my so near yn beslettene hieldene: wier yn me, so wol myn trouwe lieafde, az myn greatmoedig bestean æfmiettigje kin.

'k bab ææck ynne wierheit trog dizze ontmettinge (anderde *En-dimion*) greate oertjuwginge om de lieafde to seingjen, fen my uwte knirsseljende dead-toffchen uwt-litsen, in jo ynne gaest amme to hebben so greatmoedigen onderlizzinge, yn dy tyd az de hele wrâd

jin my lycke to ærbeidjen , to myn fordear : want yn het greater nea-prange koe 'k wezze , az my to sian yn dy pleatfe dear ick to fiedfel juwne wirdde schoe oone fioer-flamme ? in dat jiette midts yn socken folck , dat myn forlern-gean naernse om winschene , az allinne om 't beforderjen fen herre ein-salme wol-feart ! in naet to myn (schiene *Cleonice*) ick bin for dizze onforhope wol-diede allinne schildig oon jon meiwirddigheit , in naet oon 't *lock* , dat my , az 't yn her formoggen bestoene hie , al ynne deadz gryp-kloerren oerlieuwere hie , so Y trog in hymmelsche meilyentheit my her wijd-gappjende gyz-tuwt naet ontlitsen hiene . Y mogge ææck festlyck lieauwje , dat de forjittenheit nea de huwggenisse fen dizze woldiede smoarje schil : want ick hâd my so greatlycks niuencke Jo forplichtge , dat de tinckenisse fen jon namme yn myn hert yvig yn-dold blieuwe sil : in so de to-rochte fen ien dy him riuechte ford alheel to jon tjienst op-offere het , Jo ienige forlyckeringe fen de opriuechte lieafde dy hy Jo to-draeght , komt to jaen , so bid ick dat it jo belieaft to lieauwen dat jon Aters altyd sille beslein wezye mei myn offerhanne , in dat ick Jo 't wirdste fen myn offer to-dreagje sil .

Nei dit petear hadde-se dy pleats forlitten , dearfe herre , yn 't schaed fenne beamen , oermits de hiettene fen dy dei , onthâdde-ne hiene , in noamene herre wei neye Sted *Colophon* , dear de nacht herre twong to forblieuwene , fortoafjende het uwt-komfte it to-sal herre to-lizze schoe .

Endimion wier altyd mei in onrestig gemoed oerlestge , siende him æf-schaet fen dat lieaflycke æg-gloerckjen fen her dy him learre az sijn ein libben wier : want hoewol hy 't schienste byld fenne wrâd fore ægen hie , in dat hy , de gaven fen *Cleonice* koyende . in puwck-wondre fen 't jinge de hymmel æ faem mei beglanzge hie , sinne-klear sæg , so koe hy lyckewol sijn *Cinthie* naet forjitte , in 't hert-swier dat him hert-knyp , oer 't forliez dat hy hân hie , iz so on-lycke , dat hy it Stiert nea oonschoage , sonder dat fen in gear-spanninge to sijn fordear , to beschildigjen .

Cleonice siocht wol dat sijn ynborst mei aet ynwindigs to wraegseljen het , in klorcket om mei in abelheit de grawn dear fen wyz to wirdden , in him (is 't muwlck) dear jin ienige forseftinge oon

to bringen : mar hy , trog it uwtterjen fen fijn lieafde to *Cimthie* , be-ængftige her to beroerjen , oermits jæ fijn hert allinne miende to bewenjen , woe noag doarft her ninter-tyds aet ypenbierje , fo oer-ferve hy al-oon mei in uwtwindige fchyn-blierheit fyn hert-priemjende binne-pynne . Hy forteag den ynne neifte keamer , om fyn gaest , yn 't oertinfen fen fyn forlynnne wol-luften , in jin-wirddige illinden , fol-mietige frydomme to jaen .

Mar da hy op 't bod , dat for him to-mecke wier , laei om to restjen , wirdde him trog droagjen tuwzen gicke ynbyldingen ynne gaest yntirt : Den tocht him dat 'er jiette , mid's ondere See-rovers , dy him finzene hiene , meye ierzene ketting-boeyen rinckele : den dat de *Samosers* him ynne lieacht-baernenne fioer-gloede bedobbje woene , wier fen de feertme hy al libbne tocht to fielen : Den forschijne him weerom *Cimthie* fchienheit ; her lieaflyck luwckjen , in wyt laeitsen , tergene him om her bloei-rea lippen to muwckjen , waem swiette paetkes by ynne wierheit al miende to smeitsen : mar him opriuechtjende om her to om-earmken , fette naet az ledige loft yn fijn bouten , in bleau , trog dy bortlycke ynbyldinge , dy him dat droagjen foor mielle , fo ont-heiftere , dat fijn portte 't rea fcheamte-teken noag fiesan liet , in fen spijt miende to ftearren , him fo bedrag en ficande trog dy gicklycke guwchil-tinckingen dy him de droame oon-dien hie .

Aurora wier alre uwtte See-dijpte op klautere , in it Moarn-rea , de tjufterheit fenne hymmel drieuwende , begoe de nei ftebergen oon to laeitsen , doe *Endimion* , wirg fen 't dwyljen in droagjen ynne forfleande nacht , dy fchiene *Cleonice* fawn , dy her finfter yp'ne hie , in her yn 't moarn lieacht begoe to klaeyen , meitsende *Aurora* , trog it oon-schoagjen fen dy fchienheiten dear de hymmel her mei beſchijnft hie , beſchamme .

Endimion , nei her goe-moarn winſche to hebben , beſleat fen *Colophon* neye *Carie* to tjean : want hoe-wol hy *Cleonice* allerleye friuenschippen bewyzge , trog yn-fiochte fen fijn forſchildinge niuencke her , fo koe nog woe lyckewol *Cimthie* huwggenniſſe him naet forlitte , in hy winſche naernſe om az it lân' fen fijn op-fiedinge , in her jin-wirddigheit to fiesan .

Cleonice dy her ynbylde dat hy (az hy by de *Carie* wier) herre licafde bekrestigje foe, sei dat, dewylle hy fen fornimmen wicr to forreisgjen, it wol fuvgge to *Miletien* (dat twissche twijn laei, in dear her *Yem* haed oer wier, dy herre buwtte twyvele wol ontfiean schoe) oon to tjean.

Endimion fawn *Cleonice* sizzen gje, in nei datse de forneamfte besicants-wirddigheiten to *Colophon* besioen hiene, wier fen wol it freamdste wier it Wåpen-huwz, mei tuwzenen greatte bytlyge huwden forsoen, dy de *Colophoners* brucktene yn 't fuechtjen jin herre lånz sijne, in ynne for-oon-tochte fierdene, reisgense ford-oon.

Nu al het herre yn 't reisgjen twissche dizze sted in *Miletien* ontmet iz, dy forschate jin-spoeden dy-se op it rinwetter fen *Meander* hiene, dear *Endimion*, trog de onbestioersumheit fen sijn leadsman, fordrinst hadde schoe; in 't fuechtjen dat hy uwt-stoe, jin in *Satyr*, dy him *Cleonice* ontwealdigje woe, schoe naet oorz wezze az jiemme trog in einleas forheljen to oerdwelmjen: 't schil my noag wezze to sizzen, datse mei allerleye minnearre fen gunstbetjuwginge in wol-willigheiten fenne Sred-fad fen *Miletien*, (*Niccocles* neamd) dy de broar fenne Kening fen *Samion* wier, ontfinezene wirdden, dy de oorsæck fen herre reisgjen onderfrejende, yn dizze minnear fen *Cleonice* forstog:

For ienge Jieren iz 'er scheel twissche d'ynwenners fen *Ephesen* in dy fen *Samien* ontstoen, reitsende herre Goads-tjiensten. Dy *Samiensers* forstoene dat *Juno*, Dochter fen *Saturn*, ja Sifter in Huwz-frouw fen *Jupiter* wezzende, mei riuecht de foor-pleats to-kaem.

Dy fen *Ephesen* hiene ææck naet lyts to sizzen in yn to bringen dat *Diana*, naet min kreftig wier az *Juno*, in so wol de hægst eere to-kaem az her.

d'Ore steden fen *Fonien* pielden om dit scheel del to lizzen, mar de Uwt-seinte fen *Samien* trog de *Ephesers* yn sinzenisse smytten in bewerre, besleatene dy *Samiensers* meye wåpenen to bekommen, datse meye free naet krye koene, in 't hele lån, so folle dwaenlyck wier, to fordylgjen.

Mar allycken 't in ådde gewoonte iz datme yn alle oon-flagen mei

mei it Goad-fpreek to rie giet, om it uwt-kommen fen herre fornimmen to witten, jæ kriggen, nei 't offerjen for antwird: dat de Goaddinne bejearre d'eerste dy herre oone ig fenne *Carie* ontmette soe, yn offerhånne to nuttigjen, in datse, buwtte dat, ninter-tyd de oer-wianninge, jin herre synne hadde schoene. De Kening, myn Heite, belestge ienige fen sijn forneamste tijeners in Schip mei alle neadtrifte to forshean, in 't befelne fen it Orakel to folsirdigjen.

Alcidan wier 't haed fen dy binde, dy syn dregge oppe geneamde pleats uwt-wyd habbende, sonder fen immen, trog de iensumheit fen dat lân, sioen to wirdden, *Endimion* (dit 's de jinge dy myn hert bewenel) fornaem, dy, syn schichte ynne hån habbende, ienig wyld djier forfolge: in de pleats fen syn forblien uwtkippe habbende, naem, mei syn silschip, ynne tjuestre nacht, dizze Herder finzen, in fierde him yn 't *Eilån Samos*, daer hy de Ater-betjenners ringen oerlieuwre wirdde.

'k Wier ynne Timpel-Tjercke da d'Offerhånne dien wirde soe, in d'earme *Endimion* laei al op it ryz-bosck om baernd to wirdden, in to in beholp dear fictorje foor *Samien* to tjienjen, az *Jupiter*, ienigste bescherminge foor myn lieaf, d'onriuchtfirddigheit fen syn fuwl-aerdige *Funo* naet lye kinnende, mei tonger in blixeme socken kielme in forsleinheit onder ynwenners stirtte, dat naet allinne alle om-stanners, mar salm alle Tjercke-tjienners, al lica-triljende, de flechte noamen.

De Presters eernen dat de Goaden aet silsums mei dit bjucster teken fore hiene, in dat de Offerhånne om 't d'oore deis uwt-steld wirdde moast. Loaitse dear den *Endimion* fen 't hout æf-klieuwen, in, nei it Keninglycke befelne wird, yn ien keamer, trog ienige fwird-dragers, nauw bewerre.

'k Wier ninter-tyd trog ienige lieafde yn 't minste recke, mar dizze freamdelling siende, wirdde myn hert, mei ien lustige lomme trog-in-trog-striele, dog ick sæg nin uwt-kommen foor myn winsche, so dy *Gorden*, earmhertig oer my in myn lieaf, my nin ypenheit forgund hiene, om him fenne dead, in my fen in ywige droaffenisse to forlossjen. Sia dear, wirddige *Yem*, d'oor-sæke fen uwz rimpene komste.

Niccles 't forstân wei habbende, noam foor, onder schyn fen friuenschip, *Endimion* to deyen: want hy meende dat hy syn Nift bedræg, in om her to scheinen wei fierd hie, in dat d'oongloerckjende friuenschippen, dear hy *Cleonice* mei onderhâdde, oorz naerne om wierne az syn miz-diede to oer-huinnigjen mei in schyn-lieaflyck klaed. Hy die syn ried forgearjen, in Jæ besluttene dat *Endimion*, om az foorbyld to tjiensjen oon oore, dy herre yn allycke on-diede to buwte gean moachtene, libbene forbaernd wirdde schoe.

Me miercke dy tienstige stuwne uwt, dat hy, te wylle *Cleonice* mei her Niften ijn 't Beam-bosch wandere, yn 't Palleis bleaune wier, in sonder him ien wird to sizzen sleatme him ynne finzenisse. Hier kamen him op 't ny ijn oertinckenisse sijn foargeande jinspoeden in sijn jinwirddige illinden. 't Iz him onmuwlk de hiette gjealp fen sijn trienen yn to hâdden, in de tijzelinghe dy sijn gaest forbiuestere in beroere iz so-dienig, dat hy, so hy 'er middele to hând hie, sijn hannen yn sijn ein bloed om ferwe hadde schoe, de ontreatlycke wan-hæpe næcke him, to meer om dat hy dewier-om fen dizzen nye finzenisse naet wift, dy him swierer siel az tuwzen deaden, æf het him oors æck stoe to lyen.

Schil ick wispelturige *Fortune* (gâlde hy) de ienigste ter wrâd wezze, dy to in buwt-roave fen jôn wreade plæg-sjochtigheit tjiensje schil moatte! moat ick, to in foet-scheamele fen jon lichtfirdige greatheit, steez oon op 't hert trape wirde! in schil mijn uwnck in help-reauwe æf klieuw-learde to jon op-bliesene gloarje in great-namminge heerlijkheit wezze! in iz 't naet noag dat Y my, to hier oon to, alle jinheitten, dear Y æ, heel *Ducalions* teamme, mei hossenje koene, allinne oppe hals lizze! om my ondere swierte fen jon red to onder-druwckjen, in de illindigste fenne wijde waâd to meitsene! so Y so bejeartig binne om jin mijn wolfert oon to kântjen, in so Y quæ binne dat Y my, de iene æf d'oore tijd, ienige fornoeyinge to kommelitten hadde, wierom fier Y jon grym-hiettene, yn ien ægenblijcke, naet uwt, in eingje myn libben, my op-offerjende oone wreadheit fenne [*Periquen*] Nead-schicksters: sonder my langsom to ræ-bræckjen, fen lân to lân om-liedende, in tommeljende fen 't iene uwnck
yn 't

yn 't oore, allijck in fchip sonder meft in fijl-arch, dat jins in weer, trogge onftommige wetter-wægen flingere wirt.

Doz-dienig wierne de klei-wirdden fen dy illindige *Endimion*, dy naet wift het *Nicoles* 'er mei foare hie, nog wierom dat 'er him finzen fet hie.

Cleonice kaem onder diz weer yn 't Palleize, al wer jæ her lieavert naet fiande, nei him fornoam, sonder ienige fijckerheit dear fen to bekommen, want hy wier fo gluwppen finzen, dat 'er nin gerofte fen mompele, in dy him laet hiene wier 't om naet r'ypenbierjen, oppe hâls forbean. Jæ focht trog it hele Palleis, hinne in weer, dear-se rocht dat hy him bejuwn hadde moacht, in forfliet in hele dei, om ienige tyngge fen him to fornimmene, eerfe, ienige quca tinfen fen fjn genegentheit fettje koe, mar da-se him naerne fuwn, begoefe einlinge dy kliene lieafde, dy hy her, font herre fortjog fen *Samos*, bewyrd hie, oer to tinfen, in dat oermeyerjende, lieaude dat hy gien wier dear him de wyn best fuwgge in ford holpe koe, bekleyende her uwnck, in 't foeide oer her licht-leauwigheit, fo rimpen trog de lieafde fen ien fremdeling, dy-se fo lyts koe, yn-nimd to wezzen, in hymmel in ierde, mei gracynen in trien-fuchtjen fordoafjende, uwt-perffene her doz-dienige kierminge.

't Iz den wier. fchelmheftige *Endimion*, dat Y my, nei alles het jon hert winfchje koe fen my nuttigje to hebben, forlitten! dat Y my ynne deads tofken. nei jo uwt fjn kloeren forloft to hebben, oerjane! O hymmel, kinne Y dizze on-jouwlycke langer hin ynne finne forloftjen fien, sonder de gleante fen jon wreckfioer. op fjn holle to ftirtten, in him fjn riuechtfirddige fortjienste to forjildjen. Kin me ææck wol biufterer fchelm-diede forfjerje, az dizze dy jin my uwt-wircke wirt! 'k hab om sijne halve myn ein lân, Aders in friuenen forlitten, de jin-fpoede in moei-filighetren fen in fiere reife lit, ja 'k bin tuwzen-mielle nea-twingd weft, aet to dwaen to fyn behage, om fyn wol-wol-lentheit to bekommen: 'k hab all myn friuenen in fchânlycke neitinfen, fen myn diede, nei-litten, ja 'k hab my naet ontfoen, om him to folgjen, myn eere gin-nacht to fizen: 'k hab him ont-fijtere uwtte dead-bannen dear him it grymmene To-fal yn

knootte hie. 'k Hab alle belettinge in swierigheiten, dy syn libben becomm'rene, uwtte wei macke in forbritsen: in nu forachtet hy my ynne pleats fen wol-fortjienne forjildinge, tuwlckjet mei myn fuchtjen, in stoppet sijn æren for myn kiermen! O laesje! de hope dy 'k fen sijn opriuechte trouhertigheit hie iz ringen fordwyne. 'k Ontbiette my in bergge lock-silligheiten fen sijn on-weergadelycke ontmiettinge, in de swierheit fen so greaten goe, formsoarre 't oertinsen fen alle pryck'le dat ick to wetter in to lân lynne hie, in jin-wirddig bin ick yn ien freamd lân it tommel-sjochtige To-fal oer-lieuw're, in alle betinslycke on-gelocken ynne tuwt smytten! *Endimion* het my forlitten to tyd az ick my trog sijn gunst-uwttjerjen miende to forhuwgjen, in iz æf-gien sonder my sijn fornimmen to ontbleatjen, hie hy my jiette sijn leste *ferre-woljuwne*, in de wieromme fen sijn fornimmen forklearre, mislyck hie 'k syn besluwt goe fuwne, mar ick bliu allinne fen myn lân æf-schaet, buwtte hope fen yenige by-stanne. O! het iz my, nei dizze grym-tyd oer, az my oone knip-schiere fen *Atropos* op to offerjen, in myn dægen to einjen, om de rin fen tuwzen oon-lieappende uwncken, dy my oere holle hingje, ja al riuechte-ford de æfter-koezen sjean litte, to stoittjen, to minste schil my de dead alle to-kommene pryck'le ontlestigje, in ick sil mei dizze fortreastringe stearre, dat ick de schienste Herder, dy'er ynne wyde wrâd æ wier, lieave hab.

So-dienigh wierne *Cleonice* klei-wirdden, dy her yn her sjeepkeamer alle fortein hie, buwtte wittene het *Endimion* weerfearne wier, in dy freaslycke rie dy jin him nimd wier.

Mar allyck trog-geans ynne aller-uwtterste neaden, de hymmel uwz, om uwz fen 't uwnck, dat wy re miene fore hân to wezzen, yenige help-mylde midd'len to sjoert; so fawn *Endimion* yn dy selle nacht az hy yn 't sinzen-huwz besletten wier, midd'le om in tralie uwtte fustere to wrickjen, in ynne graff dol to sjoerckjen, trog beholp fen yen ein merlynne, dat hy yn syn sinzenisse fawn, in de slaghe also ontwycke, noam de slecht, so schuwel-fluwppjende az him muwck wier.

d'Ore deis gebea *Nicoles* dat alle kryghs-ljue herre firddigh hâdde

hâdde schoene, om d'execuwtſje by to wenjen, mar do hy forſtoe dat *Endimion* ontron wier, in dat hy de tekenen fen ſyn ont-komminge fore ægen ſioe, tocht him fen ſpyt to borſtjen, ja fen rafene liette him ſalm oon to taefen, mar yn ſyn gaeft oerwægiende wa dat yn dit freamd to-fâl, to 't onſluwpjen fen dizze jongh-feint, ſo wol to paſſe beholpſum moacht wezzen hadde, tocht him dat ſyn Niſt *Cleonice* mis-ſchean aets heerd, in 't beſluwt fenne ried, oongeande de dead fen *Endimion*, fen her Niſten moaght forſtien in ſocx him to witten dien hadde, in ford mey yen midd'len to ſijn ontſluchtjen forlienge hadde. Op dizze onſondearre ynbyldinge die hy her, ynne pleats fen *Endimion* nimmen in az in onnoſel ſlacht-ſchiep neye Offer-Timpel lieden, onder ſchyn fen ynne onſliffene ſjoer-flamme to beprieuwen æf ja jitte al maegd wier.

De heele ſted forgearre om de uwt-gong fen dizze droavige forteanninge to ſiean, de Offerers ronen feſt oer al om 't ſjoer oon to jeldjen, in ho krefſigh datſe yn herre ghewitten oer-tjuwgd wierne het in on-riuechtſiddighêit datſe uwt-wirckje ſchoene, ja ſiddene herre alie gearre, het d'offerhânne æſche to beforderjen, om datſe de aerd fen *Nicoles*, dy him ninter-tyd to riuechte formecke den yn 't bloed-ſtirten fenne on-ſchildige, koene.

Cleonice wier uwt 'er mieltene forwondre oer dizze op-rim, in fornoam dei-klear dy ruwn-inckele trouwherigheite fen *Endimion*, in dat hy her naet uwt on-trouwe forlitten hie; jæ wier op her ſalme forſtoard oer 't quæ-tinſen datſe fen ſijn lieafde hân hie, in oon ore ig bly datſe de flamme to'n Offere tjenje ſchoe, om her Yem de falſche ynbyldinghe fen her on-eere uwtte holle to jeyjen, (want me hie t' oore tyden beſuwnne dat nin Maeghden fen dit Ater-ſjoer æ beſchædge wierne.)

Nicoles Huwz-frouwe fen dizze hîrd-aerd, loaitſende her Niſt yn libbens pryckle, gryp him in 't hert trog trien-bidde-ne in lioenjen, eernjende him to fen de friuene-plichte dy er de *Samoſers* Kening ſyn broar ſchildig wier, in dat hy ontwyvelycke trog

trog it deyjen fen *Cleonice* d'yvige haet fen her Heite oppe hâls helje schoe, in dat, wier 't dat *Endimion* her schæke hie, jæ him to dear-oon-to, buwtte quetsinge fenne maegdomme, naet nei-folge hie.

Mar dizze onforlit schomjende fen wreck-hiettene az in wylde Bârg, naet niuencke sijn Sifterlinge, mar jin *Endimion*, dy de flechr nimd hie, ântwirdde dat, oermits de saeck so fier komn wier, me dear mei ford in d'uwt-komste fen 't oordeel fol fiere moast; dogge om 't wyzde hette to forsetjen, koe'er immen ynne sted fuwne wirdde dy, ynne stee fen *Cleonice* allyck jæ her yn *Endimions* pleats steld hie, him de gleonte op-offerje woe, jæ fen 't fioer forloft wezze schoe, mar datse ooruns de dead naet ontgean moacht, sonder oongeande her maegdlyckheit lottre to wirdden, in dat yndien jæ her klear bewisse wier, nin ængste behoafde to hebben, oermits de flamme op her naet settje schoe kinne.

Nicoles dit ândert fen her man bekommen habbende, hoe wol jæ yn 't minste oon *Cleonice* eer-bewerringe twyve, woe her lycke wol nea ynne pryckle fen 't fioer oer-jaen, so 't her muwlck wier ienige rie dear jin to sijnen: Jæ liet den oer-altrogge sted fen *Miletan* uwt-roppe, æf misschean immen sijn libben sed wezzende, in trog jin-spoede neye dead wunschjende, him it uwt-spritsene oer her Nift op-nimme, in yn her pleats tredde woe.

Dogge al her woelerye wier om naet, want dear wirdde nimmen fuwne dy sin hie *Cleonice* to forlofsjen trog sijn ein dea, al de jeugde fenne sted wirdde wol it yngewân om-rierd oer 't jinge dat 'er schean schoe, in her schienheit oer-wægjende, sieldene-sien sieddende op-drieuwinge to her forlossinge, mar siende de middle wier trog, liet elckom so kâd az in deade de holle hingje, in hie nin mei-lyen noag om him salme yn dizze uwterste illinde to bedobbjen.

Loacke dear den d'illindige *Cleonice*, dy ynne ypenbiere pleats, om ynne flamme smyrtten to wirdden, al brocht wier, dearse naet so ringen kaem æf jæ rocht oon *Endimion*, dy-se t'oore tyde yn allycke jamre sioen hie; Jæ seint tuwzen hert-suchtjen neye hymmel, in ropt de Goaden om help oon: mar it lycket dat de hele

natuwre op her libben miereket. De sinne forschuwlet him om dizze gruwle-diede naet oon to schoagjen, salm de *Melefers* litte noag blyckje datse great hert-swier hadde dit proncke-byld oon to sean om to in fiedsele fenne fioer flamme to tjiensjen, dear iz nimmen bly den allinne *Nicoles*, dy yn ien koets-wein rydt, mei in bieuester ontfitsen gelaet, forwachtjende dat dizze faem, nei sijn ydel besluwt, for sijn ægen ynne iessche leid, in nei her misdiede riuechtfirdig straffe wirdde, mar hy siocht him ringen fier fen sijn fornimmen forschæet: want da de Presters de wispen, om't fioer oon to stecken, ynne hânnen hiene, loaitse hier in jonge tjiel him willig oonbieden om ynne pleats fen *Cleonice* op-offere to wirdden, buwtte wittenschip wa-se wier, oermits hy so dactlyck ynne sted komt, in wier meer trog wan forsleinheit, om naet to 't wyt fen sijn lieafde reitse komme to kennen, az drienwende herts-tjog to dizze *Nymph*, to docken diede nead-twingd: de wyde wrâd wier oer dit great-moedig fornimmen forwondere: in dear wier nimmen dy naet mei ondilde d'uwtkomste fen dizze twyvelheftige dwaen forwachtet.

† Wier dy on sillige *Dorilis* dy uwt it Eilân *Delos*, *Apollinis* bernepleats, uwt oorsæck dear forachtjinge dy *Cleonice* eereu fen sijn oon-biedinge hân hie, fortein wezzende, trogge Sec-roavers nimd west wier, mar einlinge middle fawne hie herre wrea-twang to ontfluwppjen, in da so lyts wirck fen sijn libben mecke, dat hy yn 't beforderjen fen sijn dea him salme greatlycks seinge, ynne fuwggen dat hy it gerop fenne offerhanne, dy 'er dien wirdde schoe, heard habbende, besleat her to forlofsjen, in her pleats to beklaeyen, him lockigh achtjende immen trog sijn dea to forplichtjen, oermits hy yn sijn libben nimmen yn him hie forbynne kind.

Mar az hy mids andre Offerers laet wirddende *Cleonice*, ienige oorsæke fen sijn forlyne ongelocken fornaem, forandere sijn droaf-hertigheit yn bly-gaestigheit: hy styck sijn hannen omhæg, az æf hy de hymmel for socken lock sill gen ontmiettinge raensje woe, in kaem her (de triennen ynne ægen) mei dizze wirdden om-earmken:

It muwck, schiene *Cleonice*, dat de hymmel my, nei so folle for-

forlynne jin-ſpoede, dizze wol-diede det, fen my ſo wol to tyde, yn dizze pleats dear 'k jon libben trog myn dead kin behâdde, ſfioerd to hebben : in dear 'k jo ſijckere tjuwggeniſſe fen myn on-einlycke lieafde, dy Y t' oore tyde ſo forſmaedlyckene wei ſmytene hadde, kom to jaen? ô ſillige dei! ô wol-oongenamme ont-miettinge! ô lieafde forjou my, dat ick, to hier oon to, ſo ſolle-fâddige klei-wirdden jin Jo dien, in dy forſchate uw-wirekinge dy Y yn uwz gaest ſtirrtene, begnoarre hab! 'k hab fen jo naet meer to æſchjen, nu dat Y my, nei 't oer-kommen fen tol-bjuetere jin-ſtierten, ſo greaten, in onforwachtene lock forſchafje! Einlinge ſchiene *Cleonice*, it to-fâl iz for myn kleyen ſiel-ryck in earmhertig wirddene, in het, midſ ynne illinde, dear jon wreadheit my yn brocht het, to-gong forlienge fen jo, ſo ick jo naet oongenamme wezze kin, to winſte forderlyck to wezzen. For-gunje my den, eer 'k my ynne flamme jou, Jo d'onhiermlycke brân, dy myn ſiel uwt-tert, ypenbier to meitſen. 't Is de kreft fen lieafde dy my twingt for jo op-offere to wirdden, Y mogge ææck wol ljeauwe dat dit it yenige formeits iz dear ick nei lang half-jende de hymmel om terge hab : Libbje den myn hæg-beminne *Cleonice*! libbje lock-ſillig te wylle jon *Dorilis* mei in forhuwgge gelaet ſijn libben ſoor jo to beſte jout. De hymmel hie my jietre meer forheerlyckje kind. mar ſo 'k trog dizze diede beſitter fen jon genegentheit wirdde mei, 'k bid dat de huwggeniſſe fen myn namme by jo onforjitlyck wenje, in dat nei dien de ſioer-flamme my to'n græf tjienje môt, 't oertinſen fen mayn eerheftige njeudrifte jôn hert, to minſte, yvig yn-dold bliuwe mei; dit 's de ienigſte forjildinge dy 'k fen Jo æſche.

Cleonice, ſicande ſo ſtantheftige lieafde yn *Dorilis*, wirt oermietene ontroere, in ſielt her ſo libbene trog ſijn wol-wollentheit oerwonne, datſe her trienen naet langer binne hâdde kin. Jæ wraegſelje wa fen beide op 't bârn-hout tredde ſchil, *Cleonice* dy al-re æf kleaune wier, woe naet dat herenthalve ſo uwt-nimmene Ridder ſtearre ſchoe, *Dorilis* hâdde naet æf fen for-gean, in gebea de Offr-ljue datſe him yn 't ſioer wye ſchoene.

De hele ſted forwondret him yn 't oon-ſiean dear ſtantheftigheiten dizzer twa geleaven, in nimmene kin him fen gâljen ont-hâdde

hâdde : alle man iz hert-reitsene bedroafd oon to sican dat dy djiep-lieafdige njue fen dizze jonge Griecck to in flamme-fiedsele rjienje mdt : æ oerwagene yn mei lyentheit hoe fier hy trog lieafdes oerkreftinge brocht wier.

Nicoles de droafheit dy-se yn 't oon-loaitfen fen dizze trientaepjende forteanninge nutge, naet langer hierme kinnende, koam her, mei begalde wangen, for de foetten fen her man delizzen, dy uwrte muwle fenne Præsters d'æf-komfte, in de oongong fen sijn lieafde fristen habbende, herre beid it libben schinste, in d'ontstiftene brân, dy al begoeneye wolckene op to lægjen, uwt-djepte liet.

Yn ien ægenblycke wird 'er ien uwt-littene Lân-geane yn 't blier-laeitsende gelaet fen alle *Meesters* bespoarre, in dear wier nimmn dy nin sonderlinge fornoeyjinge, ynue lockigge ontmiertinge fen *Dorilis* nutge, in de hymmel tancke fen him so wol to tyde yn herre sted laet to hebben : Ynne foegge dat dy flammen, dy om 't libben fen dizze geleaven uwt to bliezen, in de oon-loaitfers mei droafheit, fen wegen dy wreade diede to priemjen, ontstiftene wierne, yn ien freugde-foer-baken; in it æcklycke moartkrietschjen fenne Offer-Papen yn ien seingjen forândre wirdde. De hymmel liet sijn fornoeyinge æck blyckje, fordriet wende, trogge striellen fenne Sinne, dy tjocke wo'ckne dear hy sijn ænsichte mei, om dit wreade on-bedrien naet to sican, oerdfitsene hie; in to greater forlijckeringe fen 't wol-behagen dat de Goaden oer 't forlofsjen dizzer geleaven, hiene, liet *Jupiter* him trye reis oone lister syde hearre, wier trog de Presters forstoene darfe de boast-forgearinge fen *Dorilis* in *Cleonice* goe-kindene; in yn der diede so wierne-se naet so ringen yn 't Palleise kommen æf *Cleonice* oon her lieavert tuwzene betaenslingen, for sijn trouwe oon her yn her uwtterste nead bewyzge, dien habbende, for smiet *Endimion*, in beleauwe dat nimmn az hv æ her ynborst besitte schoe.

't Iz onmuwck *Dorilis* blyschip uwt to bylden, dy hy trog dizze wirdden bekoam, want hy de forgeande dei dit lock naet forwachte, in hier siochtme dat de hymmel ien besondre foor-forge oere minschen, herre yn ien ægenblycke uwt de gruwne-dobbe dear illinden, dearfe foor altyd yn forfâlne miene to wezzen,

op it onforsioenste tjeande, in de lockighste to wrâd meitsende.

Nicoles stjoerde ondertwische sijn Sein-boden nei *Samos*, om dy Kening it wyttene to dwaen dat sijn Dochter to *Milet*en wier, wier ane him mei befuwâ sijckere jong Heer fen *Micenen*, dy her Booste forfirdege.

De Kening dizze mie heard habbende, fortolkese in deelde-se oon sijn Keninginne, dy sont her Dochters uwt-wezzen yn greate droafheit libbe hie, so ringen az hy koe, mei, in herre beide gearre yn dizze lockige to-schickinge forhuwgjende, diene twa schippen om *Cleonice* in *Dorilis* to geliedene æf-ferren, doz gingen-se, fen *Milet*en æf-schiedende, yn 't schip fen *Meander*, dy herre forspoedig yn 't Eilân *Samos* oer-schype dear-se mei de uwt-littenste wille, nocht, in blyfchip fenne wrâd ontfinzen in onthelle widdene.

U W T.

Yen suwnerlinge forhânlinge

Fen it

L I B B E N

In fenne

D E A D E.

Eeren in it Frânsch beschreaun, in
macke, trog

FLIPPES fen MORNAY

Rjuecht trogloftig Fransch Edelman.

Forfriesche trog **GYSBERT JAPIX.**

*Om wol te stearren lit wuz rjuecht wol libbjen leere
So libbje in stearre wy (ô winske in wâde!) yinne Heere.*

S I E L - N Y U E.

O! wier ick, ney ick wînsckje, in mînsche!
 Ick wînsckje oorz az ick eeren wînsche.

Ick woe oorz az ick eeren woe.

Ick koe oorz az ick eeren koe.

Ick wânle' oorz az ick eeren wânle.

Ick hânle' oorz az ick eeren hânle.

Ick die oorz az ick eeren die.

Ick lie oorz az ick eeren lie.

'k Petearre' oorz az ick eer'n petearre.

'k Petearre' oorz az ick eer'n peजारre.

O God! ick wier al, yn dizze' uwr',

Ny, ney Gôads bijld' weer-bern' cretuwr',

Fol gaest-glanz' hijmmel-sillig fjoer,

G. J.

Gyrolait Japicx.

Yen suwnerlinge forhanlinge

Fen

L I B B J E N

In fen

S T E A R E N.

Dzien bjuestre dwaen, dear 'k my naet noag oer forwonderje kin, dat de bodders af arbeiders, by minneare fen spreken, de rin fenne Sinne forfirdigje, op datse restje mogge: dat dy Schyp-liue mei kreften syllje om ynne havne to kommen, in az jæ 't lân fen fiere beloitsje jearm herts-wille uwterje:

Dat dy Bea-seart-reizgers fortoave nog rest hadde, for jearm reize fol-einge iz: In dat wy jiette (dy yn dizze wråd fest-neille in buwn lyckje, az oon in yvigh yerd-wirck, dat fen oonhådende onwaeren dreaun wirt, in trog so quca in hirdden wei fen kreften æf-nimme) d'einnel-pealle fen uwz op-leine slobbjen in boddjen, so werzjende oon-kommen seane, uwz rjuechte rest-hâv'ne mei trienen oon-schoagje, in to uwz free, rest in lust-pleatse naet az mei ljea-schoddjen in schromjen nei erje. Dit libben iz naet oorz az it Wob-teecke fen Penelope, dear einleaz hette oon to weevjen iz: Yen See dy oon alle rouwer-wynnen oerjuwn wezzende, uws fen buwte in fen binne on-ophådlyck hoffnet: ien fortrietige lân-reise, dy trog oer-miett'ne kieald in hiert'ne, oer hage stege bergen, gruwweljinde woastenyen in striete scheineryen dien wirt de moat. Dit witte wy wol to sizzen, az wy yn uws arbeide binne, az wy oone rieme luwcke in disse illindighe wei lâns wânnelje. Mar az de deade uws arbeide einghe wol, as dy uws de hân to-recket om ynne thuws-hav'ne in to helljen, az dy uws, nei soo folle pryck'le paeden in fortrietige herbergen, to uws rjuechte honck-wengje bringe wol, so schoene

wy (yn stee fen uwz to forhuwgjen, trog it oonfchoagjen fen uwz Fader-lân, in yn pleats fen sjongjen (oermits wy uwz wol-bejearde rest fest nækje) uwz ærbeid wol jearn weer-oon beginne wolle, it seil jierte reiz neye wyn keere, in (so 't uwz oarloave wier) uwz uwnck-wei oppe ny wânnelje. Den tinffje wy naet meer op uwz ærbeide, uwz fortrietten in schip-breckingen binne gled forjitten, in wy ængje for nin fwierigheite meer. Mar yn jin-deel oongrynje wy de deade allyck de alderfwierste pynne, schromje dy allyck in strân-klippe, in flean 'er for az for in great heapfen struwck-roavers. Wy dwae az dy lytse bern dy alle dei klage hadde, mar az dy genez-maester komt, naet meer sjeack binne. Az dy jinge ææck dy de heele wycke yne dwelm roan hadde to kiermjen, mar asse de hân-maester kommen seane om dy uwt to lawcken, nin tofck-seertme meer sielle. Allyck ææck tommige klier-seerige minschen dy trog dy wamsteckende Pluwris-pynne gâlje in kiermje, ja naet restje foor dat de Yer-litter komt; mar asse him dy fliemme hottjen sjeane om dy plæge to fornieljen, so tjeane se de earm oer beck, in bestopje him andre wryn yn 't bod, oorz naet az æft hy jearn salm deye woe. Wy freazje de heelmæster boppe de sjochte; dy plaester-lizzer meer az de pynne; de flieme meer az dy swolme. Wy ontsjea meer de bitterheite fen ien genez-drancke dy ringen for-by iz, den dy lang-doerjende smert-quolmende sjeacktme, meer it ein uwzer illinde, den dy tol-leaze illinden salm dy wy yn dit libben lye moute. Fen wier komt dogge dizze dwyl-in dwelm sinnige sljuecht-holligheite? Om dat wy naet witte her it libben, nog her de deade iz. Wy freazje 't jinge wy nei beheare to hoopjen, in wy bejearje 't jinge wy beheare to freazjen. Wy neamme dat libben, dat in doerheftige deade iz, in d'uwr-gong fen in langsomme slypjende deade (æf it oon-fangjen fen in yvig libben) hiette wy de deade. Lieave siz dogge reiz, het iz 'er tygges yn dit libben dearme so jamck nei beheart to janckjen? æf het iz 'er queadz ynne deade datme so æng behart to ontslechtjen? Lit uwz de heele om-rin fen dit libben reiz trog noazje, Wy komme 'er yn mei gâlljen, wy troaje 't lânz mei moete swit in slobbjen, in einigje 't mei fortriet: hoe lyts æf great, min æf folle, rycktæf earm wy binne, wy moate dit

dit deelheftig wezze, in ninten fenne heele ierd-boyeme kin hier fen ontflein wirde. De minfche (hier yn flimmer az oore cretuwren) wirt to wråd brocht, him falm reppje, riere nog redde kinrende: hy het yn fijn eerfte jieren formeits nog nochte, in det ien oorz naet az moeit in fortriet oon, trog-steande ontollycke prycklen eer hy to fyn forftån komt. Yn ien fæck iz hy lockel lockiger az ynne oore folg-jieren, dat hy fijn illinde dan lyts fielt in jiette min begryppet. Iz 'er nu wol immen fo klienmoedig dy altyd az in bern bejarje foe to libbjen, az 't him al berre moacht? æf dy socken libben hette achtje schoe? Dear uwt blycket deiklear, dat it naet inck'le goe iz to libbjen, mar wol in lockig to libbjen. Lit uwz nu ford ferre.

Az hy nu begint to waegsjen, fo waegft in oon-groeit fijn ærbeid mei him. Want hy is naet fo ringen fenne Amke nimd, in wit nauw het borttjen iz, æf wirt rju in fchole-maeftèr ond're hânne juwn. (ick petearje naet az fen dy jinge dy trefstig op-fet wirde) Borttet hy den fo bert it mei ængfte. Iz 't dat hy ftudearet dat det hy werz-finnigh, in al dy tyd dy hy onder in oorz bewåd trogtorffje moat, iz him naet oorz az in finzeniffe. Hy peinzget nog bejaret naet den dat dy uwre komt dy im uwt in oorz betwange fryët, op dat hy him falm rijearje mei: in forfirdget fijn jieren fo folle muwglyck iz, dat hy to eere oon de bejearde fryheite reitje mei. Einlinge hy bejeart nin fæck fo ynferne az it ein fen dizze bernfchejeugd, om ynne jieren fenne jongeljue to kommen. Mar lieave! het iz dog de yngong fen dy steate oorz, az de deade fenne bernfcheite? it beginne fenne manlycke, æf boafckjieren de deade fenne feinte-steate? it beginne fen moarn, az de deade fen joed? Aldoz langjet hy den nei fijn deade, in achtjet fijn libben illindig. Wierom hy æck naet for lockigh hâden wirde kin.

Az hy den, nei bejearte, dy fryheite forkrigge het, in korn iz to de jeld dear yn Herculesker juwn wirde, æf 'er de wei fenne deugd, æf it paed fenne boazheite ynflaen woe, in æf 'er de reed'ne æf de herts-njue for gidze in liedfman bejeare, fo moat hy æck d'iene ig tfezje. Den beginne dy flæfck-lusten in dy wråd-z-bejearten him mei tockjen, lockjen in troeteljen oon to lordigjen.

om him onforsoens t' oer-fällen: In hoe lyts binn' er dy herre deat trog wraegselje, in naet yn 't not reitsje. Mar het binne 't dogge for nochtten yn 't ein, dy-se him jane? Fordoarne formeitsfen dy him altyd onrestigh meitsje. Willen, dy it berouwjen onderworpne binne, allyck de jocktme nei it kaerdjen byt-smerttet. Forblyngen dy mei pryckle in ærbeid op-spoare, yn in ægenblycke uwt-riuechtge, in mei in lang-doerjende knæg-wierme yn 't meiwitten folge wirde. Dit iz de aerd in de natuwre fenne wrâdsche lust-luwckjende nochlyckheiten, affe mei ernstheftige nuiverheite ondertæst wirde. Want deat iz naet ien so swiet dy fen griene galle naet oerwâlge wirt. Naet ien so oongenamme fen smeits dy nin jinheit fen quea nei-smeitsjout. Já dat slimmer iz, deat iz naet ien so wol miert'ge dy ein-on-mietgjende pleuge naet mei-in nei-slyppjende iz. Jiette spreck ick naet fen socke onnochtten, dy elckom salm klear kinne kin, az kibbjen, fuechtjen, slechtjen, sochtgjen in oore fortrieten, deat yn de onbetochte jeugd herre sommes trog on-miettigheit, sommes æck trog brea-dronckenheit bringt. Is 't nu so dat de formeitsfen (dy'er yn schynne to wezzen) naet den on-nochten binne; in wirt herre pyne yn-swolge allyck dy binne-heite mei 't affem-wetter, deat uwt is lieacht to merckjen hoe great in hoe gruwle-bitter dy onnochtten salm wezze motte. Hier hadde Y it heere libben fen in jong minsche, dy him (fen syn âders in maesters ontlastge) to alle moed-wille bejuwne, æf om syn flaesck-lusten to folgjen oonsteld het: wier trog hy naet oors dreaww wirt az æf 'er fen in gruwle-gaest besitten wier, fen waem hy sommes yn 't weter, sommes yn 't fioer smytten, den op in toer sot, in to leste ten boppne dol hompe wirt.

Mar schien hy de reden, az in goe nolck paed-lieder, folgje wol, loitsje! so binner æck biuestre swierigheiten for hânne: want den moat hy him to in doerheftig gefuecht forfirdgje, altyd schrep in yn forwar stean, az wezzende fen fore, fen estre, fenne ienne in oore ig, fen syn fynne beset, dy him on-ophâdlyck to keere giet. Het iz dat dogge for in fynne? Alle het im behæget, alle het 'er socht, einlinge dy greatste fynne dy 'er ynne wrâd het dat iz de wrâd salme. Mar dat slimmer iz, hy fielt folle

folle mock-lāgen in to geare-spijljende oer-ienluwdingen yn syn ein slaesck, dy to geare mei dy fortwyvle drift-siochtmen (dy yn dy jieren herte folle kreft in stercktme hadde) naet oorz syeckje den stuwne, uwre in for-falle om him to oersto'ppen, in yn alle boazheite to dwaen om-rāaljen. Dy almoggene God, in nimmē oorz, mei him dizze wei uwt-kippjen dwaen. God allinne mei in dy dwaen to it uwt-eine bewāneljen. Dy goe God allinne kin him fen al syn strydjen in oon-suechtingen de oerwinninge jaen. Want wy loaitse wol hoe lyts liue herre op dizze smōlle styckelwei bejaene, in hoe folle (fen dy jinge dy 'er al op begoast hadde) jiette weer oerbeck riggelje. Folgje nu hocker wei dat Y wolle, so moet Y jo de scheidlycke wol-lustme to buwt oer-jaen, æf in oon-hādende gefuecht oon-nimme. Y moate jo to moet-wolle bejaen, æf ynne teame hāde: Al swietjes sliuerckjende meye streamē dōl-drieuwe, æf al wraegsiljinde in ærbeidjende dear jin op-swomme. Yn 't kirte, sica Y in jong minsche, dy, yn syn jonge jieren, fenne yd'le forgoncklycke wrādz wol-lusten, yn rommiettigheite droncken her, y sille befyne dat hy dear trog so fordoave wezze sil, allyck in dronckne bjalgert, deis nei 't gelaegjen him befielt: æf hy sil 'er socken, socken onluste fen hadde, dat hy 'er naet meer fen bejaarje schil: æf hy sil 'er so wirgh fen wezze, dat hy 'er naet meer fen sprecke nog oon tinsje mei, az mei werze in leed-wezzen. Loait' y op dy jinge dy de lusten manheftig jin-steane, Y sille befyne dat hy so æf-med in forbritsen iz, fen on-ophādlyck strydjen in jin-stean, dat hy ree stiet om him op to jaen, æf to stearen in him salm to forlitten. Kytse! dat sinte de willen in nochtten dy me yn dizze bloazjende jieren her, dear de bern so nei reck-halsje, in dy de āde liue so bekleye.

Nu komt de jelde fen in folkom'ne man, wier yn elckom op wittenschip tincket, in om sijn gemack to nimmē. Yn ien ding, 't iz wier, mei dizze āderdomme wol folkommen æf solmecke neamd werde, om dat alle minschene on-folkommenheite, (dy ondere s'uechte bernscheit æf lichtfirdige jonghēite oerschuwle wierne) yn dizze tyd ypenbierlycke to teane ontditsen werde. Hier sille wy naet kātje az fen dy jinge dy by de wrāde for wyz in lockig achte binne. Eerst hadde wy (so boppe forhelle iz) mei ængst-

me bortte, in dear nei ienige kirtte nochlyckheiten nutge, dy oppe hacke mei lang-doejende rouwe folge wardne. Mar nu beginne dy gorrige giergheit in oplezene eer-grittigheit jerm op to jaen in oon to pryzjen, belauwjende ryckdommen steat- in eeraemten az wy herre fluechs oonbidde wolle. In, ynne wierheite, dear iz ninter fen alle (Goads tjienners uwt-nimd) dy om d'iene fen twaen, mei herre oon-lock jingen to forkryen, him naet fenne tjercke teck döl-hompet. Mar het restlyckheite sille dy uwz yn 't leff oon-bringe? Want az in gierg minfche tuwzen reizen, to wetter in to lanne dien, folle prycklen in grymme to-fallen lit, forschate schip-breckingen mei rest-leaz ærbeid in ængste ontgien iz: so het hy trog-geans naet meer az tyd forquiftgæ, ja de jichte, laemme ljea æf oore siocht-quolme oer-wonne. Habbjende om dizze rest syn gemack forlitten, in om jild in goed to gearjen syn libben forlearn. In æf hy nu al folle wonne, in 't heele æsten fenne kostlyckste pearlen ontbleate, in al it goald fenne west-wråd suwne hie, mien Y dat 'er him der mei to rest stelle, in noeye litte schoe? Ninsinz: Want hy schil, trog al dit boddjen in flobbjen naet oorz den nye moeite for lichim in gaest forgeare habbe, yn 't to-komende: hy sil fenne iene moeite ynne oore ploffje. In it sil it ein naet wezze, mar in forwigfelingne fenne iene ynne oore jaemerjende illindigheit. Want for hinne het hy se syycke to kryen, nu gruwlet hy se to forliczjen. Eerst het hy se krigge mei in greate brân fen bejearte, nu besit hy se mei in ryzbolckjende ængste. Hy het greate pryckle fen moardners lit yn 't syyckjen, mar nu hy-se suwn het, ænget hy for dy struwck-roavers meer az ea. Hy het greate ærbeid dien om dy uwtte ierde to dollen, in nu iz hy ommers so djoejende om dy dear yn forschuwljende to bedobbjen. Ynne somme, nei dat hy al sijn reizgien folbrocht het so giet hy yn in sinzenisse: in sijn lichemlycke ærbeide fol-einge, so wirt hy mei in on-eingjende onrest ynne gaest hoffne. In het het dizze earne bloed dogge to leste nei so folle for-trieten sinzen? Naet oorz den dat dy dyvelsche giergheit 'im wijz macket, trog betauweringe in sijn-begoechiljen, dat hy het-æfsonderling forkrigge het: Onder diz giet 'et him allyck d'earmelive dy de deal wijz-macket, ondre schyne fen herre yn jearn den

earmoed to holpe to wollen kommen, dy jearme hânnen fol bled-
den fyne, alle miendae dat it goaldne Friefche Ryders wierne.
Hy besit, æf wirt besitten fen in ding, dat yn him salm kreft
nog deugd het, dat nin pynne forfetsje kin, jâ dat ontyger in on-
nutter iz den ienig kruwd oppe ierde. Einlinge hy het in heapfen
tsæf in dong forgeare, dear trog hy so onforstânnig wurden iz,
dat hy 'er fyn hollie mei kranfget, hoe wol hy 't, mei riuecht wol
ondre foet-sôale behearde to tredde. Mar az hy dit al het; noeg-
get him den al wol? Jâ folle min az to fore. Wy pryzje jamck de
dranck dear trog de treast steande-foets fordreauw in wei-nimd
wirt: In it yttan dat (æack lyts nutge) wol fet, wirt jinne hongre
hæg achtge. Mar hoe-me hier meer æf drinckt hoe de toarft grea-
ter wirt, in hoe me 'er meer fen yt, hoe de hongre uwz meer
pricket. It iz in wetter-fjocht, in huwnz-hongre, wier fen me
eere bortfje schoe den forfiedge wirde. In (dat gicker iz) dizze
toarft iz so bjuester yn somge minsche, dat hy jearm dobben dol-
ljen det, sonder herre dear fen drinckje to litten: Want yn oer-
floede fen wetter in weet lye se treast in hongre. Jæ hadde wol
great goed, mar je doare 't naet bruwcke: it schynt dat jæ it ge-
merje, mar herre dear naet mei formeitfje. Want jæ hadde 't,
nogh for herre salme, nogh for oore, mar fen al 't jinge jæ hadde
hadde se naet, in lye riu komm're fen 't jinge se jiette naet besitte.
Lit uwz den sizze dat it forkryen fen dizzen falsche goedren naet
iz den ærbeid yn 't lichims, in it besitten dear selle on-gereftheite
ynne gaests, dy so folle greater in fwier 'er iz, az de gaest (pits-
fynnig r, inzeler in tier 'er iz den it flaesch. Mar de aller great-
ste illinde komt eerste oon knerffel-toelckjen, az me dizze goeden
begint to forliezjen, alle trog schip-breck, plunderjen, fyn-
schippe, brân æf herrelycke uwncken wei nimd wirde. Den be-
gintme to gâlljen in to guwzjen allyck de lytse bern dy herre bort-
reauwe forlern hadde, dat lycke-wol om naet iz. Y kinne jerm
forstân naet ynprintje, dat alle wrâdz goeden forgoncklyck bin-
ne: Want jæ hâde jearm naet allyck æf se beroave, mar æf 'al
fild wierne. In om datse alle heel herre hoape op dizze naetige
dingen set hiene, so komme se yn socken wân-hoape (trog dit
forliezjen) dat me se dear naet uw: holpje kin. Jâ (dat jiette meer

iz) al 't jinghe datse miendne to winnen, reckenjeze forlearn to hebben, az 't jier, nei jearm fornimmen naet lockt. In az herre altyd nin befondre sein-to-fället, soo achtjese strackx gritte schea lit to hebben: wier trog me sommige in socken forbinesteringe siocht fällen, datse herre libben dear trog forkirttje. Kirt-om de leane fenne giergheidt, oer dy jinge dy se tienne hadde, iz maest-tydz allyck de forjildinghe fenne dealle (dearse eerst uwt-spruwte iz) dy, nei dat hy de wolle fen syn klircken lyts-tyds dien het, jearm dear nei oer-lieuwret ynne hânnen fenne boalle, æf salm de halze breckt. Ick forhellje jiette naet iens dy miz-dieden in boazheiten, dear to dizze gier-secken jearme bejaene, om to herre fornimmen to kommen, wier fen herre binne-witten so fol iz, dat se trog it knægjen ninter-stuwne restje mogge. It iz uwz nõag, bewyzge to hebben, dat trog dizze fyne dioejerye (wier mei folle minfchen hier op ierde on-leegh sinte) it lichim oer- in uwt-kreftege, de gaest forslytten, in de siel forlern wirt, sonder ienighe nochte æf fornoeyinghe.

Lit uwz nu hette fenne Eer-giergheitte petearje, dy trogh bejeartme om greatte maesters fenne wråd to wirdden, jearme ryde gicklyck in onnutlyek det forslytjen: trog waem, soo wy hette meer æf syckerers miene to bekommen, stille uwz bedrægen fyne, oermits jæ jiette min iz: Want allyck de Giergheit uws bedrieget, for al uwz moeite in slobbjen naet jaende az ierde, modder in wæze, also iz d'Eer-giergheit uws mei wyn in ryyck leanjende. De schins-jesten fen dizze binne ommers ydel-naetig, alle fenne oore grouw in plomp binne. Me wirt trog alle beide to ienerleye æf-gruwne laet: Mar dizze is so folle pryck'ler, az jer wettren ynne oonfange klearer in lieaflycker lyckje. Ondre jinge dy herre to de eer-giergheit bejuwn hadde, loaitse y dat sommige by Keningen in Potestaten great achtge binne, ienighe gebiedje oer legers in heerkresten, in y sica dat elckom nei syn steat groege, eere, in ontsioen wirt fen jearme dy onder herre steane. Y kytsse dat se mei purple, rea-scher-lecken in goald beklacid geane, wier uwt it lycket datse allinne de wille fenne wråd hadde. Mar me sielt naet hoe swier dat elcke lead
fen

fen dizze yd'le eer-prealle jearm wæget. Me wit naet hoe folle dat disse eerbiedingen him wol kostje, in het yd're jelse fen disse kosflycke forwielle wol bedræget. Want dy it witten 'er fen hie schoe se ninter-stuwne so djoer bejearje to keapjen. Want somme binne trog lange in swiere tienstien to socken steate komn, jearm libben wæge habbjende oon alle oerden, ja folle-tydz mei forlieze fen earmen in schoncken: In dat al to bejearte fen ien Prince dy leare het tuwzen ponsmieten lân, uwt de bruwckme fen syn fynne, az it libben fen hondert-tuwzen socke minschen az ja binne: wezzende ommers wol onlockig datse sock ien tjenje dy jearm naet lieavet, in gick datse hæg ach'ge to wessen fen dy jinge, dy se om naet wol to traepje litte schoe. Oore binne to socken gloarje op-kleau, om dat se de Prince neye muwle spritsen, æf floite, in mei jearm tonge in hânnen tjenje hadde, sizzende in dwaende, sonder onderschie al het 'in behæget, wier to in from hert him nea schoe bejaen kinne: Want ja hadde tuwzenerhâne smaed-huinjen lye motten, in jearm folle miele yn 't ænsichte spye litten. In hoe gemiensem dat se æck meye Prince lyckje to wezzen, lyckwol binne se as immen dy ien forsoerrende Lieuwe trog greate lysenheite, folle kaerdjen in troeteljen mack macke hadde, in dy salme ninter tyd yttien jaene, æf de hân, mei ængste oerbeck hellje, gruwjende altyd gryppe to wirdden: In jette wirt hy wol ien reise yn 't Jier so bytne, dat hy 'er lang noag oon het. Allyck is æck de uwt-komste fenne Prince-frienen. Want as ienigh Prince, mei 'er tyd immen so hæg het dwaen klieuwen, soo iz it him in formeits, dy selle (as hy mient t'eine fen alle swierigheite to wezzen) yn kirter tyd fen boppne dol to smytten: in az hy immen mei folle ryckdomme in goeden op-folle het, so perffet in knyppet hy 'im weer uwt, allyck in sponsje. Want ja lieavje nimmen az jearme salme, achtjende elck ien berne to wezzen om herre tienst in nochte to jaen. Dizze blyne hoavelingen meitsje jearm salm wyz dat se folle frienen hadde, in hæg by de minschen achtge binne, in tinsje naet iensken dat (allyck ja jearm seinzje oore to beminjen in to eerjen) jearm fen oore allyk dien wirt.

Want dy meer maesters binne az jæ, dy groetje herre naet az oer-dwerze: dy onderjearm stea groetjefe om datse se fen dwaen hadde, in bewyzje jearm steate, stocle in taberte, in naet jerm persoanen de eere. Oongeande dy jinge dy fen allycke condyffje æf steate binne (onder waem de friuenschippe wol maest behearde plygge to wirden) dy benydgje, lasterje in stecke elck-oorme, in binne altyd ongerest, æf om jearm ein ongelocke, æf om in oorz wol-ferte. In dear iz ommers nin greater torminte, az dy nydigheite, dy egentlycke oorz naet iz den ien bærnende kjeald-sjeacktme ynne gaelt. Wier uwt nu wol to forstean iz, datse nin syckre friuenschippe hadde, dy altyd by forstånige liue for in djoer-wirdig dinge hâden west iz. Bejeare y dit jiette klearer to sican?

Lit it lock herre de reg reiz to keere, elck ien sil æack stracks sen jearm æf-dwerffje: litse ienskes æf-sot wirde, ringen filmese schean oonsican: lit jearm dy heerlycke taeberte benimd wirde, nimmten silse meer kinne. In lit 'er in onbeheinte buffle mei dy oonsicanlyckheite oon-klæid wirde, hy sil steans-foets (uwt kreft fen dy Steat-taebert, genietje alle eerbiedinge in oonsiog, die de oore fore hinne bewyzge wirde. Ondertwiffche wirde se so hæg in littinckne op quabbe, allyck dy Ezele, it byld Ifidis kritssiende, sen alle eerbiedingen dy de goadinne oondien wirde. Jæ merckje naet ienskes dat naet jearm personen mar it lock so eere wirt, dat 'im solle tydz fen herre, az fen in tuwn-esel drægje lit. Hier moacht immen sizze: Jæ hadde to minste jearm wille soo lang az dy steate doeret, in binne ondertwiffche jamck yn herre schick: In immen dy trye, fiouwer æf meer jieren goe dægen het, is ommers al sijn libben naet ongelockig. Dat is wier az me dit goe-dægen neamje mei, altyd to ængjen om fen syn steate forsot to wirden, in alle dægen to djoegen mei great janckjen om jiette hæger to klærdjen. Lieave friuene dizze, dy y miene yu herre schick in nei herre sin to wezzen, om dat y se allinne fen buwte siane, dy sinte fen binne al folle oors ontheifre. Dit lyckje wol in moai mirfle fusenhuwsen, mei folle dobben in Sæen dy fen binne mei tiuesterheite, wiermen in pyn-bancken fold binne. Y miene datse greate romte hadde, mar jæ miene dat se benypt

in near binne: Y achtjese yn hæge steate to wezzen, mar jæ hædet for ien kliene condyffje. Nu iz immen, dy him tinckje lit dat sieaek iz, wol so herteleaz, az ien dy yn wierheite sochtjende iz: want æf it schien Keningen wierne, in jæ achte jearm salm for sechamel-ruwtters in kdaters, so binne se ææck yn jearm gemoed naet oorz. Want nimmen iz aet oorz az hy nient. Y loaitfje wol datse fen folle tjienners in slyppe-folgers forsilfchippe wirde, mar jæ freezje ææck dy jinge dy se selm to jearm bescherms in lyv-schurten uwt-kerd hadde. In æft jæ allinne æf yn silfchip sinte, altyd ængje se. Binnefe allinne so kytsese alloon om, in onder folle silfchippe stier-ægje se oon alle kanten. Jæ drinckje wol uwt goald in sulvere byckers, mar yn dy, in naet yn ierdne koppen, wirt it maeste fornyn schinst in de deade ʼer uwt swolge. Jæ hadde sefte in schiene plom-bodden, in asse bejearje to restjen so heartme naet in muwz ynne keamere risseljen, ja naet in lang-schoncke migge kin se oon-gonzje, in lyckwol kin in lan-minsche better fliepje by it ruwzjen fen in rin-streame, æf it remoerjen fen in Jier-mercke (naet habbende az hirdde ierde to syn bult-seck, in de blauwe hymmel to syn teckne) az dizze in socken greaten stiltme in macklyckheite: Want jæ dwaen naet az om-wranteljen in wrotten, altyd duchjende datse immen kommen heare, in kinne yn herre rest ninsins restje. Byjearje Y, yn ien somme, to witten het onderschie ʼer twissche herre, in dy quælsst-hânle finsene liue iz? Alle beide binne se sletten, in hadde ien swiere lest to schoafjen. In æf nu dʼiene wol mei iersfen in dʼoore mei goald oerlâdne iz, so iz dʼiene ææck naet sletten az oon earmen in schoncken, mar dʼoore oone gaest in siele. De finsene slyppet syn iersne kertinge, in dy hoavelinge iz ææck yn syn fest-fytte. Dy finsne fortrest it lichem jietre sommes trog dy gaest, in siongt wol in reiz midz yn syn illinde: Mar de hoavelinge, æf-medde ynne gaest, quelt syn lichem on ephâdlycke, in kin ʼim naet to reste bejæen. Belang ende ʼt fornnoeyen dat Y miene datse hadde, deær yn binne Y jietre meer forbiuestre: Want Y achtjese great om datse hæg op-tein binne: Mar dat iz ommsers so gickheftig dien, æf y in dwirg-manke, so great az in rdazʼne tomme, heel great achte om dat ʼer op in toere, stinse æf hæge wiere stoe. Alsoo dwaeni-

dwaende miette y 't byld meye foet-scheamle dear 't op stiet, dat y besondre mietje moastne, om syn hægste to witten: slean- de op syn hægheite allinne, in naet op de hægte fenne foet dear it op rest, iâ tjog'er de foet ond're wei, in y sille 't heel lyts be- fyne. Y reckenje herre ææck hæg (so hier oppe ierde ienige hæch- heite wezze kin, dy, by de hymmel forlycke, naet meer az in stippe iz) mar wier 't dat Y se yn 't hert kytllne, trog dien dy wierheftige greatheite yn 't klieen-achtjen in forsmaedjen fen alle ydle hægheiten (dear jæ mar earne sletsincken fen binne) gele- gen iz: Wier for datse jearm salm ææck naet hâde, om datse al- oon hæger klieuwe wolle, in ninter-tyd jearm bejearte be- klaerdje.

Y sille muwlck wol immen fyne, dy socken op-fot yn syn yn- borste meitse sil: Az ick to socken steat komn bin, so wol ick my to reste bejaen, in noeye litte: Mar so ringen hy dear to komd iz, kin hy quælck so lang toavje dat hy syn amme helle, æf hy bejearet jiette hæger to klieuwen. Want dat nu to fore so hæg schynne, dat achtjet hy nu korts naetien trappe to wezzen. Hy achtjet him heel leeg, om dat 'er immen boppe him iz, hoe-wol hy him hæg behearde to reckenjen, om dat 'er so tol-leaze men- nigte onder him iz. Hierom klieuwese so lang to dat herre de am- me to leste oppe wei bejout, æf datse fen boppne dol truwzelje: In æft se schien trog lang ærbeid al op 't hægste komme, so iz 't æft se op 't hægste fenne Alpische snie-bergen, mar naet boppe wolckne, wynnen in twierren wierne: Wezzende az den eerst to riuecte alle onwaeren, blixme, tongre, ængste in pryckle ynne tuwt juwne, wier trog herre hægmoed wol to tygge fornae- tigd wirde kin. Dit punte sil y my, muwlck, wol to slean, om dat it uwt folle schyd-schriewers in dægelyckfche onderfynninge bewyrd wirde kin: Mar by eventuwre sil y sizze, dat dy to de kroane in haed-stoack bern' binne, in fen berns-sconcke op yn socke hægheite set sinte, buwte dear to ærbeide to hebben, dat dy to minste fry binne fen dizze quolme, in wol lockig achtge wirde mogge.

It kin wol wezze datse dit ongemacke so wol naet siele, om dat f'er yn berne in op-set binne: Allyck dy jinge dy omtrint de
sluw-

sluwzen fenne Nylle berne in optein binne, it ruwzjen dear salme wend binne : dy ynne finzenisse to wrâd konat nin great langien neye fryheite het : dy by de Cimmeren, onder greate tuesternisse reinjin op-fet wirt, nei de dei naet luwckje : In dy op it Alpische bergte great-macke iz, oere miste, on-waer in snie him naet forwond'ret. Mar daerom binne se'er naet fry æf, oermits de blixme sommes wol in pearlle fen jearme kroane buwckje, dy haed-stoack ynne fest brecke, mei in great heapfen snie oer-stoppe, in trog in onwaer fen droafheite in fortriet jearme 't forstân in de gaest fordompje in fortuuesterjekin. Jæ binne wolkroane, mar mei in kroane dy, iu wierheite, fen hæge-tuwcken in stycklen frisse iz. Jæ hadde ien ryjaar-stave ynne hânne, mar fen reid, dat meer az ienig gewaegs ter wrâd fenne wyn hinne in weer slingre wirt. In forlyckerje jo, dat de kroane in stave (yn pleats fen dit hert-swier to genezzen, in dizze sorge, in dit fortriet to fordrieuwen) de fornammeste oorlæke in uwt-lieap iz, wier trog dy selle de minsche oon alle iggen to forzje. O kroane! (sei in Kening fenne Perffen) dy wiste hoe swier du uwz oppe holle perffeste, hy schoe dy naet op nimme wolle, al wier 't dat hy dy opp wei lizzen fuwn. Dizze Prince dy alle minsche lock ynne hân hie, so 't schynne : Dy elckom lock in ongelock, nei syn belieavjen, to-foegje koe : In alle liue (so 't him lit oon-sican) gerust meitse moacht : betjuwgt ommers klearlyck, dat hy fen al de wrâd (dy 'im onderdienigh wier) naet den fortriet in greate moeite hie. Het sille uwz ææck alle oore Vorsten sizze, asse uwz sluuechts neye wird andderdje wolle. Wy wolle naet freje dy jinge dy jearm libben, trog rampstilligheit yn ien schånlycke dead einge hadde : Nogh dy jinge dy herre Keningdomme by jearm libben bedobbjen siene, in hadde jiette langh yn greate illinde libbe, nei datse fen jearme steate beroave wierne : Allyck Dyonyz fen Sifilien, dy better gereft wier meye ryz-biezme ynne hân, om de bern fen Corinthen to gysfelsen, az meye Steat-stoack om 't heel trye-hering Sifilien to rejejarjen. Æf Sylla, dy nei dat hy 't gemiene beste fenne Reamere scheint, in de romme wrâde trogplondre in æf-schomme hie, jiette naet koe restje, eer dat hy fen salme (ææck mei greate pryckle) syn krest in oerwiealdgien del

leid in oerjuwn hie. Mar lit uwz dy Kening Salomon syn miengje æf-freje, dy mei sonderlinge oon-tjoglyckheite fen God begave, in ryck fen alle dinge wezzende, ææck it goald uwtte Eilannen kommen die: hy schil uwz trog ien besondere boeck onder-rjuechtje, dat hy al it lock dear ierde bepreaun habbende, dear yn naet den ydel-naetigheite moeite, in knæginge ynne gacst fuwn het. Lit uwz dy Kezer Augustum freje, dy ien fredige besittre fenne wyde wråd wier, hy sil syn forlynne libben bekleye, dat trog brocht iz mei greate moeite, in sil de restlyckheite fen ien sliuecht minsche oppe ierde bejearje: achtjende dy dei hæg-lockig, wier yn hy him fen dizze ondræglycke hægheite soe ontjean mogge, om ford-oon allyck in gemien man, yn rest to libbjen. Lit uwz ææck Tiberium, syn nei-folger freje: hy schil uwz bekin ne dat hy 't rycke az in wolve by d'æaren hâdet, dat hy jearn forlitte schoe, so hy naet ænge bytten to wirdden. Wier oer hy 'im jamck beklæget oer it Lock dat him so hæg op-tille, in dear nei de learde benimd hie dat hy naet weer d'ol klieuwe koe. Foorts Deüctianus, dy (nei de wråd to spreken) so wittne in deugdlycke Prince wier, sil syn salm-willige ballingschippe fen Salone hæger achtje, den it wråd-herskjende Roamsche Rycke. Einlinge Kezer Kaerl dy sijvde (dy hâdne wirt foor dy lockigste Prince dy 'er yn folle hondert jieren libbe het) sil uwz syn conquesteare oer-winsten, sictoarjen in seine-prealljen forflockje, in him naet schamje to sizzen, dat hy folle meer formeits in restlyckheit, yn it Kleastre, in yn syn ienigheite het, az yn syn alderhægsteatlijckste libben. Sille wy nu locke-lue lockigh reckonje om dizze gemiene, dy jearm salm dearom on-filiigh hâaldne, dy herre lock ijne forleginge sijjckje, in oppe romme ierd-beame nin pleats sijne, om mei dizze hæchheite restje to moggen, -nog nin bod so goe dear op jæ slietpje kinne? Ynne somme dy iz allinne to riuechte lockigh, dy free in ien goe fornoeyen ijn sijn hert het: in onfillig boppe alle minschen iz dy, dy nea restlijcke in to free iz, So wier den Pier, Keninge fen Epiro wol on-lockig, dy de hele wråd onder him twingje woe om rest to kryen, so hy peteare, in sijycke so fier, 't jinge nei by wol better to bekommen wier. Jiette on-filliger wier Alexandre, dy in great-machtigh Keninge bern

wezzende, in de hele ierdbeame, by nei, foroere habbende, fo eer-giergh wier dat hy jiette meer Wrâdden sijycke, in wirde lyckewôl, binne trye dâgen dear nei mei segz foetten ierde fornuwgge. Kirtom binnefe oppe Alpifche hægtne bern, jæ wolle ynne hijmmel klieuwe : habbefe alle Keningen oppe ierde tamme, foo sijyckefe ynfijnjen om tjin God to plachtjen, wollende yn fijn bewâde in gebiede tredde : in hâde nin miette nog eine, to dat God jearm naetigh formiettne belaeitfjende, az jæ nu oppe bopperfte treppe miene to wezzen, al dizze opbliez'neheite to naete mecket, herre twang-ftoacke ynne hânne fticken breckt, in herre, trog jearm ein kroane lit fordruwckje. Om den, fluwttende, mei ien wird to fizzaen, het goe dat wy trogge eer-giergheite forkrye: Me lijt folle ongemack om ongemack to forgearjen : Me mient alle fluwne, mei it op-kliuwjen, uwt it quea to reitfjen, mar hoe wy meer boddje om greater to warden, hoe wy uwz faln meer ijn dit quea om-wrantelje. Ick kâtje hier naet fenne illinde dear jinger dy alle herre libben lang de kapproene neye wijn sot hadde, om dy mildheit fenne hoaffche fortuwne to ontfean, in jiette naet genietje hadde mogge, mar hadde, mei greare hertfwier, oonloaitfje mdaten dat it jild ynne hânnen fâln iz, fen ien dy 'er naet om ærbeide het : Nog fen dy jinge dy 'er fo fioerigh om onder in oor kringje, datfe 't forliezje, in to leste kommen dwaen ynne hannen fen ien tredde, dy him dearom nau ienken forrierd het : Nog fen focke dy 't al ijnne feften hadde, dy fo feft to-fluwte dat 'et jearm trogge fingren fâlt. Want dizze binne dy ongelockigfte achtge fen alle gearre, allijck fe ææck finte, oermits jæ jearm faln dear for hâde. Hier uwt befluwte wy dat alle dizze mildigheiten, dy uwz fenne wijlde Wrigge (by meneare fen sprecken) to finftre ynwijd wirde, naet oorz binne az lif-leffjen, in al fijn jaen æf fchinckjen naet oorz az lægen : In dat hy de gick mei uwz fchert, dy elckoorme buwtfje om focke fodderye, wier trogh dy maest-habbende dy ongelockigfte iz.

Woloon (fil Y muwlck sizze) dy gierge goarre het nin genotte fen al fijn goed : In dy eer-gierge wyn-borlle naet den on-reft in quea, In bearbeidje jearm falme alle beid ien hol oppe wrâd. Mar

schoe 'er nu naet wøl ien minsche wezze, dy ienige eertjienst betjien-
 ne, æf by ienige Prince him hâdende, sijn goeden swietjes schoe ge-
 niettje kinne, in sonder dizze dwelm-sinnige herts-driftmen to fol-
 gjen, ienige hêchheite mei gereftheite in sornoeyinge sen sijn gaest
 bruwkje? Jâ yn foore-geande tyden, da de minschen dy âde ienfâ-
 digheite in inkelheite jiette naet alleheel forlearn hiene, moacht it
 iensinz schean: Mar nei dy ongong sen joe-deiz siog ik nin middle
 om dear to to reitsjen: Want az y jo joe-deiz ynne gemiene saken
 ming'e, y moate ommers goe æft quæ dwaen. Dwaen y quæ so hab-
 be y God to fynne, in jon Mei-witten to in boalle, dy jo on-ophâd-
 lycke priem-pricket. Dog y goe, so hab y de minschen, in onder dy
 de krestigste to fynne, trog waems quæ-wolligheite in nyde y be-
 djoept, in trog waems wriggerye y sonder op-hâden hoffne wirde.
 Behæg'e y de gemiente so behægje y ien tuwzen-hollig on-djier, in
 om jerm to behægghjen moat y jo salm mizhægghje: Behægje y jo
 salme soo mizhægje y God: Behægje y God, y stea yn tuwz ne
 prycklen fenne wrâd, in hadde folle fortriet. In dearom az y de
 nolckste in nommelste liue sen dizze matearje petearjen harckje,
 soo sil y altyd heare datse mei op-sot, æf trogh wierheits krest
 dre aun, on-betocht sizze sille, dat 'er nin meer rest oppe ierde iz,
 az af-sonderlyk in buwte gemiente-tjienste to libbjen: Ja som-
 ge bekleye herre datse onder it rumoerjen fenne paleisen in ho-
 ven libbje moatte, in tinsje op nin dinge meer az dear sen ontsein
 to moggen wirdden. Einlinge y stea nimmen dy nin mizhægen
 het oon syn beroppinge, in winschet altyd nei ore liue betjiennin-
 ge, hoe wol it nu wøl ringen rouwje schoe, az hy 'er yn sot wirde.
 Nimmen noaget oon dy hånlinge dy syn jeld beteammert, in luwk-
 jet aloon sen dy ontsein to wirde, hoewol hy de âderdomme jearn
 forlanghje schoe soo folle him muwglyck wier. Het sille wy den
 yn dizze fortwierringe des gaests dwaen? Sille wy den om de
 riuecte beschiedenheit, beleeftheit in friuentlykheite to synen,
 it silschip fenne minschen ontsein? in uwz ynne wâden forschuw-
 lje bye wylde in bjuestre on-djier? Om on-mietrige herts-drift-
 men to fornyen, uwz fenne mennichte der redelycke cretuw-
 ren æf-schiede? In om de boozhete fenne wrâd to ontkommen,
 uwte wrâd geant? Wier 't dat wy søcx dwaende restlycke libbje
 moach-

moachtne, so wier 't so heel jamck naet to miz-pryzjen: Mar, o laeffje! alle minfchen dy 't wol soene dwaen wolle, mogge naet, in dy 't al dwaene fyn'er jiette socke fornoeilycke reffe naet affe wol fyyckje. Sommige hab'er wol njue to, mar dy wrâdsche fcheamre tjochte oerbeck. Wier yn datse greatlyckx forbiueftre binne, datse herre fchamje for dy jinge dy fe yn herre herren fordoemje, in to rie geane meye greatste fynne dy fe hadde. Yenige oore wirt fore hadne dat me 't gemiene beft beheart to tjiengen, in jâ loaitfe naet ienskes, dat dizze riets-liue nimen az herre falme tjienje. In dat dy maefte heapfen fen dy, it wol-fearte fen 't gemiene minft fyyckje. Sommige wirt to forftean juwn datse trogh herre goe fore-gong oore liue forbetterje mogge. In jâ trog-kytfe naet dat tuwzen fuwhe minfchen, jâ de heel-maefter falme, yn in onstiftene Sted folle eere de Pefstieackme krye, az fordrieuwe fille: In dat dear yn to kommen naet oor z den Goade tentearjen iz, oermits tjin socken ftjonkende lofte nin better forhoedinge wezze kin, az 'er fen dinne to bliuwen. Einlinge allyck de fwiette wettren ynne See rinnende her dy fârtigheite naet benimme, also lyts schoe wæck Loth, mei jiette ien twae trye fromme tjierllen fyns gelycke ien hoaf æf Sted fen Sodoma forbetterje kinne. Oongeande nu dy forftânigfte minfchen, dy (naet litfer for herre fiel az licheme bekomre finte) in fuwne lofte, fier fenne jerre-sea dear quæ menearen fyyckje, in dy trog in Ingel Goads meye hân laet wezzende, yn tyd z allyck Loth yn 't lyts stedtje Zoar, uwt dizze fordearinge dear wrâd, in uwt dy Stedden dy mei dizze Pefst befchermslingre binne, yn ienig pleats op 't lân flechtje, om jearm aldear mei yn fiernheite to ofenien yn ienige goadfillige wittenschippen in opteine oer-tinsingen. Ick lit wol to dat dizze yn socken nead-druwckjenden steat naet binne: mar oermidz jâ falme jearme pryck'e mei bringe, so kinne fe herre dear fen wæck quealck beftye. Jâ flechtje 't hoaf in wirde jiette 'er fen oon alle kanten beftorme. Jâ fyyckje de wrâd to ontflechtjen, in jiette folget jearm de wrâd to de deade to nei. In jâ mogge quealck ien hernake ynne wrâd fynne dear de wrâd herre wæck naet fynt, soo fioerigh fyyckte herre to fordearren in to for-

nieljen. In alle trog ien ſuwnerlinge graeffje Goads for ien tyd fen dizze oerwealdinge ſchynne forloffe to wezzen, ſo wirde ſe mei ienige earmoede beſwiere, æf mei on-free binne huwz hoffne, æf ææck fen ien quea gaefſt forſyucke. Ynne ſomme datſe de wråd her altyd yn 't ien æf yn 't oor fen herre fiele. Mar it queaſte fen alle iz, dat az wy fry binne fen al dizze ſtryde in ærbeide, ſo fiele wy jiette folle heftiger ſuechtinge yn uwz ſalme, tochtme tjinne redne, d'ierde jinne hymmle, jå de wråd ſalme kantjet im jinne wråd, dy him al oon djiep yn uwz hert ſyne lit, hoe jamck wy ææck ærbeidje mogge om dy to ontrinnen. Ick ſil jiette meer fizze. Sommige jaene fore datſe de wråd forlitte wolle, in ſyckje dear trog d'eere fenne wråd: ienige litte herre to az æf ſe de wråd fotlitte wolle in de reg keere, in geane him az to ſluwp to miette: Oore wegerje hæge ſteaten om dear to bean to wirdne: Songe forſchuwlje jearme dear for om dat me ſe dear to komme ſil to ſyuckjen. Also iz de wråd ſommis onder ien momme-klæd huwzfeſtge, by dy jinge dy ſe ſchynne to ontſlechtjen. Dit iz her bedrog: Az wy by folle minſchen om-geane, jæ her'er her hoaf onder, ſyuckje wy de woaſtenye, jæ het'er hoallen in ſchuwlhernen onder, in forſyuckt de Heere Jeſum ynne woaſtenye: Geane wy yn uwz ſalme, wy ſijne 't'er ſo on-himmel az aerne. Wy kinne de wråd yn uwz naet ſtearren dwaen, æf wy moatte ſalm ſtearre: Want wy binne ynne wråd, in de wråd iz yn uwz, in wae him fenne wråd æf ſuwnerje wol, moat im fen 'im ſalm æfſchiedje: In dizze ſchiedinge wirt de deade neamme. Uwz tinckt dat wy uwt de Sted (dy mei Peſt befinzen iz) fortein binne, in merckje naet dat wy dy quea loſt al yn ſlorve hadde, dat wy de peſt mei uwz toarſje, in ien lid-mate fen dy fordoarne Sted ſinne, ſoo datſe uwz ynne woaſtenye, jae oer berge in dõlle wol ſilſchip hædekin. Wy hadde dy bekliemiuge fen in oore wol ontwycke, mar hadde 't quea al yn uwz ſalm. Wy binne fortein fenne minſchen, mar hadde de minſche uwt uwz ſalm naet fordreaun. Dizze hõl-geande See quelle uwz ſo jamck, dat wy dear fen weedomme yn 't herte fieldne, in bejearrig wierne om to ſpyen æf oer to jaen: in dear fen ontleſtge to wirdne ſo binne wy fen 't iene ſchip yn 't oore, in uwt ien great yn ien lijſter oer-tredde. Wy miendne

ne den wol gersst to wezzen, mar 't iz om naet: Want it sinte al-
oon dy selle wynen dy'er waeye, in dy selle wægen dy'er op-
stômje, in dy selle sin-dristmen dy uwz beroerje. Dear iz nin ore
hav'ne nogh middle to stiltme az de deade. Wy wierne sieack yn
ien keamer, dy oone striette æf oone mercke stoe, in hadde uwz
yn ien efter-keamerke bringe litten, dearme so folle remoertjen
naet heart; Mar hoewol dear nin gedjoei iz, dearom forlit uwz
dy kieald-siochtme strax naet, in het dear trog æack naet fen her
krest forlern. Dearom æf wy sommes it bed, de keamer æf it
huwz foranderje, jâ fen it iene Lan yn 't oor tjea, so sille wy lyk-
wol dy selle onrestlyck heite sijne, om dat wy uwz salm oer al mei-
bringe, in naet so gyften ærbeidje om oore minschen to wirden,
az yn oore pleatsen to kommen. Wy ontjea uwz fenne gebreck-
lyck æf fordoarne minschen, mar wy troffje uwz giergheite, eer-
giergheite, on-kuwfsckheite in alle fordoarne herts-drieuwigen
mei uwz, dy uws stees oon knægie, in tuwzenreis deis op sijpple
in loacke fen Egipten tinstjen dwaen. Jæ searkje altijd ynne
schuwte mei uwz, wierom wy buwte schoaftjen æf op-hâden op
dizze æf dy ig fen 't wetter hadde to siuechjen. Moachtne wy
dit pack (wier trog uwz gaest altijd bijtne in krægewirt) fen uwz
lizze, soo soone wy buwte twyv'le wøl greate rest hadde, naet
allinne ynne woastene, mar æack mids ondere greate mennigte
minschen. Ynne somme it libben fenne minsche hier oppe ierde iz
ien doerjende strijde. Binne wy besrye fenne oonslagen dy fen
buwtne komme, so hadde wy uwz fen binne for dy binne-schuwl-
ljende sluwplægen to wacht en. Binne dy Grajen fortein, so hab-
be wy ien Sinon fen binne dy herre de pleats oer-lieuwret. Wy
moatte altijd weitsje, in æg ijn 't seil, in dy wapne by'er hânne
hadde, so wy naet rimpne oerfâllen, in uwz sijne hânnen oer-
lieuwe wezze wolle. Mar hoe mogge wy dogge ijn 't ein hier fen
ontsein wirde? Naet trog ienge beam-boatcken, rin-wettren,
æf bergen, naet dear trog datme him minglen onder it kringjen
fen greate heapen minschen, æf datme ijn ien hâlle kuwle allinne
in oer-schuwle kript: Dear iz mar ien middel, neamlijcke dy
deade: Dy (schiejdende de gaest fen 't slaesch, dy schiene in lot-
tre pertye uwzer sielen, fenne on-himmele bejearten, dy her al-
oon

oon jin uwz sot, fore wråd) free kin meitffje, trog dizze schiedinge, twiffche't jinge dat yn ien perfoane to gearre foege, buwte forftickjinge fenne gaest, naet den ien yvige fchorttinge in fcheel kin wezze. Belangjende nu dy fornoeinge dy de wyz-witne yn ienfemheite libbjende, yn herre oeffninge hadde, Az yn 't lezzen fen heilige in wrådlycke boeckea, yn 't leeren fen wittenschippen in kinften : Ick lit wol to dat it better iz az dy rafende jachte wier trog in great deel dear minfchen (dy mei focken fiochtme yn 't forftån bedwelme binne) poer forwyldre wirde. Lyckewol moat focx æeck al onder it befluwte fen dy alderhægft-bewittensfchipte Salomon buwggje, to witten : dat 'et by dy eerfte fchepping des minfches naet den ydelheite in pynnigjen des gaests iz. Sommige liue leere al herre libben trog, wol in beflupne fprecken, in bekroadgje jearm naet iens om herre libben to betterjen. Oore fin-plachtje-uwte herre betiung-kunft (*Logica*) fen 't petearjen in herre fiz-kunft, in forliezje faeck herre natuwryckheit kât-uwttjende forftån. d'Yene leert trog dy kunft fen reckenjen in hier yn fiouwer-in-tryttigen brðar, mei free, ein deelje kinne. Yen oor leert trog dy Miete-kinde (*Geometria*) it fjild já Stedden in Lannen miete-lynjen, in hy fil him falm naet witte to miettigjen. Yen Muwlyck-fionger fil de teanen, luwden in wyzen wol oerien bringe, in hy fchil alle on-iengheite yn 't hert, in alle dwerz-drieuwende herts-op-wällingen ynne fiel hadde. Dy Styrtte-kytfer fil omhæg loaitfje in onder yone dobbe ploffje : Hy fil it to-kommene fore fizze, in it jinwirdige forjitte : Já fil faeck it æg neye hymmel flaen, in 't hert djiep ynne ierde bedobbe hadde. Dy Wyz-fiochtigert (*Philosooph*) fil wirdden-kauwelje fenne aerd in natuwre fen alle dingen, in fil him falm naet kinnen leere. Dy Genez-maefre fil oore heelje, mar blyn yn fyn ein fiochtme wezze : hy fchil dy alderlyfte forånringe yn ien oorzwolze taestje, in dy baernende fchod-fiochtme fen fyn fiel naet fiel. De Schydniffe-fchriewer fchil de ðarldage fen Thebes in fen Troajen witte, in het rieht om him iz naet mierckje. Dy Riuecht-geleerde fil alle wråd wetten in kearen jaen, mar him falm nin werten fette kinne. Einlinge dy Goad-geleerde fil it maest-deel fen fen tyd heel jamck fen 't geldaye fin-twiftje kinne, mar fil fenne lieaf-

lieafde naet folle kâtrjen herckje wolle: Hy fil folle fen God pe-
tearje, in lyts bekomre wezze om syn neiften to holpjen. Al diz-
ze wittenschippen ribbeckje 't forftân sonder eine, mar fornoeye
't naet: Mar hoe m'er meer fen wit, hoe m'er meer fen bejearet
to witten. Jæ nimme dy onrestlycke sin-plachtjerye naet wei, dy
de minfche yn him salme fielt: Jæ genezze de sieackme fen syn
siele naet: Jæ meitffje de minfche hæ-g-eleerd mar naet from:
fcherp-sinnig mar naet wyz. Jâ dat meer iz hoe m'er meer fen wit,
ho me befynt dat 'er jiette folle meer fen by-æfter, in to leeren
iz. Hoe de gaest 'ir meer æf forfolle iz, hoe hy 'im leger befielt,
oermidz al it jinge minfche fen ienige kunste yn dizze wrâd leere
mei, jiette fier wei 't klienfte dele iz fen 't jing 'er jiette naet wit.
Want al syn wittenheit leit yn 't bekennen fen syn on-wittenheit,
in alle syn folmackentheit yn 't betjuwgjen fen syn on-folkom-
menheit: Fen waem soex bekend in oon-mercke wirt dat iz yn
wierheit in forflânnig in folmacke man ondere minfche bern. Yn-
ne fomme, wy moate, mei Salomon, to dizze stippe komme:
Dat de freze Goads it oonfange in it eine fenne wittenheit iz.
In dat dizze wyzdom bye wrâd jiette for inckel nare-wirck uwt
hoalle, in fen dy salme az in dead-fynne forfolge wirt. In allyck
ien minfche dy God frezet nin quea beheart to freezjen, oermits
alle quea him altyd to beste tygget, alsoo fil hy æack yn dizze
wrâd naet folle goe's forwachtje, om dat hy de dealle for syn
fweren fijane het, dy ijnne heilige bledden ien oerfte fenne wrâd
neamd wirt. Mei het oaffninge den, dat wy uwz tijd trog bringe,
soo komt de jeld uwz jiette oer, cer wy 't merckje, dy wy nogh
trog in ienssem, nog trog in gemien libben ondere minfchen naet
ontgean mogge. Elck ien het reckninge macke om mei de âder-
domme to moggen restjen fen alle moeite, in nin bekomringe
meer to hebben, den om suwn ik restlijcke to libbjen: Onder-
twiffche iz dizze tijd naet oorz az in geate fen it fore-geande quea,
in yn 't gemiene in groeiheftige mæi-tijde fen alle miz-dieden in
gebrecken dy-se ijn 't fore-hinne-geande libben dien hadde. Yn
dizze tijd hab Y de swackheit fenne bernsheite in oon-soen for-
silschippe iz. Yn dizze wird Y leane fenne oerdiede in onkuws-
heit ynnne jeugd bedreaun, fenne jichte, lindne-pijne, stien æf

fan ijnne longftålle æf bonge, in oore quolme, dy jo, mei in ly-
 leaze feartme fen it iene lid fore in 't ore nei beroavje. Yn diz-
 ſalme wird y betelle fen it weitsjen, ſorgjen in ærbeide des gaests,
 dat y yn jon manlycke jieren hând hadde, mei 't fortuueſterjen fen
 jon geficht, gehoare in oore ſinnen, dy jo d'iene fore in d'oore
 nei bejaene, uit-nimd it ſiele fenne pyne. Dear iz naet in lid oon
 uwz dat de deade naet to pân nimt, ængjende dat wy uwz dei fen
 betelljen quealck ſille hâde wolle. Wy hadde by-nei naet folle
 oon uwz dat naet ſtoarn iz, in naet to min libbje uwz gebrecken
 yn uwz, ja libbje naet allinne mar forjeugdje fen dei to dei, yn
 ſpytte fenne natuwre. Want dy goarjende giergert (hoe wol korts
 meye iene ſchonck yn 't graf wezzende) bedobbet jiette ſyn jild,
 naet oorz æf hy 't 'er ſchier-moarn jiette reiz weer uwt dollje
 ſchoe. De eer-gierge befelt yn ſyn uwterſte-wolle uwt-windige
 ſteat-prealle to ſyn uwt-fearte, in det ſyn opbliezneheit nei ſyn
 deade jiette libbjen in wynſerjen. Dy dertne onkuwſke dy naet
 langer meye foetten donſſje kin, donſſet meye ſchofte-bledden.
 Al dizze ſuwnen hadde him bejuwne, mar hy kin 'er jiette naet
 fen æf-ſchiede. It bern het neye jeugde forlange, mar dizze be-
 klægerte. De jonge tjierl het libbe heapjende op it to-kommene,
 mar dizze fielt it jinwirdig quea, in de fore-geande ydle nocht-
 ten berouwje him, in hy beloacket naet. dear hy yn 't to-komme
 nei winſchje mei. Hy iz gicker az in bern, oermidz hy de tyd
 beklæget dy naet meer oon 't quea dat hy 'er yn lit het. Hy iz illin-
 dig az dy jonge-tjierl, oermidz hy nei in illindig libben, naet
 kinnende az illindig ſtearre, naet ſiocht ruwn om him den miz-
 treaſtigheite in fortwyv'linge. Oonlangjende dy jinge dy, fen
 ſyn jeugde oon, de ſtryde tjin it ſlaeſch in de wrâd oon-nimd het,
 dy ſo folle moeite dien het om him ſalme to ſtearren, in de wrâde
 fore tyd to forlitten: Dy him, boppe gewoontlycke illinde,
 jiette mei dizze greate in on-genezlycke ſieacktme fenne jelde be-
 ſwiere ſynt, fielt jiette faeck meer krefte yn ſyn fortorre ſlaeſch,
 az ynnē gaest. Lieave ſiz my dogge, het formeitſe kin hy 'er yn
 hadde? den allinne dear yn, dat hy ſyn eine nei by, ſyn ſtryde
 eingje, in him ree ſiocht, om trog 'e deade uwt dizze fortrietige
 ſinzeniffe ontſlein to moggen werden? Dear yn hy de heele tyd
 fen

fen syn libben pyngē in plæge warden iz. Ick wol hier jiette naet iens petearje fen it on-tollycke quea dat de minsche ynne forschate âderdommen oerwieldgjen komt : Az forlies fen Aders in friuenen, fordriewinge, forbân-smerte uwt syn in syn for-âders lân, misginften in oore dy ynne wrâd gemien binne: Dat d'iene klâget oer 't forstearren fen syn bern, d'oore dat 'er dy behâdne het : Dat d'iene gâllet oer de deade fen syn wyv, d'oore datse jiette libbet : dizze klâget dat 'er to djiep ynne hâdâf-tabert steekt, dy kiermt dat 'er 'er naet fierer noag yn is. De wrâd iz so fol fen quea dat m'et yn ien wrâd fol boeck-leaven quelck beschrieuwe schoekinne. Dit is noag, dat, so de minsche dy me d'al derlockigste neamet, syn lock in on-lock tjin elckoore einsere, hy schil him salm wol illindig achtje: In dy jinge dy sock in sock ien nu so lockig dardlet, schoe nin trye dâgen yn syn pleats wezze, æf hy soe-se de eerst-kommene jearn oerjæn. Ja dat hirder troait, yndien dy jinge dy yn al syn lock in foor-spoede, dat hy ea hânde her, oer-mierckje woe het al moeite in fortriet hy lit het, om dy to bekommen: in dy forkrygge habbende, jiette al dien het om dy to bewearjen, (want ick kâtje hier naet az fen nochtten dy-me bewearje kin, in naet fen socke dy ijn ien ægenblycke forgeane) hy sil uwt in trog him salme dardelje, dat it to wachte nimmē salme fen it greatste lock oppe ierdne iz fol illinde in fortriet. Lit uwz den besluwtjende sizze, dat de bernschkeite naet is az in gicke sliuechtrigheite: De jeugde in ydel-baernende h'erne: De manheite in swiere bekomringe: In de jeld in fortrietlycke quolme: Dat uwz ægen naet binne az trienen: Uws formeitsingen tjiensst-siochtme ynne gaest: Uws goe naet den moeite in pijnē: Uwz hæchheite in eer-prealle ien swiere lest fen ydelheite: Uwz rest ien onrestlijckheite. In it kommen fenne iene âderdomme ijnne oore, naet oorz iz den fen 't iene yn 't oore quea to reitssjen, in fen in lijts to in greater: In dat d'iene wetter wæge alrijd d'oore ford schuwte, te tijde to dat wy ijnne hâv'ne des deads komme. Lit uwz den toleste, siz ick, besluwtje, dat it libben naet iz az in bejeartme nei 't to-kommene, in ien berouwe fen 't forlijnne: In klien-achtige fen 't jinge me smecke het, in ien nitte to 't jinge me jiette naet prieuwke het: Yen ydle tinsing fenne forlynnē

in ien on-sijckre forwachtjen fen ien to-komm'ne steate. Ein-linge dat 'er yn 't heele libben naet syckerer iz, den de syckerheidt des Deads, in d'onsyckerheidt dear uwre fen dy salme.

Kytse! nu komt de deade uws to : Loaitse! hier begintse to næckjen, dat wy so ængstig freezje. Nu stiet uws trog to noazjen æft jæ æck soo quea iz, az-me uws wys macket, in æf wy dy soo schrilljende fliean motte, az wy gemienlycke dwaene. Wy freezje 'er fore, mar as de lytse bern for ien siamme æft in byld fen in hixse. Wy forschrickje 'er for, om dat wy it naet begryppje allycken it ynne wierheite iz, mar achtje 't droavigh, wread, freezlycke, allyck it sene ferve-miellers oone moerre mielle wirt. Wy fluchtje for her : mar dat is om dat wy mei focke gicklycke ynbydinge bedjupt binne, dearom dwae wy 'er de tyd naet to, dat wy se iens rjuecht oon-schoagje. Lit uws mar stean bliuwe, in her stanheftiglycke, mei beide ægen oonkytssje, wy sille se wol oorz sijne az me se schildret, jâ mei friuenlyck er oonkyts as ien illindig libben.

De dead iz iteine fen dit libben, dit libben is in illindigheitte in ien doerjende on-waer, soo is de deade den de uwt-komste fen uws illinde : In de muwle fenne hâvne, dear yn wy fen alle storm-twierren befrye sille wirde. Schille wy den schromje dy uws uwtte illinde in klip-neade ynne hâvne tjocht ? Y sille muwck sizze dat 'er pynne yn 't stearren field wirt. Az ick jo dat tojou, soo moat y bekinne dat dat selle æck yn 't genezzen fen ien wuwne schydet. In minsche saken steane soo, dat pin quea wei-nimd noch heele wirde kin, buwtte ien oore quea. Want om ien kniesinge (contusie) to genezzen, soo moatme 't eerst yn-flymje. Mar y schille sisse dat 'er greate swierigheite yn disse trog-gongh gelegen is : Dear is æck nin hâvne dy nin neare in moeilyeke yn-gongh het. Æck is dy yngong to de deade allinne fortrietlyck, as wy uws dy selle fortrietlycke meitssje, soo wy 'er mei ien fortrietlycke Gaest, onrestlyck gemoed, in mei forsage in wanckle moedige tinslenisse to-komme : Mar lit 'er uws ien getreaste gaest, ien stanheftigh in bewisse gemoed to bringe, wy sille 'er pryckle nog swierigheite yn fyne. Mar trouwen, het pyne det uws de deade dogge oon ? het kin jæ dogge
bet-

better je it jinge dat wy siele? Wy beschuldigje her fen al de pyrne dy wy yn 't eine fen uws libben lye; In oon-merckje naet ienskes het wy al folle meer smert in siochten lit hadde, in dat buwte stearren: hoe folle hetfiger in swierer pynnen wy in dit libben field hadde, so dat wy dear trog de deade om help loentjene. Alle pyne dy uws dit libben, op uwt-gong, oon-det, lizze wy oppe deade, in trog-mierckje naet dat it libben mei folle forschate pynnen begoast in fol-libbe wezzende, æck nin-fins buwte dy selle eingje kin. Wy begryppje naet (siz ick) dat it uwt-eine fen uws libben, in naet de deade, uwz so hoffnet: dat it lest ein fen uws schyp-fearte uws so soer salt, in naet dy rest-hâv'ne dear wy yn komme sille, dy nwz dog oors naet wezze sil az in besfryinge for alle wynnen. Wy bekleve uwz oer de deade, hoe wol wy uws, mei greater riuecht oer uws libben beheardne to bejamerjen. Al-lyck æfien, dy lang sieack wezzen hie, in dear nei suwn wurdende, dy leste pyne naet op it oerbliuw sille fenne suwchtme, mar oppe suwnwirdinge lizze woe. Ljeave her is dea to wezzen oors to sizzen, den naet meer to libben op disse wråd? Hadde wy æck ienige pyne field, dae wy hier jiette naet wierne? Naet yone wråd to wessen is dat pyne? Lyckje wy ea better ien dea minsche den as wy slioppje? Æf hadde wy inter tyd meer rest, as yn dy uwre? Is dit den nin pijn, wierom beschuldigje wy de deade den meer fenne pijn, dy uws fen 't ein-uwterjen uws libbens oon-dien wirt, as de tyd for de geboarte fenne smerte dy wy yone geboarte lye? As dy libbens iingong mei gálljen schijd't, is 't den wondre dat de uwtgong him dear ynlijcket? So 't oongong uws wezzens yn pijnne begint, is 't den so bjuestre dat it ein æck so-dienig is? Iz 't dat de tyd for uws geboarte (dae wy jiette naet wierne) sonder pijn wezzen is, in de suwne uwfes wezzens, yn 't tjin-deele, sol pijn, op wae schille wy den mei rjuecht, fen disse leste pijn d'oorsake lisse, op it jin-wirdig wessen, æf oppe to-komme tyd wier yn wy naet binne? Wy litte uws tinsse dat wy den eerste stearte as wy uws leste amme-snicke uwt-walmje, in oerkoaje naet dat wy alle dægen, uwren, in æghen-blicken stearte. Wijst wy libbe soo stearte wy, Wijst wy waegstje forgeane wy. Wy geane naet ien stappe ijn dit libben, æf

wy komme de deade in tred ney'eri. Dy it tredde-deele fen syn jieren belibbe het; dy het ien trodde-perte fen syn deade bekommen. Alle forlynnne tyd uwzez libbens iz dea, dÿ jinwirdige tyd libbet in steart to gelycke, in de to-komme sil jiette fen gelycke stearrê. De forlynnne tyd iz naet meêr, dy to-komme iz jiette naet, dy jinwirdige iz, in iz naet. Einlinge uwz heele libben iz naet den ien deade, jã allyck in kerse dy yn uwz lichem ontstiften is, dy de wyn yn somge det oerrinnen æf raenen, yn oore stjealplinge uwt-bliest eerse jiette to healle is, in yn oore to eine uwt-doerret. It schyd den so 't wol, wyist dat se lieachtget soo forbaerntse: Her klearheit iz her fortiermjien, her schynf'le ien gauw forswingkjende ryyck: her leste fioer is ææck it leste fen it smoar in limme. Allyck is it libben fenne minsche ææck, libbjen in stearren iz ien ding ynne minsche. Wolle wy de leste amme de deade neamme, soo moatte wy alle oore sijcken ææck soo hiette, want jã komme alle gearre uwt ien pleats, in jã schyde op allycke wyze. Yen onderschie iz 'er jiette twiffche dit libben, in 't jinge wy de deade neamme, to witten: Dat wy doerjende dit libben altyd hette hadde to stearen, in nei it selle naet synne wier fen to libbjen. Ynne somme, dy jinge ææck dy lauwet dat de dead inklijcke it ein fenne minsche is, dy beheert 'im jiette naet to freezjen: Want dy langh bejeart to libbjen, dy bejeart lang to stearren: In dy rimpen ænget to stearren: dy ænget (om egentlycke to sprecken) naet to hebben om langer to stearren. Mar de dead iz uwz (wy dy yn ien bettere schoale onderrinechtege binn) jiette wol in heel oor dingh. Wy behoave nin fortrestinge jinne deade allyck de heidnen, mar de dead salme beheert uws trest to wezzen, tjin alle oonstietende fortrietten. Wy moate naet alle ptele, allyck jã dwaene, dat wy de deade naet freezje, mar moatte uwz ææck wenne dear nei to hdappjen: Want jã iz uwz allinne nin uwt-gong in eine fen 't quea, mar in to-gong to alle goe. Jã is uws nin eine fen 't libben mar in eine fenne dead in it begin fen 't libben. Better, seit Salomon iz de dei des deads, den de dei dear geboarte. Wierom dat? Om dat it uwz leste dei naet is, mar de geboarte fen ien yvigh-doerjende dei. Onder dizze schiene klearheite schille wy nin berouwe fen it forlynnne, nog langjen
nei

nei it to-kommene hadde: Want it sil uwz al to gearre jinwirdigh weffe, in dit jinwirdig schil naet forgean. Wy schille den naet meer troaye nei ydel-naetige in moei-sillige wollustne, want wy sille mei oprjuechte in folkommene nochlyckheiten oer-mietne fold wezze. Wy sille uwz naet meer wirg meitsje om de ryyck in domppe fenne ierde to forgearjen, want de hymmel schil uwzers wezze. Dizze klonte ierde, dy uws altyd neye ierde tiocht, sil den ynne ierde bedobbe wezze. Wy sille naet meer so lestige bodderye dwaan, om fenne iene trappe oppe oore, in fenne icne steate to de oore to kommen; want wy schille hæg boppe alle hæchheite fenne wråd forhæge weffe, in sille fen boppne belaeitsje dy gickheite dear jinger dear oer wy uwz nu forwonderje, dy onder inkoare ploekhierje allyck de bern om in sæck dy naet in aeple wird iz. Einlinge wy sille nin stryd meer hadde yn uws salme. Want uwz flaesch sil stoarn wezze, in de gaest sil folkomlycke libbje: Uwz ien-sinnigheiten (passien) sille bedobbe weffe, in de reden schil her uwt-breidje. Uws siele forlosse wessende fen disse fuwle on-himmele finzenisse (dear in jæ trog socken langen tyd by-nei wenne, in fortiermd wier) sil weer losse krye, her åde wen-pleats kinne, in her eerste klearheite in wirdighcite weer beinnsje. Want dit flaesch (mijn friuene) dat Y siele, in dit lichim dat Y oon-riere, dat iz de minsche naet. De minsche is ynne hymmel bern, in de hymmel is syn æf-komste-lan, in syn losse. Dat hy yn 't lichimme is, dat is allyck æf'er uwt-bânne in besletten wier: Want de minsche is egentlycke siele in gaest. De minsche is fen ien hymmelsche in Godlycke lijckenisse in stalle, dy naet plomps nog grouws yn her besluwt: In dit lichem (allyck it nu iz) iz naet oors as de schille, æf baste, fore siele in gaeste, dy neadwinding britsen wurde moat, as wy ontslettne wezze wolle, æf bejarje to libben in de dei to sian. Uws tinckt wol dat wy ienig libben in siele hadde, mar wy binne al forkromme, wy mogge uwz wjuecken naet uwt-spridje, ick swy dat wy uws slecht neye hymme nimme soene mogge, so langh as dizze ierdklonte naet fen uws nimd is: Wy loaitsje wol, mar trog brillen dy uwz bedriegje. Wy hadde wol ægen, mar mei sliuenen beditsen. Uws tinckt wy sjea, mar dat is trog in droame, dy uwz naet
den

den lieagen fore æge guwchlet. Al uws hebben in witten is naet-
den ydelheite in bedriegerie. De dead allinne mei uws it libben
in it slean jaen: in wy binne soo onforstånigh dat wy miene dat
uws dat selle dear trogh benimd wirt: Wy sizze dat wy Kerstenen
binne, wy leauwje ien yvigh libben nei dit forgonckijcke, wy
leauwje dat de deade naet oors is az in schiedinge fen lichem in siel;
Dat de siele weer-keert om her sillige reste fen God to nuttigjen,
dy allinne alle goeheite salme is: in dat jæt to leste dei jearm lichem
weer oonnimme sil, dat den it fordear naet meer onderwid wez-
ze schil. Wy folle al uws boecken mei dit uwt-nimmend peteare:
mar az it 'ir to komt, soo schoddje in ljea-lillje wy allinne fenne
deads namme, az for it onjouwlijckste on-djier oppe ierde. Iz 't
dat wy leauje ir jinge wy 'er fen sizze, wierom freazje wy den loc-
kig, gereft in better to free to wezzen ijn ien ægenblijcke, az
wy ijn it langste libben schoene mogge wirde? Schille wy naet
jin uwz tanck bekinne moatte, dat wy sockx boppe heale naet
lieauwje? dat it naet oorz az wyn-wirdden binne? Dat al uwz
peteare (allyck dy great-spreckers by 'e diske) naet iz az ydel-
pochjend' op-jaen? Y sijn 'er wol somge dy sizze: Ick wit wol
dat ick uwt dit libben yn in oor better fearje, dear oon twyvelje
ick ææck naet, mar ick freezje allinne dy tred dy twissche twijn
iz, in fen my oer-lieapt wirde moat. O earmhertige minschen!
Jæ sille jearm salme korts daet hadde om herre carne kost hier to
bekommen, jæ schille, in oor to wolle, wol tuwzne pijnnen in
ontollycke wuwnen fordrein hadde: jæ schille jearm yn greate
pryckle fenne deade bejaen, om forgoncklycke dwaen, dat min
az naet is, in dat muwck mei jearm sil forgean. Mar asse mar ien
tred behdave oer to staepjen om to formeitse to kommen: naet
to ien gemienne wille, mar so-dienige dy ninter minsche gaest
het begrypje kind, soo ontsjiet herre 't hert, den freezjese, in
jiette iz it sonderligste fen jearm quea naet az ængstme. Litse my
hier naet sizze, darse allinne for dy pynne freezje. Want dat iz
mar in schuwk klaed dearse jearm swack geldave mei sykje to be-
floppjen. Want jæ soene learre yviglycke weinje in kiermje oone
jichte bliez-stearren. Jæ schoene learre al uwz tiermjende fen lea
to lea stearre, in jiette (so to sprecken) nei it siele in forstån libbje,
den

den rimpne in ringen hinne to stearren, om strackx dear nei yvig to libbjen. Datse hier naet folle wirdden meirfe, zizzende: wy bejearje mar libbjen to leeren yn dizze wråd: Want elckom iz fen salm dear yn noagh leerd, in dear iz nimmē æf hy forfriet dy hanlinge wol. Dearom leere learre stearren yn dizze wråd: In om ienskes wol to moggen stearren, so stear yn jo saln e alle dægen, in stel jo so oon allyck æf it eine fen elcke dei, it eine fen jon libben wier. Mar dear iz naet datse noder in on-leaver herfse den it kâtjen fenne deade. Oonforftännige minschen! wy pryckle-tearje uwz libben ynne bloed-wauweljende tuwt fenne oorloge, om fan steamschen sôalts deis: Jâ om in kliene bauwte sille wy d'firddigste oone storme wezze, in faeck mei pryckle fen ly'in siel gean ter pleatse dear nin hâpe iz fen weerom kommen. Mar az wy uwz fen alle pryckle ontlestgje, on-wirddearlycke dingen forkrye, in yn it yvige libben komme mogge: so feinzje wy uwz it trog-geen fen ien tred to freezjen, dear lyckwol nin swierigheite yn iz, az allinne it oon-gryppjen. Ja wy feinzje uwz so jamk, dat, so wy dy naet moastne passearje, mei æf tjin wolle, in dat God uwz jin uwz tanck goe dwaen woe, me soe nauw ien ynne heele wråd fyne (hoe illindig in ramp-sillig hy æak wezze moacht) dy dy wei lanz troaje wolle schoc. In oor mei sizze: Wiert dat ick sijftig, tseftig, jieren libbe hie, ick soe wol to free wezze, in naet langer bejearje to libbjen: Mar 't is nin peteare dat ik so jong stearre schoc, ick behearde de wråd ommers kinnen to leeren, fore dat ick 'er uwt schiede. O! earne onwittne minsche az y binne, dear iz yn dizze wråd nog jonge nog âde. Want dy aller âdste forlycke by al it jinge forlijnne æf æak jinwirdig is, is nammers in stipke, In az y allibbe hadde to dy bejearde tyd fen jeld, so sil al it forlyne naet wezze, in sille jiette meer bejearje. Want fen it forlyne schil Y naet behâde as beklei in leedwezen, fen to-kommene naet den forwachtjen, in fen 't jinwirddige schille y nin benoeyen habbe. Y sille den ommers alsoo beret wezze om nye uwtstelle to forfyyckjen as foor hinne. Y ontgeane jon Schild-æfcher fen mðanne to mðanne, fen termyne to termyne, in y schille him oppe leste dei so nei betelle wolle az oppe eerste. Dearom twijldst y dogge betellje moatte, so iz 'er naet better az 'im dear fen quyt to meirffen.

Y hadde bepreaun al it jinge dat de wråd nochlijck achtget, dear is naet nyys meer to forwachtjen: In schien y dear al faeck in folle-miellig weer fen drinckje, y sille dear trog naet meer forsiedge wirdde: Want dit lichim dear y mei behest binne, is allyk it boyem-leaze fet fenne Danaiden, dat naet fold wirde kin. It lichim sil eere y sed binne fen it to bruwcken, æf, om better to sizzen, to miz-bruwckjen. Y bejarje lang libben. Y bejarje ien lang libben om it selle to fordwaen yn onnutte nochlykheiten uwt to stirtten, in yn ydle naetigheite trog to bringen: Y binne gierg yn 't selle to be-jearjen, in stirt-stjealpjende ynne bruwckme. Sizze my naet dat y it gemiene-best, jon Fader-lân, jâ God salme jearn hette langre tji-en-je woene. Want dy jo to wirck stelle, in dear in beroppne het, dy wit ææck wol hoe lang y dear yn, wezze moatte, dy kin sijn wirck wol belizze: In az hy jo langer spearre, Y schoenet muwlck alle heel bedearre. Mar æf hy jo nu myldlijck for jon moeite beleanje woe, in so folle for ien heale, az in heele dei-hiere jaen woe: so folle, az y to dy mid-dei to ærbeide habbende, æf y de left in de hiert-ne fenne hele dei dreinhiene, woe betellje: beheare y him des to jamcker naet to betanckjen? Mar so y de wierheit riuecht uwterje woene: Y bekleye de sæken fenne Weduwe in Weze naet, dy y lit-ten hebbe op it stippe fen 't wyzjen, nog it ampte dat y oon jon Heite, soone æf friene naet woene betjienje: nog ienige geseinte boodschip, dy y willig wierne foor 't gemiene beste to dwaen. It iz jo ææck naet om de tienst Goads, dy him folle better trog jo kin dwaen tjiengen, den y jo salm to tjiengen witte. Y bekleye jon huw-zen, hoaven, fornimde oonslagen, mirslyen, in jon onfolmacke libben, dat nin uwren, jieren, stuwnen nog tyden folmeirffje kin, mar y salme sille 't wol yn ien ægenblycke allinne beschickje, az y riuecht eernjende berinffje wolle, dat 'ir naet oon gelegen iz wen-neer it in eine nimt, az 't sliuechts wol eige wirt. Nu iz dit libben wol to eingjen, oorz naet den wollig to eingjen folgende wollig de wolle Goads, in him naet luwcke to litten to 't jinge dat wezze moat. Om wollig to eingjen so moatme hðapje in naet freezje to stearren. Om to hðapjen so moatme hær neimaels, ien wisser, ien bettrer libben forwachtje: In om socx to forwachtjen so moatme God freezje, mar wae him riuecht freezet dy freezet nin ding ter
 wrå.

wråde, in hoapjet oppet to-komme. Dy yn dizze sticken wolgruwngē iz, dy mei de deade naet oorz az ljeaf in wol-komme wezze, oermidz hy wol wit dat hy dear trog to ien wol-winsche rest komme sil. De pynne dy'er yn wezze mei, dy schil mei swietigheite trog-huinnigge wezze: It lyen schil mei dy hōape drinfst wirdde. De prieme fenne deade salme sil forstōarn wezze: Want dizze pjuecke iz naet az de ængstme: Jā 'k sil jiette meer sizze, hy schil it quea datme ynne deade freazjet, naet allinne forachtje: mar sil æk tuwckje mei alle ongelocken dear fore me yn 't libben so schrilljen de be-ængstge iz, in schil om al dizze buwze-mannen laeitfje. Want het kin hy dogge freezje dy nei 't stearen hōapjet? Wolme him uwt it Lân drieuwe? Hy wit dat hy aernze ien bettere Vader-lân het dearne him naet uwt jeye kin: In dat al dizze lānschhippen naet oorz binne az herbergen dearne uwt schiede moat az 't de weerd beljeaft. Wolme him ynne sinzenisse fyterje? Me kin him nin slimmer, fuwller, tjestrer, onrestlycker in fortriettiger sinzenisse jaen az sijn ein lichim. Jā wolme him deye in fen dizze wråd jeye? Dat iz 't jinge hy bejearet. Æf't den trog fioer, trye dægen æf trye uwren to-giet, dear passet hy naet op. Want it iz him om't selle, trog het portte dat hy uwt dit libben schaet, oermids syn dwaen altyd dien, in syn saken ree binne: Wittende dat dy selle porte (wier trog hy uwt dit libben giet) ien yngong is fen ien lock-sillig yvig libben. Me kin him naet quea'er drygje az mei'e deade, in dat iz it dear hy'im nei oonstellet: It queafte dat me him mei oon-dwaen iz dat me him stearren det, in dat iz 't jinge dear hy nei langjet. Dy dregeminten dear Lân-wriggen (Tyranen) achtget hy for oon-laeitfjende belauwingen: de swirden fen syn synne tjocht hy to sijn forndeele, want hy wit dat it dryggjen des deads oors naet is den onthiet des libbens, in dat dy aller-deadlycxte wunnen in quetzuren him oors naet dwaen mogge den onstearlyck meitfje. Yn 't kirt, dy God frezet dy frezet dy deade naet, in dy fore deade naet ængēt dy schrommet for nin ding yn dit libben. Hier op sil y miuwck sizze: Iz de deade so hæchlyck to winsckjen so bebeartme sijn libben to forkirttjen, op dat me fen alle dizze queaën forlaffe, in de to-komme goeën genietje moachtne. Ick ængje forwier naet ienskes, dat wy trog it langh-halzjen

nei ienig goe, uwz libbjen ien ægenblijcke forkirttje schille. Want æft 'er dy gaest wol nei reck-halzjet, soo fil it lichim, (dear mei degaest befinzen iz) him jiette naet den to folle ney'e ierde tjean. Ææck wol ick 'er dat naet uwt besluwttte; Want wy beheare to ærbeidjen om uwz flaesch to deyen in de wråd dear uwt to jeyen, mar uwz salme uwt de wråd to holpjen iz uwz nin-finz bedarlove. Yen Kerstne beheart mei njue uwt dit libben to schieden, in naet mei ængstme dear uwt to fluchtjen. Yen Kerstne iz fen God ordinaire om yn dit libben to strijdjen, hy mei sijn rijgge (gelid) sonder schånne in op-spreckinge naet forlitte: mar so him dizze greate Haed-man beljeaft 'er uwt to roppen, dat hy den mei ien fry gemoed gehoar-samje, in de æf-tochte yn tanck nim. Want ien Kerstne iz naet bern, om him salme, mar om Goade to libbjen. Hy het sijn libben fen God az yn hiere, om it selle to besitten so lang az it him beljeaft, in om him dear mei to tjenjen. De ege-ner mei 'im dat benimme az 't him beljeaft, mar de bruwcker mei 't naet forlitte az 't him to passe komt. Stear y jong, tanckje 'er God for, allijck in Schipper dy trog ien kieljende forewijn ringen ynne behådne hånne komd iz. Stear y åd. tanckje him lijckewol, want hab y hette min wijn in kielme hån, muwlek hab y ææck socke hæge wetter-wægen naet field. Dearom onderlize naet om jo to spoedjen æf to fortdavjen nei jon ein goe-tincken: Want y hadde de wijn naet yn jon mouwe, in y schoene wol licht meitfe dat y (ynne pleatfe fenne hånne to foroerjen) schip-breck lye soene. God ropt somge to moarn-stuwne, ienige middeis, oore juwns fenne ærbeide. d'Yene hoffnet hy dat hy begint to swittjen, de oore lit hy forbarne ynne sinne, yen tredde briedt in fordruwgget hy mey 'er diede. Lockel forlit hy nimmten fen de sijne, mar forgearretfe all yn sijn rest-pleatfe, in jouwt jearm herre leane to rjuechter stuwne. Dy nu it wirck forlit eer hy hem ropt, dy forliest sijn ær-beid. In dy him foor de rjuechte tyd lestig fält, fornaetigt sijn leane in fortienste. Dearom móate wy uwz yn sijn wolle oerjaen, dy uwz ææck ynne midz fen uwz ærbeidjen kin dwaen restjen. Ynne somme wy sille dit libben naet haettje om dat it fol on-rest in moete iz, want dat iz, lðaiheit in sluygheit. Wy schill 'et ææck naet ljeavje omme wol-lusten, want dat iz ydel-naetige gickheit.

Mar wy móate uwz bruwcke om dear yn God to tjenjen, dy uwz nei dat selle yn sijckre rest bringe fil, in op-folje mei formeits-rycke nochten dy nea forgean schille. Wy schille dy deade ææck naet foor-fjuechtje, want it iz bernschkeite dear foor to ængien, in al sjeande ontmetfe uwz. Wy siile dy ææck naet syyckje, want dat iz onbe tochttheite, in me steart ææck naet az me wol. Want it iene iz in teeck-ne fen fortwiy'linge, in it oore fen lðamheite, in yn nin fen beide iz ien kloek-hertige moed. It iz noag dat wy dy alle stuwnen frymoedlijck oerfalle: Want allijck naet wißer iz den de deade, also iz 'er ææck naet on-sijkrer az dy uwre fen dy selle, dy allinne bekend iz dy yvige ienige God, wier yn wy (az wezzende dy ienige Autoare fen libben in fenne deade) alle gearre moate syyckje to stearren, A M E N.

U W T.